

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2012

STUDIEBETWISTINGEN DEEL 2

Inhoud

Zitting van 14 augustus 2012.....	5
Rolnr. 2012/115 – 14 augustus 2012	6
Rolnr. 2012/100-103 – 14 augustus 2012	10
Rolnr. 2012/101 – 14 augustus 2012	15
Rolnr. 2012/120 – 14 augustus 2012	21
Rolnr. 2012/138 – 14 augustus 2012	24
Rolnr. 2012/142 – 14 augustus 2012	29
Rolnr. 2012/143 – 14 augustus 2012	35
Rolnr. 2012/144 – 14 augustus 2012	39
Rolnr. 2012/146 – 14 augustus 2012	44
Rolnr. 2012/151 – 14 augustus 2012	47
Rolnr. 2012/152 – 14 augustus 2012	53
Rolnr. 2012/154 – 14 augustus 2012	58
Rolnr. 2012/156 – 14 augustus 2012	63
Zitting van 17 augustus 2012.....	68
Rolnr. 2012/105 – 17 augustus 2012	69
Rolnr. 2012/107 – 17 augustus 2012	73
Rolnr. 2012/130 – 17 augustus 2012	78
Rolnr. 2012/132 – 17 augustus 2012	83
Rolnr. 2012/137 – 17 augustus 2012	88
Zitting van 21 augustus 2012.....	92
Rolnr. 2012/114 – 21 augustus 2012	93
Rolnr. 2012/117 – 21 augustus 2012	98
Rolnr. 2012/136 – 21 augustus 2012	105
Rolnr. 2012/148 – 21 augustus 2012	109
Rolnr. 2012/149 – 21 augustus 2012	114
Rolnr. 2012/150 – 21 augustus 2012	123
Zitting van 23 augustus 2012.....	128
Rolnr. 2012/127 – 23 augustus 2012	129
Rolnr. 2012/147 – 23 augustus 2012	133
Rolnr. 2012/157 – 23 augustus 2012	137

Rolnr. 2012/158 – 23 augustus 2012	143
Zitting van 28 augustus 2012.....	145
Rolnr. 2012/111 – 28 augustus 2012	146
Rolnr. 2012/160 – 28 augustus 2012	151
Rolnr. 2012/161 – 28 augustus 2012	155
Zitting van 30 augustus 2012.....	159
Rolnr. 2012/092-159 – 30 augustus 2012	160
Zitting van 14 september 2012	162
Rolnr. 2012/125 – 14 september 2012	163
Rolnr. 2012/173 – 14 september 2012	165
Rolnr. 2012/176 – 14 september 2012	168
Zitting van 21 september 2012	174
Rolnr. 2012/174 – 21 september 2012	175
Zitting van 4 oktober 2012	183
Rolnr. 2012/179 – 4 oktober 2012	184
Zitting van 11 oktober 2012	193
Rolnr. 2012/192 – 11 oktober 2012	194
Rolnr. 2012/193 – 11 oktober 2012	198
Rolnr. 2012/197 – 11 oktober 2012	204
Rolnr. 2012/202 – 11 oktober 2012	208
Zitting 17 oktober 2012.....	210
Rolnr. 2012/199 – 17 oktober 2012	211
Rolnr. 2012/200 – 17 oktober 2012	216
Rolnr. 2012/203 – 17 oktober 2012	218
Rolnr. 2012/205 – 17 oktober 2012	222
Rolnr. 2012/206 – 17 oktober 2012	226
Rolnr. 2012/207 – 17 oktober 2012	230
Rolnr. 2012/214 – 17 oktober 2012	234
Rolnr. 2012/224 – 17 oktober 2012	238
Zitting van 23 oktober 2012	240
Rolnr. 2012/221 – 23 oktober 2012	241
Rolnr. 2012/226 – 23 oktober 2012	249
Rolnr. 2012/229 – 23 oktober 2012	251
Rolnr. 2012/230 – 23 oktober 2012	254

Rolnr. 2012/231 – 23 oktober 2012	256
Rolnr. 2012/238 – 23 oktober 2012	263
Rolnr. 2012/240 – 23 oktober 2012	267
Zitting van 30 oktober 2012	271
Rolnr. 2012/149 – 30 oktober 2012	272
Rolnr. 2012/219 – 30 oktober 2012	281
Rolnr. 2012/232 – 30 oktober 2012	284
Rolnr. 2012/236 – 30 oktober 2012	287
Rolnr. 2012/241 – 30 oktober 2012	293
Rolnr. 2012/257 – 30 oktober 2012	297
Rolnr. 2012/261 – 30 oktober 2012	302
Rolnr. 2012/262 – 30 oktober 2012	307

Zitting van 14 augustus 2012

Rolnr. 2012/115 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
.....

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 8 mei 2012 van de departementsraad en de beslissing van het bestuurscollege van 3 juli 2012.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het opleidingstraject in de professionele bachelor in het secundair onderwijs.

In de loop van de maand maart 2012 hebben zich tijdens de lessen/stage voor het opleidingsonderdeel Fysica een reeks incidenten voorgedaan, die het voorwerp zouden uitmaken van een tuchtonderzoek.

Verwerende partij is op basis van de artikelen 4 en 69 van de Onderwijs- en Examenregeling (OER) op 19 april 2012 overgegaan tot het opleggen van een preventieve maatregel in de vorm van een tijdelijk verbod om deel te nemen aan alle onderwijsactiviteiten die georganiseerd worden in het kader van het opleidingsonderdeel Fysica.

Op 27 april 2012 werd aan een dagvaarding betekend waarin door de verzoekende partij gevraagd werd om opnieuw toegang te krijgen tot het volgen van de les Fysica binnen de 24 uur.

Bij beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te, zetelend in Kort Geding daterend van 3 mei 2012 werd de vordering van de verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

In de Hogeschool werd de tuchtprocedure (met mogelijkheid van inzage in het dossier en een hoorzitting) vervolgens opgestart.

De ten laste gelegde feiten betroffen aldus de verwerende partij:

'In de periode tussen 5 maart 2012 en 26 maart 2012 heeft u herhaaldelijk de confrontatie opgezocht met uw stagebegeleider en uw stagementor en heeft u doelbewust een sfeer van intimidatie en verdachtmakingen gecreëerd rond de beoordeling van uw stage;
Op 26 maart 2012 hebben zich tijdens en na de les 'Fysica' die doorging van 8.15u tot 11.30u op Campus Ledeganck lokaal 4, volgende ernstige feiten voorgedaan:
o weigeren het labo te verlaten na formeel verzoek daartoe,
o verbale agressie naar lector,
o poging tot intimidatie door dreiging met fysiek geweld.'

Als tuchtstraf werd een tijdelijk verbod opgelegd om deel te nemen aan onderwijsactiviteiten of de schorsing met inbegrip van de schorsing voor examens (artikel 70 Onderwijs- en examenregeling 2011-2012).

3.2. Verzoekende partij tekent op datum van 21 mei 2012 een beroep aan bij het bestuurscollege van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 3 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

Na een hoorzitting werd bij beslissing van 3 juli 2012 van het bestuurscollege het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de departementsraad ontvankelijk doch ongegrond bevonden.

De beslissing met betrekking tot de schorsing, met inbegrip van de schorsing voor de examens werd als tuchtmaatregel gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 6 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 3 juli 2012, op 6 juli 2012 aangetekend verstuurd. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012. De laatste dag om in beroep te gaan betreft derhalve 15 juli 2012, automatisch verlengd tot de eerstvolgende werkdag, maandag 16 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

3.1. Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat de Raad niet bevoegd is omdat het voorwerp geen studievoortgangsbeslissing betreft.

Het betreft een tuchtbeslissing, genomen door het bestuurscollege.

Verwerende partij benadrukt dat de Raad bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. In het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) wordt onder Art. II.1, 15°bis omschreven wat als studievoortgangsbepaling moet worden aanzien. Met betrekking tot tucht wordt in voormelde bepaling enkel en alleen melding gemaakt van een examentuchtbeslissing, waarbij expliciet gesteld wordt dat dit een sanctie betreft, opgelegd naar aanleiding van examenfeiten. In casu hebben de feiten zich niet voorgedaan naar aanleiding van een examengebeurtenis, zodat de Raad terzake niet bevoegd is.

Verzoekende partij verwijst naar de interne beroepsbeslissing waarin de verwerende partij expliciet verwijst naar een beroepsmogelijkheid bij de Raad. Zij concludeert dat de betwiste beslissingen wel degelijk studievoortgangsbepalingen zijn in de zin van artikel II.1, 15°bis van het aanvullingsdecreet van 19 maart 2004 waarvoor de Raad bevoegd is.

3.2. Beoordeling door de Raad

Het is niet omdat de verwerende partij aangeeft dat beroep kon worden ingesteld bij de Raad, dat daaruit volgt dat de Raad ook bevoegd is. De Raad moet ook, desnoods ambtshalve, zijn eigen bevoegdheid onderzoeken.

De bevoegdheid van de Raad wordt omschreven in artikel II.1,15 van het Aanvullingsdecreet. Voor andere beslissingen van een onderwijsinstelling die bezwarend zijn voor een student is de Raad niet bevoegd, ook al kunnen die beslissingen een invloed hebben op de studievoortgang van een student.

Op grond van voormeld Aanvullingsdecreet, meer bepaald artikel II.1,15°bis, is de Raad wat betreft tuchtbeslissingen enkel bevoegd voor examentuchtbeslissingen, in die bepaling omschreven als "zijnde een sanctie opgelegd naar aanleiding van examenfeiten." Daaruit volgt dat de Raad niet bevoegd is om kennis te nemen van geschillen over gelijk welke aan een student opgelegde tuchtbeslissing, maar enkel die tuchtbeslissingen die opgelegd zijn naar aanleiding van feiten in verband met een examen.

Daarnaast zijn ook andere tuchtmaatregelen mogelijk, die opgelegd worden naar aanleiding van feiten die geen uitstaans hebben met examens.

Artikel 60 van het OER van de verwerende partij handelt over de examentuchtmaatregelen. Dit betreft sancties die worden opgelegd ingeval er onregelmatigheden worden vastgesteld tijdens een examen.

Maar in dit geval werd aan verzoekende partij een tuchtmaatregel opgelegd, niet op grond van artikel 60, maar wel op grond van artikel 70 van het OER. Dit artikel handelt over algemene tuchtvoorschriften/maatregelen. Op grond van dit artikel werd verzoekende partij het verbod opgelegd om deel te nemen aan onderwijsactiviteiten met inbegrip van de examens. Er zijn geen aanwijzingen dat er in dit geval een verkapte examentuchtbeslissing werd opgelegd.

Hoewel in voorliggend geval de genomen beslissing onrechtstreeks gevolgen heeft voor de studievoortgang van de student is de Raad van oordeel dat de betreffende feiten geen examenfeiten zijn in de zin van een onregelmatigheid die zich tijdens een examenperiode heeft afgespeeld - een examentuchtbeslissing in de zin van Art. II.1,15°bis van het Aanvullingsdecreet - maar moeten gekwalificeerd worden als het opleggen van een tuchtstraf die geen verband houdt met examens. Voor een dergelijke tuchtmaatregel is de Raad niet bevoegd.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De beslissing van 8 mei 2012 en de beslissing van 3 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/100-103 – 14 augustus 2012

Inzake

Wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde opleidingstraject van de professionele bachelor in Accountancy fiscaliteit.

Het beroep betreft de het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel met vermelding beslissing uitgesteld. Voor dit opleidingsonderdeel bestaat er geen tweede examenkans.

Het opleidingsonderdeel was over twee trimesters gespreid en betrof een groepswork met 10 personen. De evaluatie bestond voor 80% uit een tussentijdse evaluatie (evaluatie van vijf pakketten van opdrachten) en voor 20% uit een mondeling examen met computer.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde dat haar quoterings voor het groepswork niet eerlijk was toegepast en haar persoonlijke inspanningen worden niet correct weergegeven in dit cijfer. Zij vermeldt welke argumenten en leerdoelen zij volbracht heeft. Zij benadrukt dat zij ook wat inzet en toewijding betreft niet correct werd geëvalueerd. Ander personen die veel minder hebben gedaan kregen wel een voldoende resultaat.

3.3. Bij beslissing van 5 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

Nadat de beroepsinstantie alles in overweging had genomen en nadat zij de student had gehoord, luidde haar besluit als volgt:

“De toegekende score was terecht. De commissie blijft bij haar eerdere beslissing: het resultaat van 9/20 wordt behouden.

De beroepsinstantie heeft, na je gehoord te hebben op donderdag 5 juli, beslist om je punt van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Project e-accounting’ te behouden. Tijdens het verhoor is uitgebreid door de betrokken docenten toegelicht op welke wijze dit punt is tot stand gekomen.”

De samenvatting van de motivatie luidde als volgt:

‘Het project omvat verschillende onderdelen die elk apart beoordeeld worden. De beoordeling van het proces (aanwezigheid en medewerking in de lessen) is er slechts een van. Het proces werd door jou goed doorlopen. Op dat onderdeel was je dan ook geslaagd.

Het eindproduct daarentegen was onvoldoende; geen enkel lid van de groep was geslaagd voor dit onderdeel.

Eindproduct en proces samen staan op 80% van de punten.

Een meer uitgebreide motivatie van hoe deze beoordeling is gebeurd, vind je terug in de bijlage.

20% van de punten konden nog verdiend worden op het examen: dit zijn 4 van de 20 te verdienen punten. Een goed of een slecht examen kan dus behoorlijk veel verschil geven in het eindresultaat. Dat jij niet geslaagd bent en sommige anderen van je groep wel, is dus te wijten aan het feit dat jij je tekort op het eindproduct niet hebt kunnen goedmaken op het examen. Enkele van je medestudenten zijn daar wel in gelukt.

De toegekende score was terecht. De commissie blijft bij haar eerdere beslissing: het resultaat van 9/20 wordt behouden. ‘

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 6 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Het niet ondertekend verzoekschrift van 10 juli 2012 met rolnummer 2012/100 is op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet niet ontvankelijk.

Verzoekende partij diende echter een nieuw wel ondertekend verzoekschrift met rolnummer 2012/103 in op datum van 12 juli 2012 ter vervanging van het eerder ingestelde beroep.

Verzoekende partij heeft op maandag 9 juli 2012 kennis gekregen van de beslissing op intern beroep van donderdag 5 juli 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2012.

Het beroep met rolnummer 2012/103 van 12 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel, de

onwettigheid van de interne beroepsbeslissing en de onregelmatigheid van evaluatiebeslissing.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat ten eerste het intern beroep onwettig is verlopen. Verzoekende partij stelt dat de stemming onwettig is verlopen omdat de commissie bestond uit vijf leden waarvan twee leerkrachten die het vak doceerden wiens resultaten in vraag werden gesteld. Verzoekende partij acht het gestelde dat deze leerkrachten hun eigen beslissing in vraag stellen irreëel.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat het beoordelingsproces niet redelijk is verlopen. Verzoekende partij acht de quoterings die haar werd toegekend niet in verhouding tot de werkdrang en motivatie. In vergelijking met andere medestudenten verdiende zij meer punten. Zij verwijst naar haar antwoord op de e-mail met het interne beroep waarin zij duidelijk een lijst met argumenten betreffende haar werkdrang opgeeft. Zij stelt dat binnen haar groep - wat het slechtere resultaat verklaart - slechts een beperkt aantal mensen van de tien intensief bezig was met het project. Verzoekende partij wijst op het disfunctioneren van bepaalde medestudenten en het laattijdig aanwezig zijn terwijl zij zeer stipt was. De verantwoordelijke van de groep kan hierover zo gewenst getuigen.

Verzoekende partij stelt ten derde dat de peerevaluatie niet correct is weergegeven in het beoordelingscijfer. De peerevaluatie wordt omschreven als twee keer onder het gemiddelde (wat zeer miniem is, omdat 1 een goede factor is en zij nooit minder dan 0.96 behaalde) en twee keer als oké.

Samengeteld werden deze factoren positief (groter dan 1) dus had dit een positief effect op haar cijfer. Dit wordt echter gebruikt als een motivatie om haar cijfer te corrigeren op een negatieve manier.

Verzoekende partij stelt dat ten vierde de presentatie en verdediging niet op redelijke wijze heeft plaatsgevonden. Er werd meegedeeld aan de groep dat zij die het best kunnen presenteren het project dienden te verdedigen. Per leerling werd ook een domein afgebakend waarover eventueel de vragen dienden beantwoord te worden. Zij diende een vraag te beantwoorden die ze ook eerlijk heeft beantwoord, namelijk dat ze het antwoord niet wist.

Verzoekende partij stelt ten vijfde dat het gewicht dat aan het resultaat voor het mondeling examen is gegeven niet correct is.

Tijdens het intern beroep werd gesteld dat het mondeling examen belangrijk was (20%).

Verzoekende partij stelt dat het project (80 %) zwaarder doorweegt op het totaal.

Verzoekende partij stelt dat zij pas een week voor het examen op de hoogte waren van de te kennen leerstof. Er was dus geen sprake van een hele week instuderen. Verzoekende partij stelt dat zij de gebruikelijke twee vragen - wat al zeer weinig is - niet heeft gekregen. Tijdens het project heeft zij nochtans haar kennis wel kunnen bewijzen.

Verzoekende partij wijst er tot slot op dat wat het bijkomend studeren van een cursus van 30 pagina's boven het eigen groepsdossier niets vermeld staat in het document 'evaluatie'.

Verwerende partij

Verwerende partij repliceert wat de verschillende door de verzoekende partij aangehaalde argumenten betreft als volgt:

Verwerende partij stelt ten eerste wat het onwettig intern beroep betreft dat de student gehoord werd conform de regels die zijn bepaald in artikel 180 van de onderwijs- en examenregeling 2011-12. Nergens in deze regeling is bepaald hoe de beroepsinstantie dient te worden samengesteld. In casu maakten de voorzitter van de examencommissie, het opleidingshoofd van de betrokken opleiding en de examenombuds hiervan deel uit. De betrokken lectoren waren enkel aanwezig om aan de student juiste en volledige toelichting te geven bij de behaalde score zoals ook in de motivering bij het intern beroep is gesteld. Er was

geen deelname van deze collega's aan de stemming aangezien er geen stemming heeft plaatsgehad.

Verwerende partij verwijst ten tweede wat het beoordelingsproces betreft naar het detailblad met puntenlijst. De namen van medestudenten zijn omwille van privacy redenen geanonimiseerd. De tekorten situeren zich enkel bij het afgewerkt product en het mondeling examen en niet bij het beoordelingsproces.

Verwerende partij stelt ten derde wat de peerevaluatie betreft dat 'Voor alle studenten dezelfde normen worden gebruikt; er is geen enkele aanwijzing of bewijs van een "corrigeren van mijn cijfer op een negatieve manier" zoals de student beweert.'

Er waren vijf opdrachten en er werden vier maal een peerevaluatie gedaan. Toelichting was mogelijk via email of via een persoonlijk gesprek met de docent.

Verzoekende partij heeft nooit een gesprek gevraagd. De studenten waren op de hoogte van de beoordelingsschaal.

Verwerende partij verwijst ten vierde wat de presentatie en verdediging betreft naar de e-mail dd. 6 juli en zoals gesteld in de tweede bijlage van de folder intern beroep.

Elke student had de opdracht zich te laten horen op de verdediging. Verzoekende partij heeft enkel gesteld dat zij de voorwaarden niet kende en voor het overige heeft ze niet laten horen van zichzelf.

Verwerende partij stelt ten vijfde wat het mondeling examen betreft dat de meeste medestudenten, die nochtans dezelfde studievoorraeden hadden opgelegd gekregen als betrokkene, er wel in zijn geslaagd om hun puntentotaal op te trekken door het afleggen van een goed examen.

Verzoekende partij behaalde echter een tekort op het mondeling examen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In een eerste middel klaagt de verzoekende partij erover dat de stemming over het intern beroep onwettig was omdat twee van de vijf leden van de commissie docenten waren van het betrokken opleidingsonderdeel en dus niet onpartijdig konden zijn.

De verwerende partij stelt de verzoekende partij werd gehoord conform artikel 180 van het onderwijs- en examenreglement, dat dit reglement nergens de samenstelling van de interne beroepsinstantie regelt, dat die in casu was samengesteld uit de voorzitter van de examencommissie, het opleidingshoofd van de betrokken opleiding en de examenombuds.

Het staat de verwerende partij vrij het intern beroep naar eigen inzicht te organiseren.

In deze zaak voert de verwerende partij aan dat het reglement nergens de samenstelling van de interne beroepsinstantie regelt, en dat die in dit geval was samengesteld uit de voorzitter van de examencommissie, het opleidingshoofd van de betrokken opleiding en de examenombuds. De verwerende partij legt echter geen enkel document of verklaring voor, uitgaande van de daarvoor bevoegde instantie, waaruit blijkt dat de interne beroepsinstantie op die wijze was samengesteld, en evenmin enig document dat uitgaat van de beroepsinstantie zelf. Er is enkel een brief van de groepsdirecteur die de beslissing van de niet nader omschreven beroepsinstantie meedeelt, alsook een anoniem en niet gedateerd document waarin de klachten van de onderzoekende partij worden weerlegd.

Aan de hand van deze documenten is de Raad niet in staat na te gaan of de interne beroepsinstantie regelmatig was samengesteld, en welke beslissing zij genomen heeft.

Het middel is gegrond.

Wat de overige middelen betreft kan enkel rekening gehouden worden met de klachten die reeds in het intern beroep naar voor werden gebracht. In dat intern beroep stelt de verzoekende partij dat zij de leerdoelen wel bereikt heeft en dat bij de momenten waar inzet en toewijding werden gemeten, zij daar beter gepresteerd had dan andere studenten.

Die klachten zijn niet gegrond, nu de verzoekende partij weliswaar aangeeft wat zijn bijdrage was in het product, gezamenlijk gepresteerd door alle studenten, maar niet aangeeft waarom dit ten onrechte als onvoldoende werd geëvalueerd, en het geenszins vaststaat dat zijn aandeel in dat product zelfstandig beoordeeld moest worden, zo dit al mogelijk was. De verzoekende partij wist op welke wijze de evaluatie zou gebeuren, en kan nu niet met goed

gevolg aanvoeren dat die per student had moeten gebeuren. Die klachten zijn dus niet gegrond.

Wat de overige klachten betreft (peer review, presentatie en verdediging, voorbereiding en voorwerp van het examen), die klachten hadden in het intern beroep kunnen worden aangebracht en kunnen niet op ontvankelijke wijze voor het eerst voor de Raad worden ingeroepen.

Deze middelen zijn niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en deels gegrond is.

De beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/101 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij de volgende tuchtsanctie opgelegd kreeg: "de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode (tweede semester) als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft" en tegen de beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor communicatiemanagement.

De verzoekende partij diende een groepspresentatie te geven voor de opleidingsonderdelen "..... en".

De verzoekende partij nam hieraan niet deel en bracht een doktersattest binnen om haar afwezigheid te staven, doch dit attest bleek vals te zijn.

De volgende tuchtfeiten werden bewezen geacht:

- het gebruik maken van een vals medisch attest;
- het wetens en willens hanteren, indienen van een medisch attest waarvan de student wist of minstens behoorde te weten dat het op onregelmatige wijze was verkregen in strijd met artikel 1.34 van het onderwijs- en examenreglement.

Bij examentuchtbeslissing van 20 juni 2012 werd de volgende sanctie opgelegd:

“de student verwerft geen credits voor alle opleidingsonderdelen waarover examen moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode (tweede semester) als het opleidingsonderdeel waarop het deexamen of examen betrekking heeft.”

3.2. Verzoekende partij heeft op datum van 26 juni 2012 een verzoek tot heroverweging ingediend bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing wordt het volgende gestipuleerd:

“De interne beroepscommissie oordeelt dat de examentuchtbeslissing is genomen conform het Onderwijs- en examenreglement academiejaar 2011-2012.

De Commissie stelt vast dat de studente gebruik heeft gemaakt van een vals medisch attest ter wettiging van haar afwezigheid voor de groepspresentatie van 3 opleidingsonderdelen (.....) op 2, 3 en 4 mei 2012.

Nadien werd door de studente een post factum-attest ingediend dat door een andere dan de behandelende arts werd opgemaakt. Een dergelijk attest wordt door de hogeschool niet aanvaard, zoals bepaald in artikel 1.23 van het Onderwijs- en examenreglement.

Bovendien stelt de behandelende arts, ..., in haar e-mail van 3 juni 2012 aan de hogeschool dat indien zij vond dat de patiënte in kwestie ziekteverlof nodig zou gehad hebben, zij op de spoedafdeling een attest zou gemaakt hebben.

De interne beroepscommissie treedt met in achtname van wat hierboven werd aangehaald, de beslissing van de examentuchtcommissie bij. Ze beschouwt eveneens de bewezen feiten als bijzonder ernstig aangezien er gebruik werd gemaakt van een vals stuk. De sanctie is rekening houdend met art. 99 van het onderwijs- en examenreglement proportioneel ten aanzien van de vastgestelde feiten.

Gelet op de ernst van de feiten, doen de bijkomende argumenten en beschouwingen, die voor de beroepscommissie ingeroepen worden, geen afbreuk aan de zwaarte van de sanctie.”

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 6 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 27 juni 2012. De beslissing werd op 5 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 6 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 9 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 juli 2012.

Het beroep van 11 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij ontkent niet dat er een fout is gebeurd. Het foutieve doktersattest is opgemaakt door de vader van de verzoekende partij. De verzoekende partij aanvaardt dat zij verantwoordelijk kan worden gesteld voor de attesten die worden ingeleverd. De verzoekende partij aanvaardt ook dat een tijdig attest ontbrak en dat een later attest dit niet kan vervangen, ook al was het een attest van de dienst waar de verzoekende partij met spoed was opgenomen.

Verzoekende partij stelt wel de motivering en de omvang van de tuchtsanctie in vraag. In casu was de verzoekende partij wel ziek. Zij was bovendien klaar met haar werk om deel te kunnen nemen aan de presentatie van het groepswork. De verzoekende partij had er dus geen behoefte aan om door middel van een onregelmatigheid haar presentatie uit te stellen. De bestreden beslissing houdt hier geen rekening mee en er wordt ten onrechte gesteld dat de verzoekende partij een ziekte zou hebben geveinsd.

Verzoekende partij betwist ook dat er op 24 mei 2012 zou zijn gepoogd om de fraude ter verdoezelen door opnieuw een foutief attest in te dienen. Er was op 24 mei 2012 immers geen foutief attest.

Verder stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij verwijst naar een e-mail van een arts die meldt dat, indien zij vond dat de verzoekende partij ziekteverlof nodig had, zij op de spoedafdeling een attest zou hebben gemaakt. Hiermee wordt echter niet gezegd dat de verzoekende partij niet ziek was.

Volgens de verzoekende partij is de verwerende partij tot een examentuchtbeslissing gekomen op grond van het feit dat er een foutief medisch attest werd ingediend. Deze feiten werden door de verwerende partij als bijzonder ernstig beschouwd. Er is geen verder onderzoek gebeurd en er is geen verdere motivering van de straf. Er wordt geen onderscheid gemaakt al naargelang de verzoekende partij echt ziek was of niet en er wordt niet geantwoord op de argumenten van de verzoekende partij hieromtrent.

Ook de redelijkheid en de evenredigheid van de examentuchtbeslissing worden niet verantwoord. Volgens de verzoekende partij is de examentuchtsanctie kennelijk onredelijk en kennelijk onevenredig ten aanzien van de tenlastelegging. De opgelegde sanctie is bijzonder zwaar en houdt zelfs in dat de verzoekende partij enkel een credit krijgt voor de opleidingsonderdelen waarvan een volledig examen kon worden afgelegd in januari.

Verschillende examens van het eerste semester zijn echter verbonden met deelexamens in het tweede semester en ook al waren de deelexamens uit het eerste semester goed, toch zal de verzoekende partij tekorten hebben voor deze opleidingsonderdelen indien het resultaat van de deelexamens uit het tweede semester op nul wordt gebracht. De interne beroepscommissie heeft met dit argument van de verzoekende partij geen rekening gehouden.

Verzoekende partij stelt dat zij haar examenreeks wel mocht verderzetten, zolang er nog geen examentuchtbeslissing was. Als het voor verwerende partij vanzelfsprekend was om bij het loutere feit van een foutief medisch attest een uitsluiting uit de gehele examenperiode uit te spreken, is het onbegrijpelijk dat de verzoekende partij intussen haar examenreeks kon verder zetten. Door dan pas na de examenperiode de bestreden examentuchtsanctie te nemen, komt deze sanctie ook om die reden nog zwaarder over dan ze op het eerste gezicht lijkt.

De verzoekende partij meent dan ook dat de tuchtsanctie niet gemotiveerd, kennelijk te zwaar en disproportioneel is ten aanzien van de ten laste gelegde feiten.

Verwerende partij stelt dat er de verzoekende partij nergens wordt verweten dat zij een ziekte zou hebben geveinsd. De bestreden beslissing stipuleert dat aan de verzoekende partij verweten wordt dat zij haar afwezigheid heeft willen wettigen door een vals medisch attest. Het is daarbij van ondergeschikt belang of de verzoekende partij werkelijk ziek was. Bovendien wordt hierop ook geantwoord doordat wordt overwogen dat de vraag of de verzoekende partij overdag op 2, 3 en 4 mei 2012 'arbeidsongeschikt' was geenszins zo

evident bevestigend kan worden beantwoord als de verzoekende partij voorhoudt.

Verzoekende partij gaat immers voorbij aan de verklaring van de spoedarts dat zij in geval van ongeschiktheid onmiddellijk een medisch attest aflevert, dat zij zulks in casu niet heeft gedaan en dat daaruit mag worden afgeleid dat zij van oordeel was dat de patiënt geen ziekteverlof nodig had.

De bewering van de verzoekende partij dat zij op 24 mei 2012 niet getracht heeft de voorgaande fraude te verdoezelen door opnieuw een vals attest in te dienen, kan de verwerende partij niet overtuigen. Uit het dossier blijkt immers dat de spoedarts zelf geen afwezigheidsattest heeft afgeleverd en daar ook geen aanleiding toe zag. Het 'met enige aandrang' opvragen van een attest bij een andere spoedarts drie weken na het bezoek aan de spoedafdeling, moet gelijkgesteld worden met een vals attest. De bestreden beslissing stelt hieromtrent dat dit attest een post factum-attest is dat niet als een geldig attest kan worden beschouwd.

Verder stelt de verwerende partij dat ook het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel niet geschonden zijn. De bestreden beslissing legt de tuchtsanctie op waarbij de verzoekende partij geen credits verwerft voor alle opleidingsonderdelen waarvoor examens moet worden afgelegd in eenzelfde onderwijsperiode als het opleidingsonderdeel waarop het deelexamen of examen betrekking heeft. Deze sanctie is niet zwaarder dan zij lijkt: zij strekt zich uit tot alle examens die zijn afgelegd in het tweede semester. De resultaten die reeds werden behaald in het eerste semester blijven onaangeroerd. Dat er zich opleidingsonderdelen voordoen die in beide semesters worden beoordeeld, doet daaraan geen afbreuk. De verzoekende partij zal de componenten waarvoor zij in het eerste semester geslaagd was, niet meer moeten hernemen. Ten aanzien van de tweede examenperiode geldt een overdracht voor de resultaten voor deelexamens van de taalvakken en voor facetten, behaald in het eerste semester. Dat een examentuchtbeslissing zwaarder zou uitvallen dan de verzoekende partij verkeerdelijk had ingeschat, heeft uiteraard niet tot gevolg dat de sanctie kennelijk onredelijk of kennelijk onevenredig zou zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De interne beroepsinstantie heeft in haar beslissing de motieven van de examentuchtcommissie overgenomen, zodat deze motieven op hun feitelijke juistheid en aanvaardbaarheid in rechte getoetst dienen te worden.

Als eerste motief voor het opleggen van de tuchtsanctie wordt opgegeven dat de verzoekende partij een eerste, vervalst, medisch attest heeft ingeleverd, hetgeen door de verzoekende partij niet betwist wordt. De verzoekende partij betwist evenmin dat dit een tuchtfeit is waarvoor een tuchtstraf kan worden opgelegd.

Als tweede motief wordt opgegeven dat de verzoekende partij een tweede medisch attest heeft ingeleverd dat niet werd opgesteld door de geneesheer die haar behandeld had. De verzoekende partij voert aan dat de geneesheer die het attest had opgesteld werkzaam was op de dienst waar zij drie weken eerder behandeld werd door de andere geneesheer, maar dit doet niets af aan de vaststelling dat ook dit motief op juiste feiten steunt, en evenzeer als tuchtfeit relevant is, nu het attest niet uitging van de behandelende geneesheer. Het blijkt niet dat de geneesheer die het tweede attest heeft opgesteld, wist of de verzoekende partij werkelijk ziek was op de datum van behandeling, en het blijkt evenmin dat hij de behandelende geneesheer geraadpleegd heeft, in welk geval deze geneesheer zelf allicht een attest, met welke inhoud dan ook, zou hebben opgesteld. Ook dit feit komt als tuchtfeit in aanmerking, nu de verzoekende partij wist of behoorde te weten dat op grond van artikel 1.23 van het onderwijs- en examenreglement post factum attesten niet worden aanvaard, zodat haar poging om dit toch te doen als een inbreuk op genoemd artikel aanvaard kan worden.

Of de verzoekende partij nu op het tijdstip dat zij behandeld werd, zodanig ziek was dat zij geen examens kon afleggen - met de verzoekende partij kan worden aangenomen dat de interne beroepsinstantie lijkt te aanvaarden dat zij niet zo erg ziek was dat zij geen examens kon afleggen - kan in het midden blijven, nu de hiervoor genoemde twee motieven terecht als bewezen werden aanvaard. Naar het oordeel van de Raad heeft de beroepsinstantie deze bewezen geachte tuchtfeiten ook terecht als zeer ernstig kunnen beschouwen.

De verzoekende partij laat in essentie gelden dat de opgelegde tuchtstraf, gelet op de door haar betwiste motieven van de beroepsbeslissing, het feit dat zij werkelijk ziek was en voor het overige een goede studente die geen nood had aan uitstel van examens, buiten proportie

is, nu zij niet alleen de credits van de examenperiode zelf, maar ook de deelcredits van de eerste examenperiode, verbonden aan deelcredits van de tweede examenperiode, verliest. Voorts voert zij aan dat zij toch toelating gekregen heeft om de examens verder af te leggen, wat de straf volgens haar nog zwaarder maakt.

Het is niet aan de Raad om te bepalen welke sanctie behoort te worden opgelegd. Alleen wanneer er een kennelijke wanverhouding is tussen de als bewezen beoordeelde feiten en de zwaarte van de tuchtsanctie is er sprake van een onwettelijke sanctie.

Wat de deelcredits van de eerste examenperiode betreft, de Raad noteert de verklaring van de verwerende partij dat deze deelcredits niet verloren zijn, zodat de verzoekende partij in de volgende examenperiode alleen examen moet afleggen over het resterende deel van de betrokken opleidingsonderdelen. Dit argument is dus niet van aard aan te tonen dat de sanctie onevenredig zwaar is.

Wat betreft het feit dat de verzoekende partij, nadat de feiten aan het licht waren gekomen, toch verder examens mocht afleggen, dit is evenmin van aard de onevenredigheid van de sanctie aan te tonen. Zolang niet volgens de geëigende procedure deze feiten in hoofde van de verzoekende partij als bewezen beschouwd konden worden, mocht de verwerende partij aan de verzoekende partij niet verbieden aan de examens mee te doen zonder het vermoeden van onschuld te schenden.

In dit geval heeft de beroepsinstantie geoordeeld de sanctie van artikel 99, eerste lid, 4° van het examenreglement te moeten opleggen, en binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad niet stellen dat dit, gelet op de ernst van de feiten, kennelijk onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examentuchtbeslissing van 20 juni 2012 en de beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad geeft de partijen akte dat de credits en deelcredits die de verzoekende partij in de eerste examenperiode verworven heeft, behouden blijven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/120 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel.....,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 28 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep niet ontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het eerste studietraject van de professionele bachelor in het secundair onderwijs, Nederlands-Biologie.

Het beroep betreft de score van 0/20 voor het opleidingsonderdeel 'Biologie'.
Op 28 juni 2012 werden de examenresultaten elektronisch bekendgemaakt.
Wegens ziekte kon verzoekende partij aan verschillende examens niet deelnemen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.
Verzoekende partij stelde dat zij het betreffende opleidingsonderdeel gemist had wegens ziekte waarvoor zij ook een gewettigde afwezigheid heeft gekregen. Als gevolg hiervan kreeg zij faciliteiten om het examen als nog af te leggen. Zij behaalde een 13,5 /20 voor het examen. Op haar puntenrapport stelde ze echter vast dat een score van 0/20 was opgegeven wat niet correct is. Met het intern beroep wil zij dit cijfer aanvechten.

3.3. Bij beslissing van 9 juli 2012 werd het intern beroep niet ontvankelijk verklaard wegens niet tijdig ingediend.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De vraag of het intern beroep op regelmatige wijze werd ingesteld wordt hierna bij de grond van de zaak behandeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van maandag 9 juli 2012, op die datum ook aangetekend verstuurd. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012. De laatste dag om in beroep te gaan betreft dan 15 juli 2012, gezien dit een zondag betreft automatisch verlengd tot maandag 16 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 9 juli 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard.

De Raad dient vooreerst na te gaan of de beslissing van 9 juli 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat zij de beslissing wel heeft aangevochten binnen de 5 kalenderdagen, zoals voorgeschreven staat in de reglementering. Zij verwijst dienaangaande naar de bijgevoegde stukken.

Zij wijst erop dat blijkbaar de beslissing ook nog diende verstuurd te worden naar een 2de persoon wat niet staat voorgeschreven in het reglement.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat het huidige verzoek ongegrond is omdat het intern beroep niet tijdig is ingesteld en derhalve niet ontvankelijk was.

Verwerende partij wijst er vooreerst op dat de betwiste beslissing wel degelijk reglementair is genomen en deze niet als "kennelijk onredelijk" kan worden aanzien.

Verwerende partij verwijst naar de reglementering van artikel 68 van de OER van 2011-2012 waarbij het verzoek tot heroverweging van een studievoortgangsbeslissing dient te worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 5 kalenderdagen, die ingaat op de dag na deze waarop de beslissing aan de student werd bekendgemaakt.

De elektronische bekendmaking gebeurde op 28 juni 2012, waarbij de termijn van 5 kalenderdagen inging op 29 juni 2012. Het intern beroep daterend van 05 juli 2012 werd onherroepelijk te laat ingediend.

Het oorspronkelijke verzoek was derhalve onontvankelijk. Het huidige verzoek dient derhalve te worden verworpen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Op grond van artikel II.13 van het Aanvullingsdecreet dient een student de heroverweging van een examenbeslissing vooreerst intern aan te vragen binnen de termijn van vijf kalenderdagen die ingaat de dag na de proclamatie.

In casu gebeurde de elektronische bekendmaking van de resultaten op 28 juni 2012. De Raad stelt verder vast dat op het puntenbriefje de beroepsmodaliteiten van het intern beroep zoals

opgegeven in artikel 68 van het OER duidelijk zijn aangegeven.

De Raad stelt ook vast dat verzoekende partij op 3 juli 2012 reeds een e-mail heeft gestuurd naar met de melding dat zij haar resultaat wenst te betwisten.

Op 5 juli 2012 heeft zij via een aangetekend schrijven een intern beroep gericht aan de algemeen directeur.

Artikel 68 van het onderwijs en examenreglement bepaalt dat een beroep dient aangetekend te worden verstuurd aan de algemeen directeur of in tweevoud dient afgegeven te worden op het secretariaat van de algemeen Directeur.

In casu is het derhalve niet voldoende om via e-mail melding te maken van een intern beroep waarbij het resultaat van een opleidingsonderdeel wordt aangevochten.

Het beroepschrift van 5 juli 2012 werd wel volgens de vormvoorschriften ingediend maar laattijdig.

Uit de formulering die de verzoekende partij gebruikt in haar verzoekschrift ('Ik heb binnen de 5 dagen dit aangevochten, zoals voorgeschreven staat in ons reglement, maar blijkbaar moest dit nog naar een 2e persoon (...) en dat staat niet voorgeschreven in ons reglement') en uit de afwezigheid van de ontkenning van het tegendeel, kan overigens worden afgeleid dat de verzoekende partij inderdaad op 28 juni 2012 kennis heeft genomen van haar examenresultaten.

Het intern beroep werd derhalve niet ontvankelijk ingesteld.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet gegrond is.

De beslissing van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/138 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 29 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in geïndividualiseerd traject (opleidingsonderdelen uit het eerste en het tweede modeltraject) met een diplomacontract van 51 studiepunten voor de opleiding Professionele bachelor onderwijs: lager onderwijs.

Deze inschrijving heeft betrekking op opleidingsonderdelen uit het eerste en het tweede modeltraject.

Het beroep betreft het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stage basis II', bekendgemaakt op de proclamatie van 29 juni 2012.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Zij verzocht om de heroverweging van de studievoortgangsbeslissing waarbij 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Stage: basis'.
Verzoekende partij formuleerde als voornaamste grief dat de motivering van de examencommissie niet in overeenstemming is met de positieve stage-evaluaties van de lector-coaches en de mentoren. Verzoekende partij gaf een overzicht van de vastgestelde

tekorten met haar opmerkingen om dit aan te tonen.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde samengevat dat de verslagen van de mentoren veelal positief werden geëvalueerd maar slechts een onderdeel vormen van eindevaluatie waarin wordt nagegaan of de eindcompetenties vermeld op de ECTS- fiches wel degelijk zijn bereikt. De syntheseverslagen van de mentoren zijn niet te interpreteren als een optelsom van scores maar komen tot stand door het aftoetsen van alle evaluatieonderdelen van de eindcompetenties zoals voorgesteld in de studiefiche. De interne beroepscommissie stelde vast dat de vereiste minimumcriteria om te slagen niet werden behaald en het cijfer correct is tot stand gekomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2012. De beslissing werd op 10 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012, aangetekend verstuurd op vrijdag 13 juli 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 juli 2012.

Het beroep van 19 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, motiveringsverplichting en de onregelmatigheid van de genomen beslissingen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij verwijst in een eerste onderdeel wat haar bezwaar over de grond van de zaak betreft naar haar grieven geformuleerd naar aanleiding van het interne beroep tegen de initieel genomen beslissing.

De motivering van de examencommissie is niet in overeenstemming met de stageevaluaties van de lector-coaches en de mentoren waaruit duidelijk een positieve evolutie blijkt.

De betreffende syntheseverslagen zijn positief. Er werden 86,1% beoordelingen met een score 'goed' beoordeeld en 8,7 % beoordelingen met een score 'voldoende'. De mentoren stelden tevens vast dat zij de wil had om een goede juf te worden.

Ook de lectoren-coaches hebben voor sommige negatieve punten van de examencommissie

geen opmerkingen geformuleerd ofwel een betere evaluatie.

Verzoekende partij verwijst naar haar toegevoegd overzicht met opmerkingen over de vastgestelde tekorten die zij tijdens haar stage heeft kunnen wegwerken. Met deze positieve evolutie heeft de examencommissie geen rekening gehouden.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel wat de interne beroepsbeslissing betreft:

- Het gaat om een stagenbeoordeling en derhalve dient ook rekening gehouden te worden met de positieve beoordeling van de mentoren en lectoren-coaches. Het is onduidelijk op welke stukken de interne beroepscommissie zich heeft gebaseerd.
 - De syntheseverslagen zijn niet enkel gebaseerd op de stage-activiteiten zelf, maar tevens wordt rekening gehouden met de voorbereiding van de stage. Deze beoordeling was slechts eenmaal negatief van de 14 beoordelingsitems, de lesvoorbereidingen werden door de mentoren goedgekeurd en er werden ook door de coaches geen opmerkingen geformuleerd, gesprekken met mentoren (er is nooit sprake geweest van het feit dat ze onvoldoende zou presteren, de zelfreflectie was zeer goed bevonden)...
 - De interne beroepscommissie stelt vast dat de verslagen veelal goed zijn geformuleerd maar stelt dat dit het gevolg is van het feit dat men de student niet wil ontmoedigen. Verzoekende partij stelt zich in dit verband een aantal vragen: werden de stagementoren hier attent op gemaakt?; het is juist belangrijk om de waarheid te zeggen zodat de student zich kan verbeteren; moet de student dan steunen op zagezegde onbetrouwbare informatie?
- Verzoekende partij benadrukt dat de stagementoren het vaakst de student volgen. De lector-coach is beperkter aanwezig en dan ontbreekt de mogelijkheid om nog tijdig bij te sturen.
- De stagementoren hebben de keuze tussen drie termen: waarom zouden zij de term 'goed' toekennen als het ook mogelijk is om gewoon de term 'voldoende' aan te geven?
 - Er heeft nooit iemand gewezen of zelfs een hint gegeven dat ze niet goed bezig was.

Verzoekende partij stelt in een derde onderdeel dat de informatie door de faculteit aangeleverd betreffende de door haar behaalde resultaten niet correct is en mogelijk de beslissing van de Raad in slechte zin zal beïnvloeden.

Zij haalt een aantal elementen aan o.a.:

- De cijfers behaald op de andere opleidingsonderdelen hebben niets te maken met de in het huidige beroep betwiste stagebeoordeling die uit het curriculum van het eerste jaar komt. Dat betreffende jaar behaalde zij al haar credits en slaagde zij ook voor de stage uit het tweede trimester;
- op de studiefiche staat dat voor de stage: 'basis' wel een tweede examenkans openstaat. Zij overloopt verder de hoofdcriteria op basis waarvan de permanente evaluatie gebeurt (terug te vinden in haar stagedossier).

Verwerende partij

Verwerende partij verwijst naar het syntheseverslag bij het huidige verzoek, opgemaakt door de begeleidende lector.

Verwerende partij stelt dat uit voormeld verslag duidelijk blijkt dat aan meerdere basiscompetenties, vereist voor het behalen van een positieve score, niet werd voldaan.

De interne beroepscommissie heeft terecht niet alleen rekening gehouden met de stageactiviteiten zelf maar tevens met de voorbereiding van de stage, de lesvoorbereiding, de gesprekken met de mentoren, ...

Verwerende partij benadrukt dat uit het stageverslag blijkt dat er veelvuldige opmerkingen worden geformuleerd, die het tekort zonder meer verantwoorden.

Verwerende partij verwijst naar de ingediende stageverslagen van de onderscheiden mentoren/lectoren waarin telkens duidelijk kwaliteiten doch eveneens verschillende tekorten worden omschreven.

Verwerende partij stelt dat het nu niet opgaat om thans fragmentarisch iets te gaan betwisten of proberen te weerleggen aan de hand van eigen berekeningen.

Zij stelt dat zelfs ten onrechte al te veel belang is gehecht aan de verslagen van de mentoren.

Het is niet omdat een begeleider of mentor gedurende de stageperiode een positieve evaluatie heeft gegeven, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk

zou zijn.

De evaluatie van een stagementor kan niet doorslaggevend zijn aangezien deze geen deel uitmaakt van de instelling en doorgaans ook geen zicht heeft op het geheel van de prestaties van de student.

Tot slot benadrukt de verwerende partij dat een tweede examenkans inzake stage in de lerarenopleiding onmogelijk is nu tijdens de zomervakantie de scholen gesloten zijn en er bij aanvang van een nieuw schooljaar in de scholen geen stagiairs worden toegestaan. Deze informatie staat vermeld op het puntenbriefje.

Verwerende partij concludeert dat verzoekende partij heeft kennis genomen van de studiefiche, zodat zij eveneens wist of moest weten welke competenties en doelstellingen er voornamelijk worden beoogd en moeten worden geëvalueerd. Het eindverslag geeft duidelijk aan alwaar deze tekorten zich situeren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Samengevat komen de grieven van de verzoekende partij hierop neer, dat de negatieve evaluatie geen steun vindt in de verslagen van de mentoren en begeleiders die overwegend positief waren, en met de positieve evolutie die zij heeft doorgemaakt.

Dat de verzoekende partij zuiver mathematisch veel evaluaties 'goed' en 'voldoende' heeft gekregen van de mentoren en begeleiders staat vast, maar dit is niet het beslissende criterium voor de evaluatie van de stage. Die evaluatie slaat op het al dan niet bereikt zijn van de vereiste competenties, en een meerderheid van deelscores 'goed' en 'voldoende' sluit niet uit dat een of meer competenties niet bereikt zijn, en overigens kan het niet bereikt zijn van een competentie een voldoende reden zijn voor een negatieve evaluatie voor het geheel. De negatieve evaluatie van de verzoekende partij blijkt uit het syntheseverslag.

Bij gebrek aan andere door de verwerende partij voorgelegde gegevens, dient te worden aangenomen dat dit syntheseverslag steunt op de evaluaties van de mentoren en van de begeleiders. In de beslissing genomen op intern beroep wordt weliswaar gesteld dat de evaluatie ook steunt op de voorbereiding van de stage, de lesvoorbereidingen, gesprekken met mentoren, maar ter zake wordt buiten de evaluaties van de mentoren en begeleiders geen informatie verstrekt.

De vraag of het syntheseverslag, waarvan de beslissing op intern beroep aanneemt dat zij de negatieve evaluatie verantwoordt, naar behoren gemotiveerd is, kan dus enkel beantwoord worden in functie van de gegevens die te vinden zijn in de evaluaties van de mentoren en begeleiders.

Op de eerste plaats blijkt uit het syntheseverslag zelf niet duidelijk welke competenties al dan niet in voldoende mate bereikt zijn. Het is niet omdat er een aantal kritische opmerkingen staan naast goede punten dat daaruit geconcludeerd mag worden dat er sprake is van een onvoldoende (Voorbereidend werk; FG2; communicatievaardigheden; evolutie). Wat betreft de rubrieken van het syntheseverslag die meer eenduidig negatief zijn (FG1, FG3, FG4) wordt onvoldoende duidelijk gemaakt waarom de evaluaties van de mentoren die voor de betrokken aspecten een 'goed' aanvinken, niet gevolgd kunnen worden. Voorts mag worden opgemerkt dat op de meeste evaluatieformulieren de rubriek 'aandachtspunten en werkpunten' blanco is gebleven terwijl juist deze rubriek van belang is om te wijzen op tekorten van de student. Zowel het syntheseverslag als de beslissing op intern beroep bevatten geen afdoende motivering van de betwiste evaluatie.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 29 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/142 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van..... werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven met een diplomacontract voor 45 studiepunten (in een geïndividualiseerd traject met opleidingsonderdelen uit het tweede en derde studietraject) in de professionele Bachelor in de orthopedagogie.

Op de proclamatie van 28 juni 2012 werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard. Het beroep betreft specifiek het resultaat voor het opleidingsonderdeel stage 1 (15 studiepunten) waarop zij 8/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij formuleerde volgende grieven:

- de beoordeling in het rapport bevat een tegenstrijdigheid; dezelfde motivering wordt de ene keer goed en de andere keer als zwak aangeduid;
- het cijfer 8 is niet in overeenstemming met de wel degelijk behaalde competenties;
- de stagementor noteerde de correcte aandachts-en actiepunten voor de toekomst, dit in tegenstelling tot de door de titularis bij de eindbespreking genoteerde punten;
- de titularis van de opleiding heeft haar niet op de stageplaats bezig gezien.

Bij beslissing van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing besloot na onderzoek dat de vaststelling van de opleiding dat verzoekende partij nog niet alle eindcompetenties behaalt die vooropgesteld worden in de studiefiche correct is. De interne beroepscommissie gaat akkoord met de initieel toegekende score van 8/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage 1'.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 5 juli 2012. De beslissing werd op 10 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 12 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsverplichting, onpartijdigheidsbeginsel, de rechten van verdediging en de onregelmatigheid van de stage-evaluatie.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst ten eerste op de tegenstrijdigheid in de beoordeling van het rapport. De ene keer wordt dezelfde motivering als goed aangeduid en de andere keer als zwak. Verzoekende partij verwijst naar de reflecties bij beide specifieke competenties 14 en 15 en wijst op de inconsistentie.

De specifieke competentie 14 wordt met eenzelfde motivering als goed beoordeeld. De specifieke competentie 15 wordt met eenzelfde motivering als zwak beoordeeld. Verzoekende partij stelt in de motivering van de interne beroepscommissie hierop geen antwoord wordt gegeven maar er enkel akte wordt van genomen.

Verzoekende partij werpt ten tweede op dat het cijfer van 8/20 niet in overeenstemming is met de effectief door haar behaalde competenties. Zij verwijst naar de vaststellingen dienaangaande van de interne beroepscommissie en de algemene conclusie die is opgenomen in het rapport eindevaluatie stage 1.

De negatieve evaluatiepunten betreffen 'schriftelijke vaardigheden' maar juist op dit laatste punt is de stagementor het niet eens. Verzoekende partij benadrukt dat zij heeft geëist dat dit

werd opgenomen in de conclusie. Verzoekende partij scoort dus niet negatief op meerdere competenties.

Verzoekende partij gaat niet akkoord met de bewering dat zij op meerdere competenties zwak tot matig scoort. Nergens wordt in de betreffende studiefiches waar binnen de gradaties van scores zijn opgegeven aangeduid wat het betekent onder de cesuur liggen. Bij gebreke aan verdere duiding kan enkel de score 'zwak' beschouwd worden als onder de cesuur. 'Zwak' heeft ze slechts op drie competenties gescoord. Voor het overige betreft het matig of goed.

Verzoekende partij benadrukt verder dat de als 'zwak' beoordeelde competenties tegengesproken worden door de mentor die hierop wel een goede beoordeling gaf in tegenstelling tot de stagebegeleider. Deze stagebegeleider is nieuw in de school en geeft een subjectieve beoordeling die niet correct is. Hiervoor heeft verzoekende partij ook expliciet gevraagd aan de interne beroepscommissie om de stagementor te horen. Deze is hier niet willen op ingaan.

Verzoekende partij merkt ten derde op dat de door de stagementor genoteerde de aandachts- en actiepunten voor de toekomst correct zijn, dit in tegenstelling tot de door de titularis bij de eindbespreking genoteerde punten.

Verzoekende partij verwijst naar de algemene bewoordingen opgenomen in de interne beroepsbeslissing. Zij stelt dat alle studenten op eenzelfde wijze werden beoordeeld met name via het syntheseverslag van het begeleidend onderwijzend personeel. De evaluatie van de stagementor is slechts een onderdeel van de evaluatie.

Verzoekende partij stelt dat deze bevindingen niet in overeenstemming zijn met de bevindingen die blijken uit het dossier. Zij verwijst naar het onderzoeksverslag bijgevoegd bij de beslissing op intern beroep. In dit verslag staat duidelijk aangegeven dat zij 9/20 behaalt voor het opleidingsonderdeel stage en niet 8/20 zoals op het puntenbriefje opgegeven.

Verzoekende partij stelt dat dit het resultaat is van de onenigheid die er was over de beoordeling van haar dossier tussen de stagebegeleider en de stagementor. Om zeker te zijn dat ze niet in aanmerking kwam voor een deliberatie werd een 8/20 gegeven.

Verzoekende partij stelt tot slot in dit verband dat de interne beroepscommissie niet geantwoord heeft op dit middel. De aan haar meegedeelde aandachts- en actiepunten staan op het blad dat ondertekend is door de stagementor. Het syntheseverslag is niet ondertekend door de stagementor. Dit toont aan dat het onderzoek door de interne beroepscommissie niet ernstig is verlopen. Zij hebben dit blad niet opgevraagd, en zelfs de stagementor hierover niet gehoord.

Verzoekende partij stelt ten vierde dat haar recht op een eerlijk proces werd miskend. Zij heeft expliciet gevraagd om gehoord te worden; zij heeft expliciet gevraagd om een getuige te horen. Geen van beide verzoeken werden ingewilligd door de interne beroepscommissie.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst vooreerst op de bevoegdheidsmarge van de Raad.

Zij benadrukt dat in casu de betwiste quoterings wel degelijk regelmatig werd genomen en niet als 'kennelijk onredelijk' kan worden aanzien.

Verzoekende partij verwijst naar het rapport eindevaluatie stage dat het standpunt van de faculteit betreft. Uit dit lijvig verslag blijkt duidelijk dat aan meerdere basiscompetenties, vereist voor het behalen van een positieve score, niet werd voldaan.

Verwerende partij stelt dat uit het evaluatierapport ook blijkt dat er veelvuldige opmerkingen worden geformuleerd, die het tekort zonder meer verantwoorden.

Verwerende partij stelt verder dat van een 'tegenstrijdigheid' in de beoordeling van de punten 14 en 15 van het eindverslag geen sprake is. Het is en blijft een vaststaand gegeven dat de schriftelijke vaardigheden, overeenkomstig de reflecties die hieromtrent weergegeven worden, als zwak dienen te worden aanzien.

Verwerende partij repliceert verder dat de commentaar die onder punt 15 wordt gegeven, duidelijk is, terwijl de commentaar vermeld onder punt 14 (Specifieke vaardigheden)

verkeerdelijk werd ingevuld. De beoordeling 'goed' blijft vanzelfsprekend stand houden. Dit betreft echter een zuiver materiële vergissing, zonder verdere gevolgen op de gegeven quoteringen.

Verwerende partij benadrukt dat het integrale verslag moet bekeken worden waaruit blijkt dat voor meerdere competenties de verzoekende partij zwak tot matig scoort.

Meerdere aandachts- en werkpunten worden tot slot in voormeld verslag aangehaald.

Uit de eindconclusie van de eindevaluatie blijkt onmiskenbaar dat ernstige tekorten werden vastgesteld, die een negatieve score verantwoordden.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ten onrechte enkel en alleen belang hecht aan de verslagen van de mentor.

Het is niet omdat een begeleider of mentor gedurende de stageperiode een positieve evaluatie heeft gegeven, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk zou zijn.

De evaluatie van een stagementor kan niet doorslaggevend zijn aangezien deze geen deel uitmaakt van de instelling en doorgaans ook geen zicht heeft op het geheel van de prestaties van de student.

Deze beoordelingen hebben m.a.w. slechts een indicatieve waarde; de uiteindelijke beoordeling gebeurt door de docent en niet door de mentor.

Verwerende partij benadrukt in dit verband dat er wel degelijk een evaluatie is gebeurd door de docent en dat zij ook feedback gegeven heeft, waarop verzoekende partij samen met haar ouders aanwezig waren.

De verwerende partij legt tot slot ook een evaluatiekaart voor die een visuele voorstelling omvat van de 'te behalen' competenties versus de 'behaalde competenties'. Op deze figuur is duidelijk te zien dat student op zes competenties de zogenaamde cesuur (oranje / lichte kleur) niet haalt.

Verwerende partij stelt tot slot dat het besluit van de Interne Beroepscommissie wel degelijk zowel formeel als materieel gemotiveerd is.

De verwijzing naar het eindverslag en de inhoud hiervan is pertinent; dat de verslagen van de mentoren niet doorslaggevend zijn doch slechts een onderdeel uitmaken van het dossier al eveneens een realiteit waar rekening mee dient te worden gehouden.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij verkeerdelijk aanhaalt dat in het verslag van de faculteit sprake is van een 9/20 terwijl zij 8/20 scoorde voor de stage.

Het puntenbriefje geeft de correcte gegevens weer. Van enige 'onenigheid' die aan de basis zou liggen van deze verschillende toekenning van resultaten, is geen sprake.

Wat het laatste middel betreft met name dat de hoorplicht zou zijn geschonden, verwijst verwerende partij naar de rechtspraak van de Raad.

Deze stelt dat tenzij de regelgeving expliciet in een fysieke hoorzitting voorziet, het horen van de student – zonder daarbij de hoorplicht te schenden – achterwege kan blijven wanneer de student vooraf alle nuttige gegevens en argumenten heeft kunnen bijbrengen, zelfs indien de student uitdrukkelijk heeft gevraagd om te worden gehoord.

De Interne Beroepscommissie achtte zich op basis van de door de verschillende partijen aangebrachte standpunten voldoende ingelicht.

Verwerende partij voegt er aan toe dat zij het niet zinvol acht om, gezien de rol van de mentoren zoals hoger uiteengezet, de mentor als getuige op te roepen.

Verwerende partij concludeert dat verzoekende partij kennis heeft genomen van de studiefiche, zodat zij eveneens wist of moest weten welke competenties en doelstellingen er voornamelijk worden beoogd en moeten worden geëvalueerd.

De eindevaluatie geeft duidelijk aan alwaar deze tekorten zich situeren.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In hoofdzaak klaagt de verzoekende partij erover dat zowel de evaluatie voor het opleidingsonderdeel Stage als de beslissing van de interne beroepsinstantie in verschillende opzichten niet behoorlijk gemotiveerd is.

De motieven voor de bestreden beslissing steunen in essentie op het Rapport eindevaluatie stage 1. Daarnaast is er ook een advies van de faculteit

Wat de motivering van de evaluatie betreft wijst de verzoekende partij meer in het bijzonder op het feit dat eenzelfde motivering gebruikt wordt om de ene specifieke competentie als 'goed' te 'evalueren en de andere als 'zwak'.

Hoewel in beginsel niet is uitgesloten dat, gelet op de eigen aspecten van de te evalueren competenties, eenzelfde motivering tot verschillende resultaten kan leiden, doet de verwerende partij geen enkele poging om dit opmerkelijk verschil te verklaren, behoudens dat in de nota van antwoord het standpunt wordt ingenomen dat het om een materiële vergissing gaat, en dat vanzelfsprekend de evaluatie 'goed' voor de ene competentie behouden blijft.

Bij het overlopen van het eindrapport kan worden vastgesteld dat bij de competenties wel commentaar wordt gegeven, maar niet uitdrukkelijk een evaluatie is gevoegd, behoudens bij de specifieke competenties (14-16) waar het hiervoor geschetste probleem van eenzelfde motivering met uiteenlopende evaluatie zich voordoet.

Bij de rubrieken 'Principes' en 'Attitudes' zijn wel evaluaties gevoegd, die niet of nauwelijks gemotiveerd zijn wanneer de evaluatie 'goed' is (in de veronderstelling dat de student dan wel geen behoefte heeft aan motivering), maar voor aspecten waar de verzoekende partij als 'zwak' wordt geëvalueerd is de motivering (Attitude 15 en 17) wel erg mager, terwijl verder eenzelfde motivering ('positieve evolutie') zowel tot een evaluatie 'goed' kan leiden (Attitude 18) als 'matig' (Attitude 21).

In de algemene conclusie wordt veel belang gehecht aan het laag niveau van reflecteren van de verzoekende partij, maar gelet op het uiterst summiere karakter van de motivering van deze zelfreflecties kan deze motivering niet als afdoende beschouwd worden.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing geen antwoord geeft op de vraag van de verzoekende partij waarom haar evaluatie 8/20 is, terwijl het advies van de faculteit het heeft over 9/20.

Kortom, zowel de evaluatie zelf als de bestreden beslissing zijn, aan de hand van de aan de Raad voorgelegde gegevens, niet afdoende gemotiveerd.

De verzoekende partij klaagt er ook over dat zij noch de mentor gehoord werden door de interne beroepsinstantie.

Die klacht is niet gegrond. Artikel 6.1 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens is niet van toepassing op administratieve procedures, en voorts is er geen formeel voorschrift dat in dit geval het horen van de student vereist. De hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur vindt evenmin toepassing op situaties als deze, waar de betrokken student zijn argumenten kan uiteenzetten in zijn beroepsschrift en aldus de interne beroepsinstantie naar behoren kan voorlichten.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/143 – 14 augustus 2012

Inzake

Wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 8/20 behaald heeft voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk' en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde modeltraject van de professionele bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de eindcompetenties niet werden gehaald en dat het diploma dus niet kon worden toegekend. Het feit dat de student wil werken in de sector van de bewegingsrecreatie en niet als leraar LO is een keuze van de student, maar de opleiding dient na te gaan of de student als gediplomeerd leraar aan de slag kan, wat op dit moment niet het geval is.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 juli 2012, verstuurd op 13 juli 2012, aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Vermits de beslissing op vrijdag 13 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 16 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de stages voor bewegingsrecreatie goed waren. De verzoekende partij heeft dan ook de indruk dat de stage in de school zwaarder doorweegt dan de stage in de sector bewegingsrecreatie. Volgens de verzoekende partij zijn beide echter even belangrijk en dienen ze evenwaardig te worden beoordeeld.

Verzoekende partij merkt op dat zij de volgende scores kreeg: 6 x onvoldoende, 24 x bijna voldoende, 43 x voldoende en 4 x goed. Op basis hiervan had de verzoekende partij geen onvoldoende verwacht.

Verzoekende partij werpt op dat zij in het intern beroepsverzoekschrift enkel de scores had vermeld tijdens de stages in het secundair onderwijs en niet deze van de stages in het lager onderwijs, waarvoor de verzoekende partij geen enkele onvoldoende behaald heeft.

Er werden bovendien een heel aantal positieve punten genoteerd. De lector is 4 keer langsgesproken en de werkpunten werden besproken.

Verzoekende partij geeft aan dat ze assertiever moet overkomen als leider en ook bereid is daaraan te werken. De verzoekende partij zal daarin groeien als zij aan het werk is en een bijkomende stage zal geen oplossing bieden.

De verzoekende partij stelt tevens dat er in de eindevaluatie weinig rekening werd gehouden met de evolutie die zij heeft gemaakt tijdens de stage in de scholen.

De verzoekende partij geeft aan dat zij voor het eindwerk ook haar kwaliteiten bewezen heeft, namelijk dat zij initiatief kan nemen, kan organiseren en kan samenwerken.

Verzoekende partij stelt dat zij tijdens het stageportfoliogesprek bewezen heeft dat de competenties bereikt waren. De verzoekende partij stelt voldoende positieve kwaliteiten te bezitten om het diploma te behalen.

Het is bovendien de bedoeling van de verzoekende partij om in de sector van de bewegingsrecreatie te werken en niet als leraar lichamelijke opvoeding.

Verzoekende partij geeft aan dat haar studie van 3 jaar nu voor niets is geweest en dat zij zich steeds heeft ingezet.

Verwerende partij stelt dat het de Raad niet toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de verwerende partij en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij stelt dan ook dat de interne beroepscommissie het beroep van de

verzoekende partij terecht ongegrond heeft verklaard. Er werden immers verschillende tekortkomingen vastgesteld bij de verzoekende partij hetgeen resulteerde in 6 x onvoldoende, 24 x bijna voldoende, 43 x voldoende en 4 x goed. In het onderdeel stage LO heeft de verzoekende partij niet alle eindcompetenties op voldoende wijze behaald. De verwerende partij verwijst naar verschillende evaluatieverslagen waarin een reeks werkpunten en/of negatieve aspecten worden vermeld.

Verwerende partij stelt verder dat de interne beroepscommissie terecht opmerkt dat het argument dat de verzoekende partij wil werken in de sector van de bewegingsrecreatie en niet als leraar lichamelijke opvoeding, geen geldig argument is. De opleiding dient immers na te gaan of de verzoekende partij als gediplomeerd leraar aan de slag kan, wat negatief geëvalueerd werd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij klaagt erover dat er teveel belang gehecht werd aan de stage in de school, waar het aspect lichamelijke opleiding voorop staat, en niet genoeg aan de stage in de sector bewegingsrecreatie. Dat belet niet dat in dit opleidingsonderdeel beide aspecten beoordeeld worden, en het oordeel dat de verzoekende partij niet geslaagd is niet onredelijk is wanneer blijkt dat zij voor een van beide de vereiste competenties niet bereikt heeft. Dat de verzoekende partij geen onvoldoende verwacht had op basis van een rekenkundige berekening van de deelscores toont evenmin aan dat de evaluatie niet afdoende is gemotiveerd, aangezien het niet gaat om een zuiver rekenkundige berekening, maar wel om de vraag of de student gelet op het geheel van de vereiste competenties, geslaagd is. Daarbij kan een tekort voor een competentie beslissend zijn voor een negatieve evaluatie.

De overige kritiek die de verzoekende partij uit, namelijk dat de werkpunten werden besproken, dat zij zich wel verder zal ontwikkelen wat betreft het aspect 'leiderschap', en dat een nieuwe stage daartoe niet zal bijdragen, dat zij zelf denkt bewezen te hebben de vereiste competenties te hebben bereikt, zijn niet van aard dat de bestreden beslissing, waarbij gemotiveerd wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de vereiste competenties niet bereikt heeft, onredelijk is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

Rolnr. 2012/143 – 14 augustus 2012

De voorzitter,

Marc Boes

De secretarissen,

Karla Van Lint

De bijzitters,

Piet Versweyvelt

Ellen Wens

Jean Goossens

Rolnr. 2012/144 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het deelopleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Marketing.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het deelopleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het opleidingsonderdeel 'marketingproject' bestaat uit 3 delen: (80%), (10%) en (10%). De peerevaluatie binnen het deelopleidingsonderdeel vormt slechts een onderdeel van de totale evaluatie van het deelopleidingsonderdeel. De punten van het marketingplan worden individueel bijgestuurd

aan de hand van de punten van de peerevaluatie. De verzoekende partij geeft zichzelf meer punten dan de andere groepsleden. Het verschil tussen de laagste en hoogste score is groot. De algemene score van de verzoekende partij verlaagt omdat peerevaluatie geen rekening houdt met gemiddelde scores maar enkel met uitersten. Verder wordt gesteld dat de verzoekende partij geen bewijzen aanbrengt m.b.t. het argument dat de groepsleden subjectief zijn. De lector werd ook niet op de hoogte gebracht van onenigheid in de groep. De verzoekende partij was niet op het feedbackmoment. De punten van het eindrapport voor de hele groep waren trouwens amper voldoende. De peerevaluatie is als een methode om punten toe te kennen op een weloverwogen manier toegepast. De andere groepsleden slaagden wel omdat zij een hoger resultaat behaalden op de andere deelopleidingsonderdelen. De verzoekende partij had ook een tekort voor en een 12/20 voor Het examencijfer voor het deelopleidingsonderdeel is volgens de interne beroepscommissie correct tot stand gekomen en ook het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'marketingproject' is correct tot stand gekomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Het voorwerp van het beroep

De verwerende partij vordert het beroep niet ontvankelijk te verklaren omdat het niet gericht zou zijn tegen een 'examenbeslissing' maar wel tegen het resultaat van een deelopleidingsonderdeel. De Raad verwerpt deze exceptie. De verzoekende partij vecht wel degelijk het resultaat voor het gehele opleidingsonderdeel aan, en het feit dat zij haar klachten steunt op een onderdeel van het evaluatieproces betekent daarom niet dat zij alleen het resultaat van dit onderdeel aanvecht.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij voornamelijk klaagt over de subjectieve peerevaluatie die doorslaggevend was voor het eindresultaat.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het een groepswerk betrof en dat 2 van de 6 groepsleden niet geslaagd werden verklaard, waaronder de verzoekende partij. Dit groepswerk wordt enerzijds beoordeeld door een jury en anderzijds door de medestudenten (peerassessment). Vermits 4 van de 6 groepsleden wel slaagden, zijn de punten van de medestudenten doorslaggevend geweest. Volgens de verzoekende partij is de puntenverdeling door de medestudenten niet

eerlijk en niet correct gebeurd. Verzoekende partij meent dan ook dat de groepsleden zich tegen hem gekeerd hebben en dat het peerassessment zeer subjectief is en niet zou mogen doorwegen op de eindbeslissing. In mei is er onenigheid ontstaan tussen de groepsleden, voornamelijk omwille van een discussie over de presentatie. Verzoekende partij geeft een feitelijke omschrijving van het functioneren van de groep en geeft aan waarom zij meent dat zij de competenties, waarop de groepsleden elkaar moesten beoordelen, wel heeft bereikt. Verzoekende partij klaagt het subjectieve karakter van de peerassessment aan. Het resultaat van de peerevaluatie wordt in een coëfficiënt omgezet waarmee de score van de jury wordt vermenigvuldigd. De peerevaluatie is dus wel doorslaggevend en kan van een 10/20 een 9/20 maken. Verzoekende partij geeft aan dat de quoterings door de medestudenten niet eerlijk is verlopen. Eén medestudent heeft een opmerkelijk lagere score toegekend aan de verzoekende partij en ook twee andere groepsleden hebben de score van de verzoekende partij naar beneden getrokken. De peerevaluatie is dus niet objectief verlopen en onbetrouwbaar.

Verzoekende partij werpt op dat de interne beroepscommissie ten onrechte heeft gesteld dat zij de grieven niet op feiten heeft gebaseerd. De verzoekende partij heeft immers een bundel overtuigingsstukken neergelegd, waaronder e-mailberichten.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat de interne beroepscommissie haar verweet dat zij de lector niet op de hoogte heeft gebracht van de onenigheid binnen de groep. De verzoekende partij ontkent dit en stelt dat zij de lector wel een e-mail heeft gestuurd om de problemen te melden. De verzoekende partij voelde zich dus wel degelijk geïnviseerd en heeft aan de alarmbel getrokken.

Verder stelt de verzoekende partij dat zij wel op het feedback moment was, maar dusdanig gedemotiveerd was omdat zij een tweede keer niet geslaagd was verklaard, dat zij meteen naar de ombudspersoon ging die haar heeft geadviseerd intern beroep in te stellen.

Verzoekende partij wijst er tenslotte op dat het eindrapport voldeed en bovendien is het resultaat van het groepswerk toegeschreven aan de groep en kreeg elk lid van de groep dezelfde punten. De peerevaluatie heeft dus een doorslaggevende rol gespeeld.

De verzoekende partij vraagt dan ook om de beslissing van de interne beroepscommissie teniet te doen en tegelijk de examenbeslissing te heroverwegen en opnieuw beslissend te zeggen dat zij geslaagd is voor het project marketing.

Verwerende partij stelt dat het beroep gericht is tegen een deelopleidingsonderdeel. In het OER en in de decretale bepalingen wordt gestipuleerd dat er intern en extern beroep kan worden ingesteld tegen een studievoortgangsbeslissing, waarbij een 'examenbeslissing' gedefinieerd wordt als een 'opleidingsonderdeel, meer opleidingsonderdelen van een opleiding, of een opleiding als geheel'. Het beroep is in casu dan ook onontvankelijk, minstens ongegrond.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing wel regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij geeft aan dat de problematiek zich concentreert rond de peerevaluatie. Volgens de verzoekende partij zou deze niet op een eerlijke en correcte wijze zijn verlopen. Verwerende partij stelt dat de interne beroepscommissie de bemerkingen van de verzoekende partij op gemotiveerde wijze heeft weerlegd. De bedenkingen van de verzoekende partij omtrent het vermeende belang dat aan deze peerassessment wordt gehecht, zijn irrelevant. De interne beroepscommissie wees er immers op dat de peerevaluatie slechts een onderdeel was van de totale evaluatie. In de studiegidsinformatie wordt vermeld dat er wordt gequoteerd aan de hand van een peerevaluatie en dat de punten voor het marketingplan individueel worden bijgestuurd aan de hand van de punten voor peerevaluatie. Tijdens het academiejaar werd door de betrokken lector hierover de nodige verduidelijking verschaft. Verwerende partij geeft aan dat het belang van peerevaluatie niet kan worden ontkend. Er wordt gestreefd naar een maximale betrokkenheid van studenten bij een evaluatieproces, waarbij de mede-beoordeling door de studenten voor een extra stimulans moet zorgen. Terecht wordt in de interne beroepsbeslissing gestipuleerd dat de beweringen die de verzoekende partij aanhaalt m.b.t. de medestudenten op geen enkel objectief element gesteund zijn. Er wordt veel verondersteld, maar er wordt nergens enig bewijs geleverd. De betrokken lector was ook niet op de hoogte van problemen in de groep.

Verwerende partij geeft aan dat er in de beoordelingen door de andere studenten geen

onregelmatigheden werden waargenomen. De verzoekende partij kan het met een quoterings van een medestudent niet eens zijn, maar dat wil niet zeggen dat er enige onregelmatigheid zou zijn. Het is logisch dat niet iedereen exact dezelfde quoterings geeft, maar de quoterings zijn niet zo uiteenlopend dat ze niet in aanmerking kunnen worden genomen. De interne beroepscommissie oordeelde dan ook terecht dat de peerevaluatie als een methode om punten toe te kennen op een weloverwogen manier werd toegepast.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij beweert dat zij op subjectieve wijze door haar medestudenten benadeeld werd in het peerassessment.

Hoewel peerassessment als evaluatiemethode in het onderwijs niet zonder problemen is zoals in eerdere zaken al is gebleken, zijn daartegen geen principiële bezwaren in te brengen.

In deze zaak stelt de verzoekende partij weliswaar dat zij het slachtoffer geweest is van een hetze vanwege vooral een medestudent, maar ook, zij het in mindere mate van andere medestudenten, maar de bewijselementen die zij aanbrengt tonen mogelijk wel aan dat zij aan de activiteiten die aan peer assessment onderworpen waren, actief heeft deelgenomen, maar niet dat er sprake is van enige vijandigheid van de medestudenten.

De verwerende partij heeft aangegeven dat zij bij het peerassessment enkel rekening houdt met het beste en het slechtste resultaat. Deze werkwijze komt de Raad als onredelijk voor nu zij enerzijds elke student aanzet om zichzelf maximale cijfers toe te kennen, en anderzijds de vijandigheid van een medestudent volstaat om een extreem negatief resultaat te verkrijgen. Op die wijze wordt het risico van een subjectieve en niet betrouwbare meting aanzienlijk verhoogd. De gevolgen daarvan zijn belangrijk omdat de coëfficiënt die de verwerende partij heeft gebruikt (voor de verzoekende partij 0,90) van toepassing is op 80% van het eindresultaat. Het is aan de verwerende partij om een meer betrouwbare berekeningswijze te hanteren voor het peerassessment.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van de verwerende partij zal een nieuwe beslissing nemen uiterlijk op 31 augustus 2012 nadat er voorafgaand een nieuwe berekeningswijze voor het peerassessment gehanteerd werd.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/146 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij 13/20 behaald heeft voor het deelopleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting marketing (individueel traject).

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het deelopleidingsonderdeel De verzoekende partij behaalde 13/20 en stelt dat zij 14/20 had moeten krijgen op dit deelopleidingsonderdeel.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de intern beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de toekenning van het examencijfer voor het deelopleidingsonderdeel dateert van de tweede examenzittijd van het academiejaar 2010-2011. Het vastgestelde examencijfer van het deelopleidingsonderdeel heeft invloed op het volledige opleidingsonderdeel 'marketingproject'. Er werd geen tijdig formeel beroep aangetekend. De interne beroepscommissie stelt vast dat het examencijfer voor het deelopleidingsonderdeel in september 2011 correct werd berekend. Het beroep tegen het examencijfer 13/20 i.p.v. 14/20 voor het deelopleidingsonderdeel wordt afgewezen als ongegrond.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een fout in de berekening van het examenresultaat.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een 14/20 had moeten krijgen voor het deelopleidingsonderdeel in plaats van een 13/20.

Verzoekende partij werpt op dat er in het intern beroep andere punten worden vermeld dan deze in een e-mail van een docente. Verzoekende partij heeft zich op de punten uit de e-mail gebaseerd vermits zij deze 8 maanden geleden heeft ontvangen en de punten uit het intern dossier zijn dan ook niet correct.

Verzoekende partij merkt op dat zij de fout binnen de juiste termijn had opgeworpen, enkel niet bij de juiste persoon. De docenten hebben de verzoekende partij hier in hun correspondentie nooit op gewezen en de verzoekende partij kwam dit pas na 9 maanden te weten. De trajectbegeleidster en tevens vertrouwenspersoon had de verzoekende partij moeten melden dat zij ook een mail aan de decaan had moeten sturen.

Verzoekende partij hoopt dat de fout wordt rechtgezet en dat zij wel degelijk 14 i.p.v. 13 heeft behaald.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van verwerende partij en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien de beslissing niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing wel degelijk reglementair genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

De verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij zich in het verzoekschrift beperkt tot de betwisting m.b.t. het deelopleidingsonderdeel, waarvoor ze in het vorige academiejaar 13/20 behaalde. De Interne Beroepscommissie oordeelde terecht dat het betwiste resultaat dateert van het vorige academiejaar zodat toen bezwaar had moeten worden ingediend. Vorig academiejaar werd er echter geen bezwaar aangetekend en de verzoekende partij heeft ook haar vrijstellingsdossier ondertekend, waarvan dit opleidingsonderdeel een onderdeel vormde.

Tot slot stelt de verwerende partij dat uit de dossiergegevens niet blijkt dat een materiële vergissing zou zijn gebeurd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij is van oordeel dat het deeltijfer dat zij behaald heeft in het

academiejaar 2010-2011 en dat meetelt voor 80% van het totale resultaat een 14/20 had moeten zijn in plaats van een 13/20. De optelling van de delen van het deeltijfer geeft een totaal van 53,25/80. Zoals de Raad reeds eerder heeft geoordeeld moet een eventuele afronding niet in deze fase gebeuren maar alleen bij het eindresultaat. Voor de twee andere deeltijfers die dit jaar werden gehaald en die elk voor 10% in het eindresultaat meetellen zijn de cijfers respectievelijk 20/20 en 15/20. Dit geeft opgeteld voor het totale resultaat 70,75/100 ofwel afgerond 14/20. De verwerende partij heeft bij het deel Partim ten onrechte het deeltijfer 13/20 bepaald en had eigenlijk het brutocijfer moeten aangeven.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/151 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoorgangsbeslissing waarbij werd beslist dat de verzoekende partij niet gedelibereerd werd en niet geslaagd werd verklaard voor het diploma. Tevens tekent de verzoekende partij beroep aan tegen de wijziging van de punten van 9/20 naar 7/20. De verzoekende partij tekent ook beroep aan tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (derde modeltraject).

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'onderwijskunde 3'. De verzoekende partij behaalde 9/20 voor dit opleidingsonderdeel tijdens de januari zitting.

Op 28 juni 2012 werden de resultaten bekend gemaakt met de volgende vermelding: 'beslissing examencommissie: niet gedelibereerd- wel 2° zit' en 'beslissing examencommissie m.b.t. diploma: niet geslaagd voor diploma'.

De punten voor het opleidingsonderdeel 'onderwijskunde 3' werden tevens gewijzigd omwille van een materiele vergissing naar 7/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het OER niet werd gewijzigd door de beslissing van het bestuurscollege van 16 december 2011. Deze beslissing was enkel bedoeld om de

deliberatieregels te stroomlijnen. Er is geen tegenstrijdigheid met het OER en de beoordelingsruimte van de examencommissie in individuele gevallen wordt niet miskend. De deliberatieregels binden de studenten niet en dus is er ook geen aanvaarding bij de inschrijving. Bij een nieuw academiejaar is er een nieuwe examencommissie en ligt het voor de hand dat er nieuwe deliberatieregels zijn. Het feit dat de student werd geïnformeerd dat de nieuwe examencommissies met andere deliberatieregels werken, doet geen recht ontstaan op een deliberatie door de nieuwe commissie aan de hand van oude richtlijnen die bedoeld waren voor oude examencommissies. De communicatie is op 21 december 2011 gebeurd via het elektronisch leerplatform. Het OER stipuleert in artikel 59 dat een student 'kan' worden gedelibereerd. Dat behoort evenwel tot de autonome bevoegdheid van de examencommissie. In casu werd bij consensus beslist door de examencommissie om de verzoekende partij niet te delibereren voor de 9/20 voor 'onderwijskunde 3'. De examencommissie oordeelde dat de eindcompetenties voor dit opleidingsonderdeel niet zijn behaald en de vermelding 'niet gedelibereerd' is dan ook terecht. De interne beroepscommissie stelt vast dat de titularis na de feedback een materiële vergissing liet noteren voor het opleidingsonderdeel 'onderwijskunde 3': de student behaalde 6,72/20 (afgerond 7/20). Dit cijfer werd door de studentenadministratie aangepast. De rechtzetting van de materiële vergissing heeft geen gevolgen voor de student want de beslissing 'niet geslaagd voor jaarprogramma en niet geslaagd voor diploma' blijven gehandhaafd. De deliberatieprincipes zijn voor elke student op dezelfde wijze gevolgd en er zijn geen afwijkingen toegestaan. Elke student wordt geacht de tweede examenkans te benutten voor die opleidingsonderdelen waarvoor in de studiefiche een tweede examenkans wordt gestipuleerd. Het beroep tegen het niet delibereren na de 2° examenperiode 1° zittijd (juni) voor het opleidingsonderdeel 'onderwijskunde3'(9/20) wordt afgewezen als ongegrond.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012. De termijn eindigde op 22 juli 2012 maar aangezien dit een zondag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 23 juli 2012.

Het beroep van 23 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich o.a. beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij in februari stelde dat de 9/20 voor

'onderwijskunde 3' geen probleem vormde voor het behalen van het diploma. Er werd gesteld dat de verzoekende partij gedelibereerd zou worden in juni indien zij voor de opleidingsonderdelen van het tweede semester zou slagen. Op het individueel rapport wordt aangegeven dat de 9/20 (in werkelijkheid zelfs 9,62/20) een delibereerbaar tekort is. Op de jaarkalender wordt eveneens vermeld dat de periode van 29/5 tot 6/7 de periode is voor o.a. deliberatie.

Verzoekende partij stelt dat in juni 2012 het volgende werd vermeld op het rapport: 'beslissing examencommissie niet gedelibereerd- wel 2° zit' en 'beslissing examencommissie m.b.t. diploma: niet geslaagd voor diploma'.

Verzoekende partij geeft aan dat de opleidingsvoorzitter stelde dat er op de examencommissie enkel werd nagekeken of de cijfers correct waren, maar dat er geen deliberatie plaatsvond. De verzoekende partij heeft in het intern beroep opgeworpen dat 'niet gedelibereerd' niet in overeenstemming is met het feit dat geen deliberaties hebben plaatsgevonden, maar kreeg hierop geen antwoord van de interne beroepscommissie. Verzoekende partij stelt dat de algemeen geldende deliberatieregels tijdens het academiejaar werden gewijzigd, meer bepaald op het bestuurscollege van 16/12/2011. Dit is na de ondertekening van het diplomacontract. Bij de ondertekening van het contract gold nog als regel dat één tekort van 9/20 voor 3 studiepunten wordt gedelibereerd. Vorige academiejaren zijn er verschillende studenten met één 9/20 gedelibereerd. De nieuwe deliberatieregels werden niet op de reguliere manier (via e-mail) gecommuniceerd.

Verzoekende partij stelt dat de gewijzigde deliberatieregels pas als bijlage bij een mail van 27/6/2012 werden overgemaakt. De deliberatieregels zijn in strijd met het OER vermits daar vermeld wordt dat er wel kan worden gedelibereerd.

Verder stelt de verzoekende partij dat uit de formulering van de beslissing van het bestuurscollege van 16/12/2011 blijkt dat deze het bestaan van de algemeen in gebruik zijnde deliberatieregels erkent.

Verzoekende partij merkt op dat in het verleden steeds dezelfde deliberatieregels werden gehanteerd. Als deze gewijzigd worden, dient dit bij aanvang van het academiejaar te gebeuren en moeten de studenten hiervan bij de start van het academiejaar in kennis worden gesteld.

Verzoekende partij merkt op dat de examencommissie zich de vraag dient te stellen of voldoende competenties bereikt zijn om het diploma te verwerven. Enkel deze vraag kan een rol spelen in de beslissing om al dan niet te delibereren. Financiële aspecten (waar het bestuurscollege naar verwijst) mogen hierbij geen rol spelen.

Verzoekende partij stelt dat studenten in september wel gedelibereerd kunnen worden en deze met eenzelfde puntenrapport in juni niet. Hierdoor is er een ongelijke behandeling tussen de studenten. De interne beroepscommissie heeft niet geantwoord op dit argument. De verzoekende partij kan niet solliciteren en niet beginnen werken op 1 september indien een herexamen moet worden gedaan.

Verzoekende partij haalt aan dat de 9/20 pas na de feedback werd gewijzigd in 7/20 en heeft de indruk dat de verwerende partij haar wil ontmoedigen om de klacht verder te zetten. Door die wijziging is het punt plots niet meer delibereerbaar.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat er sprake is van een ongelijke behandeling.

Studenten die één delibereerbaar tekort hadden in 2009-2010 of 2010-2011 werden wel gedelibereerd terwijl studenten die in die jaren geen tekort hadden en enkel één tekort in 2011-2012 hun diploma niet zouden behalen.

Verwerende partij stelt dat het de Raad niet toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de verwerende partij en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing wel regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen beroep heeft aangetekend tegen de studievoortgangsbeslissing van 15 februari 2012, waarbij 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'onderwijskunde 3' werd toegekend. De huidige kritiek van de verzoekende partij heeft enkel betrekking op de deliberatiecriteria.

Verwerende partij merkt op dat de beslissing van het bestuurscollege van 16 december 2011 waarnaar de verzoekende partij verwijst, geen studievoortgangsbeslissing is die vatbaar kan zijn voor een procedure voor de Raad.

Verder geeft de verwerende partij aan dat de interne beroepscommissie heeft gesteld dat de beslissing van het bestuurscollege alleen tot doel heeft om, in toepassing van art. 59, §1OER,

de deliberatieregels te stroomlijnen. Er is dan ook geen tegenstrijdigheid met het OER. Deze reglementering vormt alleen een leidraad voor de examencommissies, die discretionair per individueel geval een oordeel dienen te vellen. In casu oordeelde de examencommissie dat de verzoekende partij de eindcompetenties niet heeft behaald en dus niet gedelibereerd kan worden.

De verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij een resultaat van 9/20 kreeg, maar dat er een materiële vergissing was. Na rechtzetting van deze materiële vergissing werd een eindbeoordeling van 7/20 weerhouden. Door het behalen van een 7/20 had de verzoekende partij nooit een gunstig resultaat kunnen bekomen.

De verwerende partij stelt tenslotte aan de informatieplicht te hebben voldaan door een bericht te plaatsen op de elektronische leeromgeving. De studenten werden dan ook tijdig geïnformeerd omtrent de deliberatieregels. Deze regeling is niet in strijd met het OER zodat ten onrechte verwezen wordt naar het feit dat deze beslissing genomen zou zijn na ondertekening van het diplomacontract.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad zal eerst de klacht behandelen die betrekking heeft op de beslissing de verzoekende partij niet geslaagd te verklaren wegens een onvoldoende voor het in het geding zijnde opleidingsonderdeel. Mocht blijken dat de interne beroepsinstantie dit niet terecht beslist heeft, dan zal daarna de klacht tegen de wijziging van het resultaat van 9/20 naar 7/20 onderzocht worden.

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de deliberatieregels in de loop van het academiejaar gewijzigd werden. De verwerende partij stelt wel dat het gaat om richtlijnen die de student niet binden, maar dit verweer is niet gegrond. Er werd weliswaar niet geraakt aan de tolerantierregels, maar wel aan het tijdstip waarop daarmee rekening mocht worden gehouden. De verwerende partij kan niet ernstig betwisten dat tot voor de doorgevoerde wijziging een examencommissie een student kon delibereren, dat wil zeggen geslaagd verklaren met een tolereerbaar tekort, als aan de voorwaarden voldaan was, ook al had die student nog een tweede examenkans. Zij spreekt ook niet tegen dat deze wijze van werken gevolgd werd door de examencommissie die over de uitslag van de verzoekende partij besliste. Ten gevolge van die zogenaamde richtlijnen werd de rechtspositie van de verzoekende partij in dubbel opzicht in ongunstige zin gewijzigd: zij kon niet geslaagd verklaard worden na de tweede examenperiode, en zij moet het examen voor het betrokken opleidingsonderdeel opnieuw afleggen, met het risico dat zij een slechter, en met name dit keer niet delibereerbaar, resultaat behaalt.

Het staat verder vast dat de examencommissie niet gedelibereerd heeft, omdat de gewijzigde regeling zich daartegen verzet. Ook al binden de richtlijnen enkel de examencommissie, zij hebben wel degelijk rechtsgevolgen naar de studenten toe.

Een dergelijke ingrijpende wijziging in de rechtspositie van een student kan niet doorgevoerd worden nadat het academiejaar van start is gegaan.

De verwerende partij stelt nog dat de examencommissie een student niet moet delibereren, maar daar zelf over beslist. Ook dit verweer gaat niet op: in de voorliggende zaak blijkt uit de formulering van de beslissing van de examencommissie, daarin impliciet maar zeker gevolgd door de interne beroepsinstantie, dat zij een deliberatie zelfs niet overwogen heeft, precies omdat de nieuwe regeling zich daartegen verzette. Overigens is het niet omdat een examencommissie een student kan maar niet moet delibereren dat zij daarom willekeurig kan beslissen. Als een student voldoet aan de voorwaarden om gedelibereerd te worden, dan behoort de examencommissie hem geslaagd te verklaren, tenzij de examenregeling haar de mogelijkheid geeft om daarvan, gemotiveerd, af te wijken.

De klacht van de verzoekende partij tegen de weigering om haar te delibereren is gegrond.

De tweede klacht is gericht tegen de wijziging van het resultaat voor het opleidingsonderdeel van 9/20 naar 7/20. Hoewel deze wijziging pas na het indienen van het intern beroep kenbaar werd gemaakt, heeft de interne beroepsinstantie die gewijzigde evaluatie als juist aangenomen. Proceseconomisch kan van de verzoekende partij niet verwacht worden dat zij, nadat zij kennis heeft gekregen van de gewijzigde evaluatie, in dat verband een afzonderlijke procedure start, terwijl de interne beroepsinstantie te kennen heeft gegeven dat het voor de

uitkomst van het beroep geen verschil maakt of het resultaat 7/20 dan wel 9/20 was. Die laatste veronderstelling is trouwens alleen maar correct in de hypothese dat na de tweede examenperiode geen enkele tolerantie aanvaard kan worden, ongeacht het tekort, hypothese die de Raad hiervoor onwettelijk bevonden heeft.

In de voorliggende zaak ligt geen bewijs voor van een materiële vergissing, en voorts zijn er aanwijzingen – de door de partijen verstrekte informatie is op dit punt niet geheel duidelijk – dat de evaluatie voor het betrokken opleidingsonderdeel eind januari – begin februari tot stand kwam. De rechtszekerheid verzet zich ertegen dat een rechtzetting zonder beperking van tijd mogelijk is. Als het reglement zelf geen termijn bepaalt, moet in ieder geval de termijn van artikel II.12 van het Aanvullingsdecreet gerespecteerd worden, artikel dat luidt als volgt: 'De onderwijs- en examenregeling bepaalt de wijze waarop studievoortgangsbepalingen worden herzien, wanneer deze zijn aangetast door materiële vergissingen die worden vastgesteld binnen een vervaltermijn van 10 kalenderdagen na de dag waarop deze zijn genomen'.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012, de bepaling tot wijziging van de punten en de bepaling van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 augustus 2012 een nieuwe bepaling, waarbij zij de deliberatieregels zal toepassen zonder rekening te houden met de in de loop van het academiejaar aangenomen wijzigingen of richtlijnen, en in de aanname dat het resultaat voor het opleidingsonderdeel Onderwijskunde 3 9/20 is, tenzij aan de voorwaarden voldaan is om op grond van een materiële vergissing een gewijzigd resultaat aan te nemen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze bepaling en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/152 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Basisstage' en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele bachelor onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 29 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Basisstage' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verslagen van stagementoren veelal positief geformuleerd waren. Men wil de student tijdens de stage immers niet ontmoedigen. De verslagen van de mentoren zijn daarom slechts een onderdeel van de eindevaluatie. In casu werd een syntheseverslag van de stage opgesteld door de begeleidende lector, die rekening heeft gehouden met alle elementen (de verslagen van de mentoren,

stageactiviteiten zelf, de voorbereiding van de stage,...). In dit syntheseverslag worden heel wat tekortkomingen vermeld, die ook in de verslagen van de mentoren worden aangehaald. De verzoekende partij heeft niet alle competenties bereikt. Verder neemt de interne beroepscommissie akte van het verschil in appreciatie van de lesvoorbereiding door de stagebegeleider en de lector vakdidactiek en van het afschaffen van de voorbereidende stagedagen. De interne beroepscommissie stelt dat de verzoekende partij de vereiste minimumcriteria om te slagen voor het opleidingsonderdeel niet heeft behaald en dat de toekenning van een 9/20 op een correcte wijze tot stand is gekomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 3 juli 2012. De beslissing werd op 10 juli 2012 genomen en per schrijven van 13 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012. De termijn eindigde op 22 juli 2012 maar aangezien dit een zondag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 23 juli 2012.

Het beroep van 23 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij klaagt over de discrepantie tussen de stageverslagen en het syntheseverslag en beroept zich op een schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de mentoren zeer positief waren over haar stage en dat zij verbaasd was dat zij niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel 'basisstage'. Er is een discrepantie tussen de stageverslagen en het syntheseverslag. De verzoekende partij geeft een lijst van de opmerkelijke verschillen tussen het syntheseverslag en de stage-evaluaties. Zo wordt bijvoorbeeld in een stage-evaluatie geschreven dat de expressie van de verzoekende partij zeer goed was, terwijl het syntheseverslag stipuleert dat de expressieve houding vrij beperkt en weinig stimulerend naar de kleuters toe was. De verzoekende partij geeft nog verschillende andere voorbeelden van de discrepantie tussen de stageverslagen en het syntheseverslag.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij geslaagd moet worden verklaard voor het opleidingsonderdeel 'basisstage'.

Verzoekende partij stelt tevens dat de beslissing op intern beroep onvoldoende gemotiveerd is. De motivering was geen volledige bladzijde en bleef oppervlakkig, terwijl de klacht van de verzoekende partij zeer uitgebreid en concreet uitgewerkt was. Er werd door de verwerende partij nooit geantwoord op de discrepanties die de verzoekende partij had aangehaald. Het enige antwoord dat in de interne beroepsbeslissing naar voren wordt gebracht omtrent de discrepantie is dat de verslagen van stage mentoren veelal positief geformuleerd zijn omdat men de student tijdens de stage niet wil ontmoedigen en dat daarom de verslagen van deze mentoren slechts een onderdeel van de eindevaluatie zijn. De verzoekende partij is het niet eens met deze argumentatie. De interne beroepscommissie laat uitschijnen dat zij weinig waarde hecht aan de stageverslagen van de mentoren en dat deze eerder als 'schouderklopjes' moeten worden beschouwd. Deze stageverslagen worden echter pas opgemaakt na elke stageperiode (wanneer de student dus niet meer moet worden aangemoedigd). De interne beroepscommissie had dan ook meer aandacht moeten hebben voor de discrepantie tussen de stageverslagen en het syntheseverslag.

Verder wijst de verzoekende partij erop dat de studenten niet langer begeleiding van de voorbereiding kregen van de verwerende partij. Dit moet dan ook mee in rekening worden gebracht indien de voorbereiding van de stage meetelt voor de eindevaluatie.

Verzoekende partij heeft in het intern beroep aangehaald dat zij nooit het begeleidingsformulier stage heeft ontvangen. De interne beroepscommissie gaat er verkeerdelijk van uit dat het syntheseverslag wordt bedoeld. De verzoekende partij bedoelde echter het begeleidingsformulier stage BOKO dat de verzoekende partij niet heeft ontvangen, en zelfs tot op heden nog steeds niet heeft kunnen inkijken.

Ondergeschikt wenst de verzoekende partij deel te nemen aan een tweede zit voor dit opleidingsonderdeel. De studiefiche stelt dat een tweede examenkans wel mogelijk is en ook de puntenfiche geeft aan dat er een tweede examenkans is.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat het de Raad niet toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de verwerende partij en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing wel degelijk regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij geeft aan dat de interne beroepscommissie het hoger beroep terecht ongegrond heeft verklaard. Er wordt verwezen naar het syntheseverslag, waaruit blijkt dat aan meerdere basiscompetenties niet werd voldaan. Er werd door de interne beroepscommissie gesteld dat niet enkel rekening moest worden gehouden met de stageactiviteiten zelf, maar ook met de voorbereiding van de stage, de lesvoorbereiding, de gesprekken met de mentoren, ... In het stageverslag werden veel opmerkingen en meerdere werkpunten geformuleerd.

De verwerende partij verwijst tevens naar verslagen van de betrokken lectoren, waarin ook verschillende werk- en aandachtspunten werden geformuleerd.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ten onrechte enkel belang hecht aan de verslagen van de mentoren. Het is niet omdat een mentor gedurende de stageperiode een positieve evaluatie heeft gegeven, dat de eindevaluatie van onvoldoende daarom kennelijk onredelijk zou zijn. De evaluatie van een stage mentor is immers niet doorslaggevend omdat deze geen deel uitmaakt van de instelling en geen zicht heeft op het geheel van de prestaties van de student. De uiteindelijke beoordeling gebeurt door de docent en niet door de mentor. De beoordelingen van de mentor hebben slechts een indicatieve waarde.

Verwerende partij stelt dat de beslissing op intern beroep wel degelijk gemotiveerd is.

Tenslotte geeft de verwerende partij aan dat een tweede examenkans inzake stage onmogelijk is vermits de kleuterscholen tijdens de zomervakantie gesloten zijn en er bij aanvang van een nieuw schooljaar in de scholen geen stagiairs worden toegelaten. Dit staat ook vermeld op het puntenbriefje en in de studiefiche.

De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van de studiefiche, zodat zij moest weten welke competenties en doelstellingen er voornamelijk worden beoogd. Het eindverslag geeft duidelijk aan waar er tekorten zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel

op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt zijn de evaluatieverslagen van de mentoren niet zonder meer positief: "Speelse manier om de kinderen stil te krijgen i.p.v. telkens 'Sst,.. stil zijn' want dat helpt niet meer en ze blijven hun zin doen", "nadenken over de opbouw van sommige activiteiten". Diezelfde mentor noteert bij vijf van de zeven rubrieken werkpunten. De tweede mentor noteert bij alle rubrieken werkpunten, en hoewel beide mentoren lovende woorden hebben voor de verzoekende partij wanneer ze hun algemene indruk weergeven, zijn er ook kritische opmerkingen ("zorg er alleen voor dat je meer rekening houdt met alle kleuters. Durf de kinderen ook eventjes aan de kant te zetten als ze te wild zijn").

Het zou nuttig geweest zijn mocht de verwerende partij bij het nemen van de beslissing op intern beroep iets meer ingegaan zijn op de argumentatie van de verzoekende partij, en ook al is de verwijzing naar de lesvoorbereidingen niet relevant gelet op het niet betwiste gebrek aan toezicht daarop, het genuanceerd karakter van de verslagen van de mentoren, gekoppeld aan de kritische opmerkingen van de lectoren, brengen met zich mee dat de klacht over het gebrek aan motivering van het resultaat niet gegrond is.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 29 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/154 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
mevrouw

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoorgangsbeslissing waarbij werd beslist dat de verzoekende partij niet gedelibereerd werd en niet geslaagd werd verklaard voor het diploma en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (derde modeltraject).

De verzoekende partij behaalde in het eerste semester een resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Historisch overzicht van de Wijsbegeerte'.

Op 28 juni 2012 werd het volgende meegedeeld aan de verzoekende partij 'niet gedelibereerd-niet geslaagd voor diploma'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het OER niet werd gewijzigd door de beslissing van het bestuurscollege van 16 december 2011. Deze beslissing was enkel bedoeld om de deliberatieregels te stroomlijnen. Er is geen tegenstrijdigheid met het OER en de beoordelingsruimte van de examencommissie in individuele gevallen wordt niet miskend. De

deliberatieregels binden de studenten niet en dus is er ook geen aanvaarding bij de inschrijving. Bij een nieuw academiejaar is er een nieuwe examencommissie en ligt het voor de hand dat er nieuwe deliberatieregels zijn. Het feit dat de student werd geïnformeerd dat de nieuwe examencommissies met andere deliberatieregels werken, doet geen recht ontstaan op een deliberatie door de nieuwe commissie aan de hand van oude richtlijnen die bedoeld waren voor oude examencommissies. De communicatie is op 21 december 2011 gebeurd via het elektronisch leerplatform. Het OER stipuleert in artikel 59 dat een student 'kan' worden gedelibereerd. Dat behoort evenwel tot de autonome bevoegdheid van de examencommissie. In casu werd bij consensus beslist door de examencommissie om de verzoekende partij niet te delibereren voor de 9/20 voor 'Historisch overzicht van de Wijsbegeerte'. De examencommissie oordeelde dat de eindcompetenties voor dit opleidingsonderdeel niet zijn behaald en de vermelding 'niet gedelibereerd' is dan ook terecht. Het cijfer voor 'Historisch overzicht van de Wijsbegeerte' is correct tot stand gekomen. De deliberatieprincipes zijn voor elke student op dezelfde wijze gevolgd en er zijn geen afwijkingen toegestaan. Elke student wordt geacht de tweede examenkans te benutten voor die opleidingsonderdelen waarvoor in de studiefiche een tweede examenkans wordt gestipuleerd. Het beroep tegen het niet delibereren na de 2° examenperiode 1° zitting (juni) voor het opleidingsonderdeel 'Historisch overzicht van de Wijsbegeerte' (9/20) wordt afgewezen als ongegrond.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 20 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 juli 2012.

Het beroep van 23 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich o.a. beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij gedurende de 3 academiejaren dat haar studie liep nooit een tekort heeft behaald, behalve op één keuze opleidingsonderdeel van 3 studiepunten (9/20). De verzoekende partij was steeds geslaagd in de eerste zitting met resultaten tussen 11/20 en 18/20. Toch kreeg de verzoekende partij de beslissing 'niet gedelibereerd - niet geslaagd voor diploma' omwille van één 9/20 voor een keuze opleidingsonderdeel van 3 studiepunten.

Verzoekende partij stelt zich vragen bij de grond en de motivering waarop de examencommissie de beslissing heeft genomen dat zij de competenties niet heeft om het diploma te behalen.

Verzoekende partij werpt op dat in februari werd gesteld door de verwerende partij dat de

9/20 geen obstakel zou vormen voor het behalen van diploma als ze voor de opleidingsonderdelen van het tweede semester geslaagd zou zijn. De interne beroepscommissie heeft niet geantwoord op dit argument. Op de feedback werd de verzoekende partij niet gewezen op het feit dat zij dit opleidingsonderdeel moest hernemen en kon zij de mogelijkheid niet benutten om als diplomastudent een vervroegd examen te vragen. De verzoekende partij kan door dit herexamen niet beginnen werken vermits het schooljaar op 1/9 start. Ook dit argument werd niet beantwoord in de beslissing op intern beroep.

Verzoekende partij merkt op dat het resultaat van 9/20 op het overzichtsrapport wordt weergegeven als een deliberbeerbaar tekort. Ook dit argument werd niet beantwoord in de beslissing op intern beroep.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat op de jaarkalender uitdrukkelijk is vermeld dat er deliberatie is in de periode 29/5 tot 6/7.

Verzoekende partij geeft aan dat de opleidingsvoorzitter en de lectoren stelden dat er op de examencommissie enkel werd nagekeken of de cijfers correct waren, maar dat er geen deliberatie plaatsvond. De verzoekende partij heeft in het intern beroep opgeworpen dat 'niet gedelibereerd' niet in overeenstemming is met het feit dat geen deliberaties hebben plaatsgevonden. Er werd van bovenhand opgelegd om niet te delibereren op basis van de gewijzigde deliberatieregels. Het antwoord van de interne beroepscommissie komt dus niet overeen met het feit dat de lectoren aangeven dat er geen deliberatie heeft plaatsgevonden.

Verzoekende partij stelt dat de algemeen geldende deliberatieregels tijdens het academiejaar werden gewijzigd, meer bepaald op het bestuurscollege van 16/12/2011. Dit is na de ondertekening van het diplomacontract. Bij de ondertekening van het contract gold nog als regel dat één tekort van 9/20 voor 3 studiepunten wordt gedelibereerd. Dit werd zo meermaals naar de verzoekende partij gecommuniceerd. Vorige academiejaren zijn er verschillende studenten met één 9/20 gedelibereerd. De nieuwe deliberatieregels werden niet op de reguliere manier (via e-mail) gecommuniceerd.

Verzoekende partij stelt dat de gewijzigde deliberatieregels pas als bijlage bij een e-mail van 27/6/2012 werden overgemaakt. De deliberatieregels zijn in strijd met het OER vermits daar vermeld wordt dat er wel kan worden gedelibereerd.

Verder stelt de verzoekende partij dat uit de formulering van de beslissing van het bestuurscollege van 16/12/2011 blijkt dat deze het bestaan van de algemeen in gebruik zijnde deliberatieregels erkent.

Verzoekende partij merkt op dat in het verleden steeds dezelfde deliberatieregels werden gehanteerd. Als deze gewijzigd worden, dient dit bij aanvang van het academiejaar te gebeuren en moeten de studenten hiervan bij de start van het academiejaar in kennis worden gesteld.

Verzoekende partij merkt op dat de examencommissie zich de vraag dient te stellen of voldoende competenties bereikt zijn om het diploma te verwerven. Enkel deze vraag kan een rol spelen in de beslissing om al dan niet te delibereren. Financiële aspecten (waar de het bestuurscollege naar verwijst) mogen hierbij geen rol spelen.

Verzoekende partij stelt dat studenten in september wel gedelibereerd kunnen worden en deze met eenzelfde puntenrapport in juni niet. Hierdoor is er een ongelijke behandeling tussen de studenten. De interne beroepscommissie heeft niet geantwoord op dit argument. De verzoekende partij kan niet solliciteren en niet beginnen werken op 1 september indien een herexamen moet worden gedaan.

Verzoekende partij stelt dat er sprake is van een ongelijke behandeling. Studenten die één deliberbeerbaar tekort hadden in 2009-2010 of 2010-2011 werden wel gedelibereerd terwijl studenten die in die jaren geen tekort hadden en enkel één tekort in 2011-2012 niet werden gedelibereerd en hun diploma dus niet behalen. De verzoekende partij verwijst naar een medestudent die gelijk met de verzoekende partij was gestart en ook huidig academiejaar het diploma kon behalen. Deze medestudent heeft in 2010-2011 één 9/20 behaald voor een opleidingsonderdeel van 3 studiepunten en werd gedelibereerd. De verzoekende partij behaalde in 2011-2012 één 9/20 voor een opleidingsonderdeel van 3 studiepunten en werd niet gedelibereerd. De verzoekende partij meent dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is vermits 2 studenten die op het volledige studietraject één 9/20 behaald hebben voor een opleidingsonderdeel van 3 studiepunten, niet gelijk behandeld worden. De ene student zou wel over voldoende competenties beschikken om het diploma te behalen en de andere student niet.

Verzoekende partij stelt dat het bestuurscollege in casu geen rekening heeft gehouden met de

adviezen van de studentenraad. De interne beroepscommissie stelt dat het bestuurscollege waar mogelijk rekening houdt met het niet-bindend advies van de studentenraad. Er werd niet gemotiveerd waarom er hier geen rekening werd gehouden met het advies van de studentenraad.

Verzoekende partij stelt dat er enkel op het elektronisch platform werd gecommuniceerd en niet via e-mail zoals gebruikelijk. Verzoekende partij kent geen enkele student die wist dat het bericht op het elektronisch leerplatform was gezet en wenst dat enkele studenten als getuigen worden opgeroepen om dit te bevestigen. Er werd ook geen uitleg georganiseerd omtrent de wijziging van de deliberatieregels. De interne beroepscommissie geeft geen antwoord op dit argument. Ook op het argument dat de hoofdlector wiskunde per e-mail liet weten dat er toch deliberaties zijn voor diplomastudenten in juni, heeft de interne beroepscommissie niet geantwoord.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij per aangetekend schrijven dd. 2 juli 2012 een verzoek tot inzage in het proces verbaal en tot kennisname van de gemotiveerde beslissing van de examencommissie heeft gericht aan de voorzitter van de examencommissie conform artikel 61 OER. Tot op heden heeft de verzoekende partij hier geen antwoord op gekregen. De verzoekende partij weet dus niet of alles correct is verlopen en of een rechtsgeldige gemotiveerde beslissing werd opgenomen in het proces verbaal.

Verwerende partij stelt dat de Raad zijn appreciatie niet in de plaats kan stellen van die van de verwerende partij en dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair zou zijn genomen of kennelijk onredelijk zou zijn. In casu werd de beslissing wel regelmatig genomen en is deze niet kennelijk onredelijk.

Verwerende partij stelt dat er geen beroep werd ingesteld tegen de studievoortgangsbeslissing van het eerste semester, waarbij het cijfer 9/20 voor 'Historisch overzicht van de Wijsbegeerte' werd toegekend. Het tekort werd nooit betwist. De kritiek heeft enkel betrekking op de deliberatiecriteria.

Verwerende partij geeft aan dat de beslissing waarnaar verwezen wordt, namelijk de beslissing van het bestuurscollege van 16 december 2011 geen studievoortgangsbeslissing is, die vatbaar kan zijn voor een procedure voor de Raad.

Bovendien stelt de interne beroepscommissie dat deze beslissing van het bestuurscollege enkel tot doel had om in toepassing van art. 59§1 OER de deliberatieregels te stroomlijnen. Er is dan ook geen tegenstrijdigheid met het OER.

Verwerende partij stelt dat deze reglementering enkel een leidraad is voor de examencommissie, die discretionair per individueel geval een oordeel dient te vellen.

In casu oordeelde de examencommissie dat de verzoekende partij de eindcompetenties niet heeft behaald en derhalve niet kan gedelibereerd worden.

Verwerende partij merkt op dat zij aan de informatieplicht heeft voldaan door een bericht hieromtrent te plaatsen op de elektronische leeromgeving. De studenten werden dus tijdig geïnformeerd over de gestroomlijnde deliberatieregels.

Volgens de verwerende partij is deze regeling niet in strijd met het OER zodat ten onrechte verwezen wordt naar het feit dat deze beslissing zou getroffen zijn na ondertekening van het diplomacontract.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de deliberatieregels in de loop van het academiejaar gewijzigd werden. De verwerende partij stelt wel dat het gaat om richtlijnen die de student niet binden, maar dit verweer is niet gegrond. Er werd weliswaar niet geraakt aan de tolerantierregels, maar wel aan het tijdstip waarop daarmee rekening mag worden gehouden. De verwerende partij kan niet ernstig betwisten dat tot voor de doorgevoerde wijziging een examencommissie een student kon delibereren, dat wil zeggen geslaagd verklaren met een tolereerbaar tekort, als aan de voorwaarden voldaan was, ook al had die student nog een tweede examenkans. Zij spreekt ook niet tegen dat deze wijze van werken gevolgd werd door de examencommissie die over de uitslag van de verzoekende partij besliste. Ten gevolge van die zogenaamde richtlijnen werd de rechtspositie van de verzoekende partij in dubbel opzicht in ongunstige zin gewijzigd: zij kon niet geslaagd verklaard worden na de tweede examenperiode, en zij moet het examen voor het betrokken opleidingsonderdeel opnieuw afleggen, met het risico dat zij een slechter, en met name dit keer niet delibereerbaar, resultaat behaalt.

Het staat verder vast dat de examencommissie niet gedelibereerd heeft, omdat de gewijzigde regeling zich daartegen verzet. Ook al binden de richtlijnen enkel de examencommissie, zij hebben wel degelijk rechtsgevolgen naar de studenten toe.

Een dergelijke ingrijpende wijziging in de rechtspositie van een student kan niet doorgevoerd worden nadat het academiejaar van start is gegaan.

De verwerende partij stelt nog dat de examencommissie een student niet moet delibereren, maar daar zelf over beslist. Ook dit verweer gaat niet op: in de voorliggende zaak blijkt uit de formulering van de beslissing van de examencommissie, daarin impliciet maar zeker gevolgd door de interne beroepsinstantie, dat zij een deliberatie zelfs niet overwogen heeft, precies omdat de nieuwe regeling zich daartegen verzette. Overigens is het niet omdat een examencommissie een student kan maar niet moet delibereren dat zij daarom willekeurig kan beslissen. Als een student voldoet aan de voorwaarden om gedelibereerd te worden, dan behoort de examencommissie hem geslaagd te verklaren, tenzij de examenregeling haar de mogelijkheid geeft om daarvan, gemotiveerd, af te wijken.

De klacht van de verzoekende partij tegen de weigering om haar te delibereren is gegrond.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 augustus 2012 een nieuwe beslissing, waarbij zij de deliberatieregels zal toepassen zonder rekening te houden met de in de loop van het academiejaar aangenomen wijzigingen of richtlijnen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/156 – 14 augustus 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
.....
- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar niet gegrond werd verklaard.

Verzoekende partij vraagt dat de Raad beveelt dat een nieuwe gemotiveerde beslissing zou worden genomen en dat de Raad als voorwaarde oplegt dat:
de examenresultaten van het tweede semester bekend worden gemaakt voor alle (deel-) opleidingsonderdelen die zij heeft afgelegd en waarvoor ze geslaagd is verklaard,
met name:

- Leerlingen begeleiding (voor 60% afgewerkt)
- Communicatie en informatie verwerking 4 (waarvan de deelopleidingsonderdelen Taal en ICT integraal zijn afgewerkt)
- Diversiteit (integraal afgewerkt)
- Praktijk onderwijsvak Fysica (integraal afgewerkt)
- Praktijk onderwijsvak wiskunde (integraal afgewerkt)

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het opleidingstraject in de professionele bachelor in het secundair onderwijs.

Na afloop van een tuchtprocedure naar aanleiding van feiten die zich hadden voorgedaan

tijdens de stage voor het praktijkvak 'fysica' werd op 14 mei 2012 de verzoekende partij in kennis gesteld van de beslissing van de departementsraad om haar te schorsen met inbegrip van de schorsing voor examens. Verzoekende partij startte hiertegen een beroepsprocedure op. Bij beslissing van 3 juli 2012 van het bestuurscollege werd het beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de departementsraad ontvankelijk doch ongegrond bevonden.

Op de proclamatie van 28 juni 2012 werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard. Verzoekende partij kreeg voor vijf opleidingsonderdelen de vermelding 'afwezig'.

Het beroep betreft specifiek de opleidingsonderdelen diversiteit, praktijk onderwijsvak fysica, praktijk onderwijsvak wiskunde die deels werden afgelegd en de opleidingsonderdelen taal en ICT die integraal zijn afgelegd voor de ingang van de schorsingsmaatregel van 14 mei 2012. Voor deze opleidingsonderdelen kreeg verzoekende partij de melding 'afwezig'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij verzocht om de examenresultaten bekend te maken van alle opleidingsonderdelen en haar vervolgens de credits toe te kennen voor de opleidingsonderdelen en de deelopleidingsonderdelen die ze heeft afgelegd en waarvoor ze geslaagd is verklaard.

Verzoekende partij stelde als middel ten eerste dat de vermelding 'afwezig' voor deze opleidingsonderdelen niet strookte met de werkelijkheid en er een duidelijk onderscheid diende gemaakt te worden tussen afwezigheid van de student op een examen en zoals in casu de schorsing voor onderwijs- en examenactiviteiten.

Zij benadrukte dat de schorsingsmaatregelen slechts kan ingaan vanaf de ontvangst van de beslissing en dit is 14 mei en dat er van terugwerkende kracht geen sprake kan zijn. De door verzoekende partij geleverde prestaties voor die datum dienen dan ook als verworven te worden beschouwd.

3.3. Bij beslissing van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij de examencijfers kon verkrijgen voor elk opleidingsonderdeel dat volledig was afgewerkt en geëxamineerd.

Een creditbewijs dient te worden toegekend voor elk opleidingsonderdeel waarvoor zij geslaagd werd verklaard. Tot slot werd ook geoordeeld dat geen examencijfer kon worden toegekend voor de delen van opleidingsonderdelen.

De interne beroepscommissie stelde vast dat verzoekende partij omwille van een schorsing van deelname aan de onderwijs- en examenactiviteiten voor de tweede examenperiode van de eerste zitting geen examencijfers heeft voor het 2de semester en de jaaropleidingsonderdelen. Conform met artikel 46 van het OER worden de periodegebonden evaluaties van jaaropleidingsonderdelen in de tweede examenperiode vastgelegd.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 4 juli 2012. De

beslissing werd op 10 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012, op vrijdag 13 juli 2012 aangetekend verstuurd. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012. De laatste dag om in beroep te gaan betreft derhalve 22 juli 2012, automatisch verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zondag 23 juli 2012.

Het beroep van 23 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat uit de beslissing noch uit het motiverend gedeelte niet is op te maken voor welke opleidingsonderdelen precies zij het examencijfer en een creditbewijs zal toegekend krijgen.

Welke opleidingsonderdelen worden beschouwd als afgehandeld en geëxamineerd?

Ook blijkt niet voor welke opleidingsonderdelen zij een creditbewijs heeft gehaald.

Het intern beroep werd weliswaar gedeeltelijk gegrond verklaard maar het is niet duidelijk in welke mate en voor welk onderdeel van het beroep gegrond werd verklaard en welk onderdeel niet.

Verzoekende partij verwijst ten tweede op artikel 68 §1,3°,2 over de bevoegdheid van de interne beroepscommissie. Op gemotiveerde wijze een beslissing bevestigen of herzien veronderstelt dat duidelijk wordt op welke gronden de klacht aanvaard wordt en dient aan zekere kwaliteitsvereisten te worden voldaan.

De motivering moet afdoende, pertinent en draagkrachtig zijn. In casu is het onmogelijk om in het motiverend gedeelte of het dictum concreet te achterhalen wat juist wordt beslist. Op de uitdrukkelijke vraag van de verzoekende partij voor een verduidelijking over de draagwijdte onmiddellijk na ontvangst van de beslissing is geen antwoord gekomen.

Verzoekende partij stelt ten derde dat het niet correct is te stellen dat geen enkel opleidingsonderdeel bestaat uit deelopleidingsonderdelen. Zij verwijst naar het opleidingsonderdeel 'communicatie en informatieverwerking 4' dat opgesplitst is in drie deelopleidingsonderdelen: taal, ICT en agogiek en waarvan taal en ICT integraal werden afgelegd.

Verzoekende partij vraagt dat ook wat deze deel opleidingsonderdelen betreft de examencijfers worden bekendgemaakt en de nodige creditbewijzen worden verstrekt.

Verzoekende partij verwijst naar de beslissing en stelt ten vierde dat er plots deelopleidingsonderdelen zijn waarvoor er beslist werd om geen examencijfer toe te kennen. Verzoekende partij heeft er het raden naar en kan op grond van deze beslissing niets afdwingen.

Verzoekende partij concludeert tot slot dat het onmogelijk is om uit te maken of het opleidingsonderdeel 'Communicatie en informatie verwerking 4' beschouwd wordt als een samengesteld opleidingsonderdeel bestaande uit de delen (taal, ICT, en agogiek).

Dit is voor haar essentieel om te kunnen nagaan of ze voor de deelopleidingsonderdelen Taal en ICT welk ze integraal heeft afgelegd geslaagd kan worden verklaard.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst ten eerste op de beperkte bevoegdheidsruimte van de Raad. Zij wijst op de beslissing op intern beroep waarbij het intern beroep gedeeltelijk gegrond werd verklaard.

Verzoekende partij kon de examencijfers verkrijgen voor elk opleidingsonderdeel dat volledig was afgewerkt en geëxamineerd. Een creditbewijs werd toegekend voor elk opleidingsonderdeel waarvoor zij geslaagd werd verklaard. Tot slot werd ook geoordeeld dat geen examencijfer kon worden toegekend voor de delen van opleidingsonderdelen.

Zij stelt dat de beslissing niet in algemene termen werd opgesteld. De Interne beroepscommissie heeft haar bevoegdheid uitgeput en het komt nu toe aan de examencommissie om opnieuw samen te komen en hierover te delibereren waarbij rekening wordt gehouden met de prestaties van verzoekende partij verricht gedurende het lopende academiejaar in de periode dat ze niet was geschorst.

Verwerende partij wijst volledigheidshalve op de studiefiches waarvoor op het puntenbriefje de melding 'afwezig' vermeld werd, en dit ten gevolge van niet-deelname aan de eerste examenkans.

De opleidingsonderdelen betreffen allemaal enkelvoudige opleidingsonderdelen en geen samengestelde, zoals door de verzoekende partij werd aangegeven. Deze opleidingsonderdelen zijn niet volledig afgehandeld en geëxamineerd, en kunnen derhalve geen examencijfers worden toegekend.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Ter zitting is gebleken dat de strekking van de beslissing van de interne beroepsinstantie is dat alle prestaties van de verzoekende partij die werden geëvalueerd voor de datum van ingang van de schorsing behouden blijven. In zoverre de verzoekende partij vraagt dat haar voor die opleidingsonderdelen een evaluatie zal worden gegeven is het niet gegrond. De verzoekende partij vraagt evenwel ook welke die resultaten zijn zodat zij zich in de wetenschap van die resultaten met kennis van zaken kan voorbereiden op de examens van de tweede zitting.

De interne beroepsinstantie geeft daarop geen antwoord. De Raad is van oordeel dat de bij die reeks afgelegde prestaties betrokken examinatoren aan de verzoekende partij de resultaten van hun evaluatie dienen mee te delen, uiterlijk op 23 augustus 2012, niets belet overigens dat deze resultaten eerder worden meegedeeld.

Wat betreft het opleidingsonderdeel 'Diversiteit' waarvoor de prestaties (werkstuk) werden geleverd voor de schorsing blijkt niet dat er een evaluatie is gebeurd voor de ingang van de schorsing of zelfs dat er al een evaluatie is gebeurd. Als er al een evaluatie is gebeurd dan zal de betrokken examinator dat meedelen uiterlijk op 23 augustus 2012.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt deels vernietigd, in zoverre aan de betrokken examinatoren niet wordt opgelegd aan de verzoekende partij de resultaten van de evaluaties, die gebeurd zijn voor de ingangsdatum van de schorsing, mee te delen.

Die informatie zal uiterlijk voor 23 augustus 2012 aan verzoekende partij worden meegedeeld.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 17 augustus 2012

Rolnr. 2012/105 – 17 augustus 2012

Inzake
.....,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
.....,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij 8/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk deel 2' en tegen de bepaling van 3 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk deel 2' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij bepaling van de voorzitter van de examencommissie op datum van 3 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbepaling stelde dat het resultaat van 8/20 werd bevestigd en geeft hiervoor een motivering.

De bepaling op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 3 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 3 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 7 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 8 juli 2012.

Het beroep van 12 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een gebrek in de begeleiding en het feit dat zij ondanks haar positieve evolutie toch geen hogere score behaald heeft.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij een stijgende lijn heeft gemaakt vorig en dit academiejaar. Vorig academiejaar kreeg de verzoekende partij 9/20 en heel wat werkpunten. Midden dit academiejaar kreeg de verzoekende partij 10/20 met enkele punten om op te letten. Als eindresultaat dit academiejaar werd een 8/20 toegekend terwijl de verzoekende partij niet het gevoel heeft achteruit te zijn gegaan en terwijl zij daar ook tussentijds nooit op gewezen is. Verzoekende partij werpt op dat zij onvoldoende begeleid is door de ankerdocent. Deze reageerde niet op e-mails, wist op bijeenkomsten niet wat er diende te gebeuren, gaf onvoldoende (schriftelijke) verslagen hoewel de verzoekende partij hier expliciet om vroeg, ... Verzoekende partij merkt op dat zij dit in december heeft gemeld, doch de begeleiding bleef nadien hetzelfde.

Verzoekende partij verwijst naar het gegeven dat de ankerdocent op de hoogte was van de beperking van de verzoekende partij (syndroom van Asperger). Er werd overeengekomen om alle besprekingen en feedback op papier te zetten omdat de verzoekende partij daar behoefte aan had. Dit is echter niet gebeurd en de verzoekende partij heeft zelfs het tussentijds verslag nooit schriftelijk gekregen, hoewel dit volgens de studiewijzer wel moest.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij vorig academiejaar (2010-2011) voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk deel 2' 8/20 heeft behaald en geen 9/20. Verder geeft de verwerende partij aan dat in het stagevademecum is vermeld dat het eindoordeel bij de praktijkcommissie ligt en de inschatting of er vooruitgang is geboekt, ligt dan ook bij deze commissie.

Verwerende partij stelt dat de ankerdocent in het tussentijdse syntheseverslag een positieve evolutie aangaf op een aantal onderdelen, maar ook een aantal werkpunten (o.a. de peuters vroegen toch een explicietere expressiviteit, de organisatie liet te wensen over,...). De praktijkcommissie gaf een score van 10/20 en hield hierbij rekening met de kerntaken van semester 3 en met de resultaten van het tussentijdse driehoeksgesprek (tussen de mentor, de student en de ankerdocent). Deze groei heeft zich echter niet doorgezet in de loop van het tweede semester. Na de tussentijdse evaluatie heeft de verzoekende partij volgens de praktijkcommissie onvoldoende vooruitgang geboekt om het competentieniveau van de kerntaken van semester 4 te behalen. De eindsynthese geeft de werkpunten aan waarop de verzoekende partij onvoldoende scoorde in het licht van de kerntaken van semester 4 (o.a. een thema echt doen leven bij de kleuters, omgaan met spontane impulsen en opmerkingen van kleuters, die de student te vaak negeert of afblokt, over het algemeen ontbrak er vrolijkheid en spontaniteit, en maakte de student een te stroeve indruk, ...).

Verwerende partij stelt dat de praktijkcommissie bij de eindbeoordeling 8/20 rekening hield

met de input van de verschillende partners. De ankerdocent heeft verslag gemaakt van de resultaten van de bezoeken in het tweede semester en het driehoeksgesprek. Er werd een genuanceerd beeld geschetst, met ook aandacht voor de argumentatie van de verzoekende partij zelf. De ankerdocent heeft ook beroep gedaan op een onafhankelijk bezoekend docent en ook deze heeft haar bevindingen in een verslag weergegeven. Ook de mentor en de schooldirecteur bezorgden een schriftelijk verslag na de eindstage. De verslagen van de onafhankelijke bezoekende docent, van de mentor en van de directie bevatten belangrijke werkpunten.

Verwerende partij stelt verder dat de ankerdocent aangeeft dat er wel een goede verstandhouding was en dat er voldoende begeleiding was. In de loop van het academiejaar was de ankerdocent geregeld op de stageschool om de verzoekende partij aan het werk te zien. In het tweede semester bracht de ankerdocent drie stagebezoeken en na afloop was er telkens een gesprek. De ankerdocent heeft ook verschillende initiatieven genomen om een correcte inschatting te kunnen maken van de vooruitgang van de verzoekende partij (o.a. met de mentor en met de directeur werd de evolutie van de stage besproken, de ankerdocent stelde voor om lesmomenten te filmen, maar de verzoekende partij ging hier niet op in, de ankerdocent heeft aangegeven waar de knelpunten lagen en er werd voldoende tijd genomen om de stage, zowel tussentijds als in juni, tijdens het driehoeksgesprek te bespreken). Naast de aanwezigheid op de stageschool, werd er ook begeleiding door de ankerdocent voorzien op de campus van de verwerende partij in de vorm van een persoonlijk ontwikkelingsplan (POP) en supervisie. De POP-begeleiding gebeurt door de ankerdocent en deze brengt ook studenten van de drie opleidingsjaren samen om aan supervisie te doen (samen nadenken over opgedane praktijkervaringen na een stageperiode). Tijdens deze POP- en supervisiemomenten wordt feedback gegeven op de stage, worden oefeningen gemaakt, documenten uitgewisseld, vragen beantwoord. De verzoekende partij was op deze sessies verschillende keren afwezig. Aanwezigheid is niet verplicht en er worden geen absenties genomen, maar de ankerdocent wees erop dat het wel belangrijk was. De interne beroepscommissie ziet geen reden om eraan te twijfelen dat de ankerdocent zijn rol degelijk vervuld heeft, zoals voorzien in het stagevademeccum.

Tevens geeft verwerende partij aan dat er extra coachingssessies bij pedagogen en coachingssessies en spreekuren bij vakdocenten en pedagogen worden aangeboden. Verwerende partij geeft aan dat de stagekaf van de verzoekende partij over het algemeen in orde was, maar dat het probleem zich vooral voordeed bij de toepassing in de praktijk van wat was voorbereid.

Verwerende partij stelt tevens dat de ankerdocent aan de interne beroepscommissie heeft bevestigd dat het tussentijdse verslag wel werd bezorgd. De verzoekende partij liet in een e-mail van 15 februari 2012 weten dat zij op de voorziene dag niet aanwezig kon zijn om het stageverslag op te halen. De ankerdocent was die week niet meer op de campus, waardoor het afhalen van het verslag werd uitgesteld tot na de krokusvakantie.

Verwerende partij stelt dat noch de verzoekende partij, noch haar ouders, noch de GON-begeleidingsdienst, noch de GON-begeleider tijdens het academiejaar het opleidingshoofd of de praktijkcoördinator hebben gecontacteerd om problemen te signaleren. Ook de ankerdocent heeft bij het begin van het academiejaar een gesprek gehad met de GON-begeleider n.a.v. de functiebeperking van de verzoekende partij en ook hier geldt dat er na dat gesprek geen contact meer geweest is en dat er vanuit de GON-begeleiding geen signalen zijn gekomen dat de aanpak m.b.t. begeleiding en feedback niet strookte met de noden van de verzoekende partij wegens haar functiebeperking.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de beweerdte gebrekkige begeleiding betreft, heeft de Raad reeds herhaaldelijk geoordeeld dat, behoudens bijzondere omstandigheden, een gebrekkige begeleiding geen reden is om een voor de student ongunstige evaluatie te wijzigen in een gunstige evaluatie. De Raad acht in voorliggend geval geen uitzonderlijke omstandigheden aanwezig waardoor verwerende partij, wat dat punt betreft, onredelijk zou hebben gehandeld.

Wat de evaluatie (8/20) voor het opleidingsonderdeel "Praktijk deel 2" betreft, verwijst de Raad inzonderheid naar het tussentijds syntheseverslag van januari 2012 met een quotering van 10/20, naar het eindsyntheseverslag van juni 2012 met een quotering 8/20, naar het verslag van de onafhankelijk docent van 15 mei 2012, en naar de verslagen van de directie

en de mentor van de stageschool, evenals naar de uitgebreide motivering van de beslissing door de examencommissie. Uit al de verslagen en de motivering van de beslissing blijkt dat de stage van verzoekende partij zodanige leemten vertoont die, naar het oordeel van verwerende partij, erop wijzen dat verzoekende partij de vereiste competenties niet heeft bereikt om voor het opleidingsonderdeel "Praktijk deel 2" als geslaagd te worden beschouwd. De Raad komt er, binnen zijn beperkte bevoegdheid, niet toe te besluiten dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing onredelijk zou hebben gehandeld.

Wat het gebrek aan opvolging betreft m.b.t. de functiebeperking van verzoekende partij, stelt de Raad vast dat geen elementen worden aangebracht die de gebrekkige opvolging bewijzen, noch dat een andere opvolging de evaluatie van het opleidingsonderdeel zou hebben verbeterd.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 3 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/107 – 17 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 17 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....
.....

- de verwerende partij:

.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing genomen op 27 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het laatste studietraject professionele bachelor in het secundair onderwijs met keuzevakken Engels en geschiedenis.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor 'praktijk deel 2' waarop verzoekende partij een 8/20 behaalde.

Concreet komt het er op neer dat het opleidingsonderdeel Praktijk deel 2 bestaat uit twee luiken: stage en praktijkatelier. Het cijfer voor Praktijk deel 2 wordt volgens een vooraf vastgestelde verhouding (75% stage, 25% praktijkatelier) bepaald.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij begrijpt dit tekort niet. De beoordelingen van de docenten waren huidig academiejaar goed voor Engels en voldoende tot onvoldoende voor geschiedenis. De mentoren van de stagescholen hebben goede beoordelingen gegeven.

Als zij haar resultaten optelt bekomt zij een score van 9,83 op 20.

3.3. Bij beslissing van 5 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing onderzocht het volledige dossier opnieuw ten gronde. Zij bleef echter overtuigd dat bij het toekennen van de score op een evenwichtige manier was gewerkt

rekening houdend met alle elementen die voorhanden waren om het cijfer te bepalen. De examencommissie erkent dat er positieve elementen op te merken zijn over haar functioneren als leerkracht. Er waren echter nog fundamentele werkpunten waardoor er besloten werd dat zij niet over alle noodzakelijke competenties van het tweede jaar van de opleiding beschikte.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 5 juli 2012¹ aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel 11.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2012. De beslissing werd op 5 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van donderdag 5 juli 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 6 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 6 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij weerlegt in haar beroepschrift een voor een de beweringen van de interne beroepsinstantie wat de niet gehaalde competenties betreft. Zij wijst in hoofdzaak op de discrepantie tussen de uiteindelijke beoordeling door de docenten en de positieve beoordelingen van de mentoren. Wat de werkpunten betreft heeft ze duidelijk een positieve evolutie doorgemaakt.

Verzoekende partij stelt ten eerste dat zij zeer gegroeid is voor haar onderwijsvakken en door de mentoren positief is beoordeeld.

Verzoekende partij werpt op dat, in tegenstelling tot wat in het intern beroep staat, ze een evolutie heeft doorgemaakt in de vooropgestelde groeilijnen die positief is. Zij verwijst naar twee lesvoorbereidingen. Zij verwijst tevens naar een positief gesprek met een van de docenten over de bereikte vormingsdoelen.

Verzoekende partij merkt op dat twee lessen geschiedenis minder goed verlopen zijn maar in beide lessen gebruikte zij de didactische vorm van hoekenwerk wat haar minder goed ligt. Uit de lesvoorbereidingen blijkt wel degelijk dat ze vooruitgang boekte en dat in tegenstelling tot wat het intern beroep stelt zij wel de leerinhouden logisch kan opbouwen en overbrengen in functie van de doelgroep.

Verzoekende partij weerlegt de bewering dat zij de betrokkenheid van de leerlingen niet optimaal kan verwezenlijken. Zij geeft het relaas van een concrete les en de voorbereiding hiervan.

Verzoekende partij stelt verder wat het gedifferentieerd hanteren van werkvormen betreft dat zij de werkvormen wel degelijk voor de juiste doeleinden gebruikt.

Wat haar optreden en klasbeheer betreft stelt zij dat ze beleefd en rustig is van aard. Er werd ook in het eindverslag opgemerkt dat zij enthousiaster wordt wanneer ze langer in de les staat en minder zenuwachtig wordt. Wat haar stemprobleem betreft gaat ze sinds dit academiejaar naar de logopediste.

Verzoekende partij benadrukt dat zij wel degelijk tips ter harte neemt wat ook blijkt uit de beoordelingen van de mentoren.

Verzoekende partij verwijst naar haar lesvoorbereidingen. Zij heeft de les die ze had gegeven vorig jaar willen volledig herwerken; wat moeilijk was, maar ze wou niet lui overkomen. Hierdoor wordt deze prestatie in twijfel getrokken.

Verzoekende partij stelt dat wat haar profiel betreft het niet duidelijk weergegeven is dat ze vooruitgang heeft geboekt doordat enkel na de eerste stageperiode commentaar wordt gegeven.

Verzoekende partij benadrukt dat zij op alle punten goed tot vrij goed scoort. Er zijn nog werkpunten maar een goede leerkracht worden doe je in de praktijk.

Verzoekende partij bevestigt dat zij wel degelijk de belangrijkste papieren uit de map heeft opgehaald na de stage.

Verzoekende partij concludeert dat de beslissing op intern beroep om haar af te wijzen in hoofdzaak gebaseerd is op twee zaken, gebrek aan enthousiasme en het hoekenwerk. Aan beide zaken werkt ze momenteel waardoor ze effectief verbeterd is.

Verzoekende partij wijst tot slot op het feit dat ze de eerste maal op de stage een 9/20 behaalde en nu een 8/20. In tegenstelling tot wat die beoordeling stelt is ze huidig academiejaar wel degelijk klaar om over te gaan naar praktijk 3. Zij kan een lange stage zeker aan en heeft de nodige kwaliteiten. Zij benadrukt dat de beoordelingen van de mentoren duidelijk aangeven dat ze goed kan lesgeven. Zij hebben de meeste tijd met haar besteed. De docent geschiedenis heeft enkel een kleine les van 20 minuten bijgewoond.

Verwerende partij

Verwerende partij geeft vooreerst uitgebreid uitleg bij de beoordelingswijze van de stage. Ten eerste zijn er de twee vakdocenten die een punt voorstellen tijdens een praktijkevaluatie. In dit geval gaat het om de docenten Engels en geschiedenis. De vakdocent baseert zich hiervoor op de door hem of haar bijgewoonde activiteiten, de documenten die aanwezig zijn in de vakkenmap, de beoordelingen van andere bezoekende docenten en de schriftelijke en mondelinge feedback van mentoren.

Zoals vermeld in het stage-informatieboek 2 Baso, geeft de vakdocent een quotering vooral gebaseerd op door hem of haar gevolgde activiteiten en bijgesteld door de evaluaties van de mentoren uit de stagescholen. De gegeven cijfers kunnen niet rekenkundig behandeld worden. Om hierover geen misverstanden te laten bestaan, staat op de feedbackformulieren voor mentoren geen puntenschaal maar enkel de categorieën voldoende, twijfel of onvoldoende.

Uit voorgaande blijkt duidelijk dat de verantwoordelijkheid voor de beoordeling bij de opleiding ligt. Dit is ook zo vermeld in de stage-overeenkomst

In het geval van verzoekende partij werd tijdens de praktijkevaluatie duidelijk dat het behaalde niveau verschillend was voor de beide onderwijsvakken. Voor het onderwijsvak Engels werd een positieve evolutie doorgemaakt die zowel door de mentor als de vakdocent werd onderschreven. Deze positieve evolutie werd echter niet bevestigd voor het

onderwijsvak geschiedenis. Het behaalde niveau was voor het onderwijsvak geschiedenis dermate onvoldoende dat de voltallige commissie concludeerde dat verzoekende partij een onvoldoende behaalde voor stage.

Hierbij nam de commissie mee in overweging dat de hogeschool enkel een diploma kan uitreiken op het einde van de opleiding, indien de student het vereiste niveau behaald heeft voor beide onderwijsvakken.

Verwerende partij gaat vooreerst in de antwoordnota uitgebreid in op de score voor geschiedenis en de door verzoekende partij onvoldoende behaalde competenties. Zij overloopt de verschillende lessen die tijdens de stage zijn gegeven en evolueert de verschillende aspecten: voorbereiding, didactische bekwaamheid, inhoudelijke bekwaamheid, optreden en klasbeheer.

Verwerende partij concludeert dat uit dit diffuse beeld er bezwaarlijk een duidelijk aanwijsbare en volgehouden gunstige evolutie kan afgeleid worden, wat verwacht wordt van een student op het einde van het tweede jaar.

Het tweede luik van de beoordeling van Praktijk deel 2 is het mondeling examen Praktijkatelier. Verzoekende partij behaalde op het examen Praktijkatelier een onvoldoende (9/20). Verwerende partij geeft in haar antwoordnota duiding bij de behaalde score van praktijkatelier. Het examen praktijkatelier werd afgenomen door de vakdocenten Engels en geschiedenis.

De beoordeling gebeurde op basis van volgende elementen:

- lesvoorbereiding en uitgewerkt materiaal;
- criteria waaraan een hoekenwerk moet voldoen;
- verantwoording van leerinzichten en metacognitie.

Verwerende partij concludeert dat op alle punten van de groeilijnen van een leerkracht in opleiding, verzoekende partij het competentieniveau van het tweede jaar wat het praktijkluik betreft, niet bereikt heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zich niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij om de evaluatie van de stage over de doen. De Raad mag enkel nagaan of de beoordeling regelmatig is gebeurd binnen de grenzen van de redelijkheid.

In voorliggend geval betwist verzoekende partij de quoterings 8/20 voor het opleidingsonderdeel "Praktijk deel 2" door o.m. te verwijzen naar de discrepantie tussen de beoordelingen door de docenten en de positieve evaluatie van sommige lessen door de mentoren van de stagescholen.

Uit het dossier blijkt inderdaad dat verzoekende partij door de mentoren voor sommige lessen positief is beoordeeld maar door de docenten voor het vak geschiedenis grotendeels negatief werd geëvalueerd. De Raad verwijst in dat verband naar de beoordeling op de tussentijdse verslagen en het eindsyntheseverslag, alsmede naar het resultaat voor didactisch atelier.

De Raad wijst erop dat het de docenten zijn, en niet de mentoren, die bevoegd zijn voor de evaluatie van de studenten en de verslagen van de mentoren een element zijn dat de docenten en dus ook de examencommissie dienen te betrekken in hun evaluatie. Dit is in voorliggend geval gebeurd en verwerende partij heeft in haar beslissing na intern beroep zeer gemotiveerd uitgelegd waarom verzoekende partij, alle goede bedoelingen en inspanningen ten spijt, niet de vereiste competenties heeft om voor het opleidingsonderdeel "Praktijk deel 2" als geslaagd te worden beschouwd.

De Raad ziet geen redenen dat verwerende partij onredelijk zou hebben gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 27 juni 2012 en de beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/130 – 17 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij het resultaat 'NA (niet afgelegd)' kreeg voor het opleidingsonderdeel insolventierecht en tegen de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling d.d. 5 juli 2012 waarbij de verzoekende partij het resultaat 'NA (niet afgelegd)' kreeg voor het opleidingsonderdeel insolventierecht.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 juli 2012 een intern beroep in bij de vice-rector van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vice-rector op datum van 13 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het examenresultaat 'niet afgelegd' correct werd vastgesteld vermits de verzoekende partij niet deelnam aan het examen. Artikel 29 van het flexibiliseringsdecreet stipuleert dat er per opleidingsonderdeel twee examenkansen moeten worden voorzien, maar niet dat - als de student één van die kansen niet gebruikt - de instelling koste wat kost bijkomende examenkansen moet blijven organiseren.

Tevens stelt de interne beroepsbeslissing dat er ook geen inbreuk is van artikel 122 OER, vermits hierin enkel wordt gestipuleerd dat studenten de mogelijkheid hebben om een specifieke status aan te vragen om in de context hiervan examenspreidingsfaciliteiten te krijgen.

Verder verwerpt de interne beroepsbeslissing het argument dat het niet organiseren van een bijkomende examenkans niet consistent zou zijn met beslissingen uit het verleden. Er is geen schending van het gelijkheidsbeginsel vermits het om een ander academiejaar en andere opleidingsonderdelen gaat.

Tenslotte wordt gesteld dat het gegeven dat de verzoekende partij afstudeert geen afbreuk doet aan het correct vaststellen van het examenresultaat.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 14 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, een schending van artikel 29 van het flexibiliseringsdecreet en een schending van de eigen reglementen van de verwerende partij.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij verwijst naar artikel 29§2 flexibiliseringsdecreet dat stelt dat een student voor elk opleidingsonderdeel recht heeft op twee examenkansen. De verzoekende partij kon wegens overmacht geen examen afleggen in eerste zitting, vermits zij twee weken ziek was. Een doktersattest werd aan de ombudspersoon doorgegeven en de ziekte werd niet betwist door de verwerende partij. De verzoekende partij kreeg echter geen nieuwe examendatum, ondanks het feit dat het om overmacht ging. Tegen de beslissing van de ombudspersoon was geen intern beroep mogelijk. Door de beslissing van 5 juli 2012 werd het examenresultaat definitief vastgesteld. Artikel 29 flexibiliseringsdecreet werd geschonden vermits de verzoekende partij niet de kans kreeg het examen insolventierecht in eerste zitting af te leggen.

Verzoekende partij werpt op dat de beslissing, waarbij een nieuw examenmoment wordt geweigerd, ingaat tegen de eigen facultaire bepalingen van de verwerende partij. Deze stipuleren immers dat als een student ziek is tijdens het examen de ombudsdienst eventueel een examen kan verplaatsen naar een later moment binnen de examenperiode. Doorgaans krijgen de studenten die enkele dagen ziek zijn een nieuwe examendatum en verzoekende partij die twee weken ziek was krijgt geen nieuwe examendatum.

Verzoekende partij merkt op dat de beslissing tevens in strijd is met artikel 122 OER. Dit artikel laat studenten toe de examens te spreiden buiten de examenperiode. De verzoekende partij kreeg dit recht op examenspreiding tot aan het einde van de derde examenperiode. De bestreden beslissing is strijdig met artikel 122 OER vermits de verzoekende partij conform dit artikel nog recht heeft om het opleidingsonderdeel 'insolventierecht' in eerste zitting af te leggen.

Verzoekende partij stelt verder dat de beslissing niet consistent is met eerdere beslissingen. Vorig academiejaar kon de verzoekende partij immers wel nog examens afleggen in juli en

augustus via examenspreiding in de eerste zittijd.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met individuele omstandigheden. De verzoekende partij is laatstejaarsstudent en vermits zij nu niet kan afstuderen in eerste zittijd dient zij zich terug te trekken uit sollicitatieprocedures waarbij het een vereiste is om het diploma op 1 september te bezitten. De inspanning van de docent en van de onderwijsinstelling die nodig is om een nieuw examen te organiseren is eerder beperkt. Het niet tegemoetkomen aan de vraag van de verzoekende partij daarentegen berokkent een onevenredig groot nadeel. De verzoekende partij wil uitermate flexibel zijn naar datum, plaats en modaliteiten van het inhaalexamen.

Verwerende partij stelt dat het examenresultaat werd vastgesteld op NA (niet afgelegd) vermits het examen effectief niet werd afgelegd. Onder het mom van het betwisten van het examenresultaat, betwist de verzoekende partij eigenlijk dat zij geen nieuwe examenkans zou hebben gekregen. Tegen zo'n beslissing is echter geen intern beroep mogelijk.

Verwerende partij stelt dat er geen inbreuk is van artikel 29 van het flexibiliseringsdecreet. Dit artikel stelt dat er per opleidingsonderdeel twee examenkansen moeten worden voorzien. Er wordt echter niet gestipuleerd dat - als de student van één van die kansen geen gebruik maakt - er koste wat kost bijkomende examenkansen moeten worden georganiseerd. De verwerende partij kan een appreciatie doen van de gegrondheid van de vraag tot verschuiving en de mogelijkheden die faculteit en examinator kunnen bieden. De verwerende partij is echter niet verplicht bijkomende examenkansen te organiseren. Artikel 116 van het onderwijs- en examenreglement stelt duidelijk dat een niet afgelegd examen beschouwd wordt als een opgenomen examenkans. Ook voor een student met examenspreiding geldt dat de examenmomenten worden vastgelegd en niet eenzijdig verplaatsbaar zijn. De ombudspersoon kan een examen verplaatsen, maar dit is geen recht van de student. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de vraag of de ingebrachte redenen in verhouding staan tot de inspanningen die geleverd dienen te worden door docenten en onderwijsorganisatie.

Verder stelt de verwerende partij dat er ook geen inbreuk van artikel 122 van het onderwijs- en examenreglement is. Het artikel geeft de mogelijkheid aan studenten om een specifieke status te vragen en in de context hiervan examenspreidingsfaciliteiten te krijgen. In casu is spreiding toegestaan omdat de verzoekende partij werkstudent is en er werden ook bijkomende spreidingsmogelijkheden voorzien, die niet onredelijk waren. Dat de verzoekende partij van die mogelijkheid omwille van ziekte geen gebruik heeft kunnen maken, dwingt de verwerende partij niet om koste wat kost constant nieuwe mogelijkheden te voorzien. Artikel 122 voorziet de mogelijkheid om een eerste examenkans op te nemen tot het begin van de derde examenperiode. De verzoekende partij kreeg een eerste examenkans aangeboden, waarop zij niet aanwezig was. Zoals voor alle studenten, inclusief de studenten met een attest volgens artikel 122, volgt de herkansing voor de examens in de derde examenperiode. De verwerende partij geeft aan dat de situatie nu verschillend is van deze van vorig academiejahr en dat er dus geen schending is van het gelijkheidsbeginsel. Nu is er immers al een eerste examenkans aangeboden en niet gebruikt. De verzoekende partij kan wel de tweede examenkans nog gebruiken.

Ten slotte stelt de verwerende partij dat de door verzoekende partij aangehaalde persoonlijke omstandigheden los staan van de beslissing die er voor het examen werd genomen, namelijk 'niet afgelegd (NA)'. Het examenresultaat NA is een feitelijke vaststelling waarop geen interpretatie mogelijk is. De beslissing van de ombudspersoon was gebaseerd op ziekte en is niet onderhevig aan dit beroep tegen het examenresultaat NA.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In tegenstelling tot de bewering van verwerende partij, is de vermelding NA (niet afgelegd) voor het opleidingsonderdeel "Insolventierecht" wel degelijk een examenbeslissing in de betekenis van artikel II, 1, 15°bis van het Aanvullingsdecreet (1), omdat niet wordt betwist dat de vermelding NA deel uitmaakt van de beslissing die de examencommissie op 5 juli 2012 in hoofde van verzoekende partij heeft genomen over de opleiding "Master of Laws in de rechten".

In het voorliggende dossier wordt evenmin betwist dat verzoekende partij op 27 maart 2012 wegens ziekte niet heeft kunnen deelnemen aan het examen voor het opleidingsonderdeel

“Insolventierecht”, dat op die dag was georganiseerd voor de studenten die recht hadden op een examenspreiding zoals dit ook het geval is voor verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft de ombudsdienst hiervan ingelicht en gevraagd een datum te bepalen voor een inhaalexamen. Verwerende partij heeft tot op heden geen datum voor een inhaalexamen vastgesteld.

De Raad herinnert eraan dat het niet aan hem toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en hij enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Ongeacht het antwoord op de vraag of verzoekende partij die wegens ziekte aan het examen niet heeft kunnen deelnemen, recht heeft op een inhaalexamen en verwerende partij de plicht heeft om een dergelijk examen te organiseren, kan de Raad er niet om heen dat verwerende partij, binnen haar discretionaire bevoegdheid en een behoorlijk handelen, toch goede redenen moet hebben om aan de vraag van verzoekende partij geen gevolg te geven. Dit klemmt des te meer daar de examencommissie de beslissing om geen inhaalexamen te organiseren, tot de hare heeft gemaakt.

Met de gegevens die thans bekend zijn, is de Raad van oordeel dat er geen redelijke verantwoording voorhanden is om niet in te gaan op de vraag van verzoekende partij om alsnog een inhaalexamen te organiseren - eventueel aan de hand van een andere examenvorm – voor de kans die ze op 27 maart 2012 wegens ziekte heeft gemist.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 5 juli 2012 en de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 24 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Rolnr. 2012/130 – 17 augustus 2012

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/132 – 17 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 augustus 2012.

Gehoord werden:

-de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van 4 juli 2012 waarbij de verzoekende partij een examentuchtsanctie werd opgelegd en tegen de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de Rechten.

Het beroep betreft een examentuchtsanctie opgelegd na vaststelling van plagiaat naar aanleiding van een paper voor het opleidingsonderdeel 'werkcollege rechtsvergelijking'. Het betreffende opleidingsonderdeel wordt voor 60% gequoteerd op een aantal taken en voor 40 % op medewerking tijdens de bespreking van de taken. Voor één van de taken met name 'class action' werd plagiaat vastgesteld.

Op 2 juli 2012 had er een hoorzitting plaats voor een beperkte examencommissie. Na bijeenkomst van de examencommissie in een bijzondere zitting op 4 juli 2012 werd als examentuchtsanctie een 0/20 opgelegd voor opleidingsonderdeel 'rechtsvergelijking'. Zij kon wel nog deelnemen aan de derde examenperiode voor het betreffende opleidingsonderdeel.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juli 2012 een intern beroep in bij de vice-rector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

Zij vraagt waarom ze het recht niet heeft om te weten waarom deze straf is opgelegd. Zij acht de quoterings van 0/20 niet correct omdat er geen rekening werd gehouden met haar medewerking tijdens de lessen en de andere taak. Voor de vaststelling van plagiaat in één taak wordt het overige deel voor 70 % ook negatief gequoteerd.

3.3. Bij beslissing van 13 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het examenresultaat van 0/20 gehandhaafd bleef. De

procedure zoals omschreven in artikel 153 van het OER werd correct gevolgd. Plagiaat werd vastgesteld in een van de schriftelijke voorbereidingen aan de hand van het programma 'Turn it in'. Conform artikel 154 van het OER werden de nodige elementen om de ernst van de overtreding en de strafmaat te bepalen overwogen en gemotiveerd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 10 juli 2012. De beslissing werd op 13 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven op die datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 14 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 15 juli 2012.

Het beroep van 17 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat de beslissing niet afdoende werd gemotiveerd.

Aan verzoekende partij werd de lichtste sanctie opgelegd met name een nul op twintig voor het opleidingsonderdeel waar de onregelmatigheid zich heeft voorgedaan. Dit betreft één van de drie mogelijke sancties die op grond van artikel 154 van het OER kunnen opgelegd worden.

Bij het nemen van de sanctie moet worden rekening gehouden met volgende elementen:

- de omvang van het plagiaat;
- de aard van het plagiaat;
- de ervaring van de student;
- de intentie om bedrog te plegen.

Verzoekende partij stelt dat nergens uit de beslissing blijkt in welke mate rekening werd gehouden met deze elementen.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat zij zich niet terdege heeft kunnen verdedigen. Bij de eerste hoorzitting op 2 juli 2012 voor een beperkte examencommissie werd zij voor het eerst op de hoogte gebracht van de feiten waarvoor ze gesanctioneerd werd. Er was enkel sprake bij de oproeping van een onregelmatigheid. Zij heeft zich bijgevolg voor de verdediging van

haar zaak niet terdege kunnen voorbereiden. Toen reeds vroeg ze uitdrukkelijk naar een motivering die ze tot op heden nog niet heeft ontvangen. Zij heeft de taak zelf nooit kunnen bekijken (slechts één zin op uitdrukkelijke vraag). Verzoekende partij verwijst in haar wederantwoord naar de masterproef van een medestudent die ze wel heeft gebruikt maar zij heeft de bepaling niet letterlijk overgenomen en is enkel haar bron vergeten te vermelden.

Verzoekende partij werpt op dat zij ook vragen stelt bij de gevolgde procedure op grond van artikel 153 van het OER. Zij werd enkel gehoord voor een beperkte examencommissie over de begane onregelmatigheid. De voltallige examencommissie is niet op haar vraag samengekomen. Zij werd enkel uitgenodigd op 4 juli om te verschijnen maar kon die dag wegens werkverplichtingen niet aanwezig zijn. Zij acht het ten zeerste jammer dat ze zich niet heeft kunnen verdedigen voor de voltallige examencommissie omdat ze op de eerste hoorzitting nog niet op de hoogte was van wat haar ten laste was gelegd en zij zich dus niet naar behoren heeft kunnen verdedigen.

Verzoekende partij benadrukt dat uit artikel 154 niet blijkt dat automatisch een nulquotering wordt gegeven bij plagiaat. De examencommissie had nog steeds anders kunnen oordelen.

Verzoekende partij benadrukt dat zij voor de laatste taak 'class action' beschuldigd werd van plagiaat omdat ze geen referentie had vermeld. Zij had zeker niet de intentie om plagiaat te plegen. Temeer daar het haar laatste taak was en dit eerder als een nalatigheid moet beschouwd worden.

Verzoekende partij acht de quotering van 0/20 niet correct omdat er geen rekening werd gehouden met haar medewerking tijdens de lessen en de andere taak. Zij vraagt uitdrukkelijk dat er rekening wordt gehouden met het overige deel voor 70 % waar zij nu ook negatief op gequoteerd wordt.

Verwerende partij

Verwerende partij repliceert dat wat de rechten van verdediging betreft dat verzoekende partij echter werd gehoord door de beperkte examencommissie en wel degelijk de mogelijkheid kreeg om te reageren. Tevens werd de voltallige examencommissie samengeroepen op vraag van de student. Echter, door het ontbreken van de student op deze zitting kon er geen extra informatie worden uitgewisseld. De examencommissie heeft daarop een sanctie getroffen die bestaat uit een examenresultaat van 0/20 op het volledige examen. Aan de studenten werd bij het begin van het werkcollege meegedeeld dat alle elektronisch in te dienen voorbereidingen gecontroleerd worden op plagiaat en dat bij de vaststelling van plagiaat, dit leidt tot een nulquotering voor het hele werkcollege. Het programma "Turn it in" stelde als grootste onregelmatigheid vast dat verzoekende partij quasi letterlijk zinnen overneemt van een internetbron zonder aan te geven dat het gaat om citaten en zonder te verwijzen naar de gebruikte bron.

Wat het gebrek aan motivering betreft stelt de verwerende partij bij het nemen van de interne beroepsbeslissing de elementen van artikel 154 weloverwogen werden bij het nemen van de sanctie.

Verwerende partij overloopt de verschillen elementen:

- Omvang van het plagiaat: De omvang van het plagiaat blijkt duidelijk uit de resultaten van analyse met het programma 'Turn it in'. De omvang is bijzonder groot: de essentie van de eerste twee onderdelen van het antwoord van de student ("Bespreek de voor- en nadelen van een collectieve vordering" en "Bespreek welke van deze laatste 3 collectieve vorderingsvormen België kent en illustreer telkens met een concreet voorbeeld") is nagenoeg geheel geplagieerd. Bovendien gaat het zowel om hoofdtekst als voetnoten.
- Aard van het plagiaat: verzoekende partij neemt (quasi-)letterlijk zinnen over van een Internetbron zonder aan te geven dat het gaat om citaten en zonder te verwijzen naar de gebruikte bron.
- Ervaring van de student: verzoekende partij werd bij aanvang van het werkcollege gewezen op de procedure over plagiaat en werd verwezen naar de website rond plagiaat. Het gaat bovendien om een student in de laatste fase van de bacheloropleiding die ondertussen het beleid rond plagiaat goed moet kennen.
- Intentie om bedrog te plegen: verzoekende partij handelde in strijd met het onderwijs- en examenreglement. Zij geeft in haar schrijven aan dat ze de vaststelling van plagiaat niet

wenst te weerleggen, ze beweert echter wel dat ze niet de intentie had tot plagiaat. Tijdens de bespreking met de beperkte examencommissie werd de vaststelling van plagiaat niet ontkend door de student.

Verwerende partij concludeert dat, gezien de aanduidingen van omvang en aard van plagiaat evenals de ervaring van de student, deze laatste bewering over de intentie niet doorweegt in het besluit van de examencommissie en ze komt, alle aspecten in acht genomen, tot het besluit dat er wel degelijk sprake is van plagiaat.

Verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota dat ze het betreurt dat zij nu pas op de hoogte wordt gebracht van de motivering op grond van welke elementen de sanctie werd toegekend. Zij overloopt de verschillende door verwerende partij aangehaalde elementen. Wat de omvang en de aard van het plagiaat betreft stelt zij dat zij de beweerde duidelijke vaststelling niet kan beantwoorden omdat zij de feiten nog niet heeft kunnen bekijken. Zij heeft nooit de intentie gehad om plagiaat te plegen. Het betreft een nalatigheid waarbij zij haar bron vergeten te vermelden is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij klaagt er zich over dat de beslissing niet afdoende werd gemotiveerd en werd genomen met schending van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gesteld, komt het niet aan hem toe zijn appreciatie in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en hij enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Uit het voorliggende dossier blijkt dat verwerende partij heeft vastgesteld – zonder dat de vaststelling door verzoekende partij wordt ontkend – dat er voor een paper die door verzoekende partij werd ingediend voor het opleidingsonderdeel “Werkcollege Rechtsvergelijking” voldoende aanwijzingen zijn om bepaalde tekstgedeelten als plagiaat te beschouwen.

Uit het dossier blijkt eveneens dat verzoekende partij op 2 juli 2012 door enkele leden van de examencommissie werd gehoord en dat zij tijdens die hoorzitting haar versie van de feiten heeft kunnen geven. De Raad stelt echter vast dat verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven, om welke reden ook, aan de uitnodiging om zich op 4 juli 2012 voor de voltallige examencommissie te verantwoorden voor de vastgestelde onregelmatigheid.

De beweerde schending van de hoorplicht kan dus niet worden bijgetreden en de Raad ziet niet in waar verwerende partij zou tekort gekomen zijn in de procedure zoals bepaald in artikel 153 van het Onderwijs- en Examenreglement.

Wat de tuchtmaatregel betreft, stelt de Raad vast dat verwerende partij uit de lijst van maatregelen zoals bepaald in artikel 154 van het Onderwijs- en Examenreglement, de derde sanctie heeft opgelegd, m.n. geen quoteringsprocedure voor het opleidingsonderdeel.

Binnen de bevoegdheid waarover de Raad beschikt en zonder zich in de plaats te stellen van verwerende partij, is de Raad van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk heeft gehandeld door de vastgestelde onregelmatigheid te betrekken op het volledige opleidingsonderdeel en de sanctie op te leggen voor het volledige opleidingsonderdeel.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 4 juli 2012 en de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/137 – 17 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij een examenresultaat van 69,375% kreeg en tegen de bepaling van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor of arts in geschiedenis.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de examenresultaten van de verzoekende partij werden vastgesteld.

Afgelopen academiejaar heeft de verzoekende partij als uitwisselingsstudente gestudeerd aan de in Zij behaalde 73% aan en dit werd door de verwerende partij omgezet naar 69,375%.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2012 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector Studentenbeleid op datum van 13 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbepaling stelde dat de omzettingstabel sedert 2008-2009 wordt gehanteerd. Verder wordt gestipuleerd dat de studenten bij de infosessie bij aanvang van de uitwisseling en via het elektronisch leerplatform op de hoogte worden gebracht dat de faculteit met vaste omzettingstabellen werkt. De omzettingstabel van kwam tot stand door groepsgewijze vergelijking van resultaten van de verwerende partij met resultaten van de De omzettingstabel lag op voorhand vast en de studenten werden ervan op de hoogte gebracht. De omzettingstabel werd rechtlijnig toegepast en het examenresultaat werd correct vastgesteld en blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij

overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 13 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 16 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 18 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het rechtvaardigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en een schending van het onderwijs- en examenreglement.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij afgelopen academiejaar als uitwisselingsstudente studeerde aan de in stond in de wereldrangschikking van de 'Times Higher education' op (verwerende partij op). Het departement geschiedenis van stond op plaats en dat van de verwerende partij op plaats De verzoekende partij behaalde begin juli het bachelor diploma met onderscheiding.

Verzoekende partij geeft aan dat het eindpercentage van de laatste drie jaar 69, 80% was terwijl het resultaat van de eerste twee jaar 70,22% was en zij voor het derde jaar aan de 73% behaald heeft.

Verzoekende partij merkt op dat de verwerende partij zonder de verzoekende partij op de hoogte te brengen en zonder enige verantwoording, de resultaten verminderd heeft, waardoor zij slechts 69,375% kreeg voor het derde jaar.

Verzoekende partij stelt dat het gebruik van een conversietabel en de mededeling ervan in een brief die werd ontvangen na het afstuderen, in strijd is met het onderwijs- en examenreglement. In het OER wordt enkel gesproken over de omzetting naar de schaal van 20 en niet over enige andere omzetting. Als een buitenlandse instelling letters gebruikt om te quoten, dienen deze te worden omgezet naar de schaal op 20 en hiervoor dienen omzettingsregels te worden vastgelegd die op voorhand aan de studenten worden meegedeeld. Er wordt in het examenreglement nergens gestipuleerd dat punten worden omgezet in lagere punten. Indien dit toch mogelijk zou zijn, dient de student minstens voor het vertrek in kennis zijn gesteld van de omzettingsregels. In casu is de verzoekende partij niet voor haar vertrek in kennis gesteld, maar pas voor het eerst op 13 juli 2012. De verzoekende partij werd niet via het elektronisch leerplatform, niet via mail en ook niet tijdens de infosessies in kennis gesteld van de omzettingsregels.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat de-omzetting niet door andere departementen wordt ondersteund. Het is ook niet correct dat de omzettingsregels werden gestoeld op een groepsvergelijking van resultaten van studenten van de verwerende partij met studenten van de

Indien de verzoekende partij haar resultaten omzet met de omzettingstabel Erasmus scores

van de faculteit Economie en bedrijfswetenschappen, die op de website van de verwerende partij terug te vinden is, komt zij tot een veel hoger resultaat (74,375 %). Studenten van de faculteit Letteren die aan de studeren hebben dus een meer nadelige omzettingsregeling dan studenten van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (een verschil van 5%). De verzoekende partij benadrukt dat zij enkele vakken heeft gevolgd met deze studenten, waardoor de andere omzettingsregeling nog onrechtvaardiger zijn. Het facultaire onderwijs- en examenreglement wijkt ook niet af van de algemene regels. Verzoekende partij stelt dan ook dat de aanpassing van de examenresultaten niet op reglementaire basis is gebeurd en dat haar resultaat integraal behouden dient te blijven. Verzoekende partij geeft aan dat zij het onrechtvaardig vindt dat zij steeds resultaten boven de 70% behaald heeft en toch een resultaat onder 70% krijgt. Verder stelt de verzoekende partij dat verschillende buitenlandse instellingen 70% als ondergrens nemen om studenten toe te laten en hierdoor eventuele vervolgstudies in het buitenland worden gehypothekeerd.

Verwerende partij stelt dat studenten met betrekking tot uitwisselingsprogramma's worden geïnformeerd in het academiejaar voor ze vertrekken. Tevens werd er een herinneringsboodschap geplaatst op het elektronisch platform voor de start van academiejaar 2011-2012 en ook de documenten waren hierop beschikbaar. Tevens zijn er, in het academiejaar voor de student vertrekt, drie verplichte infosessies. Een student die al de infosessies heeft gevolgd, moet zich bewust zijn van het feit dat de distributie van examenresultaten verschilt van instelling tot instelling. Het is immers in de communicatie een aandachtspunt van de faculteit om het verschil uit te leggen tussen een mathematische en een statistische omzetting van resultaten. Elk jaar gebeurt het daarbij dat er studenten zijn die vragen hebben over de omzettingstabel die voor hun bestemming gebruikt zal worden, en elk jaar geeft de verantwoordelijke daarop de antwoorden tijdens de derde sessie. Daarbij worden de omzettingstabellen getoond, die vlak naast de deur van het lokaal hangen. De omzettingstabellen worden niet op het elektronisch platform of op internet gezet vermits er in het verleden studenten waren, die met de geprinte tabel in de hand aan hun docenten in het buitenland punten extra gingen vragen onder het mom dat 'de tabel bewees dat er punten werden afgetrokken'. De tabellen zijn wel in te kijken en hangen uit in het lokaal waar men informatie over uitwisselingsprogramma's krijgt. De verzoekende partij werd dus voor haar vertrek in kennis gesteld van de omzettingen en heeft op voorhand de kans gehad de tabel voor in te kijken.

Verwerende partij geeft aan dat het resultaat van een examen afgelegd aan een andere onderwijsinstelling, kan omgezet worden naar de puntenschaal zoals gehanteerd door de verwerende partij. Dit is conform artikel 126 OER. Deze omzetting kan zowel betrekking hebben op het omzetten van lettercodes naar een schaal van 20 als het omzetten van percentages of punten. Met Noord-Amerikaanse universiteiten werkt de faculteit Letteren steeds op basis van de lettercodes. In casu werd de ECTS grading scale niet gebruikt voor het vastleggen van de omzettingstabel, maar men heeft gekeken naar de gemiddelde resultaten van de studenten op uitwisseling en deze die de rest van de opleiding bij de verwerende partij volgden.

Verder geeft de verwerende partij aan dat het logisch is om omzettingstabellen per opleiding te bekijken, omdat er grote verschillen zijn tussen de verschillende opleidingen en faculteiten binnen de universiteiten. De omzettingstabel wordt consequent gehanteerd voor alle studenten uit het uitwisselingsprogramma van de faculteit.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij twijfelt eraan dat de omzetting van de quoteringen behaald aan de verder kan gaan dan de rekenkundige omzetting naar een quotering op de schaal van 20 zoals die van toepassing aan de en beweert dat de omzettingsregels niet op voorhand aan verzoekende partij bekend waren.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de studenten die deelnemen aan een uitwisselingsprogramma voor hun vertrek via een intern communicatiesysteem en tijdens de voorbereidende infosessies worden ingelicht dat de lokale (buitenlandse) quotering wordt omgezet naar een quotering die van toepassing is aan de Verzoekende partij heeft die informatie ook gekregen of hiervan kennis kunnen nemen.

Uit het voorliggende dossier blijkt ook dat de studenten – en ook verzoekende partij – niet alleen weet hadden dat de quoterings behaald aan de buitenlandse universiteit werden omgezet naar de puntenschaal zoals gehanteerd aan de, maar dat de studenten inzage konden krijgen in de omzettingstabel. Zo kon verzoekende partij zich ervan vergewissen op welke wijze de omzetting zou gebeuren van de behaalde quoterings aan de naar de cijferquoterings op de schaal van 20 die van toepassing is aan de

Verzoekende partij beklaagt er zich over dat de systematische wijze waarop de omzettingstabel is toegepast niet het onderwerp uitmaakt van een deliberatieve beslissing van de examencommissie en het resultaat de uitslag is van een rekenkundige bewerking .

Zonder in te gaan op het rechtskarakter van de omzettingstabel is de Raad samen met verzoekende partij van oordeel dat een louter rekenkundige omzetting de examencommissie niet ontheft van haar taak om in een individueel geval een gemotiveerde uitspraak te doen over de punten die aan de student worden toegekend.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Henri Verhaaren

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 21 augustus 2012

Rolnr. 2012/114 – 21 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'ASO/TSO-stage' en tegen de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'ASO/TSO-stage' voor de vakken geschiedenis en economie. De verzoekende partij kreeg een globale score van 9/20 voor dat opleidingsonderdeel. Deze score is volgens de nota van antwoord het mathematisch gemiddelde van de score voor de stage voor het vak geschiedenis (10/20) en voor het vak economie (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij de Vaste Commissie van Beroep van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vaste Commissie van Beroep op datum van 13 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

'Het eindresultaat voor de ASO/TSO-stage is door beide stagebegeleiders in een gezamenlijk, uitgebreid gesprek bepaald en op de vergadering van 2/5/2012 in samenspraak met de stagecoördinator en het opleidingshoofd BaSO AV/VV bevestigd. Voor Geschiedenis kreeg de studente 10/20, voor Economie 8/20, wat een eindresultaat geeft van 9/20. (...)

Als men het eindevaluatieverslag Economie van de mentoren vergelijkt met dit van de stagebegeleider Economie, dan kan men vaststellen dat er niet telkens het slechtste punt gekozen is wanneer er bij een competentie verschillende quoteringen vermeld stonden. De stagebegeleider is éénmaal op bezoek geweest, de stagebegeleider Economie tweemaal (zie verder). Dit voldoet aan de normen opgelegd in het stagevadecum: de stagebegeleider is verplicht éénmaal op bezoek te komen.

Een aantal van de werkpunten die er op het einde van het tweede jaar komen systematisch terug in de lesevaluaties Economie van de ASO/TSO-stage semester 6: (...)

Bovendien zijn dit items die in de competentiematrix zijn opgenomen als gedragsindicatoren en die men dus als belangrijk mag beschouwen.

Op vlak van professionele identiteit, meer bepaald bij de competentie "planning" worden volgende punten als onvoldoende beschouwd: (...). Deze competentie maakt nochtans deel uit van de competentiematrix.

Om tegemoet te komen aan de flexibilisering vormen de drie stageperiodes in het derde jaar, met name de ASO/TSO-stage, de BSO-stage en de zelfstandige stage, drie aparte opleidingsonderdelen. Het is niet het opzet de evolutie te bekijken over de verschillende opleidingsonderdelen heen, maar wel binnen één opleidingsonderdeel. (...) Beide stages worden, zowel door de studente als door de mentoren van de stageschool, onterecht samen bekeken, wat niet de bedoeling is aangezien het twee verschillende opleidingsonderdelen betreft. (...) '

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 13 juli 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 13 juli 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 16 juli 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich o.a. beroept op gebrek aan objectiviteit in de beoordeling en een discrepantie tussen de beoordeling door de stageschool en de docenten van de verwerende partij (door een gebrekkige communicatie).

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing door subjectiviteit en complete willekeur tot stand is gekomen. De verzoekende partij kreeg 9/20 ondanks de duidelijk positieve beoordeling van de leerkrachten van de stageschool en ondanks de uitspraak dat het nooit de bedoeling was haar te buizen. Het resultaat voor economie (8/20) staat niet ter discussie, maar de verzoekende partij begrijpt de score van 10/20 voor geschiedenis niet. De beoordeling van de stageschool was immers veel positiever dan die 10/20 laat uitschijnen. De beoordelingen

werden door de stagebegeleider systematisch verlaagd en het resultaat kwam niet op objectieve wijze tot stand.

Verzoekende partij klaagt verder over het gebrek aan communicatie tussen de verwerende partij en de stageschool. Indien er na de stage een gesprek had plaatsgevonden tussen de stagebegeleider en de stageleerkrachten dan had het misverstand verholpen kunnen worden (na de derde zelfstandige stage was er wel zo'n gesprek). Verzoekende partij stelt immers dat het nooit de bedoeling was van de stageschool om haar een onvoldoende te geven. Enkel en alleen omdat er in het stagevademecum staat dat er na de ASO-TSO-stage geen gesprek is tussen stagebegeleider en stageleerkrachten, kwam er nooit een gesprek, ondanks het feit dat de verzoekende partij aangaf dat er sprake was van een misverstand.

Verzoekende partij stelt verder dat een aantal zaken die in de interne beroepsbeslissing werden aangehaald onjuist zijn. Het eerste en laatste werkpunt van de lesevaluaties economie die in de interne beroepsbeslissing worden gestipuleerd zijn niet correct. De verzoekende partij verwijst hiervoor naar voorbeelden uit de bijlage bij het verzoekschrift. Verzoekende partij geeft tevens aan dat de punten die als onvoldoende worden beschouwd m.b.t. professionele identiteit betrekking hebben op de lessen economie. De klacht van de verzoekende partij heeft echter betrekking op de stage voor geschiedenis en daar waren geen problemen voor 'professionele identiteit'. De verzoekende partij heeft de indruk dat zij ook hier een tweede keer wordt afgestraft voor 'professionele identiteit' (vermits dit de kern van het betoog van de interne beroepsbeslissing is).

Verder geeft de verzoekende partij aan dat de enige reden dat zij de zelfstandige stage heeft aangehaald, is om aan te duiden dat het verschil van 16/20 voor de zelfstandige stage wel erg groot is met de 9/20 voor ASO-TSO-stage. Dit wijst erop dat er wel degelijk een subjectieve beoordeling was.

Verwerende partij stelt dat het vaste rechtsspraak is van de Raad dat aan de hoedanigheid van examinator het vermoeden van deskundigheid en objectiviteit kleeft. Degene die een gebrek aan objectiviteit opwerpt, dient dit dus ook te bewijzen. In casu toont de verzoekende partij niet aan dat de verwerende partij niet objectief was. De beoordeling is gebeurd conform de evaluatiecriteria in de stageverslagen.

Verwerende partij geeft aan dat de verklaring die de verzoekende partij naar voor brengt werd opgesteld nadat de eerste bestreden beslissing werd genomen en op vraag van de verzoekende partij zelf. Uit de verklaring blijkt bovendien dat ze enkel geschreven is als steunbetuiging voor de verzoekende partij en er wordt in erkent dat er bij de stage enkele minpunten waren. De stageschool heeft 10 keer een score D gegeven (onvoldoende - de student onderneemt actie om te verbeteren maar behaalt het vooropgestelde criterium niet). Het is merkwaardig dat men met een score D zou willen aangeven dat dat onderdeel slechts een 'minimaal werkpunt' is, te meer nu in het verslag van de stageschool ook verschillende opmerkingen zijn genoteerd. In alle drie de stageverslagen komen gelijklopende opmerkingen voor waardoor de omvang van de vermeende discrepantie tussen de beoordeling door de stageschool en de beoordeling door de stagebegeleiders moet worden gerelativeerd. De beoordeling van de stage vindt steun in de twee verslagen van de stagebegeleiders, en er is geen aanzienlijke discrepantie met de beoordeling door de stageschool. Er is derhalve geen subjectieve beoordeling.

Verwerende partij stelt verder dat de communicatie met de stagescholen schriftelijk is, zoals gestipuleerd is in het stagevademecum. De stageschool dient het globaal stageverslag over te maken aan de verwerende partij en de verwerende partij kan geen beslissing nemen omtrent een stage indien zij dit globaal stageverslag nog niet heeft ontvangen. Er is geen enkele andere verplichting om een meer uitgebreide communicatie te voeren. Er is volgens de verwerende partij dan ook geen sprake van een gebrek aan communicatie. De stageschool heeft op 12 maart 2012 een globaal stageverslag overgemaakt. De verwerende partij dient zich aan de regels te houden en bij de beoordeling van de stage dient zij zich te baseren op de beoordeling van de stageschool, zoals deze neergeschreven is in het globaal stageverslag. Na de ontvangst van het globaal stageverslag heeft de verwerende partij niets meer van de stageschool ontvangen en de stageschool heeft ook nooit afstand gedaan van het stageverslag of een gecorrigeerde beoordeling doorgegeven (ook niet in de verklaring die achteraf werd bijgebracht door de verzoekende partij).

Verwerende partij stelt dat het niet duidelijk is naar welke bijlagen verzoekende partij verwijst, waardoor er geen tegenspraak kan worden gevoerd. Verder werpt de verwerende partij op dat het oplist van werkpunten geen vorm van evaluatie is, maar een vorm van

feedback. Het feit dat een werkpunt niet aan de oppervlakte komt in de ene concrete situatie, betekent niet dat het niet bestaat.

Verwerende partij werpt op dat de motivering niet alleen opgebouwd is rond de professionele identiteit, maar er wel een prominente plaats inneemt. Dit is immers van doorslaggevend belang en het stagevadamecum stipuleert dat als de professionele attitude gebrekkig is, de student een onvoldoende moet krijgen voor de gehele stage. Het is daarbij irrelevant of die vaststelling is gebeurd voor het ene dan wel het andere onderwijsvak. In casu werd een gebrekkige professionele identiteit vastgesteld. De stage is een apart opleidingsonderdeel, dat inhoudelijk weliswaar gericht is op de twee onderwijsvakken, maar dat formeel gezien als een geheel moet worden beschouwd.

Verwerende partij benadrukt dat de beslissing niet tot stand is gekomen op basis van een ongeoorloofde vorm van subjectiviteit of willekeur. Bovendien impliceert de loutere discrepantie tussen de scores van twee verschillende opleidingsonderdelen niet dat er sprake is van willekeur of een subjectieve beoordeling. Het gaat immers om verschillende opleidingsonderdelen, met een verschillende finaliteit en er dient per opleidingsonderdeel een score te worden toegekend in het licht van de doelstellingen. De verwijzing naar de capaciteiten van de verzoekende partij in het kader van de zelfstandige stage staat los van de huidige procedure vermits deze enkel betrekking op de ASO/TSO-stage.

Verwerende partij concludeert dan ook dat de bestreden beslissingen afdoende zijn gemotiveerd, zorgvuldig werden genomen en in redelijkheid verantwoord zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Vooreerst mag worden opgemerkt dat de verzoekende partij de score voor Economie (8/20) niet betwist, zodat de klachten die in het beroep bij de Raad toch op een aantal plaatsen worden geformuleerd, niet ontvankelijk zijn.

Wat betreft de evaluatie voor het vak geschiedenis blijkt dat de drie bezoekende lectoren telkens dezelfde werkpunten signaleren: timing en structuur van de lessen. Ongeacht de positieve evaluatie van de mentoren volstaan deze in de tijd gespreide vaststellingen om de door de coördinerende stagebegeleidster toegekende evaluatie niet kennelijk onredelijk te vinden.

Er is ook een verklaring van de mentoren van de stageschool dat het niet de bedoeling was om aan verzoekende partij een onvoldoende toe te kennen, en er is in die verklaring ook sprake van miscommunicatie met de lector.

De verzoekende partij grijpt die verklaring aan om de evaluatie aan te vechten, en stelt dat een gesprek tussen de lector en de mentoren dat misverstand had kunnen ophelderen. Het mag wel zo zijn dat de mentoren of sommigen onder hen andere bedoelingen hadden, dat doet geen afbreuk aan de door de lectoren vastgestelde tekorten die hiervoor werden genoemd en waar ook een gesprek niets aan zou gewijzigd hebben.

De klacht dat de opmerkingen in verband met het gebrek aan professionele identiteit betrekking hebben op de lessen economie en niet op de lessen geschiedenis wordt niet concreet onderbouwd en mist feitelijke grondslag.

De klacht tenslotte dat er een groot verschil is tussen de evaluatie van de zelfstandige stage en de ASO-TSO stage is niet gegrond, omdat het over verschillende stages gaat waar verschillende competenties beoordeeld worden, zodat de evaluatie van de ene stage geen indicatie is voor de evaluatie van de andere stage.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 en de beslissing van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/117 – 21 augustus 2012

Inzake

Vertegenwoordigd door meester

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester
meester
.....

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 9 juli 2012 genomen door de examencommissie in bijzonder zitting bijeengeroepen nadat de interne beroepscommissie het intern beroep ontvankelijk en ongegrond heeft verklaard op 5 juli 2012.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele Bachelor in de vroedkunde met een modeltraject eerste schijf van 60 studiepunten.

Op woensdag 27 juni 2012 werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard. Het beroep betreft het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stage normaal kraambed: 6 weken stage. Dit onderdeel omvat 10 studiepunten. Voor dit onderdeel is er geen tweede examenkans mogelijk.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2012 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie van 5 juli 2012 - na de verzoekende partij en een afvaardiging van de examencommissie elk afzonderlijk te hebben gehoord - werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

Aan de examencommissie van de opleiding Bachelor in de vroedkunde werd gevraagd om opnieuw samen te komen ten laatste tegen dinsdag 10 juli 2012 ten einde "de quotering voor dit opleidingsonderdeel vast te leggen en afdoende te motiveren, zowel vanuit de bevindingen

uit het volledige stagedossier als vanuit het collegiaal consult van het team praktijklectoren”

De interne beroepscommissie steunde haar beslissing onder meer op het feit dat door de examencommissie onvoldoende werd gemotiveerd waarom verzoekende partij de 24 te behalen competenties bereikte zoals aangegeven op het beoordelingsformulier maar niettemin een score van 9/20 werd toegekend.

Verzoekende partij behaalde een onvoldoende voor een beoordelingscriterium dat volgens de richtlijnen niet tot het niveau van de verzoekende partij behoorde en een onvoldoende voor de stageopdracht. Voor beide was het niet duidelijk in hoeverre dit in de eindquoting heeft doorgewogen.

De examencommissie van de opleiding kwam opnieuw samen op 9 juli 2012, legde de quoting voor het opleidingsonderdeel ‘Stage normaal kraambed: 6 weken’ vast op 9/20 en motiveerde dit. Zij stelde dat het cijfer van 9/20 correct is en om juridische redenen niet tot 10/20 kan aangepast worden.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 30 juni 2012. De definitieve beslissing ter afsluiting van het intern beroep werd op 9 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2012, aangetekend verstuurd op 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 11 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 juli 2012.

Het beroep van 16 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Verzoekende partij beroept zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsverplichting en het patere legem quem ipse fecisti beginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel wat het beoordelingsformulier betreft dat de examencommissie haar eigen stukken miskent. Zij verwijst naar het beoordelingsformulier dat vermeldt dat de verzoekende partij de 24 te behalen competenties heeft bereikt. Dit was ook de reden waarom de interne beroepscommissie het beroep gegrond heeft verklaard.

Verzoekende partij stelt dat het eveneens incorrect is te beweren dat mondeling is

gecommuniceerd dat ook deelcompetenties beoordeeld werden.

Verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat de interne beroepscommissie reeds heeft beslist dat deze (deel)competentie niet tot de te beoordelen competenties van de eerstejaarsstudenten behoort. En in de beslissing van de examencommissie na intern beroep werd daarop niet meer teruggekomen.

Verzoekende partij benadrukt dat na de beslissing van de interne beroepscommissie de examencommissie plots stelt dat het beoordelingsformulier foutief werd ingevuld.

Verzoekende partij geeft aan ernstige twijfels te hebben bij dergelijke vorm van argumentatie die wordt ingeroepen nadat het intern beroep gegrond werd verklaard. Betreft het hier dan een dwaling of gaat het over bedrog?

Zij begrijpt dat de beoordeling niet in casu tot stand komt op basis van een mathematische optelsom van de meerderheid van de bereikte competenties, maar als competenties aangeduid staan als bereikt dan kan dit niet genegeerd worden.

Zij geeft ook aan dat het begrijpelijk is dat een beoordeling van een stagementor en een stagebegeleider nog dient afgetoetst te worden door het gehele begeleidingsteam maar dat kan niet dat zomaar gesteld wordt dat het beoordelingsformulier foutief werd ingevuld en volledig genegeerd wordt. Dit document moet meegenomen worden in de beoordeling en er dient een verantwoording te worden gegeven waarom hiervan afgeweken wordt. De vage motivering van de examencommissie dat het om juridische redenen betreft voldoet niet.

Verzoekende partij stelt dat ingeval dit beoordelingsformulier toch als foutief zou bestempeld worden dan ten minste kan verwacht worden dat een correct formulier wordt ingevuld, wat niet is gebeurd. Ingeval van het negeren ontbreekt een belangrijk beoordelingsformulier en is een correcte beoordeling van de stage niet mogelijk.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel wat de basis voor de beoordeling betreft dat ingeval het beoordelingsformulier genegeerd wordt het onduidelijk is wat dan de basis is van de beoordeling. Verzoekende partij benadrukt dat buiten de stagebegeleider en de stagementor die het beoordelingsformulier hebben ingevuld niemand de stage heeft bijgewoond.

Verzoekende partij benadrukt nog in haar wederantwoordnota dat dit het enige beoordelingsformulier is dat voorligt. Wanneer verwerende nalaat om tussentijdse beoordelingsformulieren op te maken, kan zij niet ten nadele van verzoekende partij nadien inroepen dat dit ene beoordelingsformulier slechts een geïsoleerd document is. Het is bovendien het eindbeoordelingsformulier. Het is ondertekend door zowel de stagebegeleider als de dienstverantwoordelijke, en ook door verzoekende partij zelf.

Verzoekende partij stelt verder dat het feit dat verzoekende partij geen goede scores haalde op eerder praktijkexamens geen aanvaardbare motivering is voor een ongunstige beoordeling. De examencommissie heeft zelf toelating gegeven dat zij de stage kon starten en deze dient dus afzonderlijk beoordeeld te worden. Er zijn ook geen aanknopingspunten.

Enkel de schriftelijke feedback werd als basis genomen om de quoterings te verantwoorden wat onvoldoende is. Verzoekende partij verwijst naar de notities van vroedvrouwen. De gemaakt opmerkingen betreffen slechts enkele competenties; enkel de negatieve werden weerhouden; het groeiproces komt niet tot uiting in deze opmerkingen die telkens slechts een momentopname betreffen.

Verzoekende partij stelt tot slot dat een vergelijking met andere studenten waarbij gelijkaardige fouten, tempo in groei en feedback werd vastgesteld niet opgaat daar dit niet kan worden gecontroleerd en nergens wordt toegelicht.

In haar wederantwoordnota stelt zij in dit verband dat zij de enige is van alle studenten (geslaagden en niet geslaagden), bij wie het beoordelingsformulier als foutief werd bestempeld en terzijde geschoven werd.

Verzoekende partij wijst in een derde onderdeel wat de groei van de initiatiefname betreft op enkele tegenstrijdigheden bij de deelcompetentie 19 die werd aangekruist als niet bereikt tussen wat de stagebegeleider stelt en de conclusie van de examencommissie. Deze laatste oordeelde dat de bijsturing veel te laat (pas in de vijfde week) was gebeurd.

Verzoekende partij stelt in dit verband:

- er was niemand om dit te verifiëren;
- er werd nooit eerder feedback over gegeven;
- verzoekende partij was ondergebracht in een kraamafdeling met complicaties;
- dit is te wijten aan een gebrek aan normale bevallingen in de eerste periode wat ook door de examencommissie wordt gesteld;

Verwerende partij

Verwerende partij stelt dat wat het eerste onderdeel betreft over de miskenning van haar eigen stukken: dat volgens de interne beroepscommissie dit moest uitgeklaard worden door de examencommissie. Bij lezing van het volledige stagedossier stelde de interne beroepscommissie vast:

- dat op de feedback- en beoordelingsformulieren doorheen de stage veel aandachtspunten en ernstige tekorten werden aangeduid, zowel door de vroedvrouwen die de stagiaire dagelijks begeleidten als door de stagebegeleider.
- dat de taak, die de stagiaire diende te maken, onvoldoende was;
- dat op het eindbeoordelingsformulier vermeld staat : "Verloskundig inzicht: zie C19 : Evidence based handelen met verloskundig inzicht: niet bereikt".

Verwerende partij benadrukt dat uit samenlegging van dit alles is inderdaad gebleken dat het eindbeoordelingsformulier foutief, dit wil zeggen, veel te mild werd ingevuld door de stagebegeleider die eerder de taak van een mentor had opgenomen.

Verwerende partij stelt dat de beoordeling van deze stage verloopt via een collegiaal consult van de praktijklectoren zoals vermeld op de ECTS-fiche. Gelet op alle ernstige aandachtspunten die doorheen de stage constant werden aangegeven heeft het collegiaal consult gemeend de quoterings op 9/20 vast te leggen. De stagebegeleider kon zich volledig vinden in de eindquoting 9/20.

Verwerende partij benadrukt in casu dat het eindbeoordelingsformulier niet in overeenstemming is met de rest van het stagedossier. Na de eindevaluatie heeft de stagebegeleider herhaald aan verzoekende partij dat zij nog geen eindcijfer kon geven, dat het stagedossier de procedure via het collegiaal consult zou volgen en dat dan pas de eindquoting zou worden vastgelegd.

Verwerende partij benadrukt dat dit formulier op het ogenblik van de eindevaluatie wordt ingevuld en ondertekend door de stagebegeleider, de student en de dienstverantwoordelijke van de stageplaats. Dit formulier werd dan ook ongewijzigd meegenomen in de beoordeling. Elementen om een correcte beoordeling vast te leggen ontbreken dus niet, het volledige stagedossier is en was ter beschikking.

Verwerende partij stelt dat wat de vaststelling betreft dat competentie 19 niet is bereikt, met name het onderdeel 'Evidence-based handelen met verloskundig inzicht' verzoekende partij wel degelijk op de hoogte was dat competentie 19 integraal moest behaald worden. In haar mail haalt zij enkel zogenaamde verzachtende omstandigheden aan waarom zij deze competentie niet behaald heeft.

Verwerende partij stelt in een tweede onderdeel wat de basis van de beoordeling betreft dat de negatieve quoterings voor andere praktijkexamens, die vroeger een startvoorwaarde waren voor de stage, inderdaad niet relevant zijn omdat elk opleidingsonderdeel afzonderlijk moet beoordeeld worden. Zij wijst echter wel op de samenhang in het curriculum van een opleiding. Omwille van het feit dat de opleiding geen 'harde' volgtijdelijkheid kan vastleggen binnen één academiejaar is zij afgestapt van het niet-toelaten tot stage wanneer een student niet geslaagd is voor de voorafgaandelijke praktijkvakken.

Het argument is alleen aangehaald om aan te geven dat er een lijn zit in de punten waarop verzoekende partij faalt in haar eerste opleidingsjaar.

Verwerende partij benadrukt dat het volledige stagedossier de basis vormt van de beoordeling en dus ook de feedback documenten van de vroedvrouwen op de afdeling die de verzoekende partij hebben bezig gezien van dag tot dag. Ook de positieve opmerkingen zijn meegenomen in de eindquoting, de stage is ten slotte beoordeeld met 9/20 wat aanduidt aan dat men er nog niet is maar dat de opleiding gelooft in de mogelijke groei als beginnende vroedvrouw.

Verwerende partij benadrukt wat de begeleiding betreft dat de taak van stagementor werd opgenomen door het hoofd van de afdeling zoals staat vermeld in de stagegids. De opleiding tracht dit gedeeltelijk te compenseren door een stagebegeleider aan te duiden die ook een groot deel werkbegeleiding doet op de stageplaats. Uit het stagedossier blijkt dat, al gaat het om verschillende begeleiders, dezelfde aandachtspunten steeds terugkomen. Zij werd dus wel degelijk gewezen op haar verbeterpunten.

Het feit dat verzoekende partij enkel kon werken bij complexe bevallingen en niet bij een normaal kraambed heeft bij de beoordeling niet in haar nadeel meegespeeld. Uit de feedbackformulieren blijkt dat zij beoordeeld werd op basishandelingen en op een aantal daarvan faalde. De stagebegeleider heeft de begeleiding zeer ernstig en intensief opgenomen.

In een derde onderdeel wat de groei voor initiatiefname betreft zoals vermeld op het beoordelingsformulier stelt verwerende partij dat dit niet betekent dat de competentie al is behaald. De stagebegeleider heeft hier aanmoedigend het groeiproces willen benadrukken, maar heeft uiteindelijk moeten vaststellen dat dit nog onvoldoende was. De verschillende begeleiders wijzen unaniem in dezelfde richting wat werkpunten betreft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de wijze van evalueren van het opleidingsonderdeel Stage betreft, bepaalt de ECTS-fiche: " De summatieve beoordeling van stage (score op 20) is een geïntegreerde beoordeling van competenties en geen mathematische optelling van onderdelen. Bij een tekort van het functioneren op stage wordt geen rekening gehouden met de meerwaarde van de opdrachten en blijft de score van het functioneren op stage behouden. Stagepunten zijn een weergave van de praktijkbekwaamheid van de student. De score wordt door een team praktijklectoren vastgesteld. Concreet betekent dit dat het team praktijklectoren in onderling overleg aan iedere student en voor ieder stage-opleidingsonderdeel een score toekent op 20 punten. De examencommissie bekrachtigt de score.

De student die op één van de onderdelen van dit opleidingsonderdeel een tekort behaalt van meer dan 3 gewogen punten (d.w.z. 6/20 voor minimaal één onderdeel) en/of het leven van moeder en kind in gevaar brengt kan geen voldoende behalen voor dit opleidingsonderdeel."

Daaruit volgt dat de evaluatie gebeurt door het team praktijklectoren, dat vanzelfsprekend zijn beslissing dient te motiveren. Daarvoor beschikt het team over een aantal gegevens, meer bepaald het feedback- en beoordelingsformulier dat deels door de verzoekende partij en deels door de stagebegeleidster werd ingevuld, het verslag van de stageopdracht, het reflectieverslag van de verzoekende partij en het beoordelingsformulier van de competenties, opgesteld door de stagebegeleidster.

Blijkens dat verslag heeft de stagebegeleidster geoordeeld dat de verzoekende partij de vereiste competenties bereikt heeft.

Dat is ongetwijfeld een belangrijk maar niet beslissend gegeven dat het team praktijklectoren in overweging moet nemen bij het bepalen van de score van de verzoekende partij.

De vraag is dus of de evaluatie van het team, ondanks het gegeven dat de verzoekende partij volgens de stagebegeleidster wel de vereiste competenties bereikt had, voldoende steun vindt in de andere aan het team voorgelegde stukken. In de bestreden beslissing worden onder punt 3 de in het feedback formulier genoteerde kritische opmerkingen aangegeven die de examencommissie ertoe gebracht hebben de evaluatie 9/20 te handhaven. In de beslissing staat ook vermeld dat aan de vergadering van de examencommissie een vergadering van de stagebegeleiders is voorafgegaan. Hoewel dit niet uitdrukkelijk als zodanig vermeld is, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de motivering van vermeld punt 3 het resultaat is van de samenkomst van de stagebegeleiders. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt stelt de bestreden beslissing niet dat het beoordelingsformulier verkeerd werd ingevuld, maar zijn de stagebegeleiders en de examencommissie tot een andere afweging gekomen van het al dan niet bereikt zijn van de vereiste competenties.

Binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid kan de Raad niet stellen dat de aldus opgegeven motieven voor het handhaven van de evaluatie 9/20 kennelijk onredelijk zijn. De kritiek op de prestaties van de verzoekende partij bij de praktijkexamens is gericht tegen een

overtollig motief en kan niet tot vernietiging leiden.

De verzoekende partij klaagt ook over een gebrekkige begeleiding. Gebreken in de begeleiding zijn behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. In deze zaak is niet gebleken dat er dergelijke uitzonderlijke omstandigheden zijn.

In zoverre de verzoekende partij er over klaagt dat de negatieve opmerkingen niet alle maar slechts enkele competenties betreffen is het middel niet gegrond omdat een tekort voor zelfs één competentie een voldoende grondslag kan zijn voor een negatieve beoordeling. In zoverre de verzoekende partij erover klaagt dat de bestreden beslissing niet met alle opmerkingen in het feedbackformulier rekening houdt en niet nagaat of een bepaalde negatieve opmerking op een andere dag niet door een positieve opmerking wordt gecompenseerd, mist het middel feitelijke grondslag nu de verzoekende partij niet aangeeft over welke andere opmerkingen het dan wel gaat.

In zoverre de klacht betrekking heeft op een niet controleerbare gelijke behandeling met andere studenten is het middel niet gegrond nu de hiervoor niet onrechtmatig bevonden motivering volstaat om de bestreden beslissing te dragen. De klacht heeft betrekking op een overtollig motief. Hetzelfde geldt voor de klacht van het derde onderdeel die betrekking heeft op het in de bestreden beslissing aangevoerde gebrek aan groei in initiatief van de verzoekende partij.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/136 – 21 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de zelfstandige stage en tegen de bepaling van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

2. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel zelfstandige stage (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie het cijfer 8/20 heeft toegekend op basis van de evaluatiedocumenten van de mentoren en de lectoren en op basis van het volledige stagedossier. Doordat verschillende competenties niet werden aangetoond tijdens de laatste stage oordeelt de examencommissie dat de Zelfstandige stage moet worden hernomen tijdens het eerste semester van volgend academiejaar. De interne beroepscommissie heeft geen tegenargumenten om deze beslissing van de examencommissie te vernietigen en bekrachtigt het examenresultaat.

De beslissing op intern beroep werd en per schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 13 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 14 juli 2012.

Het beroep van 18 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen kopie van het verzoekschrift heeft bezorgd en derhalve niet voldaan heeft aan artikel II, 24 aanvullingsdecreet. Verwerende partij geeft aan belangenschade te hebben geleden doordat zij pas begin augustus kennis kreeg van het verzoekschrift (dat digitaal niet ter kennis werd gebracht).

De Raad stelt dat het niet verzenden van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De Raad heeft zelf het verzoekschrift aan verwerende partij overgemaakt, waardoor de rechten van verdediging niet geschonden zijn. Uit de tijdig neergelegde antwoordnota blijkt dat de verwerende partij een tijdig en grondig antwoord heeft kunnen geven op de in het verzoekschrift aangehaalde grieven, zodat de procedurele rechten van de verwerende partij niet geschonden werden.

4. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel. Verder wijst de verzoekende partij erop dat er een discrepantie is tussen de beoordeling door de mentoren enerzijds en door de lectoren anderzijds.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij telkens voldoende scoorde voor de stages waardoor de eindscore (onvoldoende) dus in strijd is met de door verzoekende partij geleverde prestaties. Verzoekende partij werpt tevens op dat zij de voorgaande jaren nooit onvoldoende behaald heeft voor stage.

Verzoekende partij merkt op dat zij, net zoals alle andere studenten, wel werkpunten heeft, maar dat de verwerende partij niet aangeeft waarom zij niet competent genoeg zou zijn om in het werkveld deze werkpunten te verbeteren.

Verzoekende partij stelt dat zij op het einde een onvoldoende krijgt en dat zij tijdens de tussentijdse feedbackmomenten nooit op de hoogte werd gebracht van eventuele problemen. De verzoekende partij kreeg steeds positieve feedback van mentoren, lectoren en ouders op stage waardoor zij ervan uitging dat zij goed bezig was. De score van de laatste mentor is de laagste van alle scores en dit ligt aan het feit dat deze mentor het minder goed met de verzoekende partij kon vinden. De verzoekende partij kreeg van deze mentor wel voldoende als eindscore en enkele onvoldoendes in de subcategorieën. Er zijn volgens de verzoekende partij echter medestudenten die onvoldoendes behalen in de eindscore en toch geslaagd werden verklaard. Deze studenten kunnen dit, indien nodig, bevestigen.

Verzoekende partij meent dan ook dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is en dat zij oneerlijk werd behandeld. De mentoren waren positief en de lectoren, die slechts 3 keer 10 minuten langskwamen, hebben de verzoekende partij toch onvoldoende gegeven.

Verzoekende partij vindt het niet correct dat deze lectoren de resultaten kunnen herleiden naar onvoldoende. Bovendien heeft de verzoekende partij geen les gehad van de laatste lector en was deze dus niet op de hoogte van haar achtergrond. De lectoren moesten op basis van een momentopname van 10 minuten oordelen over de verzoekende partij. De 3 lectoren waren ook lectoren van muzische vorming die vaak samen werken en er was dus geen sprake van enige objectiviteit. Er zijn onvoldoende tegenargumenten volgens de verzoekende partij om de goede scores van de mentoren naar beneden te trekken.

Verder geeft de verzoekende partij aan dat zij wel op het feedbackmoment van 29 juni 2012 aanwezig was, maar alles bleef ook na de feedback onduidelijk voor de verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat het gelijkheidsbeginsel van belang is, maar dat studenten elkaars concurrenten niet zijn. Een beoordeling van een stage is immers maatwerk. In casu werd de verzoekende partij niet anders beoordeeld dan de anderen. De verwijzing naar het gelijkheidsbeginsel mist dan ook feitelijke en juridische grondslag.

Verder geeft de verwerende partij aan dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet op redelijke wijze tot stand is gekomen. Verwerende partij geeft aan dat er onvoldoende positieve vooruitgang was en dat er nog basisfouten in de eindstage waren in de volgende competenties: Begeleider van leerprocessen: selecteren van leerinhoud; Begeleider van leerprocessen: krachtige leeromgeving (klasverrijking, inkleding klas, creativiteit en intonatie) en Leraar als organisatie: weekplanning – planning dagverloop.

Verwerende partij stelt dat het diploma dient aan te geven dat de verzoekende partij over de nodige competenties beschikt, niet dat zij niet over een aantal competenties beschikt maar dat men er wel van uitgaat dat dit wordt bijgewerkt tijdens het werken zelf.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij wel op de werkpunten werd gewezen. Dit wordt aangegeven door de Interne Beroepscommissie en dit blijkt ook uit het stagedossier zelf, waarbij telkens wordt aangegeven wat er besproken werd. Ook veel mentoren geven aan dat verzoekende partij vatbaar is voor kritiek en dat zij zich gedurende de verschillende stages herpakt op verschillende punten. Hieruit blijkt dat de verzoekende partij wel was verwittigd.

Verder stelt de verwerende partij dat de stellingen van de verzoekende partij, dat de lectoren van niets zouden weten en vooringenomen zouden zijn, feitelijke grondslag missen en niet van die aard zijn om de bevindingen van het stagedossier tegen te spreken. De verzoekende partij legt teveel de nadruk op enkele tussentijdse beoordelingen van een aantal mentoren terwijl de beoordelingen vanuit de opleidingen relevant zijn. Verwerende partij geeft ook aan dat er niets mis was met de toewijzing van de stagebezoeken. De drie bezoekende lectoren hebben een ruim stagebezoek (van meer dan 40 minuten) gedaan en zij gaven ook feedback. De lectoren beoordelen de competenties op het moment van het stagebezoek en de beoordeling van heel het stagedossier gebeurt achteraf door het volledige team. Elke lector hoeft dus het volledige stagedossier niet te kennen en er is geen sprake van een subjectieve beoordeling.

Verwerende partij werpt nog op dat de Interne Beroepscommissie de evaluatie van de drie deelstages van de zelfstandige stage zeer kundig heeft geanalyseerd en er werd aangegeven dat er verschillende onvoldoendes waren bij de verschillende competenties, wat niet wordt weerlegd door de verzoekende partij.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij inderdaad wel aanwezig was op 29 juni 2012, waar zij een gesprek had met twee lectoren die de stage beoordeelden en met de stagecoördinator. Hieromtrent heeft de verwerende partij per vergissing geen correcte informatie doorgegeven. Die informatie met betrekking tot de feedback op 29 juni 2012 is als zodanig echter niet dienend bij de beoordeling van de stage zelf, maar de verwerende partij wenst dit wel recht te zetten.

Verwerende partij stelt dat de uiteindelijke uitspraak gebeurd is door het opleidingsteam. Er wordt een zo objectief mogelijk oordeel nagestreefd. Dit leidt er ook toe dat bij elke student op dezelfde wijze, zoals toegelicht in de stagehandleiding, een eindoordeel wordt gevormd op basis van de beschikbare tussentijdse beoordelingen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In de eerste grief stelt de verzoekende partij dat zij voor al haar stages een voldoende heeft

behaald, zodat zij niet begrijpt waarom het eindresultaat negatief is. Zij betwist de evaluaties van de lectoren, omdat zij haar slechts zeer kort hebben geobserveerd, en zij vraagt zich ook af of zij, gelet op hun gemeenschappelijke leeropdracht, wel objectief geweest zijn.

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Uit de meegedeeld stukken blijkt dat de verzoekende partij van de drie stagementoren een beoordeling heeft gekregen, resp. voldoende-ruim voldoende, goed-zeer goed en voldoende. In deze laatste evaluatie worden vier rubrieken als onvoldoende ingevuld, vergezeld van een in die zin strekkende commentaar. Ook de mentor die de evaluatie goed-zeer goed geeft, noteert nog een aantal werkpunten in de eindevaluatie. In het licht van deze gegevens komt de Raad tot de conclusie dat het onderdeel feitelijke grondslag mist.

Voorts merkt de Raad op dat de verzoekende partij zelfs geen begin van bewijs bijbrengt dat de lectoren niet objectief geweest zouden zijn. Hetzelfde kan gezegd worden van de tweede grief, namelijk dat de verzoekende partij anders behandeld zou geweest zijn dan andere studenten.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 en de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/148 – 21 augustus 2012

Inzake

hebbende als raadsman meester

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij: meester
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' en tegen de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het sociaal werk, afstudeerrichting maatschappelijk werk.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 29 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie het cijfer 8/20 heeft toegekend op basis van de evaluatie door de stagementor en stagesupervisor, zoals beschreven in de stagehandleiding. Doordat er nog verschillende competenties niet werden aangetoond tijdens de stage oordeelt de examencommissie dat 'Stage 1' moet worden hernomen. De interne beroepscommissie heeft geen tegenargumenten om deze beslissing van de examencommissie te vernietigen.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 12 juli 2012.

Verzoekende partij geeft aan dat de beslissing op intern beroep niet vermeld heeft bij wie en binnen welke termijn de beslissing kan worden aangevochten. Dit is een schending van artikel 35 van het openbaarheidsdecreet. Het verzoek is dan ook tijdig.

Verwerende partij stelt dat artikel 114 onderwijs- en examenreglement stipuleert dat de student beroep kan aantekenen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen binnen een vervaltermijn van vijf dagen. Verzoekende partij heeft het OER ontvangen en wordt geacht dit te kennen.

De Raad stelt vast dat de beslissing op intern beroep de specifieke beroepsmodaliteiten noodzakelijk voor het instellen van een extern beroep niet vermeld.

Artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 luidt als volgt: "Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang."

Deze bepaling is ook van toepassing op de mededeling van studievoortgangsbepalingen (zie artikel 2.7 Aanvullingsdecreet^[1]).

Ingeval de beroepsmogelijkheid en/of de beroepsmodaliteiten niet, onvolledig of onjuist worden vermeld in de beslissing, gaat de beroepstermijn niet in en beschikt de student onbeperkt over de mogelijkheid om een beroep bij de Raad in te stellen.

Het beroep van 19 juli 2012 is dan ook ontvankelijk.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat er geen kopie van het verzoekschrift bij aangetekend schrijven is overgemaakt. Dit is in strijd met artikel 2.24§3 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student. Het beroep is dan ook niet ontvankelijk volgens de verwerende partij.

De Raad stelt dat het niet verzenden van het verzoekschrift aan de onderwijsinstelling niet op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven. De Raad heeft zelf het verzoekschrift aan verwerende partij overgemaakt. Uit de tijdig neergelegde antwoordnota blijkt verder dat verwerende partij een tijdig en grondig antwoord heeft kunnen geven op de in het verzoekschrift aangehaalde grieven, zodat de procedurele rechten van verdediging niet geschonden zijn.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het recht op een eerlijk proces (artikel 6EVRM) en een schending van de hoorplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen eerlijk proces heeft gekregen, en dat artikel 6 EVRM is geschonden. Verzoekende partij werd niet gehoord in het intern beroep hoewel zij daar expliciet om vroeg. De procedure is dan ook eenzijdig gevoerd.

Verzoekende partij werpt op dat het recht om gehoord te worden en dus het dossier in te kijken werd geschonden. Bovendien werd niet gemotiveerd waarom zij niet gehoord werd waardoor ook de motiveringsplicht is geschonden.

Verwerende partij stelt dat artikel 6 EVRM niet van toepassing is op de interne beroepscommissie vermits deze geen jurisdictie is, maar een orgaan van actief bestuur. Dit middel is dus niet ontvankelijk, minstens niet gegrond.

Verder geeft de verwerende partij aan dat er geen voorschrift is dat inhoudt dat de verzoekende partij moet worden gehoord door de interne beroepscommissie.

De interne beroepscommissie beoordeelt enkel of een stage anders moest worden gequoteerd dan is gebeurd. Verzoekende partij heeft het standpunt schriftelijk uiteen kunnen zetten. Als er bijkomende uitleg nodig was, zou verzoekende partij kunnen worden opgeroepen, doch in casu was dit niet noodzakelijk. Bovendien wordt de verzoekende partij gehoord door de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Met de verwerende partij kan worden beaamd dat artikel 6.1 EVRM niet van toepassing is op administratieve procedures.

Voorts voert de verzoekende partij geen rechtsregel aan die in zaken als deze voorschrijft dat de verzoekende partij gehoord moest worden. Het beginsel van de hooplicht eist dit evenmin, nu de verzoekende partij door middel van haar intern beroep de interne beroepsinstantie naar behoren heeft kunnen voorlichten.

Het middel faalt in rechte.

5.2. De verzoekende partij stelt in een tweede middel dat zij geen kopie kreeg van het stagebeoordelingsdocument.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen kopie kreeg van het stagebeoordelingsdocument, terwijl zij dit uitdrukkelijk aan de stagebegeleider had gevraagd. Minstens vroeg zij inzage en dat wil niet zeggen 'de kruisjes tonen' op het feedbackmoment zonder het document te kunnen lezen. Verzoekende partij diende het document te tekenen zonder dat zij het mocht lezen. Het stagebeoordelingsdocument is geen examen en de verzoekende partij kan enkel de werkpunten verbeteren indien zij het document meekrijgt.

Verwerende partij stelt dat het stagebeoordelingsdocument nu wordt overgelegd aan de Raad.

Er is dan ook geen sprake van belangenschade en het middel verliest zijn voorwerp.

Verder geeft verwerende partij aan dat de verzoekende partij ook ten gronde geen gelijk heeft. Een examenkopij wordt immers niet meegegeven en dus ook het beoordelingsdocument niet. Er is geen recht om zo'n origineel document mee te krijgen.

Verwerende partij geeft aan dat er feedback is gegeven en dat alle werkpunten mondeling uitvoerig aan bod zijn gekomen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Het al dan niet inzage geven in een document heeft geen invloed op de rechtmatigheid van de aangevochten beslissing.

Wel kan het gebrek aan behoorlijke informatie een invloed hebben op de wijze waarop de verzoekende partij haar beroep kan onderbouwen en juist dat wordt gesteld in het intern beroep.

Voor het overige merkt de Raad op dat het verweer dat het beoordelingsdocument niet mag worden meegedeeld omdat het gelijkgesteld moet worden met een examen niet opgaat: het

volstaat een kopie mee te delen en het origineel bij te houden.

Het middel is gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat uit de beslissing van de interne beroepscommissie niet blijkt op welke grond de beslissing werd genomen, waardoor de motiveringsplicht is geschonden. Er werd beroep aangetekend omwille van de niet-deugdelijkheid van het cijfer dat door de examencommissie werd toegekend en niet omwille van de procedure voor het vaststellen van het examen cijfer. Er blijkt nergens dat de interne beroepscommissie kennis heeft kunnen nemen van alle noodzakelijke documenten, waaronder het stagebeoordelingsdocument. Verzoekende partij had in het verzoekschrift nochtans gevraagd om het cijfer te herzien aan de hand van de noodzakelijke documenten. Er wordt dus niet aangetoond op grond waarvan de interne beroepscommissie de beslissing heeft genomen.

Verzoekende partij geeft verder aan dat het intern beroep onzorgvuldig en niet ernstig is. Zo werd in de beslissing twee keer dezelfde motivering opgenomen.

Verzoekende partij meent dus dat de interne beroepscommissie geen beoordeling heeft gedaan van de gegrondheid van het beroep, maar alleen gemotiveerd heeft dat de examencommissie wel juist zal heeft geoordeeld omdat de procedure is gevolgd (wat niet het geval is volgens verzoekende partij).

Verwerende partij stelt dat het interne beroepsverzoekschrift geen ernstig motief bevatte om de deugdelijkheid van de beoordeling van de stage in vraag te stellen. Toch heeft de interne beroepscommissie de beoordeling ten gronde nagekeken. Dat de commissie daarbij ook heeft gestipuleerd dat de procedurele bepalingen uit het OER en de stagehandleiding werden gevolgd, is correct en is gelet op de inhoud van het beroepsverzoekschrift zelfs evident. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij het stuk waarop de interne beroepscommissie zich kon baseren, namelijk het document stagebeoordeling, wel degelijk heeft gezien en dat dit wordt neergelegd. Uiteraard heeft de interne beroepscommissie dit ook gezien.

Verwerende partij stelt dat er ten gronde geen kritiek wordt geuit op de beslissing van de interne beroepscommissie. Het feit dat een motivering tweemaal voorkomt, is enkel een kleine materiële vergissing en duidt niet op een onzorgvuldigheid.

Verwerende partij geeft aan dat er verschillende competenties niet werden bereikt. Het evaluatiedocument is volledig opgesteld overeenkomstig de handleiding stage en wordt opgesteld aan de hand van een eerste voorstel door de stagementor en wordt nadien in consensus bepaald door de stagesupervisor. Zowel bij de tussentijdse evaluatie als bij de eindevaluatie werden verschillende aandachtspunten en negatieve punten genoteerd.

Tenslotte geeft de verwerende partij aan dat er geen enkele reden is om tot deliberatie over te gaan. Dit behoort tot de bevoegdheid van de onderwijsinstelling zelf en een stage is zo belangrijk in een professionele bacheloropleiding dat deze slechts zeer uitzonderlijk kan worden gedelibereerd.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Het staat aan de verzoekende partij om in haar intern beroep de grieven te formuleren die zij meent te moeten aanvoeren, en vervolgens aan de interne beroepsinstantie om daarover uitspraak te doen. Aangenomen mag worden dat zij daarvoor de stukken zal raadplegen die relevant zijn voor het onderzoek van de grieven. Ook al zou het beter zijn zo de interne beroepsinstantie die stukken in een inventaris oplijst, in voorliggende zaak ligt geen bewijs voor dat de interne beroepsinstantie zonder onderzoek van de relevante stukken, zijnde de beoordeling door de Staf sociaal werk en de stukken waarop dat oordeel steunt, en de beslissing van de examencommissie, het beroep beoordeeld heeft.

Het middel is niet gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 29 juni 2012 en de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 10 september 2012 een nieuwe beslissing nadat de verzoekende partij haar initieel intern beroep mag aanvullen, aanvulling die uiterlijk op 29 augustus 2012 bij de bevoegde instantie moet zijn ingediend.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/149 – 21 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Hebbende als raadsman mr.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 5 juli 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 16 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde opleidingstraject van de professionele bachelor

Het beroep betreft het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage 2'. Dit betreft een dertienweekse stage. Verzoekende partij heeft zelf een stageplaats aangevraagd en in orde gebracht.

Verzoekende partij volgde steeds het modeltraject en behaalde buiten de laatste stage alle creditbewijzen van het opleidingsprogramma.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 juli 2012 - na een gesprek te hebben gehad op 9 juli 2012 met het opleidingshoofd - een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde in haar intern beroepschrift dat op grond van de stageleidraad het cijfer van 9/20 een materiële vergissing betrof; niet redelijk gemotiveerd kon worden en niet in verhouding kon staan met de overige gegevens van het dossier.

Zij wees onder meer op volgende argumenten:

- De berekening van de totaalscore voor het gedeelte stageverloop (dat voor 85% meetelde) is niet in overeenstemming te brengen met de eindscores op het evaluatieformulier van de stagementor (63,72 % (12,74/20) staat in schril contrast met de toegekende 40 % (8/20);
- Nooit echter werd zij de door mentoren of supervisor gewaarschuwd dat de aandachtspunten aanleiding zouden zijn om de sterke punten dermate te verdringen

waardoor de eindbeoordeling negatief zou zijn;

- Mits de sterke punten tegenover de aandachtspunten (maar nergens beschouwd als doorslaggevend tekortkomingen) worden gesteld, kan onmogelijk een negatief eindresultaat weerhouden worden;
- De sterke punten betreffen daarenboven objectieve prestaties, terwijl de aandachtspunten subjectief liggen;
- De jaarresultaten van ander vakken die relevant zijn voor de betreffende cijfers liggen ver boven de 9/20;
- De schaalquoteringen werden door de stagesupervisor naar beneden toe herzien om zo te komen tot 8/20 op het stageverloop. Alle opmerkingen in de marge zijn reeds verwerkt in de verschillende sub-items van het evaluatieverslag waardoor de aandachtspunten (of mindere sterke punten) dubbel tellen tegenover de sterke.
- Een bachelor in de kan niet op dezelfde wijze beoordeeld worden als een master in de psychologie.

3.3. Bij beslissing van 16 juli 2012 - na de verzoekende partij te hebben gehoord op 13 juli 2012 - werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

‘De stagebegeleiding en –evaluatie is volledig volgens de voor alle studenten vastgelegde procedures verlopen, en u bent daarbij behandeld zoals elke andere student.

Op het stage-evaluatieformulier worden scoringslabels gebruikt (van 1 tot 6) die niet als cijfers geïnterpreteerd mogen worden, maar wel als beoordelings-niveaus. Een mathematische verwerking van deze cijfers heeft geen zin

Stagementoren en supervisor waren zich wel degelijk bewust van het feit dat een bachelor niet op dezelfde wijze beoordeeld kan worden als een master psychologie. De supervisor heeft een zeer uitgebreide ervaring in dit soort van settings.

Op de tussentijdse en de eindevaluatie worden dezelfde aandachtspunten opgelijst, wat een stabiel en door de student gekend tekort in bepaalde competenties aangeeft. Er waren dus wel degelijk tussentijdse signalen.

Het is onze mening dat u volgens alle geldende regels van de stagebegeleiding aangestuurd, geëvalueerd en beoordeeld is. Dat u het niet eens bent met de inhoudelijke beoordeling is geen klacht tegen de gevolgde werkwijze, maar tegen de manier waarop mentoren en supervisor uw competenties inschatten. Gezien de uitgebreide ervaring en de goede reputatie van de betrokken stageplaats en supervisor, en na herhaalde raadpleging, zien we als opleiding geen reden om te vermoeden dat hier fouten gemaakt zijn en zien we het oordeel van 9/20 als een correcte reflectie van het huidige niveau van uw competenties. ‘

De beslissing op intern beroep werd bij per schrijven van 16 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 11 juli 2012. De beslissing werd op 16 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van diezelfde datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 16 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen

begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsverplichting, het onpartijdigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de informatieverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij geeft in een eerste onderdeel haar grieven wat het stageverloop (dat voor 85% van de gehele score doorweegt) betreft. Zij verwijst naar de in de stageleidraad beschreven evaluatieprocedure.

Verzoekende partij stelt dat in casu het er op neer komt dat het evaluatieformulier dat werd opgemaakt door de stagementoren en zogenaamd behoort tot de "kwalitatieve fase", binnen de hogeschool wordt omgezet naar de "kwantitatieve score", en dit volgens de "geijkte procedure" Welke deze geijkte procedure dan wel is wordt echter nergens verder toegelicht. Voor wat betreft het stageverloop beperkt de commentaar zich verder tot; "Je wordt beoordeeld (= score) op basis van competenties die aan bod zijn gekomen tijdens de stage. Hierbij worden alle aspecten tijdens heel het stageproces mee in rekening genomen."

Verzoekende partij benadrukt dat de enige leidraad voor de beoordeling het "evaluatieformulier – stagementor" is.

Indien de hogeschool evenwel nog bijkomende evaluatiecriteria zou hanteren om de resultaten van de voornoemde eindscores verder te kwalificeren of te herevalueren, dan moeten de studenten van bij de aanvang van het opleidingsonderdeel schriftelijk (al dan niet elektronisch), permanent en gedetailleerd in kennis worden gesteld van deze toegepaste evaluatievorm.

Het "evaluatieformulier – stagementor" dat dus de enige leidraad is, dient in zijn geheel te worden beschouwd, waarbij alle deelevaluaties in oogschouw moeten worden genomen. Verzoekende partij benadrukt dat zonder enige afdoende motivering (laat staan verwijzing naar gekende beoordelingsprincipes) bepaalde deelevaluaties een zwaardere weging gekregen hebben dan andere.

Verzoekende partij wijst uitdrukkelijk op de tegenstrijdigheid tussen de eindscore voor het gedeelte stageverloop (dat voor 85% meetelde) en de eindscores op het evaluatieformulier van de stagementor.

In casu blijkt uit het overzicht van de verschillende scores dat er een belangrijk verschil is tussen deze scores (weze zij wegingen – zij moeten nog steeds worden geobjectiveerd) en de eindbeoordeling overgemaakt door de supervisor.

Zij verwijst in haar verzoekschrift naar deze competentiescores en stelt deze tegenover de eindscore.

Verzoekende partij stelt dat hetzelfde ook geldt wanneer het geheel van de evaluaties wordt bekeken. Nooit kan men tot een eindbeoordeling komen die onder de 10/20 scoort, tenzij de wegingen dermate worden gemanipuleerd dat aandachtspunten, ook al waren zij van een ondergeschikte orde tijdens de stage, zwaarder (zelfs dubbel) gaan doortellen tegenover de sterke punten, die daarenboven van primair belang waren tijdens de stage. Uiteraard kan dit sowieso niet zonder dat de student over dergelijke mogelijkheid voorafgaand in detail weet heeft gekregen, quod non: er wordt enkel verwezen naar een "geijkte procedure" zonder verdere uitleg.

Daarenboven behoeft dit in elk geval een omstandig gemotiveerde uitleg die hier ontbreekt: de weinige commentaren in de marge zijn zoals gezegd trouwens identiek aan deze die de stagementoren al hadden vermeld om hun evaluatie te verantwoorden.

Verzoekende partij wijst er tenslotte op met betrekking tot drie specifieke subscores, dat er een evidente tegenstrijdigheid bestaat tussen de evaluatie en de beoordeling in andere opleidingsonderdelen. Wanneer een belangrijke link kan worden gelegd tussen twee opleidingsonderdelen, geldt een bijzondere motiveringsplicht, en een meer versterkte motivering is noodzakelijk wanneer voor het ene opleidingsonderdeel een duidelijk verschillende score wordt gehaald tegenover het andere.

Verzoekende partij concludeert samengevat haar grieven wat betreft het onderdeel 'stageverloop' als volgt:

- er werden aan de student voorafgaand aan de opleiding geen gegevens verstrekt die aanduiding geven op welke wijze het evaluatieformulier eventueel geherkwalificeerd zou kunnen worden;
- de duidelijke kwantificering naar beneden toe door de stagesupervisor gebeurt zonder (degelijke) motivatie. Er is daarenboven geen aanduiding welk gewicht de stagesupervisor aan welke onderdelen heeft toegekend. Ook zijn de commentaren in de marge, naast onvoldoende geobjectiveerd, identiek aan degene die aanleiding hebben gegeven tot de evaluatie zelf en kunnen zij onmogelijk, door herhaald te worden in het beoordelingsformulier dubbele aandacht of weging krijgen;
- de sterke punten weerhouden in het evaluatieverslag hebben onterecht onvoldoende gewicht gekregen terwijl de stage duidelijk gericht was op de diagnostiek waarop sterk werd gescoord;
- er is onvoldoende motivering voor wat betreft tegenstrijdigheden in de bevindingen en de andere opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel wat betreft het luik casuïstiek dat de score van 11/20 (dit gedeelte telt voor 10 % mee in de totaalscore) gegeven door de supervisor te laag is.

Verzoekende partij stelt dat het opnieuw gaat het om een niet objectieve beoordeling maar dat daarenboven de gedane commentaren (voor het grootste deel) manifest onjuist zijn:

- de weergave van de schriftelijke rapportering ontbreekt niet maar komt volledig aan bod in het onderdeel probleemanalyse van haar verslag;
- nergens in de beschrijving van het te hanteren model of in de algemene richtlijnen wordt echter aangeduid dat de teambespreking opgenomen moet worden;
- de testformulieren zijn doelbewust niet in bijlage van het verslag gevoegd omdat ze aanwezig dienen te blijven op de stageplaats. Daarenboven staat dit ook nergens expliciet vermeld als verplichting. Er werd telkens duidelijk vermeld wat elke test nagaat en hoe deze geïnterpreteerd werd. Alle tests werden door verzoekende partij gescoord, de interpretatie gebeurde in samenwerking met de stagementor;
- alle stappen van het model werden gevolgd, met uitzondering van holistische theorie en therapie, aangezien deze niet van toepassing waren.

Aangezien vier van de zeven punten van kritiek duidelijk onterecht zijn is de verzoekende partij van oordeel dat sowieso de 11/20 beoordeling te zwaar is. In de beslissing van het intern beroep wordt geen antwoord gegeven op dit middel.

Verzoekende partij stelt in een derde onderdeel wat de beslissing op intern beroep betreft dat deze niet voldoet aan de verplichting tot behoorlijke motivering.

De beslissing beperkt zich tot het stellen dat de evaluatie is gebeurd volgens de vastgelegde procedure zonder te antwoorden op de vraag naar opgave van objectieve motivering van bepaalde evaluaties, wegingen, kwantificeringen...

De scoringlabels mogen niet als cijfers worden geïnterpreteerd, maar er wordt evenwel niet geantwoord op de vraag op welke wijze de onderdelen dan wel een zwaardere of minder zware weging hebben gekregen.

Verzoekende partij benadrukt dat er voor wat betreft het onderdeel met de laagste score nooit een tussentijdse evaluatie gebeurd is (niet van toepassing). Ten tweede betreffen de aandachtspunten enkel subjectieve inzichten, nergens objectieve beoordelingen van bepaalde prestaties. Er is geen enkel verslag voorhanden van bepaalde prestaties die onvoldoende zouden zijn verricht. Op de commentaar op het onderdeel casuïstiek wordt totaal niet geantwoord.

Verzoekende partij verwijst in dit verband naar eerdere rechtspraak van de Raad waarin

wordt gewezen op het belang van de motivering van de stagebeoordeling gezien de zware gevolgen voor de studenten.

Verzoekende partij wijst tot slot op het uitermate belang van deze beoordeling voor haar persoonlijk. De evaluatie van deze stage is het enige en meest lichte tekort dat de normale verderzetting van de studieloopbaan verhindert.

Een nieuwe stage van 13 weken zal haar verhinderen om het schakeljaar naar de Master-opleiding aan de in september aan te vatten. Naast het feit dat zij reeds een kamer heeft gehuurd is er vooral het feit dat zij op deze wijze slechts zal kunnen starten in het 2de semester als dit op grond van de volgtijdelijkheid van de opleidingsonderdelen wel mogelijk is.

Verzoekende partij repliceert verder in haar wederantwoordnota dat het dossier haar slechts zeer laat en niet - zoals aangehaald in de procedurekalender- 'onverwijld' werd bezorgd. Dit betreft een overtreding van het procedurereglement zoals bepaald in artikel II.28 van het Aanvullingsdecreet [\[2\]](#).

Pas als bijlage bij de antwoordnota werd zij op de hoogte gebracht van het berekeningsblad dat moet uitleg verschaffen over de zogeheten "geijkte" procedure.

De toepassing van deze berekeningstabel levert resultaten op die in generlei mate overeenstemmen met de evaluatie, de scorings-labels en commentaren van de mentoren, zelfs indien een discrepantie zou bestaan tussen het aanvoelen van het verloop van de stage door de student enerzijds en de mentoren anderzijds.

Het kwestieus berekeningsformulier betreft een telmachine waarvan de bepalende data vrijelijk door de stagesupervisor in te vullen zijn en welke dan nog een perfide corrector (score -1) bevat waardoor een zwakker onderdeel dubbel zo zwaar doorweegt zodat de eindscore ver van de oorspronkelijke gegevens uitkomt.

Verwerende partij heeft dus vrij en zonder objectieve controle informatie kwantitatief geïnterpreteerd aan de hand van het zogeheten "geijkte" systeem.

Verzoekende partij geeft tot slot nog aan ook aan dat thans (eveneens voor het eerst) de nota's van de stagesupervisor bij worden gebracht waaruit blijkt dat zij goed op de hoogte was van de emotioneel moeilijke periode die verzoekende partij tijdens haar stage beleefde.

Verzoekende partij benadrukt nog dat het debat van de verwerende partij telkens wordt gereduceerd tot de kwestie van omzetting van de stage-evaluatie naar een cijfermatige kwantificatie, en alle andere door haar aangehaalde bemerkingen, bezwaren, commentaren of middelen worden niet beantwoord.

Verzoekende partij herhaalt tot slot nog haar grieven wat de cijfermatige verwerking van de zogeheten scoringslabels van het evaluatieformulier betreft en licht deze uitgebreid toe:

- de toepassing van het zogeheten "geijkte Excel-werkblad" gebeurde op kennelijk onredelijke wijze;
- dubbel gebruik van de commentaren van de mentoren en een ongemotiveerde en kennelijk onredelijke bepaling van de score door de supervisor;
- compleet onjuiste weergave van het oordeel van de mentoren door de supervisor;

Op verschillende middelen heeft zij nog steeds geen antwoord gekregen o.a.:

- voor wat betreft het onderdeel met de laagste score is er nooit een tussentijdse evaluatie gebeurd;
- een motivering mag niet bestaan uit louter subjectieve beweringen maar dient voldoende geobjectiveerd te worden;
- er bestaat een evidente tegenstrijdigheid tussen de evaluatie en beoordeling in andere opleidingsonderdelen;
- het resultaat dat toegekend werd voor casuïstiek werd nooit verduidelijkt.

Verzoekende partij stelt verder dat zuiver hypothetisch vertrekkend van de beoordeling zoals zij door het "Excel-telraam" werd berekend, het beoordelingsformulier de supervisor toe laat om dit eindresultaat manueel aan te passen. Dit gebeurde niet, hoewel de redenen om naar boven toe aan te passen er zeker waren vb. zeer moeilijke setting, persoonlijke moeilijk

periode; zware stageplaats., mentoren hadden geen ervaring op de nieuwe stageplaats... Verzoekende partij weerlegt de zogeheten compleet negatieve slotconclusie als kwetsend. Er werden veel meer positieve dan negatieve scores genoteerd.

Verzoekende partij concludeert dat hoe men de scores ook draait of keert, nooit kan men tot een eindbeoordeling komen die onder de 10/20 scoort.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat zowel in het kader van het intern beroep als in haar beroepschrift de verzoekende partij ervan uitgaat dat de beoordeling van de stage een louter mathematische optelsom is. Dit blijkt onder meer uit de diverse calculaties, deducties en percentages welke verzoekende partij hanteert.

Deze manier van benadering is echter verkeerd en men heeft dit ook reeds tijdens de diverse gesprekken, alsook in het kader van het intern beroep, trachten duidelijk te maken.

Verwerende partij wijst er ten tweede op dat de beoordelingen van de stagementoren op het stage-evaluatieformulier – waarop verzoekende partij haar berekeningen baseert en uitvoert - op een geïntegreerde manier door de stagesupervisor worden omgezet naar een beoordeling voor verschillende professionele rollen op het stagebeoordelingsformulier. Hierbij wordt niet enkel rekening gehouden met de gegeven cijfercodes, maar ook met de evolutie, de bemerkingen van de stagementor, etc...

Op het stage-evaluatieformulier worden scoringslabels gebruikt (van 1 tot 6) die niet als cijfers geïnterpreteerd mogen worden, maar wel als beoordelingsniveaus. Een mathematische verwerking van deze cijfers zoals uitgewerkt in het beroep van verzoekende partij heeft dus geen zin.

Verwerende partij benadrukt dat bij de finale stagebeoordeling geen rekenkundige operaties van toepassing zijn, maar wel de vraag of de beoordeelde competenties in voldoende mate bereikt werden om de professionele opname van de rol in kwestie te garanderen. Dat sterke punten daarbij de zwakke punten zouden moeten uitvlakken – zoals bij een loutere optelsom - is niet correct.

In een gesprek met de verzoekende partij heeft het opleidingshoofd haar er bijvoorbeeld op gewezen dat het stage-evaluatieformulier bij de tussentijdse en de eindevaluatie dezelfde aandachtspunten oplijst, wat een stabiel en door de student gekend tekort in bepaalde competenties aangeeft.

Deze tekorten werden overigens nogmaals door stagementor bevestigd toen deze telefonisch, na het beroep, gevraagd werd of de gegeven 9/20 gerechtvaardigd was en zij dit inderdaad als een correct punt zag. Er bestaat dus zeker geen discrepantie tussen de beoordeling van de stagementor en deze van de stagesupervisor. Zowel mentor als supervisor zitten op dezelfde lijn.

Verwerende partij stelt ten derde dat de beoordeling van de casuïstiek (waarop verzoekende partij een score van 11/20 kreeg) op basis van 7 criteria gebeurt zoals beschreven in de leidraad.

De stagesupervisor heeft voor criteria 3, 4 en 5 tekortkomingen vastgesteld die aanleiding gaven tot de verkregen 11/20 en dus niet de gevraagde 13/20 kunnen rechtvaardigen.

Verwerende partij geeft ten vierde uitleg bij het tot stand komen van de beoordeling. Zij stelt dat een Excel-werkblad wordt gebruikt, waarbij de supervisor, op basis van de stage-evaluatie de kwalitatieve scores van de mentor omzet naar een punt op 20 (per competentierol).

Telkens wordt wat commentaar gegeven over het waarom van de score.

Bij verzoekende partij wordt vastgesteld dat zij in totaal op 8.9/20 uitkomt (8/20 voor het stageverloop, 11/20 voor de casuïstiek en 'volledig in orde' voor de formele aspecten tellend voor respectievelijk 85%, 10% en 5% zoals bepaald in de leidraad).

Verwerende partij verwijst vervolgens naar de formules voor de berekening die eveneens staan op een Excel-blad bij de codes: er wordt rekening gehouden met het belang van de competentie in die bepaalde stageplaats; niet alle stageplaatsen kunnen immers praktijk aanbieden in alle competenties. Deze Excel-sheet wordt voor alle studenten gebruikt bij de beoordeling.

Verwerende partij stelt ten vijfde dat verzoekende partij niet kan ontkennen dat de onderdelen die als onvoldoende zijn aangemerkt op het einde van de stage wel degelijk gekend en reëel zijn. Op drie van de vijf geëvalueerde onderdelen van het evaluatieformulier zijn er ernstige tot lichte problemen vastgesteld die door alle partijen onderkend zijn geweest.

Verwerende partij wijst ook op het onderdeel 4 (algemene competenties) dat noch kritische bedenkingen vertoont en duidelijk aantoon dat er weinig evolutie is in hoofde van de verzoekende partij.

Verwerende partij leidt af uit het geheel van de opmerkingen dat verzoekende partij te weinig vragen stelt en niet genoeg initiatief neemt.

Verwerende partij wijst op de slotconclusie van de stagementor die geen positieve elementen bevat en waaruit blijkt dat verzoekende partij niet geslaagd kan verklaard worden. Deze eindconclusie was voor de verzoekende partij bekend gezien zij deze heeft ondertekend.

Verwerende partij benadrukt dat de quoterings in de lijn van de diverse bemerkingen ligt en ook zelfs van de mathematische quoterings zoals gegeven door de stagementor: deze tonen immers duidelijk aan dat de werkpunten blijven en dat er geen evolutie wordt waargenomen door de stagementor(s). Verwerende partij wijst er dan ook op dat een correcte beslissing is genomen in het kader van het interne beroep.

Verwerende partij merkt tot slot op dat de interne beroepsinstantie niet verplicht is op alle vragen van de student(e) te antwoorden, maar wel in haar beslissing de motieven dient naar voren te brengen die de beslissing kunnen dragen en die de student(e) ertoe in staat moeten stellen de beslissing te begrijpen. Dit is ook gebeurd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In zoverre de verzoekende partij haar klacht doet steunen op een rekenkundige berekening van de evaluaties van de competenties tijdens de stage is het middel niet gegrond. De stageleidraad bepaalt dat de evaluatie van de competenties niet het resultaat is van het rekenkundig gemiddelde van de door de mentoren aangevinkte scores, en een dergelijke wijze van evalueren is op zich niet onredelijk. Dat wil niet zeggen dat de evaluatie willekeurig mag zijn, integendeel, die evaluatie moet op afdoende wijze gemotiveerd zijn.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de stagementor bij een aantal competenties, zowel bij de tussentijdse als bij de eindevaluatie, kritische commentaren plaatst (bijvoorbeeld: 1.3 Gespreksmethodiek, eindevaluatie: 'Neemt uit zichzelf geen rol op in het gesprek; op die manier verzandt het in een vraag-antwoord situatie'; Integratie en indicatiestelling: 'Blijft teveel stilstaan bij de feiten en cijfertjes. Integreert de gegevens te weinig tot een geheel'; Rapportering: 'Schriftelijke rapportering is goed. Bij mondeling rapporteren hangt zij te sterk vast aan haar tekst. Komt zeer zenuwachtig over en praat dan te snel en onduidelijk.'; Opstellen van een plan van aanpak: 'Studente heeft een duidelijke leidraad nodig, maar komt hier zelf weinig toe.'; Counseling en coaching: 'Te fel gefocust [sic] op eigen agenda en vragen vanuit haar onzekerheid, andere momenten neemt ze te weinig initiatief om structuur aan te brengen.'; Leertransfer: 'Deze vaardigheid is weinig zichtbaar bij [...], vandaar de neutrale score. EE: idem als TE).

De tussentijdse evaluatie, ondertekend door de mentor, supervisor en de verzoekende partij, vermeldt als aandachtspunten: 'Interactie en communicatie zowel naar supervisor als team; non-verbale houding is pijnpunt, bij therapiesessies en teamoverleg; meer initiatief nemen en transparant zijn.' Dezelfde commentaren komen terug in de eindevaluatie, en bij 'evolutie' wordt opgemerkt: 'We hebben de indruk dat de stage van [...] veel te kort was. Pas nu kunnen we van haar een niveau hoger verwachten, maar dit komt wat te laat.[...] blijft te erg afgeremd worden door haar eigen onzekerheid.'

De bij de verschillende rubrieken steeds terugkerende opmerkingen – weinig initiatief, onzekerheid – zijn gemaakt door de mentor, waarvan de competentie niet in twijfel wordt getrokken, en evenmin blijkt dat de verzoekende partij na de tussenevaluatie het niet eens was met de daarin geformuleerde aandachtspunten.

Er kunnen vragen gesteld worden bij de wijze van omzetting van kwalitatieve naar de kwantitatieve omzetting en bij de rol van de supervisor, maar dit neemt niet weg dat de betwiste evaluatie in het stagedossier, meer bepaald de evaluatie van de mentoren, de tussentijdse evaluatie en de eindevaluatie voldoende steun vindt opdat de evaluatie niet als kennelijk onredelijk dient te worden beschouwd.

Het gebrek aan informatie en begeleiding waarover de verzoekende partij klaagt zijn geen reden om een negatieve evaluatie in een voor haar meer gunstige zin te wijzigen.

De verzoekende partij voert ook aan dat haar specifieke klacht gericht tegen het resultaat 11/20 voor Casuïstiek, wat volgens haar 13/20 moest zijn, door de verwerende partij niet beantwoord werd.

De klacht is gegrond. Het intern beroep rept met geen woord over deze deelevaluatie. Het oordeel dat 9/20 een correcte reflectie is van het door de verzoekende partij bereikte niveau van haar competenties, slaat immers op het geheel van de evaluatie (Stage 8/20 – telt mee voor 85% -, Formele aspecten 20/20 telt mee voor 5% - en Casuïstiek 11/20 – telt mee voor 10%) en kan niet geacht worden een antwoord te zijn op de specifieke klacht in verband met het resultaat voor het deel Casuïstiek.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gedeeltelijk gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het verzoekschrift van ontvankelijk en deels gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 5 juli 2012 en de beslissing van 16 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd in zoverre geen antwoord werd gegeven op de klacht in verband met de evaluatie voor het deel Casuïstiek. Het beroep wordt voor het overige verworpen.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/150 – 21 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel "Stage normaal kraambed: 6 weken" en tegen de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de vroedkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel "Stage normaal kraambed: 6 weken" (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 6 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er door de stagementor en stagebegeleidster voortdurend ernstige aandachtspunten geformuleerd zijn in het stagedossier (namelijk in het feedback en beoordelingsformulier). Ook op de competentielijst staat gedetailleerd op welke competenties en onderdelen de verzoekende partij faalt. Er is volgens de interne beroepscommissie geen overbelichting van een eenmalige fout en onderbelichting van het positieve. De quotering is op een correcte en transparante wijze tot stand gekomen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail en per aangetekend schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift

in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

2.1 Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat het beroep bij de Raad laattijdig is vermits het niet binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen, voorzien in artikel II.24 § 1 van het decreet van 19 maart 2004, werd ingesteld. Verzoekende partij heeft volgens de verwerende partij kennis genomen van de beslissing van de interne beroepscommissie per e-mail van donderdag 12 juli 2012. De beroepstermijn begon te lopen op vrijdag 13 juli 2012, waardoor de uiterste datum 17 juli 2012 was.

Verwerende partij stelt dat zelfs als de verzoekende partij pas op vrijdag 13 juli 2012 kennis heeft genomen van de beslissing van de interne beroepscommissie, de termijn verliep op 18 juli 2012. Het beroep dan ook is onontvankelijk

Verzoekende partij stelt in de wederantwoordnota dat zij pas op maandag 16 juli 2012 het aangetekend schrijven met de interne beroepsbeslissing heeft ontvangen en brengt een stuk van bpost hierover bij. De beslissing op intern beroep werd niet gemaïld naar het e-mail adres zoals aangegeven op het verzoekschrift, maar naar een ander e-mail adres dat niet regelmatig wordt nagekeken. De verzoekende partij heeft dus niet voor het aangetekend schrijven kennis genomen van de e-mail. De kennisname was dus op 16 juli 2012 waardoor het beroep wel tijdig is ingesteld.

2.2 Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 6 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 16 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing, wat ook blijkt uit het door verzoekende partij bijgebrachte stuk van bpost. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 17 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er inderdaad gegevens ontbreken in het stagedossier, maar dat deze niet beschikbaar waren in het verloskundig dossier. Dit was ook het geval bij medestudenten. Er wordt geen detail van de tekortkomingen gegeven, ook niet in de interne beroepsbeslissing. De stagebegeleidster werkt bovendien niet op de kraamafdeling, maar komt daar enkel als zij stagiairs dient te begeleiden.

Verzoekende partij werpt op dat de vraagstelling voor de stagetaak ook onduidelijk was. In tegenstelling tot wat in de interne beroepsbeslissing wordt gestipuleerd, heeft de verzoekende partij de medicatie wel besproken.

Verzoekende partij merkt op dat de zij zich inderdaad wegdraaide van een baby om het vuil linnen weg te werpen. De linnenemmer was echter binnen handbereik en de blunder van de

verzoekende partij wordt uitvergroet in het beoordelingsverslag. Het betreft een eenmalig feit en de verzoekende partij wil de ernst ervan niet minimaliseren. Dit heeft echter wel te zwaar doorgewogen in de eindbeoordeling. Het is in de eerste helft van de stage gebeurd en men kan niet meteen de perfectie van een studente verwachten. Het leren uit fouten is volgens de verzoekende partij net de bedoeling van de stage. De verwerende partij heeft hier een andere visie op, die voor de verzoekende partij totaal onbegrijpelijk is. De stage is immers een leerproces. Het betrof een eenmalige gebeurtenis, die zich nooit meer heeft herhaald. De blunder was in aanwezigheid van de stagebegeleidster en wordt hierdoor zwaar afgestraft. Bij andere studenten die gelijkaardige fouten maakten, niet in aanwezigheid van de stagebegeleidster, wogen zo'n blunders niet zo zwaar door in de eindbeslissing. Dit is discriminerend volgens de verzoekende partij.

Verzoekende partij verwijst naar de positieve feedback die zij voornamelijk kreeg op de stageplaats. De verzoekende partij vraagt zich af in welke mate de mening van de medewerkers op de afdeling doorwoog op de eindevaluatie. Verzoekende partij stelt dat er een discrepantie is tussen de positieve bevindingen van de medewerkers op de afdeling en de eindquotering. Uit de feedback van de stagebegeleidster gedurende de stage kon niet worden afgeleid dat de stage zo slecht was dat deze in een onvoldoende zou resulteren. Ook de medewerkers op de afdeling gaven nooit opmerkingen in die zin waardoor de verzoekende partij zich niet kon bijsturen. De medewerkers op de stageplaats waren zeer verbaasd dat de verzoekende partij niet geslaagd was op de stage. Deze medewerkers zijn ervaren in het begeleiden van stagiairs en zouden wel degelijk negatieve feedback hebben gegeven indien dit nodig was.

Tenslotte verwijst de verzoekende partij nog naar de puntenverdeling: 80% stagequotering, 15% stageopdracht (9/20) en 5% reflectieverslag (13/18). Voor de stage zelf zou de verzoekende partij dan slechts 24,65 op 80 hebben behaald, wat in schril contrast staat met de beoordeling van de medewerkers op de afdeling.

Verwerende partij stelt dat de stageopdracht van de verzoekende partij onvoldoende was. Een slechte opdracht kan nog wel in een positieve totaalscore resulteren indien de stage goed was. In casu was echter niet enkel de stageopdracht onvoldoende. Verwerende partij geeft aan dat de stagebegeleidster niet in dienst is van de stageinstelling, maar er wel aanwezig is als zij stagiairs dient te begeleiden.

De stagebegeleidster gaf aan dat er oplossingen waren voor het feit dat er onvoldoende gegevens op de stagedienst waren om de stageopdracht te maken. Men kon in dat geval de gegevens actief opvragen op de dienst of een simulatie maken. De verzoekende partij heeft dit niet gedaan en heeft een opdracht afgegeven die onvoldoende was. De opdracht voldoet niet aan meerdere criteria: onjuiste gegevens, geen verloskundig inzicht, slechts gedeeltelijke en/of incorrect genoteerde observaties, onvolledig ingevuld partogram, onvolledige en/of incorrecte briefing, onvolledige of foutieve beschrijving van de zorg, onvolledige bespreking van de medicatie. Dit is echter minder relevant omdat er in casu ook geen goed stageverloop was (dat op 80% van de punten staat).

Verwerende partij geeft aan dat de studenten het meest kunnen leren uit de praktijk en zij verwacht geen volleurde vroedvrouwen in het eerste opleidingsjaar. Een elementaire basiskennis is wel onontbeerlijk en fouten kunnen niet getolereerd worden op de stage. Uit heel het stagedossier blijkt dat de verzoekende partij het basisinzicht op verschillende punten niet beheerst. Het incident waar verzoekende partij een baby even uit het oog verloor op de verzorgingstafel is tekenend. Verwerende partij vindt dit elementair en het kan schadelijk zijn voor de baby. Het is dus niet tolereerbaar. De observatie doorheen heel de stage resulteerde in het besluit dat verzoekende partij de volgende competenties niet behaald heeft: 'een normaal kraambed bevorderen, vaststellen en beoordelen', 'de noodzakelijke zorgen verlenen op medisch, psychisch, sociaal en maatschappelijk gebied aan moeder, kind en omgeving', 'de vrouw met perinatale complicaties verzorgen en begeleiden', 'gezondheidsvoorlichting geven' en 'streven naar een best en evidence based practice'. Dit werd uitvoerig gedocumenteerd in de feedbackformulieren in het stagedossier.

Verwerende partij stelt verder dat uit het stagedossier blijkt dat voortdurend en herhaaldelijk doorheen de stage aan de verzoekende partij de problemen werden meegedeeld. Ook de vroedvrouwen op de dienst schreven vaak negatieve aandachtspunten neer.

Verwerende partij geeft aan dat het team praktijklectoren in onderling overleg een score geven en de examencommissie deze score bekrachtigt. Het is niet de stagementor die het stageproces beoordeelt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De eerste kritiek op de evaluatie van de stageopdracht, namelijk dat niet gepreciseerd wordt welke gegevens ontbreken is in tegenstrijd met wat de interne beroepsbeslissing op dat punt vermeldt, zoals het zonder reflectie stellen dat de dienst niet aan de vuistregels voldoet en, het missen van cruciale observaties (bloedverlies en mictie). Daarop wordt geen kritiek uitgeoefend, en die vaststellingen zijn voldoende om de bestreden beslissing op dit punt te dragen. De tweede kritiek dat er, anders dan wat de interne beroepsbeslissing stelt, wel over medicatie werd geschreven, is gericht tegen een overtoollig motief.

Op de derde plaats klaagt de verzoekende partij erover dat ten onrechte niet aanvaard wordt dat een stagiair fouten mag maken. Met de verwerende partij kan worden ingestemd dat een stagiair weliswaar fouten mag maken, maar niet gelijk welke fouten. De stagiairs hebben wel de theorie geleerd die hen in staat moet stellen de stage goed te doorlopen, maar het verworven hebben van de theoretische kennis is daarvoor geen garantie. De klacht dat de verwerende partij niet aanvaardt dat de studenten in het geheel geen fouten mogen maken is in rechte niet gegrond.

Ten vierde klaagt de verzoekende partij over een gebrekkige begeleiding, meer bepaald dat nooit werd meegedeeld dat de stage slecht verliep. Een gebrekkige begeleiding is behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een negatieve evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. In deze zaak is niet gebleken dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden.

Ten vijfde wordt aangeklaagd dat er volgens de interne beroepsinstantie geen sprake is van positieve feedback, terwijl het tegendeel waar is. De Raad merkt op dat het feedbackformulier in casu op een aantal punten niet duidelijk is. Zo is er met name de vraag of de door verzoekende partij geschreven opmerkingen soms in de eerste en soms in de tweede persoon, gevolgd door soms leesbare, soms onleesbare parafen, haar eigen zelfevaluatie is dan wel opmerkingen van derde personen.

In zoverre echter niet gepreciseerd wordt op welke wijze de stelling dat er ten onrechte geen positieve feedback werd vermeld, tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden, is het onderdeel niet ontvankelijk. In zoverre het onderdeel begrepen moet worden als een klacht over een gebrekkige motivering is het niet gegrond, nu de bestreden beslissing kan volstaan met aan te geven waarom bepaalde competenties niet bereikt werden.

Tenslotte verwondert de verzoekende partij zich erover dat, als de stage zo slecht verliep zij toch haar stage mocht voleindigen. Ook dit onderdeel is niet gegrond. Het voortijdig beëindigen van een stage is een uitzonderlijke maatregel, en uit het feit dat die niet genomen werd kan niet worden afgeleid dat de stage behoorlijk verloopt.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 27 juni 2012 en de beslissing van 6 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 23 augustus 2012

Rolnr. 2012/127 – 23 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Project Kunstvakken: lesstage 3' 7/20 behaalde en tegen de bepaling van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel 'Project Kunstvakken: lesstage 3'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij bepaling van de algemeen directeur op datum van 9 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbepaling stelde dat nergens uit blijkt dat de evaluatie voor het opleidingsonderdeel 'Project Kunstvakken: lesstage 3' niet zou correct verlopen zijn. Verder wordt uitgelegd waarom de verwerende partij meent dat zij in overeenstemming met het eigen reglement en verwachtingen heeft gehandeld. De eindscore is ook in overeenstemming met de behaalde deelresultaten geciteerd door verschillende personen (vaklektor, pedagoog en mentoren)

De bepaling op intern beroep werd bij e-mail van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend en door verzoekende partij gehandteerd schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 29 juni 2012. De beslissing werd op 9 juli 2012 genomen en per e-mail van 10 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat dat zij in het verleden steeds goede stages heeft gedaan en dat de eindbeoordeling altijd positief was.

Verzoekende partij geeft aan dat de start van de desbetreffende stage iets minder verlopen was. Dit was vooral te wijten aan de grote inspanningen die zij deed voor de stage van een ander keuzevak. De verzoekende partij stelt dat zij de werkpunten wel zo goed mogelijk heeft weggewerkt en dat zij dus positief geëvolueerd is, wat ook blijkt uit het stagelogboek. Tevens wordt de creativiteit van de verzoekende partij in vraag gesteld. De competentiekaart en de stagerapporten van vorig academiejaar tonen echter de creativiteit van de verzoekende partij aan.

Verzoekende partij merkt op dat dat zij verschillende activiteiten heeft uitgewerkt voor een doelgroep. Er werd slechts één activiteit geobserveerd en deze was goed gebracht volgens de pedagoog, doch de lector heeft dit negatief beoordeeld.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat de lector aangeeft dat de werkpunten uit het verleden ook nu nog zwakke punten blijven. De verzoekende partij stelt dat dit niet correct is vermits de werkpunten van deze stageperiode net sterke punten waren in de vorige stages. De verzoekende partij stelt niet objectief te zijn beoordeeld vermits de lector navraag heeft gedaan over vorige stages. Bovendien heeft de verzoekende partij nooit problemen gehad met vorige stages. Ook geeft de verzoekende partij aan dat de lector niet eerlijk was waar zij stelde navraag te hebben gedaan over vorige werkpunten. Een vorige lector van de verzoekende partij geeft immers aan dat er nooit zo'n gesprek heeft plaatsgevonden. Deze vorige lector is ook verbaasd dat de verzoekende partij maar een 7/20 behaald heeft. De verzoekende partij meent dan ook dat zij een veel hogere score heeft verdiend en dat de 7/20 zelfs beledigend is. De verzoekende partij voelt zich onrechtvaardig en ongelijk behandeld. De verzoekende partij wenst eerlijk te worden beoordeeld en stelt de objectiviteit van de mentoren en de lector in vraag.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet bewijst dat de beoordeling niet objectief zou zijn gebeurd. De bewijslast ligt nochtans bij de verzoekende partij en deze kan niet volstaan met loutere beweringen.

Verder stelt de verwerende partij dat goede resultaten uit een vorig academiejaar niet verhinderen dat de verzoekende partij thans niet geslaagd wordt verklaard (hiervoor verwijst de verwerende partij naar eerdere rechtspraak van de Raad). In casu zijn de eerdere resultaten waarnaar de verzoekende partij verwijst niet alleen uit een vorig academiejaar, maar ook van een andere hogeschool.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij vier activiteiten heeft uitgewerkt die voldeden aan de vereisten van een stageactiviteit. Deze werden pas zeer laattijdig en na aandringen van de lector en de mentor uitgevoerd en op het digitaal platform gezet (waar alle definitieve versies van de voorbereiding op moesten worden gepost). Er zijn twee observaties geweest, namelijk één door de lector en één door de pedagoge. Beiden vermelden als eindcijfer een onvoldoende en ook de mentor gaf een onvoldoende als eindcijfer. Het eindcijfer van 7/20 is dus gebaseerd op het oordeel van verschillende personen (lector, pedagoge, mentoren) én op verschillende onderdelen (bezoeken, verbetering van de competentiekaart, verslagen op het digitaal platform, beoordelingen van de stageplaats). Het argument dat er vooringenomenheid zou zijn mist feitelijke grondslag en is enkel gebaseerd op beweringen zonder dat er ernstige en concrete aanwijzingen naar voor worden gebracht. Verwerende partij stelt dat de lector enkel vroeg aan de verzoekende partij hoe de stages in het verleden liepen. De verzoekende partij stelde dat er geen werkpunten waren en achteraf bleek dat dit niet het geval was en er ook in het verleden vooral op inhoudelijk en organisatorisch vlak werkpunten waren. Hieruit blijkt geenszins dat de lector vooringenomen was.

Volgens de verwerende partij is de beoordeling van het opleidingsonderdeel dan ook correct verlopen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De klacht van de verzoekende partij komt er in hoofdzaak op neer dat naar haar mening zij wel geslaagd is voor het betrokken opleidingsonderdeel, en dat de beoordeling niet correct is verlopen.

Afgezien van het feit dat de verzoekende partij zelf erkent dat zij zich in het begin niet voldoende heeft ingezet voor haar taken, en verder ook blijkt dat zij haar opdrachten pas op het laatste nippertje, en dan nog na sterk aandringen van de lector, inleverde, voert zij geen elementen aan waaruit zou kunnen geconcludeerd worden dat de evaluatie niet op een correcte manier tot stand is gekomen. Het verwijt dat de lector ten onrechte rekening zou gehouden hebben met werkpunten uit vorige opleidingen, werkpunten die er volgens de verzoekende partij niet waren, terwijl die opleidingen volgens de verzoekende partij juist wel goed verlopen waren, overtuigt evenmin, nu het eventueel succes van vorige opleidingen geen garantie inhoudt dat een latere opleiding ook succesvol zal verlopen, en geenszins blijkt dat de thans betwiste evaluatie op enige wijze beïnvloed is geweest door de vorige opleidingen.

Dat zij voor een ander vak een 14/20 heeft behaald, brengt ook niet met zich mee dat de betwiste evaluatie niet correct zou zijn daar het gaat om twee afzonderlijke opleidingsonderdelen met een eigen vakinhoud.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 9 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossen

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/147 – 23 augustus 2012

Inzake

hebbende als raadsman meester

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie van 13 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master of science in de interieurarchitectuur.

Het voorwerp van het beroep betreft specifiek het niet geslaagd verklaren voor het opleidingsonderdeel 'mia 22 Masterproef'(25 studiepunten), waarop verzoekende partij een resultaat van 9/20 kreeg en de beslissing om verzoekende partij niet geslaagd te verklaren voor de opleiding Bachelor of Science in de interieurarchitectuur.

Het cijfer van 9/20 is samengesteld uit de beoordeling door de docenten en door de jury. Van de jury kreeg verzoekende partij een cijfer van 13/20 en van de begeleidende docenten het cijfer van 6/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie - na de verzoekende partij te hebben gehoord op 6 juli 2012 - werd het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de betrokken jury een nieuwe beslissing moet nemen over de toekenning van een (al dan niet gewijzigd) examencijfer aan verzoekende partij voor het dealexamen mia 22 Masterproef jaarwerk, met dien verstande dat verzoekende partij

geen lager examencijfer dan 6/20 kan worden gegeven en waarbij verder gesteld werd dat het examencijfer voor het opleidingsonderdeel 'mia 22 Masterproef' bijgevolg opnieuw dient samengesteld te worden, volgens eenzelfde gewogen gemiddelde van 13/20 voor mia 22 Masterproef jury met een gewicht van tien studiepunten, en van een al dan niet gewijzigd cijfer voor mia 22 Masterproef jaarwerk met een gewicht van vijftien studiepunten.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 16 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden en voorwerp van het beroep

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 4 juli 2012. De beslissing werd op 13 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 16 juli 2012 ter kennis gebracht. In de beslissing wordt verzoekende partij meegedeeld dat de jury opnieuw zou samenkomen.

Argumenten van de partijen

Verwerende partij is van oordeel dat het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is. Een examenbeslissing wordt in artikel II.1, 15° bis, van het Aanvullingsdecreet omschreven als elke beslissing die, al dan niet op grond van een deliberatie, een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel, meer opleidingsonderdelen van een opleiding, of een opleiding als geheel. Een dergelijke beslissing is thans niet meer voorhanden.

De bestreden beslissing heeft het beroep van de verzoekende partij immers ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard. Meer bepaald heeft de bestreden beslissing geoordeeld dat het beroep gegrond is in de mate dat het is gericht tegen de beslissing waarbij de beoordeling voor het opleidingsonderdeel Masterproef definitief wordt vastgelegd.

Verder heeft de bestreden beslissing aan de jury voor het subonderdeel Masterproef – Jaarwerk de verplichting opgelegd om ten aanzien van verzoekende partij een nieuwe gemotiveerde beslissing te nemen, al dan niet met toekenning van een hoger examencijfer. Dit heeft tot gevolg dat de eerder toekende quotering is vernietigd en dat aan verzoekende partij, in afwachting van een nieuwe beslissing, op dit ogenblik geen deelcijfer voor Masterproef – Jaarwerk, noch voor het opleidingsonderdeel Masterproef is toegekend, beschikt voor het gehele opleidingsonderdeel Masterproef derhalve op dit ogenblik niet (meer) over een examencijfer.

Bij gebreke daaraan ligt er hic et nunc ten aanzien van verzoekende partij noch voor het betrokken subonderdeel, noch voor het opleidingsonderdeel Masterproef, een eindoordeel voor. Er is derhalve geen aanvechtbare examenbeslissing zoals bedoeld in het voormelde artikel II.1, 15° bis.

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat ten onrechte wordt gesteld dat het verzoek onontvankelijk zou zijn omdat er geen examenbeslissing meer voorhanden zou zijn.

Verzoekende partij stelt dat de Raad bevoegd is op grond van voormelde aangehaalde regelgeving. Verzoekende partij tekende beroep aan conform de wettelijke bepalingen ter zake en volgde aldus ook de beroepsprocedure zoals vermeld in de bestreden beslissing, met name beroep aantekenen bij uw Raad tegen een ongunstige beslissing, zoals de bestreden beslissing er onbetwistbaar één is, enkel en alleen al onder meer omwille van de gebreken aan de bestreden beslissing zoals door verwerende partij werd erkend als zijnde materiële vergissingen.

Verwerende partij poneert in haar antwoordnota dat aangezien het beroep gedeeltelijk gegrond verklaard werd, de beslissing vernietigd werd en er bijgevolg geen aanvechtbaar examencijfer zou zijn. Alleen al voormeld gegeven, is een reden om de Raad te vatten aangezien verwerende partij een beslissing had dienen te nemen dewelke in de plaats kwam

van de bestreden beslissing.

Kortom, verwerende partij laat na om te doen wat ze moet doen, en neemt geen beslissing dewelke de bestreden beslissing vervangt, stelt vast dat verzoekende partij over geen examencijfer meer beschikt en besluit dan dat bij gebreke aan examencijfer er geen betwisting meer kan zijn.

Verzoekende partij komt bijgevolg terecht in een rechtsvacuüm, wat ontoelaatbaar is.

Beoordeling door de Raad

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat verwerende partij het intern beroep gedeeltelijk gegrond heeft verklaard en beslist dat er een nieuwe examenbeoordeling dient te gebeuren. In voorkomend geval kan tegen de nieuwe examenbeslissing die als eindpunt van de interne beroepsprocedure dient beschouwd te worden beroep bij de Raad worden ingesteld.

Na de mondelinge toelichting door de raadsman van de verwerende partij begrijpt de Raad de bestreden beslissing in die zin dat de docenten een nieuwe evaluatie moeten doen die telt op 15 punten, met dien verstande dat het globale cijfer niet minder mag zijn dan 6/20 en dat de evaluatie van de jury (13/20) die telt voor 10 punten behouden blijft, waarna de examencommissie opnieuw zal delibereren, ook over het al dan niet geslaagd zijn van de verzoekende partij.

Het kan betreurd worden dat de interne beroepsinstantie geen termijn bepaald heeft voor het nemen van een nieuwe beslissing, maar dat doet er niet aan af dat er nog steeds geen eindbeslissing – die wel genomen moet worden – voorligt.

De onzekerheid over de termijn waar de verzoekende partij over klaagt is het gevolg van het systeem van intern beroep waarvoor de verwerende partij heeft gekozen én van de noodzaak een nieuwe beoordeling te laten plaatsvinden.

Nu geen definitief intern beroepsbesluit voorligt, is de Raad niet bevoegd om van het beroep kennis te nemen.

Het voorliggend beroep is derhalve voorbarig.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is voorbarig.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/157 – 23 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij:
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 15 juni 2012 (na verwijzing door de beroepscommissie) genomen door de examencommissie waarbij de evaluatie 7/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage' behouden blijft en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie van 16 juli 2012 waarbij het intern beroep van de verzoekende partij ontvankelijk maar niet gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de derde opleidingsfase van de professionele bachelor in het onderwijs, kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard met een 7/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage' uit de laatste opleidingsfase. Deze stage bestond uit twee delen: een stage van 2 weken in het eerste semester en een stage van 9 weken in het tweede semester.

Verzoekende partij stelde tegen deze beslissing van de stagecommissie van 5 juni op datum van 7 juni 2012 een intern beroep in bij de decaan van de onderwijsinstelling. Dit beroep werd op 13 juni 2012 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de onderwijsinstelling en de stageschool dezelfde tekorten aangeven van de verzoekende partij in de stages, o.a. gebrek aan zelfstandigheid, te weinig kordaat handelen, weinig zelfkritische houding.

Ten gronde twijfelt de beroepscommissie niet aan de beslissing van de stagecommissie, doch de beroepscommissie stelt dat de stagecommissie het dossier grondiger moet documenteren en dat de procedure voor het meedelen van een onvoldoende moet worden gevolgd. Dit laatste door een ondertekend verslag, waarin de beoordeling duidelijk wordt gemotiveerd, bij het stagedossier te voegen.

De beroepscommissie stelt verder dat er voldoende begeleiding en feedback werd gegeven en dat niets wijst op een gebrek aan professionaliteit en objectiviteit van de begeleiders. Tevens

wijst de Beroepscommissie erop dat de eindbeoordeling geen mathematisch gemiddelde is van de mondelinge en geschreven beoordelingen.

De stagecommissie is vervolgens op 15 juni 2012 in buitengewone zitting samengekomen en heeft geoordeeld dat de stagebeoordeling behouden blijft. De stagecommissie bevestigt het standpunt van de beroepscommissie. De stagecommissie voegt de 'motivering van onvoldoende' bij het proces verbaal van haar vergadering.

Deze beslissing van de stagecommissie werd aan verzoekende partij overgemaakt.

Verzoekende partij stelde hiertegen een extern beroep in bij de Raad. De Raad oordeelde in zijn besluit van 12 juli 2012 dat het ingestelde beroep voorbarig was en derhalve niet ontvankelijk^[1].

In casu had de verzoekende partij de beslissing van de examencommissie niet afgewacht en reeds beroep ingesteld tegen de beslissing van de stagecommissie. Dit was echter nog geen definitief eindoordeel. Het beroep van de verzoekende partij was dus voorbarig.

Verzoekende partij ontving op maandag 2 juli 2012 een bevestiging van haar resultaten vastgelegd door de examencommissie.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Zij was van oordeel dat de stage niet objectief werd beoordeeld en dat zij niet respectvol en professioneel werd behandeld.

3.3. Bij beslissing van 16 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing bevestigde het resultaat en de motivering vastgelegd door de stagecommissie bijeengekomen in bijzondere zitting.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[2] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 6 juli 2012. De beslissing werd op 16 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 18 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 16 juli 2012, overgemaakt op 18 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 19 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 20 juli 2012.

Het beroep van 23 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de motiveringsplicht, het

onpartijdigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en een aantal procedurefouten.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij geeft vooreerst uitgebreid uitleg over het stageverloop en de melding van pesterijen die zij heeft geformuleerd. Wat de klachten in verband met pesterijen betreft verwijst zij naar een aantal e-mailberichten in dit verband en het dossier dat werd geopend.

Verzoekende partij stelt ten eerste onder meer dat de motivering onvoldoende is.

Verzoekende partij geeft een overzicht van enkele citaten uit de beoordelingen. Zij wijst op het feit dat verwerende partij zelf aangeeft dat zij de beoordelingen niet heeft van de stage te Ook de beoordelingen van de andere stageplaatsen werden niet volledig betrokken in de beoordeling. Verzoekende partij benadrukt dat duidelijk is dat de eindbeslissing enkel genomen is door de hogeschool. Dit is niet conform met de evaluatievoorschriften waaruit blijkt dat 50% van de beoordeling door de hogeschool wordt gegeven en 50% door de mentor. Verzoekende partij verwijst naar diverse beoordelingsformulieren en feedbackformulieren, waaruit blijkt dat alle positieve punten werden genegeerd.

Verzoekende partij stelt verder dat er niet steeds even objectief werd gehandeld door de stagecoördinator. Verzoekende partij wijst op de mededeling van de stagecoördinator voor de aanvang van haar nieuwe stage dat haar vorige stage slecht is verlopen. Hieruit blijkt duidelijk beïnvloeding door de stagecoördinator.

Zij verwijst dienaangaande ook naar diverse e-mailberichten van de betreffende coördinator met een duidelijk negatieve bijklank en die getuigen van weinig respect ten aanzien van haar. Zij benadrukt dat de begeleiding allesbehalve professioneel is verlopen en er duidelijk geen objectieve beoordeling is genomen. Zij wijst ook op het feit dat haar eigen stagementor niet werd gecontacteerd maar er werd contact opgenomen met een andere juf.

Verzoekende partij stelt dat zij niet alle beoordelingsfiches om de twee weken heeft ontvangen zoals voorgeschreven tijdens haar laatste stage zodat de kritiek dat zij onvoldoende rekening hield met de feedback niet terecht is.

De feedback was onvoldoende zodat zij beperkt werd in haar doorgroeimogelijkheden, niettemin heeft zij meermaals aangedrongen op een betere stagebegeleiding. Dit heeft haar ook belemmerd om haar portfolio af te werken.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat de stagebeoordelaar duidelijk niet onpartijdig heeft gehandeld. Zij ondersteunt dit met een bijgevoegd e-mailbericht.

Zij wijst ten derde op een intimiderende telefoon van haar stagecoördinator betreffende de mogelijke klacht die zij zou indienen.

Verzoekende partij wijst ten vierde op het gebrek aan professionaliteit. Zij wijst dienaangaande op het ontbreken van haar EHBO-brevet, dat normaliter dient toegevoegd te zijn aan haar puntenrapport. Zij heeft dit betaald en zal nog tot minstens september moeten wachten omdat de lijst van deelnemers was zoek geraakt.

Verzoekende partij wijst ten vijfde op een aantal procedurefouten die werden gemaakt. Zij overloopt de volgende overtredingen op grond van het onderwijs- en examenreglement:

Artikel 86 betreffende de onpartijdigheid:

Zij stelt dat duidelijk in haar geval de stagebegeleiders na een gesprek met de stagecoördinator zich niet neutraal hebben opgesteld. Meerdere kleuterleidsters hebben gemeld dat zij vanuit de hogeschool niets op papier mochten stellen over haar stagebeoordelingen.

Artikel 88 betreffende de motiveringsplicht:

Zij heeft nooit het recht gehad om haar volledige stagedossier in te kijken. Zij heeft meermaals aangetoond dat ze niet correct is behandeld geweest, en ze wilde zelfs een pestdossier opstarten.

Artikel 91 betreffende de ombudsdiensten en de onderwijsverzorging:

De studentendecaan heeft niet gehandeld zoals het hoort voor een vertrouwenspersoon. Op een gevraagd overleg waren onmiddellijk de stagecoördinatoren waarmee ze problemen had uitgenodigd. Ze heeft ook steeds geweigerd om een pestdossier ondanks haar herhaaldelijke vraag in te dienen.

Artikel 93 betreffende de behandeling van formele klachten in verband met onderwijsverzorging:

Verzoekende partij geeft aan dat haar moeder een e-mail naar de decaan heeft gestuurd waar nooit een antwoord is op gekomen. De decaan was niet duidelijk wanneer ze stelde dat een klacht diende ingediend te worden bij de examencommissie die dan beroepscommissie werd genoemd.

Verzoekende partij wijst tot slot op een aantal e-mails van medestudenten waaruit blijkt dat ze niet respectvol noch objectief, noch professioneel is behandeld.

Verwerende partij

Verwerende partij geeft vooreerst uitgebreid repliek wat het stageverloop betreft en inhoudelijke argumentering voor de toegekende beoordeling. Zij verwijst naar een tabel betreffende de novemberstage en het praktijksemester waarin haar werkpunten/tekorten werden vastgesteld.

Verwerende partij stelt verder wat betreft de grief van de onvoldoende begeleiding dat duidelijk kan worden aangetoond dat verzoekende partij vanuit de lerarenopleiding intens gevolgd en ondersteund werd in haar studievoortgang. Zij verwijst dienaangaande naar alle e-mails en verslagen van gesprekken opgenomen die plaatsgevonden hebben het afgelopen academiejaar.

De verwerende partij benadrukt onder meer dat op verschillende momenten er begeleidende gesprekken zijn geweest met verzoekende partij. In deze gesprekken is er altijd op een constructieve manier met de stageproblemen van verzoekende partij omgegaan. Er is eerlijk met haar gecommuniceerd over haar werkpunten en tekorten.

In overleg met de decaan, de studentendecaan, de stagecoördinator en de stagebegeleiders werd beslist om het stagedossier en de opvolging ervan over te dragen.

Er zijn verschillende lectoren op stagebezoek geweest, dit om haar alle kansen te geven. Tot slot is er in iedere mail die de lectoren, de stagecoördinatie en de studentendecaan naar verzoekende partij stuurden steeds de openheid tot gesprek gelaten. Ook nu is zij welkom voor een gesprek.

Verwerende partij gaat nog verder in op de bedenkingen van de verzoekende partij onder meer wat begeleiding betreft en de zelfreflecties. De keuze van de stagecommissie om verschillende stagebegeleiders vanuit de lerarenopleiding in te zetten bij de begeleiding van de verzoekende partij, moet worden gezien als een bijdrage aan de objectiviteit van de beoordeling door het streven naar intersubjectieve consensus.

Met verzoekende partij werd duidelijk gesproken over haar toekomstmogelijkheden maar zij is op dit ogenblik niet klaar wat het doelgericht, gestructureerd (bege)leiden van een ontwikkelingsproces betreft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de meegedeelde stukken blijkt dat de verzoekende partij, gelet op haar stageresultaten van het vorige academiejaar (10/20) eerst een reguliere stage van drie weken moest volgen vooraleer zij een zelfstandige stage van zes weken kon lopen. Het blijkt ook niet dat de verzoekende partij dit betwist.

Zij betwist zowel de resultaten van de reguliere stage van drie weken als de resultaten van de zelfstandige stage van zes weken.

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Wat betreft de reguliere stage blijkt dat de mentor een aantal kritische opmerkingen plaatst bij de prestaties van de verzoekende partij (verbale expressie, intonatie, spelen met volume, overtuigingskracht, mimiek, gebaren, lichaamshouding; verder evaluatie van vrijwel alle rubrieken) en het blijkt ook niet dat deze evaluatie grotendeels gemaakt zou zijn door een andere leerkracht, zoals de verzoekende partij in een nota gevoegd bij de evaluatie, stelt. De klacht dat er geen rekening zou zijn gehouden met de evaluatie van de mentor is dan ook zonder grond. Er zijn ook geen aanwijzingen dat de lectoren bij hun stagebezoek en evaluaties niet objectief zijn geweest. De conclusie dat de verzoekende partij nog niet gereed was voor een zelfstandige stage van zes weken is, op grond van de aan de Raad door beide partijen meegedeelde informatie, niet kennelijk onredelijk.

Hetzelfde geldt voor de stage van zes weken, die gelet op de negatieve evaluatie van de eerste stage van drie weken, gewijzigd werd in een reguliere stage van driemaal twee weken. Ook daar hebben zowel de mentoren als de stagebegeleiders een aantal kritische opmerkingen, waarvan de verzoekende partij niet aantoonde dat ze niet objectief zouden zijn. Ook al heeft de verzoekende partij de indruk dat ze gezocht werd en niet objectief beoordeeld, dat blijkt niet uit de stukken, meer bepaald niet uit de gewisselde e-mails, waar integendeel uit blijkt dat de verzoekende partij op professionele en zorgvuldige manier begeleid werd.

De suggestie dat de verzoekende partij het slachtoffer was van pesterijen vindt alleszins geen steun in de aan de Raad voorgelegde stukken.

De klachten in verband met gebrek aan onpartijdigheid, gebrek aan professionalisme - de verzoekende partij maakt niet duidelijk en de Raad ziet niet in waarom het ontbreken van een EHBO-atteest de rechtmatigheid van de bestreden beslissingen zou kunnen beïnvloeden - en pesterijen zijn niet gegrond.

De klachten dat de decaan niet gehandeld zou hebben zoals van een vertrouwenspersoon mag worden verwacht, en dat de klachten niet naar behoren werden onderzocht (het niet beantwoorden van een e-mail van de moeder van de verzoekende partij), zijn, zo al bewezen, evenmin van aard de rechtmatigheid van de aangevochten beslissingen in welk opzicht dan ook te beïnvloeden.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 15 juni 2012 genomen door de examencommissie waarbij de evaluatie 7/20 voor het opleidingsonderdeel Stage behouden blijft en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 16 juli 2012 waarbij het intern beroep van de verzoekende partij ontvankelijk maar niet gegrond werd verklaard blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb.nr.2012/088

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/158 – 23 augustus 2012

Inzake

hebbende als raadsman meester

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 23 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'bar65 bachelorproef' en niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding 'bachelor architectuur' en tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde jaar van de academische bachelor in de architectuur.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 26 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'bar65 bachelorproef' en niet geslaagd werd verklaard voor de opleiding 'bachelor architectuur'. Verzoekende partij heeft voor het opleidingsonderdeel 'bar65 bachelorproef' 7/20 behaald. Dit opleidingsonderdeel bestaat uit 2 delen: 'bar65 bachelorproef -jaarwerk' (12/20) en 'bar65 bachelorproef -jury' (5/20) (het gewogen gemiddelde werd genomen van de deeltijfers in een verhouding 3/7).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2012 een intern beroep in bij de departementale beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de departementale beroepscommissie op datum van 13 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de betrokken docent een nieuwe beslissing moet nemen omtrent de toekenning van een (al dan niet gewijzigd) examencijfer voor het dealexamen 'bar65 bachelorproef-jaarwerk'. Het examencijfer voor 'bar65 bachelorproef-jury' blijft evenwel behouden vermits het intern beroep voor het overige ongegrond is. Het examencijfer voor het opleidingsonderdeel 'bar65 bachelorproef' dient dus opnieuw te worden

samengesteld, volgens eenzelfde gewogen gemiddelde van 5/20 voor 'bar65 bachelorproef-jury' met een gewicht van 7, en van een al dan niet gewijzigd cijfer voor 'bar65 bachelorproef-jaarwerk' met een gewicht 3.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 16 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5 Bij brief van 21 augustus 2012 deelt de verwerende partij mee dat na nieuwe deliberatie de verzoekende partij geslaagd werd verklaard en haar diploma heeft gekregen.

3.6 Bij mail van 22 augustus 2012 verklaart de verzoekende partij dat zij niet verder insisteert op het ingestelde beroep. De Raad begrijpt dit als een verzoek tot afstand van het beroep. De Raad ziet geen reden om de afstand niet te bewilligen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 28 augustus 2012

Rolnr. 2012/111 – 28 augustus 2012

Inzake

hebbende als raadsman meester

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zittingen van 17 en 28 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij:
.....
.....
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 27 juni 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Op 27 juni 2012 werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard.
Het beroep betreft het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel praktijk deel 2.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 5 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard. Het behaalde cijfer van 9/20 werd bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het eindsyntheseverlag een evenwichtige weergave is van de observaties die in de loop van de stage zijn gedaan door de mentoren, de bezoekende docenten en de stagebegeleider. Uit de schriftelijke feedback van alle betrokken partijen blijkt dat zij in haar functioneren als aspirant leerkracht onvoldoende evolutie heeft gemaakt om het competentieniveau van het tweede jaar te behalen zoals weergegeven in het informatieboek.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Op de zitting van 17 augustus 2012 werd beslist om de zaak uit te stellen naar de zitting van 28 augustus 2012 voor een behandeling ten gronde. In die zin werd een aangepaste procedurekalender opgesteld.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 3 juli 2012. De beslissing werd op 5 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2012, op 9 juli 2012 aangetekend verstuurd. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 11 juli 2012.

Het beroep van 13 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel, de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst op het feit dat zij vorig academiejaar voor de betreffende stage niet was geslaagd voornamelijk omdat praktische vaardigheden nog moesten bijgeschaafd worden.

Verzoekende partij toonde huidig academiejaar een snelle en positieve evolutie; nochtans werd zij opnieuw wegens beweerde onvoldoende praktische vaardigheden niet geslaagd verklaard.

Verzoekende partij wijst op de discrepantie met wat uit de verslagen van de begeleidende leerkrachten blijkt (welke zeer positief zijn) en zoals blijkt uit haar voorbereidingen voor de lessen.

Verzoekende partij wijst erop dat ook het lesgeven zeer positief geëvalueerd werd, mits nog enkele werkpunten, wat logisch is.

Verzoekende partij benadrukt dat omwille van één uur aanwezigheid van een evaluerende stagebegeleider op het einde van haar stage, zij een negatieve stage krijgt. Zij wijst ook op een ander evaluatiemoment door een andere stagebegeleider, dat wel positief was. Er is geen duidelijk lijn te zien. En er is tegenstrijdigheid met de beoordeling van de mentoren die wijzen

op een snelle en positieve evolutie. In de uiteindelijke evaluatie werd geen enkel punt weerhouden.

Verzoekende partij wijst op haar motivatie die ook niet betwist wordt door de instelling. De geplande bijkomende lesvoorbereiding om haar capaciteiten te tonen ging niet door omdat de stagebegeleider dit niet kon plannen in haar agenda.

Verzoekende partij stelt dat de kritiek op haar spelling in sterk contrast staat met de goede beoordelingen (10/20 en 14/20) die zij behaalde voor de examens op het vak Nederlands. Zij wijst erop dat zij haar opleiding zonder problemen kon afronden met voldoening op alle theoretische vakken.

Verzoekende partij wijst er tot slot op dat zij pas na herhaaldelijk aandringen een exemplaar van het verslag ontvangt dat de basis vormt van de negatieve evaluatie. Tevens stelt ze vast dat dit pas naderhand is opgesteld nadat zij een laatste gesprek heeft gehad. Zij wijst ook op de gebrekkige begeleiding van de instelling.

Samenvattend stelt verzoekende partij:

- dat zij over de nodige vaardigheden beschikt om als geslaagd te worden verklaard voor de opleiding;
- dat de beslissingen niet voldoende objectief getoetst zijn en door de feiten worden tegengesproken;
- dat de huidige beslissing kennelijk onredelijk is gezien ze geen rekening houdt met de opmerkingen van de mentoren die lijnrecht tegenover deze van de stagebegeleider staan.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst vooreerst op het stage-informatieboek waarin het competentiekader van het tweede jaar van de opleiding Bachelor Lager Onderwijs is weergegeven.

Zij wijst op het eindsyntheseverslag van de examencommissie met een evenwichtige weergave van de observaties die in de loop van de stages werden gedaan door de mentoren, de bezoekende docenten en de stagebegeleidster. Uit de schriftelijke feedback van alle betrokken partijen blijkt dat de student dit jaar competentieniveau 2 niet bereikt heeft zoals weergegeven in het stage-informatieboek.

Verwerende partij stelt dat reeds in het tussentijds syntheseverslag van 2 februari 2012 de werkpunten zeer concreet verwoord worden. Er werd code rood toegekend.

De examencommissie heeft op het einde van het jaar deels dezelfde en ook andere tekorten vastgesteld. Dit kan duidelijk aangetoond worden met verslagen van mentoren en docenten, de stagemap en het examen didactisch atelier.

Verwerende partij wenst ook in te gaan op de andere grieven die de verzoekende partij verwoordt in haar klachtenbrief:

- Verzoekende partij heeft tijdens het academiejaar 2011-2012 een positieve evolutie doorgemaakt en ze is gemotiveerd. Maar een goede motivatie alleen leidt niet automatisch tot een credit.
- Er zijn wel positieve elementen weergegeven. Maar ook de mentoren wijzen op problemen wat het lesverloop betreft. De uiteindelijke schriftelijke evaluatie geeft een verantwoording weer voor het toegekende cijfer (9/20).
- De ochtend voor het nieuwe aangekondigde bezoek werd de school door de stagebegeleider gewaarschuwd dat het bezoek toch niet mogelijk was omwille van agendaproblemen.
- Het vak Nederlands betreft het onderwijsvak Nederlands en hierin komen alle zaken aan bod die de leerkracht moet onderwijzen aan de leerlingen. Het gaat vooral om de didactiek van het onderwijsvak. De eigen spellingvaardigheid is echter wel van belang tijdens het vak 'praktijk: deel 1, deel 2, deel 3'. In dit vak wordt de spellingvaardigheid van de student wel mee betrokken in de evaluatie.
- Studenten kunnen een verslag opvragen bij de examinatoren op de door het departement voorziene examenbespreking. Op donderdagnamiddag 28 juni had de verzoekende partij de mogelijkheid om feedback te vragen over het examen didactisch atelier bij de desbetreffende docenten. Hiervan heeft ze géén gebruik gemaakt. De studenten krijgen geen schriftelijk verslag van het mondeling examen. Enkel op vraag wordt er een verslag opgemaakt op basis van de nota's van de examinatoren.

-Verzoekende partij moet nog opleidingsonderdelen met een totale omvang van 50 studiepunten afleggen (praktijk deel 2 inbegrepen) alvorens in aanmerking te kunnen komen om de opleiding af te ronden.

Het feit dat zij de theoretische vakken zonder problemen kon afronden met voldoening doet hier niet ter zake. De student kreeg een 9/20 voor het opleidingsonderdeel praktijk deel 2 omdat ze niet het voorziene competentieniveau voor praktijk deel 2 behaalde.

Verwerende partij wijst tot slot op de ECTS-fiche waarin duidelijk staat omschreven wanneer een student een onvoldoende kan scoren voor het eindcijfer voor Praktijk deel 2.

De student kan een onvoldoende halen voor praktijk deel 2 wanneer er ten eerste bij de lesbezoeken van docenten één of meerdere lessen < 10 zijn op het totaal van een les en/of twee of meer keer een onvoldoende wordt behaald op één en dezelfde rubriek in verschillende geziene lessen en/of meer dan drie onvoldoendes worden behaald op verschillende rubrieken in verschillende geziene lessen. Er werd een onvoldoende behaald voor het onderdeel didactisch atelier.

Verzoekende partij behaalde een 7/20 voor de les op 9 mei 2012 en behaalde een 8/20 voor het onderdeel didactisch atelier.

Verzoekende partij

Verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota wat de begeleiding betreft dat nader onderzoek aangeeft dat verwerende partij hierbij al te kras te werk gaat.

Zij verwijst naar enkele citaten uit negatieve evaluaties waarin de woorden "soms" en "sommige" niet voor niets opgenomen worden in voormelde evaluaties.

Het zijn uitzonderingen op de regel, vandaar de opname bij de evaluaties.

Verzoekende partij benadrukt dat dit niet volstaat om haar negatief te waarderen.

Zij benadrukt dat zij wel degelijk een grote evolutie doormaakte. Zij verkreeg zoals verwerende partij zelf stelt ook vele positieve opmerkingen tijdens haar evaluatiemomenten ... ;

Verzoekende partij stelt dat de bewering van de verwerende partij dat dit niet voldoet vermits zij nog een aanzienlijke stageperiode dient te doorlopen, naast de kwestie is vermits deze stageperiode verloopt in het volgende academiejaar.

Haar wordt de kans ontzegd om de opleiding af te ronden of toch ten minste verder te doorlopen zodat zij haar toegenomen bekwaamheid op dit vlak nooit tot uiting kon brengen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe of de betwiste beslissing op regelmatig wijze tot stand gekomen is en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De betwiste evaluatie voor het opleidingsonderdeel "Praktijk deel 2" (9/20) steunt op drie observaties van lessen door docenten van verwerende partij en op de verslagen van twee mentoren (een voor elke stageperiode).

De evaluatie van de mentor van de eerste stageperiode (29 nov. - 2 dec. 2011) is "voldoende" en de evaluatie van de mentor van de tweede stageperiode (7 mei - 11 mei 2012) is globaal genomen "goed", met in de beide gevallen een aantal opmerkingen en werkpunten. De docenten hebben de lessen van verzoekende partij tweemaal geëvalueerd met 12/20 en eenmaal met 7/20. Het didactisch atelier werd gequoteerd met 8/20. De Raad verwijst ook naar het tussentijds syntheseverslag van 2 februari 2012 en naar de toelichting bij de eindbeoordeling van de docent-stagebegeleider.

Voor zoveel als nodig vestigt de Raad er de aandacht op dat het de docenten zijn, en niet de mentoren, die bevoegd zijn voor de evaluatie van de studenten en de verslagen van de mentoren een element zijn dat de docenten en dus ook de examencommissie, moeten betrekken in hun evaluatie.

De Raad stelt vast dat de quasi uitsluitend negatieve bewoordingen in de toelichting bij het eindcijfer en in de beslissing op intern beroep, de Raad niet toelaten na te gaan of en in welke mate rekening is gehouden met de positieve evaluaties van de mentoren en met de quoterings 12/20 door twee verschillende docenten-stagebegeleiders (25 oktober 2011 en 29 november 2011). In die omstandigheden is het voor de Raad niet mogelijk om uit te maken of verwerende partij al dan niet gehandeld heeft binnen de grenzen van de redelijkheid.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 27 juni 2012 en de beslissing van 5 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 7 september 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/160 – 28 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

.....

.....

- de verwerende partij: meester

.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel "Begeleide Beroepspraktijk 3-4" en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

De examencommissie besliste dat de verzoekende partij niet geslaagd was voor alle opleidingsonderdelen uit het inschrijvingsprogramma: herkansing in de tweede examenperiode. Verzoekende partij heeft immers 8/20 behaald voor het opleidingsonderdeel "Begeleide Beroepspraktijk 3-4".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond.

De interne beroepsbeslissing werd als volgt gemotiveerd:

'Gezien :

- het ingesteld beroep de examenbeslissing over het opleidingsonderdeel "Begeleide Beroepspraktijk 3 - 4" betreft.

- Studente 8/20 behaalde voor dit opleidingsonderdeel

- Studente dit opleidingsonderdeel voor de tweede keer aflegt.
- De klacht de betwisting van de evaluatie van de stage en praktijkopdracht met permanente evaluatie inhoudt.
- Rubriek 1.3.2 in de stagehandleiding op pagina 13 vermeldt hoe geëvalueerd wordt.
- Studente in semester 1 een code groen behaalde in het consensusverslag weliswaar met veel opmerkingen over inhoud en organisatie.
- Studente beweert op alle tussentijdse observatieformulieren groene scores behaald te hebben waar dit na controle van de verslagen niet blijkt te kloppen.
- Studente op 23 november 2011 voor het functionele geheel "De Leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen" code rood behaalde.
- Studente voor de stage in het tweede semester in het consensusverslag een code rood behaalde.
- Studente voor de essentiële functionele gehelen "De Leraar als begeleider van leer - en ontwikkelingsprocessen", "De Leraar als inhoudelijk expert" en "De Leraar als organisator" code rood behaalde.
- Studente van het eerste naar het tweede semester van een groene naar een rode code evolueerde.
- Dit gemotiveerd werd door de onderwijsgegenden op basis van een gebrek aan evolutie.
- Studente op 8 mei 2012, na beëindiging van de stage, een afspraak had met de ombudspersoon.
- De ombudspersoon hierover een verslag heeft gemaakt.
- Dit verslag weergeeft dat goed geluisterd werd naar de studente en dat vervolgspraken werden gemaakt met de studieloopbaancoach (...), stagecoördinator (...), stagebegeleider (...) en meerdere keren met de ombudspersoon.
- Studente na deze interventies bij haar standpunt blijft dat enkel beoordeeld werd op de observatie tijdens de laatste dag van de stage.
- Reeds op dag twee van de stage (24.4.2012) een observatieformulier werd opgemaakt door (...), stagebegeleider, waar heel wat oranje onderdelen te vinden waren alsook rode codes voor facetten van het onderdeel "Leraar als begeleider en ontwikkelingsprocessen". Dit observatieformulier bevat meerdere opmerkingen en tips waaraan de studente moest werken om week 2 tot een goed einde te brengen. Tijdens week 2 waren de belangrijkste facetten van de essentiële functionele gehelen oranje of rood.
- Studente beweert tevens voor alle opleidingsonderdelen van "het derde jaar" behalve "Begeleide Beroepspraktijk 5-6" geslaagd te zijn.
- Na onderzoek van de studieloopbaan blijkt dit niet te kloppen. Studente moet nog slagen voor de opleidingsonderdelen "Onderwijs en Maatschappij 5", "Professionele Bachelorproef 6", "Vrijzinnig Humanisme 6" en "Muzische werken: Illustratie en animatie 6".

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep. Verzoekende partij heeft op maandag 23 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 juli 2012.

Het beroep van 27 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname

van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er fouten staan in de beslissing op intern beroep.

Verzoekende partij werpt op dat zij in november 2011 op alle onderdelen 'groen' scoorde en geen code 'rood' kreeg.

Verzoekende partij merkt op dat zij in de tussentijdse papieren een rode score kreeg op "rode draad" en papierwerk.

Verzoekende partij verwijst naar het feit dat er in de eerste week verschillende opmerkingen werden gegeven waaraan in de tweede week dagelijks werd gewerkt.

De tweede week werden oranje scores van de eerste week veranderd naar rode (voor 'leraar als begeleider van leer-en ontwikkelingsprocessen'.)

Verzoekende partij geeft nog aan dat de tweede week een zeer korte week was (maandag en dinsdag vrijaf, woensdag leuke dag, donderdag uitstap en vrijdag een zeer drukke dag.)

Tenslotte stelt verzoekende partij dat zij al de vakken die zij mocht doen van het derde jaar ook met succes heeft afgelegd.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de argumenten aangehaald op intern beroep herhaalt in het beroep voor de Raad. Het beroepscollege heeft hier uitgebreid op geantwoord en de argumenten van het beroepscollege worden niet weerlegd.

Verwerende partij geeft verder aan dat de uiteenzetting van verzoekende partij met betrekking tot de tweede week niet relevant is, vermits dit feitelijkheden zijn waarvan niet wordt aangetoond hoe deze de beslissing kunnen beïnvloeden. Het zijn bovendien juist die feitelijke omstandigheden waarmee elke kleuterjuf te maken krijgt en waar ze dus gepast moet op kunnen reageren.

Verwerende partij stelt dat enkel kan worden vastgesteld dat de evaluatieverslagen een correcte weerspiegeling en beoordeling zijn van de observatieverslagen.

Verder brengt verwerende partij de aanvragen voor een individueel studietraject voor en het verzoek tot wijziging van het studieprogramma, waaruit blijkt voor welke vakken verzoekende partij was ingeschreven. Deze vakken stemmen overeen met het rapport.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zich niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij om de evaluatie van de stage over te doen. De Raad mag enkel nagaan of de beoordeling regelmatig is gebeurd binnen de grenzen van de redelijkheid.

In voorliggend geval betwist verzoekende partij de quotering 8/20 voor het opleidingsonderdeel "Beroepspraktijk 3-4" door o.m. te verwijzen naar de positieve vermeldingen van haar lessen door de observatoren van de stagescholen en de evaluatie van de docenten, met uitzondering van de evaluatie van een les bijgewoond op 4 mei 2012 door de docente-stagebegeleidster.

De Raad wijst erop dat het docenten zijn, en niet de mentoren, die bevoegd zijn voor de evaluatie van de studenten en de verslagen van de mentoren of observatoren van de stagescholen een element zijn dat de docenten en dus ook de examencommissie dienen te betrekken in hun evaluatie.

In voorliggend geval blijkt, naar het oordeel van de Raad, niet waarop verwerende partij zich heeft gesteund om tot een negatieve beoordeling te komen en op welke wijze de beoordelingen van de mentoren of observatoren in de beoordeling betrokken zijn. De Raad merkt op dat er geen eindevaluatieverslag is voorgelegd en is van oordeel dat de bestreden beslissing (8/20) onvoldoende is gemotiveerd om deze redelijkerwijs te kunnen begrijpen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De initiële studievoortgangsbepaling en de beslissing genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 7 september 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/161 – 28 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 28 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
.....

- de verwerende partij: mr.
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de Algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de opleiding: "Bachelor in het Onderwijs: Secundair Onderwijs – Klasgroep SO-LO".

Naar aanleiding van de eerste examenkans werd verzoekende partij niet geslaagd verklaard. Huidig beroep betreft specifiek het opleidingsonderdeel 'Begeleide Beroepspraktijk Wiskunde 2' waarop verzoekende partij een 9/20 behaalde.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling tegen de resultaten van haar stage Wiskunde en vakdidactiek Wiskunde. Zij vroeg tevens om gehoord te worden.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen directeur (niet gedateerd) werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

" Gelet op :

- Het feit dat de klacht correct werd ingesteld t.a.v. de algemeen directeur, voorzitter van het intern beroepscollege, zoals voorzien in de procedure gesteld door de Algemene Onderwijsregeling.
- Het feit dat de procedure in het departement correct werd nageleefd.

Gezien :

- student bezwaar aantekent tegen de resultaten voor de opleidingsonderdelen "Wiskunde vakdidactiek 2" en "Begeleide Beroepspraktijk Wiskunde 2".
- Student 9/20 behaalde voor beide opleidingsonderdelen.
- Student in zijn bezwaar op geen enkele manier toelicht waarover zijn betwisting specifiek gaat.
- Het intern beroepscollege onderzocht hoe de punten samengesteld en gemotiveerd werden.
- Het opleidingsonderdeel "Wiskunde Vakdidactiek 2" enerzijds voor 75% geëvalueerd wordt met een kennistoets en anderzijds voor 25% met een projectopdracht met permanente evaluatie.
- De evaluatiepunten voor het opleidingsonderdeel Wiskunde Vakdidactiek 2 gemotiveerd werden door de onderwijsgeven.
- Het opleidingsonderdeel "Begeleide Beroepspraktijk Wiskunde 2" voor 100% geëvalueerd wordt met een stage en een praktijkopdracht met permanente evaluatie.
- De evaluatiepunten voor het opleidingsonderdeel "Begeleide Beroepspraktijk Wiskunde 2" gemotiveerd werden door de onderwijsgeven.
- De lector wiskunde en didactiek wiskunde schriftelijk verklaart dat tijdens het feedback gesprek met de student gepoogd werd te duiden waarom een onvoldoende werd behaald.
- Tijdens dit gesprek positieve en negatieve elementen werden aangehaald waardoor de student 9/20 behaalde.'

De beslissing op intern beroep werd - aldus de verwerende partij - overgemaakt bij schrijven van 9 juli 2012 aan verzoekende partij.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 3 juli 2012. De beslissing werd op 9 juli 2012 per schrijven overgemaakt.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep, verzonden op 9 juli 2012. Verzoekende partij verklaart ter zitting kennis te hebben genomen van deze beslissing op maandag 23 juli 2012. Uit de stukken blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft genomen van de beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 24 juli 2012. Vermits de termijn eindigt op zaterdag 28 juli 2012, wordt de termijn verlengd tot maandag 30 juli 2012.

Het beroep van 30 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het hoorrecht en het onpartijdigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt ten eerste dat zij niet werd opgeroepen ter zitting om haar bezwaren duidelijk te maken.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat de lector wiskunde dit onderdeel zeer subjectief en met te veel persoonlijke gevoelens heeft beoordeeld. Verder brengt zij geen concrete gegevens aan in haar beroepschrift.

Zij vraagt om het hele relaas te kunnen toelichten zodat een onafhankelijke commissie kan oordelen of de lector al dan niet objectief geoordeeld heeft of niet.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat bij gebreke aan enige grief het intern Beroepscollege summier gemotiveerd heeft en verwezen wordt naar de voorliggende stukken.

Ook naar aanleiding van het extern beroep wordt niet gemotiveerd waarom de beslissing van het intern Beroepscollege en of de examencommissie fout zou zijn.

Verzoekende partij beperkt zich door te stellen dat de lector wiskunde subjectief zou zijn geweest zonder toe te lichten waaruit dit zou moeten blijken. Zij stelt dit mondeling te zullen toelichten.

Verwerende partij stelt dat zij zich hierop evident niet kon verdedigen. Uit het tegensprekelijk karakter van de huidige procedure volgt dat partijen voorafgaand aan het mondelinge debat al hun argumenten schriftelijk meedelen in een nota.

Het kan niet om eenvoudigweg te stellen dat men ter zitting, wel zal toelichten.

Verwerende partij merkt ten tweede volledigheidshalve op dat de procedure op intern beroep geen hoorplicht of hoorrechten van de student voorziet.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat de argumenten die verzoekende partij aanhaalt om de vernietiging te vragen van de beslissing die door verwerende partij op intern beroep is genomen, zodanig summier en zonder uitleg zijn verwoord dat het voor de Raad niet mogelijk is te onderzoeken wat verzoekende partij bedoelt met de bewering dat het onderdeel wiskunde “zeer subjectief en met teveel persoonlijke gevoelens” werd beoordeeld.

Temeer daar uit de voorgelegde stukken, onder meer de verbeterde examenkopie van het opleidingsonderdeel ‘wiskunde vakdidactiek 2’, niet blijkt dat de beoordeling onredelijk is gebeurd.

Het middelonderdeel is wat dat punt betreft ongegrond.

De Raad vestigt er de aandacht op dat verzoekende partij in voorliggend geval niet verwijst naar enige bepaling die het Interne Beroepscollege verplicht om de student(e) voorafgaandelijk of bij de behandeling van het intern beroep te horen. Verzoekende partij heeft wel de gelegenheid gehad om haar argumenten schriftelijk toe te lichten. De Raad is in die omstandigheden van oordeel dat het niet onredelijk is dat het Interne Beroepscollege heeft geoordeeld dat het voldoende was voorgelicht om de argumenten uitgebreid en onderbouwd te weerleggen en de bestreden beslissing te nemen.

Het middelonderdeel is niet gegrond.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 28 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 30 augustus 2012

Rolnr. 2012/092-159 – 30 augustus 2012

Inzake

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 augustus 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij 'afwezig' werd genoteerd voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk onderwijsvak Informatica'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede traject van de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing dat er 'afwezig' werd genoteerd voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk onderwijsvak Informatica'.

3.2. Verzoekende partij stelde volgens verwerende partij geen intern beroep in. Verzoekende partij stelt echter zelf dat zij op 4/7/2012 een aangetekend schrijven heeft gericht aan de onderwijsinstelling, maar dat de verwerende partij hier niet op heeft gereageerd.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 juni 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Bij aangetekend schrijven van 26 juli 2012 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Argumenten van de partijen

Verwerende partij stelt dat zij nooit een intern beroep van de verzoekende partij heeft ontvangen. Conform art. II.15 van het Aanvullingsdecreet dient nochtans eerst het intern beroep te worden uitgeput. Van deze bepaling werd ook duidelijk melding gemaakt op het puntenbriefje. Onder verwijzing naar artikel 68 van het Onderwijs- en Examenreglement wordt gestipuleerd dat iedere klacht moet worden ingesteld bij de Interne Beroepscommissie met kennisgeving van de vervaltermijn van 5 dagen. Tevens wordt aangegeven dat na uitputting van de interne beroepsprocedure desgevallend beroep kan worden ingesteld bij de

Raad.

Er werd nooit een intern beroep ingediend bij de onderwijsinstelling dus dit kon uiteraard ook niet worden beantwoord. Volgens de verwerende partij is het beroep dan ook onontvankelijk.

Verzoekende partij stelt dat zij op 4/7/2012 een aangetekend schrijven heeft gericht aan de onderwijsinstelling, maar dat de verwerende partij hier niet op heeft gereageerd.

Beoordeling door de Raad

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.24 en II.13 van het Aanvullingsdecreet^[1].

De modaliteiten om beroep in te stellen werden uitdrukkelijk vermeld op het puntenbriefje.

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat de verzoekende partij een intern beroep heeft ingediend bij de onderwijsinstelling, terwijl het instellen van een intern beroep een voorwaarde is voor het instellen van een beroep bij de Raad.

De Raad beslist derhalve dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat de beroepen van onontvankelijk zijn.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jan Geens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

^[1] Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 14 september 2012

Rolnr. 2012/125 – 14 september 2012

Inzake
.....,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
.....,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 september 2012.

De partijen zijn niet ter zitting verschenen.

De Raad heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de mail van verzoekende partij van 10 september 2012 en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Project 4' en tegen de beslissing van 10 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de richting beeldende kunsten, afstudeerrichting fotografie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel 'Project 4'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2012 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar niet gegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp

Vermits verzoekende partij, per mail van 10 september 2012, afstand doet van haar

vordering en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 september 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2012/173 – 14 september 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 september 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'praktijk onderwijsvak lichamelijke opvoeding' en tegen de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede traject van de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (lichamelijke opvoeding en bewegingsrecreatie).

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 28 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'praktijk onderwijsvak lichamelijke opvoeding'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 augustus 2012 per mail een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 16 augustus 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de vervaltermijn van 5 kalenderdagen voor het aantekenen van intern beroep overschreden werd. Het beroep werd immers ingesteld op 10 augustus 2012, terwijl de studievoortgangsbeslissing op 28 juni 2012 werd bekend gemaakt. Tevens wordt in de beslissing op intern beroep gestipuleerd dat de modaliteiten zoals opgenomen in de onderwijs- en examenregeling niet werden gerespecteerd. De verzoekende partij heeft geen beroep ingesteld per aangetekend brief of per persoonlijk schrijven afgegeven op het secretariaat van de algemeen directeur.

De klacht van verzoekende partij is dan ook onontvankelijk qua termijn en qua vorm.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 20 augustus 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 augustus 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De vraag of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 augustus 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 16 augustus 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 20 augustus 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 21 augustus 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 augustus 2012.

De termijn eindigde op 26 augustus 2012 maar aangezien dit een zondag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 27 augustus 2012.

Het beroep van 27 augustus 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 16 augustus 2012 het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk verklaard.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 16 augustus 2012 het beroep terecht als onontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wenst dat de klacht ernstig wordt bekeken en geeft aan geen 9/20 voor de stage te verdienen.

Verzoekende partij werpt op dat zij binnen de 5 dagen de klacht kenbaar heeft gemaakt via de telefoon. Vanuit Zwitserland heeft de verzoekende partij immers naar de ombudsdienst gebeld.

Verzoekende partij merkt op dat zij op hoogtestage was in Zwitserland en het topsportstatuut heeft. Het was onmogelijk om vanuit Zwitserland een aangetekend schrijven te sturen vermits zij een belangrijke wedstrijd had waar zij zich op moest focussen en een aangetekend schrijven vanuit Zwitserland niet goedkoop is.

Verzoekende partij stelt dat het niet versturen van het intern beroep binnen de 5 kalenderdagen niet de essentie is van haar situatie als topsporter. Dit resultaat brengt de ontwikkeling van de verzoekende partij in gedrang.

Verwerende partij stelt dat zij de bepalingen uit de onderwijs- en examenregeling correct heeft toegepast. Conform art. van de onderwijs- en examenregeling dient een verzoek tot heroverweging van een studievoortgangsbeslissing te worden ingesteld binnen de 5 kalenderdagen. De resultaten werden bekend gemaakt op 28 juni 2012, wat ook blijkt uit de informatiebundel. Het gaat om een vervaltermijn, zodat het verzoek van 10 augustus 2012, volkomen terecht als laattijdig werd beschouwd.

Tevens geeft verwerende partij aan dat de klacht aangetekend moet worden verstuurd of

moet worden afgegeven op het secretariaat van de algemeen directeur. In casu heeft verzoekende partij enkel een mail verstuurd, zodat ook om deze reden het verzoek onontvankelijk was.

Tenslotte stelt verwerende partij dat het gegeven dat verzoekende partij het statuut van topsporter heeft, geen verschil maakt. Dit statuut ontslaat verzoekende partij er uiteraard niet van om de decretale regeling, duidelijk aangegeven op het puntenbriefje, te volgen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij betwist niet dat volgens het examenreglement het intern beroep bij aangetekende brief of door afgifte op het secretariaat en binnen de 5 kalenderdagen had moeten worden ingesteld. Dit wordt ook gestipuleerd op het puntenbriefje.

Verzoekende partij ontkent niet dat deze formaliteiten niet vervuld waren.

Uit de argumenten van de verzoekende partij kan worden opgemaakt dat zij, om het niet instellen van een tijdig intern beroep bij aangetekende brief te verantwoorden, zich beroept op overmacht.

Overmacht is "een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden." (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan).

Het feit dat de verzoekende partij in het buitenland was, maakt geen overmacht uit, daar de verzoekende partij niet aantoont dat het haar niet mogelijk was om vanuit het land waar zij verbleef bij aangetekende brief tijdig een intern beroep in te dienen.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk doch niet gegrond is.

De beslissing van 16 augustus 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 september 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2012/176 – 14 september 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 september 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing, in opvolging van het besluit nr. 2012/137 van de Raad, waarbij het examenresultaat van verzoekende partij van 69,80% wordt herbevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde traject van de bachelor of arts in geschiedenis.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling waarbij de examenresultaten van de verzoekende partij werden vastgesteld. Afgelopen academiejaar heeft de verzoekende partij als uitwisselingsstudente gestudeerd aan de in Vancouver Canada. Zij behaalde 73% aan de en dit werd door de verwerende partij omgezet naar 69,28%. Hierdoor werd het eindpercentage van de afgelopen 3 academiejaren 69,80%.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2012 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Vicerector studentenbeleid op datum van 13 juli 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de omzettingstabel sedert 2008-2009 wordt gehanteerd. Verder wordt gestipuleerd dat de studenten bij de infosessie bij aanvang van de uitwisseling en via het elektronisch leerplatform op de hoogte worden gebracht dat de faculteit met vaste omzettingstabellen werkt. De omzettingstabel van kwam tot stand door groepswijze vergelijking van resultaten van de verwerende partij met resultaten van de De omzettingstabel lag op voorhand vast en de studenten werden ervan op de hoogte gebracht. De omzettingstabel werd rechtlijnig toegepast en de examenresultaat werd

correct vastgesteld en blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 13 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit 2012/137 van de Raad dd. 17 augustus 2012 werd het volgende gestipuleerd:

'...Verzoekende partij beklaagt er zich over dat de systematische wijze waarop de omzettingstabel is toegepast niet het onderwerp uitmaakt van een deliberatieve beslissing van de examencommissie en het resultaat de uitslag is van een rekenkundige bewerking . Zonder in te gaan op het rechtskarakter van de omzettingstabel is de Raad samen met verzoekende partij van oordeel dat een loutere rekenkundige omzetting de examencommissie niet ontheft van haar taak om in een individueel geval een gemotiveerde uitspraak te doen over de punten die aan de student worden toegekend.'

3.6. Verwerende partij deelde bij schrijven van 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing mee in opvolging van besluit R.Stvb.nr. 2012/137 van de Raad. In deze beslissing werd het volgende gestipuleerd:

'We hebben kennis genomen van de beslissing van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen omtrent uw dossier. In deze beslissing stelt de Raad dat het gebruik van een rekenkundige omzettingstabel de examencommissie van de Bachelor Geschiedenis niet ontheft van haar taak om in een individueel geval een gemotiveerde uitspraak te doen over de punten die aan de student worden toegekend. Derhalve werd aan de (...) gevraagd om uiterlijk op 31 augustus een nieuwe beslissing te nemen. Op basis van deze uitspraak werd aan de examencommissie van de Bachelor Geschiedenis gevraagd het aan u toegekende percentage voor het Bachelordiploma opnieuw te evalueren om zo te komen tot een gemotiveerde uitspraak rekening houdend met uw individuele situatie. Een gedetailleerde uitwerking van de verschillende aspecten die bij het nemen van een nieuwe beslissing in uw dossier aan bod kwamen, is terug te vinden in de bijlage. Ter verdere duiding vindt u hieronder een overzicht van de aspecten ter motivering van de nieuwe beslissing.

Om na te gaan of u in uw individuele dossier nadelen hebt ondervonden van de omzettingsschaal die door de examencommissie bij de interpretatie van de in behaalde resultaten gehanteerd wordt, werden verschillende invalshoeken bekeken.

1. Uit een situering van Leuvense Letterenstudenten die opleidingsonderdelen aflegden aan, blijkt dat een gebruik van de ECTS-grading nadeliger zou uitvallen in uw dossier. Zo is bij wijze van voorbeeld de omzetting van A- naar een 16/20, die in uw dossier werd gehanteerd, beduidend beter dan de 13/20 die stricto sensu uit een ECTS-gradinganalyse zou volgen.

2. Voor de analyse van de ECTS-grading is uitgegaan van de volledige verzameling van opleidingsonderdelen die Letterenstudenten aan hebben opgenomen. Daarbij is nagegaan of uw specifieke situatie als Bachelorstudent Geschiedenis hier enige afwijking op vertoont. Uit tabel 2a blijkt dat de verdeling van de examenresultaten van de Bacheloropleidingen niet afwijken van die van de Masteropleidingen. Tevens kan er geen beduidend verschil gevonden worden voor de opleiding Geschiedenis.

3. Vervolgens werd nagegaan of u zich in een nadelige situatie bevond omdat u een zwaarder programma gevolgd zou hebben dan andere Letterenstudenten. Hiertoe werd de gradatieschaal met waardenschalen op basis van honderdtallen gehanteerd. Uit deze analyse blijkt dat uw programma niet zwaarder was dan dat van een gemiddelde Bachelorstudent Letteren aan

4. Tenslotte werd uw gemiddelde score per academiejaar onderzocht. Hieruit blijkt dat in de trend die zich in uw resultaten voordoet geen exceptionele evolutie terug te vinden is. Uit vergelijking met de evolutie van resultaten van andere studenten blijkt dat een uitwisselingsprogramma in niet noodzakelijk een negatieve impact heeft op het totaalpercentage van de betrokken studenten.

5. Tenslotte wordt ook de evolutie over de jaren heen in kaart gebracht. Hieruit blijkt dat de schommelingen in opeenvolgende jaren niet van die aard zijn dat een jaarlijkse opwaartse

aanpassing zich opdringt.

Ten overvloede wens ik u er nogmaals op te wijzen dat voor de omzetting uitgegaan wordt van het principe dat de Leuvense cohortering van examenresultaten moet teruggevonden worden in de omgezette examenresultaten. Voor en wordt daarbij uitgegaan van de cohortering die de universiteiten zelf aanbrengen in lettercodes.

Op grond van de bovenstaande argumenten legt de examencommissie van de bacheloropleiding Geschiedenis in haar vergadering van 29 augustus 2012 de examenresultaten opnieuw vast conform de oorspronkelijke omzettingstabel. In mijn hoedanigheid als vicerector Studentenbeleid van de herbevestig ik, op grond van de herevaluatie van uw dossier en met inachtname van de grondige motivering, het percentage voor uw Bachelordiploma op 69,80%.'

3.7. Bij aangetekend schrijven van 5 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing van de verwerende partij in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld. Dit is conform met de bepalingen van artikel II.22, §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 31 augustus 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 31 augustus 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 3 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 september 2012.

Het beroep van 5 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat verwerende partij opnieuw de punten van aanpast waardoor verzoekende partij bijna 4% minder behaald heeft.

Verzoekende partij wenst een duidelijke motivatie voor het toepassen van een vermindering van de resultaten en van de gebruikte methode (en verwijst hiervoor naar artikel 89 OER). Er werd immers geen verklaring gegeven waarom de punten systematisch worden verminderd. Verwerende partij bewijst niet dat examens van de uitwisselingsstudenten systematisch hogere punten opleveren, wel integendeel uit de tabel van verwerende partij blijkt dat de resultaten perfect gespreid zijn.

Verzoekende partij stelt dat door de omzetting naar het puntensysteem op 20 er een zeer grote vermindering in de punten is vermits verzoekende partij verschillende keren 75% behaalde wat werd verminderd tot 70%.

Verzoekende partij stelt verder dat niet wordt gemotiveerd en niet wordt gespecificeerd welke gegevens de verwerende partij gebruikt om tot de omzettingsschaal te komen.

Verzoekende partij geeft aan dat haar gemiddelde hoger lag dan het gemiddelde van de studenten die dezelfde cursussen volgden. Verder geeft verzoekende partij aan dat de een selectie heeft doorgevoerd van de kandidaat studenten en dat de hoger

gerangschikt staat op de 'Times higher Education' dan verwerende partij. De vergelijking met de ECTS grading is bovendien irrelevant vermits verwerende partij zelf aangeeft deze schaal niet gehanteerd te hebben.

Verwerende partij geeft aan dat er geen 'uitstulpingen' zijn op de Gauss-curve en begrijpt dan ook niet dat de punten zonder enige verantwoording verminderd worden.

Verzoekende partij stelt dat er in de trend van haar resultaten geen exceptionele evolutie was en begrijpt dan ook niet waarom een vermindering van haar resultaten nodig was.

Verzoekende partij werpt op dat niet wordt gemotiveerd waarom een verandering in de punten noodzakelijk was. Er wordt ook een omzettingsschaal gebruikt waarvan de statistische methode onverantwoord is en bovendien niet met concrete cijfers wordt gestaafd, noch gemotiveerd.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie geen vermindering van de-punten toepast. De examencommissie heeft enkel nagegaan hoe de resultaten van verzoekende partij aan, haar situeerden tegenover de andere studenten aan, en die situering conform art. van het Onderwijs- en examenreglement vertaald in de termen van de aan de verwerende partij gebruikte puntenschaal. De verwerende partij gebruikt immers geen lettercodes of percentages, maar resultaten op 20. Verwerende partij stelt dat de Faculteit Letteren al sinds de invoering van het Erasmusprogramma een omzettingstabel gebruikt die op het principe van cohortering of een vergelijking van de distributie van examenresultaten gebaseerd is, en die in de loop van de jaren werd verfijnd. De meeste partneruniversiteiten zijn gemiddeld milder dan verwerende partij bij het toekennen van examenresultaten en het is niet wenselijk dat wie op uitwisseling geweest is systematisch hogere resultaten zou kunnen voorleggen, wat bij een strikt mathematische omzetting wel zou zijn.

Verwerende partij stelt verder dat bij het opstellen van de omzettingstabel m.b.t. gewerkt is met de volgende elementen:

- cijfermateriaal dat door ter beschikking was gesteld;
- cijfermateriaal van verwerende partij;
- de boodschap van docenten van beide kanten van de Atlantische Oceaan dat de Noord-Amerikaanse 'A' gelinkt moest worden aan een onderscheiding van verwerende partij; Op basis van het cijfermateriaal werd echter geoordeeld dat dat een te strenge omzetting inhield, en werd die link dus ook losgelaten;
- het principe dat er voor de resultaten vanuit o.a. gewerkt zou worden met de lettercodes.

Verwerende partij benadrukt dat de gehanteerde omzettingsschaal al vanaf 2008-2009 op identieke wijze wordt toegepast voor alle studenten die in vakken afleggen. De examencommissie heeft de cijfers van verzoekende partij opnieuw geëvalueerd, en heeft nagegaan of er individuele redenen waren om af te wijken van de normaal gehanteerde omzettingsschaal, wat in casu niet het geval was.

Verwerende partij stelt dat het cijfermateriaal ook opnieuw werd bekeken. Verwerende partij voegt een tabel toe waaruit blijkt dat dat voor het totaal van de 'undergraduate' vakken Geschiedenis van de conversietabel in zekere zin te streng is voor de omzetting van het-resultaat 'A+', maar dat hij nog altijd te mild is voor de omzetting van alle-resultaten gelijk aan of lager dan 'A-'. Aan de (met uitzondering van 'A+' en 'A') worden sneller hogere punten gegeven dan bij verwerende partij.

Verwerende partij voegt een tweede tabel toe waaruit blijkt dat er niet op een dergelijke milde manier punten zijn gegeven bij de vakken die verzoekende partij aan gevolgd heeft, maar de distributie van de examenresultaten is nog altijd van die aard dat de conversietabel haar niet benadeeld heeft. Ook hier komt duidelijk naar voor dat wanneer de omzettingstabel 15/20 zou geven aan de studenten die aan een 'B' gehaald hebben, zoals de verzoekende partij wenst, die studenten in een hogere categorie terecht zouden komen dan waar ze volgens de distributie van de examenresultaten recht op hebben. Er wordt immers 'B' of hoger toegekend aan 53.03% van de studenten, terwijl van de 'afstuderende' studenten van de BA Geschiedenis van verwerende partij er slechts 37.11% een score van 15/20 of meer haalt.

Verwerende partij stelt dan ook vast dat de huidige omzettingstabel nog steeds voldoet.

Verder geeft verwerende partij aan dat het niet alleen de studenten met goede examenresultaten zijn die op uitwisseling vertrekken. Bovendien is het niet de omzettingstabel die ervoor heeft gezorgd dat verzoekende partij dit academiejaar een lager percentage heeft dan vorig jaar, maar wel de resultaten die ze aan heeft behaald.

Verder geeft verwerende partij aan dat verzoekende partij inderdaad met haar-gemiddelde van 73% iets boven het 'klas' gemiddelde (72,25%) zit van het pakket aan vakken dat ze in gevolgd heeft, maar de afstand waarmee haar gemiddelde na de omzetting van haar punten in Leuven voorligt op het 'klas' gemiddelde van haar jaargenoten is zelfs nog groter (met het gemiddelde van 69,38% tegenover een klas-gemiddelde van 64,70%)

Tenslotte stelt verwerende partij dat de examencommissie zelf een bescheiden poging deed om een mogelijke verklaring voor de lagere cijfers van verzoekende partij te zoeken, en die een te zwaar programma als een mogelijke verschoningsgrond gezien zou kunnen hebben (reden waarom hierover een opmerking werd gemaakt in de beslissing).

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij beweert dat de quoteringen behaald aan de werden verminderd als gevolg van de omzetting van die quoteringen op de schaal van 20 zoals die van toepassing is aan de zonder dat hiervoor een deugdelijke motivering voorhanden is.

Zoals de Raad reeds heeft gezegd in de beslissing R.Stvb.nr. 2012/137 van 17 augustus 2012, gaat de Raad ervan uit dat studenten die deelnemen aan een uitwisselingsprogramma ingelicht zijn of ingelicht kunnen zijn over het feit dat de lokale buitenlandse quoteringen worden omgezet naar een quotering die van toepassing is aan de Verzoekende partij brengt geen afdoende bewijs aan dat zou kunnen aantonen dat zij niet ingelicht was of ingelicht kon zijn.

Verzoekende partij betwist dat de omzettingsregeling op een correcte manier is tot stand gekomen maar duidt niet aan dat verwerende partij de omzettingstabel foutief zou hebben toegepast.

Verwerende partij geeft in haar Antwoordnota een omstandige uitleg over de totstandkoming van de omzettingstabel en van de toepassing van de tabel m.b.t. de omzetting van de behaalde quoteringen aan de naar de schaal op 20.

De Raad beseft dat er meerdere technieken zijn om een omzettingstabel vast te stellen maar is van oordeel dat de wijze waarop een omzettingstabel wordt vastgesteld, behoort tot de beleidsautonomie van verwerende partij en de Raad daarin niet kan tussenkomen, behalve in het geval onomstotelijk vaststaat dat verwerende partij wettelijke en/of decretale regels heeft geschonden of manifest onredelijk heeft gehandeld.

Binnen zijn beperkte bevoegdheid en zonder zich in de plaats te mogen stellen van verwerende partij, is de Raad van oordeel dat verwerende partij in voorliggend geval noch de wettelijke noch de decretale bepalingen heeft geschonden en streng maar niet onredelijk heeft gehandeld bij het opstellen van de omzettingsregels en dat zij haar eigen regels correct heeft toegepast met dien verstande dat ze ook heeft onderzocht of er individuele redenen waren om af te wijken van de gehanteerde omzettingsschaal. Dit was naar het oordeel van de examencommissie in voorliggende zaak niet het geval.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 31 augustus 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 september 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting van 21 september 2012

Rolnr. 2012/174 – 21 september 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 september 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van de examencommissie Wiskunde, waarbij zij niet toegelaten wordt tot een tweede examenkans, nadat zij bij de studievoortgangsbepaling van 3 juli 2012, met onderscheiding geslaagd wordt verklaard voor het behalen van de academische graad van bachelor of Science in de wiskunde.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de Bachelor of Science in de wiskunde.

Na de eerste examenperiode verwierf zij voor alle opleidingsonderdelen van de bacheloropleiding een creditbewijs. Op 3 juli 2012 werd zij dan ook geslaagd verklaard voor het geheel van de bacheloropleiding, met de graad van onderscheiding.

Verzoekende partij stelde op datum van 6 juli 2012 een verzoek tot heroverweging in bij de voorzitter en ondervoorzitter van de examencommissie.

Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 12 juli 2012 werd gesteld dat niet op het verzoek kon worden ingegaan.

Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2012 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

De Raad vernietigde deze beslissing bij besluit R.Stvb.nr. 2012/116 van 7 augustus 2012, op

grond van de vaststelling dat de voorzitter van de examencommissie conform artikel 24.2 van het onderwijs- en examenreglement enkel bevoegd is om te oordelen over de ontvankelijkheid van het intern beroep, en niet over de gegrondheid ervan. Dit laatste komt aan de examencommissie zelf toe. De beslissing werd bijgevolg genomen door een niet bevoegd orgaan.

Het besluit stelde bovendien dat :

‘...In het belang van de rechtszekerheid de beslissing van de voorzitter van de examencommissie integraal wordt vernietigd, wat betekent dat hij zich opnieuw zal uitspreken over de ontvankelijkheid van het door de verzoekende partij ingestelde beroep, en zo hij het ontvankelijk bevindt, het beroep zal voorleggen aan de examencommissie voor een beslissing over de grond van de zaak.’

In uitvoering van dit besluit besliste de voorzitter van de examencommissie op 13 augustus 2012 dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk was, en dat de examencommissie in bijzondere zitting zou bijeenkomen om zich over de grond van de zaak uit te spreken. De examencommissie is vervolgens opnieuw bijeengekomen in zitting van 27 augustus 2012, waarbij na beraad de examencommissie unaniem het beroep ongegrond verklaarde:

‘[...]bevindt zich in de omstandigheden die worden geregeld in artikel van het onderwijs- en examenreglement, dat bepaalt dat een student die voor een opleidingsonderdeel een creditbewijs behaalt in de eerste examenzitting, over dat opleidingsonderdeel geen examen kan afleggen in de tweede examenzitting. Deze vaststelling volstaat om het beroep als ongegrond af te wijzen. De bepalingen van het voormelde artikel van het onderwijs- en examenreglement zijn duidelijk, en het is de examencommissie – als orgaan van actief bestuur – niet toegelaten van de toepassing ervan af te wijken of er vrijstelling van te verlenen. De concrete omstandigheden die [...], doen aan die vaststelling geen afbreuk. Nog daargelaten dat van deze omstandigheden geen enkel bewijs wordt voorgebracht, moet worden vastgesteld dat artikel van het onderwijs- en examenreglement niet in enige uitzondering voorziet. Het bedoelde artikel staat derhalve in de weg dat de examencommissie aan [...]het gevraagde zou toekennen. ...’

Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2012 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.5. Bij aangetekend schrijven van 31 augustus 2012 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De partijen hebben geen opmerkingen wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft.

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 31 augustus 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 27 augustus 2012, aangetekend verstuurd op 29 augustus 2012. De verzoekende partij heeft kennis genomen van deze beslissing op 30 augustus 2012. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 31 augustus 2012.

Het beroep van 31 augustus 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift en belang

De verzoekende partij betwist een studievoortgangsbepaling waarbij zij met onderscheiding werd geslaagd verklaard in de examens voor het behalen van de academische graad van bachelor of Science in de wiskunde en haar de mogelijkheid wordt ontzegd van een tweede examenkans. Haar middelen hebben betrekking op het feit dat zij voor de behaalde credits een tweede examenkans wil benutten. De Raad is van oordeel dat deze bepaling in ruime zin beantwoordt aan de invulling van het begrip examenbepaling welke een studievoortgangsbepaling is waarvoor de Raad op grond van artikel II.15 bis van het Aanvullingsdecreet^[1] bevoegd is.

De Raad heeft al eerder besloten dat de mogelijkheid om op een opleidingsonderdeel een hoger cijfer te halen dan vermeld staat op het creditbewijs en bijgevolg ook de mogelijkheid om een hogere graad te bekomen op zich een voldoende belang uitmaakt om een beroep in te stellen tegen een studievoortgangsbepaling, ook al heeft men het betreffende creditbewijs en het diploma al verworven.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het legaliteitsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, en het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

5.1.1.1 Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de bestreden bepaling in strijd is met artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet^[2].

Zij stelt ten eerste dat overeenkomstig artikel 29, §2 van het flexibiliseringsdecreet een student voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is, recht heeft op twee examenkansen in de loop van het academiejaar. Enkel 'indien de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat tweemaal wordt geëxamineerd, is dit niet mogelijk. Verzoekende partij benadrukt dat de door verwerende partij ingeroepen weigering echter niets te maken heeft met "de aard van het opleidingsonderdeel". Verwerende partij doet zelfs geen poging om haar weigering hierop te steunen.

Verzoekende partij stelt ten tweede dat haar geen tweede examenkans ontzegd worden op grond van artikel van het OER. "Een student die voor een opleidingsonderdeel een creditbewijs behaalt in de eerste examenzitting, kan over dat opleidingsonderdeel geen examen afleggen in de tweede examenzitting." Verzoekende partij benadrukt dat gelet op het voorgaande deze bepaling onwettig is, in de mate dat zij aan verzoekende partij een tweede examenkans ontzegt na het behalen van de nodige creditbewijzen. De betreffende reglementaire bepaling schendt het artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet.

Verzoekende partij wijst ten derde op de toepassing van artikel 31, §1 tweede lid van het Flexibiliseringsdecreet dat stelt dat een student niet kan verzaken aan een creditbewijs. De Raad oordeelde (R.Stvb.nr.2009/104) in dit verband dat deze regel dient te worden begrepen als strekkende tot bescherming van de student, en niet betekent dat de student van dat recht geen afstand kan doen. Dit kan de student ook doen na het behalen van het diploma. De onderwijsinstelling mag aan de student geen tweede examenkans ontnemen, ook al is zijn graad van verdienste intussen al vastgesteld.

Verzoekende partij verwijst ten vierde op de schending van het gelijkheidsbeginsel in dit verband. In het arrest van de Raad van State nr. 210.195 van 30 december 2010 werd het cassatieberoep tegen het betreffende besluit van de Raad verworpen. Een verbod tot verbetering van de graad van verdienste schendt het gelijkheidsbeginsel. De Raad van State oordeelde bovendien dat artikel 31, §1, tweede lid van het Flexibiliseringsdecreet inhoudt, dat een student wel degelijk kan deelnemen aan een tweede examenkans, maar dat die herkansing niet tot gevolg kan hebben dat een behaalde credit teniet wordt gedaan. Ook in

casu wordt het gelijkheidsbeginsel geschonden. Een student voor zover hij geen credit behaald heeft, beschikt over een onbeperkte mogelijkheid om zich in het kader van een tweede examenkans te verbeteren, waarbij de bepaling van de graad van verdienste tot zolang wordt uitgesteld, terwijl dit voor een student met een credit onmogelijk is. Dit is wel degelijk een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partij wijst ten vijfde op het feit dat het in het betreffende arrest van de Raad van State van 30 december 2010 ook besproken artikel van het OER van de onderwijsinstelling in kwestie - dat bepaalde dat de student geen aanspraak kon maken op een herdeliberatie van een reeds toegekende graad van verdienste- in het OER van verwerende partij niet is opgenomen waardoor zij nog minder reden heeft om dit recht op een tweede examenkans te ontfangen aan de verzoekende partij.

Verzoekende partij verwijst ook naar rechtsleer die op basis van vernoemd besluit van de raad en het arrest van de Raad van State tot het besluit komt dat "De student bijgevolg blijft de mogelijkheid hebben om ook nadat hij geslaagd is verklaard en zijn graad van verdienste is vastgelegd, opnieuw examen af te leggen voor een opleidingsonderdeel waarvoor hij een credit had verworven."

Verzoekende partij stelt tot slot dat verwerende partij in de bestreden beslissing geen poging onderneemt om te antwoorden op haar argumenten. Zij beperkt zich tot de stelling dat zij als orgaan van actief bestuur van artikel van haar OER niet toegelaten is om daar vanaf te wijken. Verzoekende partij benadrukt dat zij wel degelijk is gehouden om een onwettigheid die ten minste sinds de voormelde rechtspraak vaststaat, zonder uitstel dient te herzien en in overeenstemming te brengen met de betreffende decretale bepaling (artikel 29 van het Flexibiliseringsdecreet).

Daarmee wordt dit een flagrante onwettigheid die door de verwerende partij niet mag worden genegeerd. Verzoekende partij wijst op de wettigheidstoets van artikel 159 van de Grondwet.

5.1.1.2 Verwerende partij

Verwerende partij wijst op de toepassing van artikel van het onderwijs- en examenreglement dat luidt als volgt: "Een student die voor een opleidingsonderdeel een creditbewijs behaalt in de eerste examenzitting, kan over dat opleidingsonderdeel geen examen afleggen in de tweede examenzitting."

Aldus de verwerende partij sluit dit artikel uit dat de student die een creditbewijs behaalde in de eerste zitting, nog kan deelnemen aan de tweede zitting voor hetzelfde opleidingsonderdeel. Verwerende partij benadrukt dat deze bepaling geldt voor alle studenten, ongeacht of er tevens reeds een beslissing werd genomen aangaande de hen toegekende graad van verdienste.

Verwerende partij stelt ten eerste dat uit artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet niet volgt dat studenten die geslaagd zijn verklaard c.q. een credit hebben behaald, een afdwingbaar recht hebben op deelname aan de tweede examenkans. De ratio van artikel 29, §2 in zijn geheel moet aldus de verwerende partij anders worden gelezen.

Zij verwijst naar de tekst van artikel 29, §2 dat luidt als volgt: "§ 2. Een student heeft voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is, recht op twee examenansen in de loop van het academiejaar.

Indien de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat tweemaal wordt geëxamineerd, kan het in het eerste lid bedoelde recht niet tijdens hetzelfde academiejaar worden uitgeoefend. In dat geval moet de student zich voor het betreffende opleidingsonderdeel in een volgend academiejaar opnieuw inschrijven." Verwerende partij merkt op dat hieruit blijkt dat als algemene regel geldt dat de student die geen credit heeft verworven in beginsel nog tijdens hetzelfde academiejaar recht heeft op een tweede examenkans, en dat hierop uitzonderingen mogelijk zijn in welk geval een nieuwe inschrijving in een volgend academiejaar nodig is. Dit artikel spreekt zich in geen enkele wijze uit over een absoluut recht op een tweede examenkans in geval van een wél verworven credit, laat staan dat aan de hogeronderwijsinstelling zou worden verboden om in dat geval een recht op tweede examenkans uit te sluiten.

Verwerende partij stelt dat in de parlementaire voorbereiding en de memorie van toelichting

noch in het verslag enige steun worden gevonden voor de interpretatie die verzoekende partij aan artikel 29, §2, geeft.

Verwerende partij stelt ten tweede dat de interpretatie die verzoekende partij aan het desbetreffende artikel geeft niet strookt met de lezing die de Raad van State eraan heeft gegeven in de door verzoekende partij geciteerde zaak waarin werd geoordeeld over een cassatievoorziening tegen het besluit R.Stvb.nr. 2009/104 van de Raad. In het beroep dat aan de Raad was voorgelegd, betrof het een examenregeling die intern tegenstrijdig was.

Enerzijds werd aan elke student die een credit had verworven het recht verleend om opnieuw examen af te leggen met het oog op het bekomen van een beter resultaat maar met dien verstande dat zulks gebeurt op eigen risico, daar het laatst behaalde resultaat (ongeacht of dit al dan niet lager was) in rekening zou worden gebracht. Anderzijds werden de studenten die voor een opleiding geslaagd waren verklaard en ten aanzien van wie de graad van verdienste was vastgelegd, van die mogelijkheid uitgesloten.

Verwerende partij stelt dat het besluit van de Raad en het cassatiearrest van de Raad van State samen moeten worden gelezen. Uit het arrest van de Raad van State volgt immers dat de Raad niet vermocht aan de student een bijkomende kans op deliberatie over zijn graad van verdienste toe te kennen, omdat dit door het toepasselijke artikel van het onderwijs- en examenreglement uitdrukkelijk was uitgesloten. In dat opzicht is de geciteerde casus gelijk aan het thans voorliggende geschil, aangezien artikel van het onderwijs- en examenreglement uitdrukkelijk deelname aan een tweede examenkans uitsluit.

Verwerende partij is van mening dat de Raad van State impliciet heeft geoordeeld dat de kwetsieve bepalingen van het onderwijs- en examenreglement niet buiten toepassing moesten worden gelaten wegens strijdigheid met artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet. De Raad mocht immers omwille van die bepaling, die dus in de ogen van de Raad van State noodzakelijkerwijze regelmatig en rechtskrachtig was, aan de student geen tweede examenkans verlenen.

De Raad van State heeft aldus de verwerende partij niettemin – met substitutie van motieven – het vernietigingsbesluit van de Raad gehandhaafd, omdat de Raad tevens had overwogen dat er geen redenen waren om de hiervoor beschreven onderscheiden behandeling door te voeren tussen studenten die al dan niet al een graad toegekend hadden gekregen.

Verwerende partij merkt in dit verband op dat een dergelijke onderscheiden behandeling in haar onderwijs- en examenreglement niet voorkomt. De uitsluiting van een tweede examenkans geldt voor alle studenten die een credit hebben verworven. Met andere woorden, de reden die zich in de aangehaalde rechtspraak voordeed om de door de Raad uitgesproken vernietiging te bevestigen – een ongeoorloofde onderscheiden behandeling tussen studenten zonder credit enerzijds en studenten zonder credit maar met een graad van verdienste anderzijds, is in de huidige procedure niet aan de orde.

Ten overvloede merkt verwerende partij ook op dat de Raad in het voormelde besluit van 17 november 2009 niet geoordeeld heeft dat artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet aan elke student steeds de mogelijkheid van een tweede examenkans verleent.

Verwerende partij stelt ten derde dat in de mate dat verzoekende partij zich in huidig beroep in de loop van het middel alsnog op het gelijkheidsbeginsel steunt, de conclusie niet anders is. Een student met een credit en een student zonder een credit bevinden zich, zeker in het licht van de betrokken onderwijsregelgeving, in objectief en pertinent verschillende omstandigheden, zodat een onderscheiden behandeling op die grond niet ongeoorloofd is.

Verwerende partij stelt tot slot dat de motiveringsplicht niet is geschonden. Gezien in de bestreden beslissing expliciet wordt aangegeven en gemotiveerd dat artikel van het onderwijs- en examenreglement in de weg staat dat aan de vraag van verzoekende partij zou worden tegemoetgekomen. Tevens heeft de examencommissie aangegeven dat zij als orgaan van actief bestuur van de toepassing van het voormelde artikel niet kan afwijken, wat impliciet maar voldoende duidelijk aangeeft dat zij op de vraag van verzoekende partij ook in het licht van artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet niet kan ingaan.

5.1.1.3 Verzoekende partij

Verzoekende partij repliceert in haar wederantwoordnota dat de stelling van verwerende partij

dat uit artikel 29 §2 Flexibiliseringsdecreet, in zijn geheel gelezen, “niet meer of niet minder (blijkt) dan dat als algemene regel geldt dat de student die geen credit heeft verworven in beginsel nog tijdens hetzelfde academiejaar recht heeft op een tweede examenkans”, behoudens uitzonderingen”, niet correct is. Verzoekende partij benadrukt dat de toevoeging “die geen credit heeft verworven” geen enkele basis vindt in de tekst van het decreet. En verwerende partij geeft zelf toe dat zij hiervoor in de parlementaire voorbereiding evenmin enige steun vindt.

Verzoekende partij gaat evenmin akkoord met de bewering van verwerende partij dat haar standpunt blijkt uit het geciteerde arrest nr. 210.195 van de Raad van State van 30 december 2010. Volgens verwerende partij heeft de Raad van State in dat arrest immers geoordeeld dat het in dat dossier vermelde artikel van het Onderwijs- en Examenreglement niet in strijd was met artikel 29 §2 van het Flexibiliseringsdecreet. Verzoekende partij benadrukt dat dit in het genoemde arrest echter helemaal niet te lezen is.

Het genoemde artikel van het Onderwijs- en Examenreglement stelde dat, wanneer een student geslaagd is voor een opleiding en zijn graad van verdienste is vastgesteld, het niet meer mogelijk is om opleidingsonderdelen opnieuw af te leggen. De Raad voor Betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen had geoordeeld dat de student op grond van die bepaling aanspraak mag maken op een herdeliberatie van zijn graad. Dit kon volgens de Raad niet in overeenstemming gebracht worden met de tekst van die bepaling. Maar daarom heeft de Raad van State nog niet gesteld dat deze bepaling “noodzakelijkerwijze regelmatig en krachtig was”, zoals verwerende partij voorhoudt. Als dat het geval was, dan zou de Raad van State finaal het cassatieberoep tegen het besluit R.Stvb.nr. 2009/104 van de Raad niet verworpen hebben, wat de Raad van State nu juist wel heeft gedaan.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voor de beoordeling van deze zaak zijn van belang:

- artikel van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij, dat luidt als volgt: “Een student die voor een opleidingsonderdeel een creditbewijs behaalt in de eerste examenzitting, kan over dat opleidingsonderdeel geen examen afleggen in de tweede examenzitting.”

- artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet dat luidt als volgt: “§ 2. Een student heeft voor ieder opleidingsonderdeel waarvoor hij ingeschreven is, recht op twee examenkansen in de loop van het academiejaar.

Indien de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat tweemaal wordt geëxamineerd, kan het in het eerste lid bedoelde recht niet tijdens hetzelfde academiejaar worden uitgeoefend. In dat geval moet de student zich voor het betreffende opleidingsonderdeel in een volgend academiejaar opnieuw inschrijven.”

- artikel 31, §1 vierde lid van het Flexibiliseringsdecreet: “Een student kan niet verzaken aan een creditbewijs.”

Het argument van de verzoekende partij dat artikel van het OER haar niet kan worden tegengesteld op grond van artikel 159 van de Grondwet, wegens strijdigheid met artikel 29 § 2 van het Flexibiliseringsdecreet, kon door de examencommissie niet worden aangenomen omdat zij als orgaan van actief bestuur artikel 159 van de Grondwet niet mocht toepassen.

De Raad is als rechtscollege wel gehouden artikel 159 van de Grondwet toe te passen.

Artikel 29, §2 van het Flexibiliseringsdecreet kent aan elke student twee examenkansen toe in de loop van hetzelfde academiejaar, en maakt dat recht niet afhankelijk van het al dan niet behaald hebben van een credit bij de eerste examenkans.

Daarmee lijkt artikel van het OER van de verwerende partij het recht van de student op twee examenkansen te beperken, in strijd met artikel 29 § 2 van het Flexibiliseringsdecreet.

Maar de vraag moet gesteld worden of een student die ondanks een behaalde credit een tweede examenkans wil benutten de credit niet verzaakt, wat dan in strijd zou zijn met artikel

31, §1, vierde lid van het Flexibiliseringsdecreet. Anders gezegd, ook al beperkt artikel 29 § 2 niet het recht van een student op een tweede examenkans, wordt dat recht dan mogelijk wel beperkt door artikel 31§1, vierde lid van hetzelfde decreet, omdat het benutten van een tweede examenkans door een student die al een credit behaald heeft zou neerkomen op het verzaken van die credit.

Artikel 31, §1 vierde lid van het Flexibiliseringsdecreet werd ingevoegd door artikel 64 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen. In de memorie van toelichting noch in de uitgebrachte adviezen en andere stukken van de parlementaire voorbereiding is er enige toelichting te vinden bij deze bepaling. Gelet op de duidelijk financiële doelstellingen van het decreet van 14 maart 2008, dat onder meer het instrument van het leerkrediet heeft ingevoerd, kan verondersteld worden dat deze bepaling bedoeld is om de studenten tegen zichzelf te beschermen. Een student die een credit verzaakt verliest immers de studiepunten verbonden aan het opleidingsonderdeel waarvoor hij een credit behaald heeft (tenzij hij nog een tweede examenkans zou kunnen benutten, maar waarvan de uitslag onzeker is), en houdt daardoor mogelijk te weinig leerkrediet over om zijn studies met succes af te ronden.

Naar het oordeel van de Raad is artikel 31, §1 vierde lid van het Flexibiliseringsdecreet niet te lezen als een beperking van het recht van een student om twee examenkansen te benutten in hetzelfde academiejaar (tenzij natuurlijk de aard van het opleidingsonderdeel met zich meebrengt dat er geen tweede examenkans mogelijk is zoals artikel 29 § 2 van het Flexibiliseringsdecreet zelf bepaalt).

Vooreerst is er de vaststelling dat een student die ondanks een eerder behaalde credit toch een tweede examenkans wenst te benutten, daarom niet per definitie bij die tweede examenkans zijn credit niet zal behalen, en vervolgens zijn er nogal wat onderwijsinstellingen die bepaald hebben dat een student die twee examenkansen benut, in ieder geval het beste van de twee resultaten behoudt, in welk geval de student die een credit behaald heeft geen enkel risico op verlies van leerkrediet loopt.

Meer fundamenteel moet, gelet op de strekking van artikel 31, §1 vierde lid van het Flexibiliseringsdecreet om de student te beschermen tegen onbedoeld verlies van leerkrediet, worden aangenomen dat deze bepaling wel van dwingend recht is, maar niet van openbare orde, zodat de persoon wiens bescherming de bepaling beoogt, van die bescherming afstand kan doen. Die bepaling staat er dus niet aan in de weg dat een student die al een credit behaald heeft, maar die een tweede examenkans wenst te benutten, dat recht dat hem door artikel 29 § 2 van hetzelfde decreet wordt toegekend kan uitoefenen, ook al loopt hij het risico dat hij bij die tweede examenkans geen credit behaalt, en ook al bevat het examenreglement van de onderwijsinstelling geen bepaling op grond waarvan hij het beste resultaat van de twee examenkansen behoudt. Het is zijn vrije keuze om dat risico te lopen.

De Raad komt tot de conclusie dat artikel van het OER van de verwerende partij, wegens strijdigheid met artikel 29 § 2 van het Flexibiliseringsdecreet, niet toegepast mag worden. Daaruit volgt dat de bestreden beslissing op een onwettelijke basis berust en vernietigd moet worden.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 27 augustus 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde examencommissie van de verwerende partij neemt uiterlijk op 28 september

2012 een nieuwe beslissing waarbij artikel 13.4.5 van het Onderwijs- en Examenreglement niet zal worden toegepast.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 september 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Bertel De Groote

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, B.S. 12 oktober 2004.

Zitting van 4 oktober 2012

Rolnr. 2012/179 – 4 oktober 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman meester, kantoorhoudende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 4 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
meester

- de verwerende partij: meester
.....

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 10 september 2012 waarbij de Interne beroepscommissie het beroep ongegrond heeft verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in een geïndividualiseerd traject bachelor in het sociaal werk, afstudeerrichting maatschappelijk werk.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 29 juni 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' (8/20) (beslissing moet hernomen worden een volgend academiejaar). Door de toekenning van deze onvoldoende op de 'Stage 1' kon verzoekende partij niet deelnemen aan het opleidingsonderdeel 'Stage 2' en haar eindwerk.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie het cijfer 8/20 heeft toegekend

op basis van de evaluatie door de stagementor en stagesupervisor, zoals beschreven in de stagehandleiding. Doordat er nog verschillende competenties niet werden aangetoond tijdens de stage oordeelt de examencommissie dat 'Stage 1' moet worden hernomen. De interne beroepscommissie heeft geen tegenargumenten om deze beslissing van de examencommissie te vernietigen. Zij heeft vervolgens het examencijfer bekrachtigd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 12 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2012 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit van de Raad van 21 augustus 2012 R.Stvb.nr.2012/148 vernietigde de Raad de beslissing van de verwerende partij op grond van de schending van de rechten van verdediging doordat zij geen kopie heeft gekregen van het stagebeoordelingsdocument.

De Raad stelde dat:

'Het al dan niet inzage geven in een document heeft geen invloed op de rechtmatigheid van de aangevochten beslissing.

Wel kan het gebrek aan behoorlijke informatie een invloed hebben op de wijze waarop de verzoekende partij haar beroep kan onderbouwen en juist dat wordt gesteld in het intern beroep.

Voor het overige merkt de Raad op dat het verweer dat het beoordelingsdocument niet mag worden meegedeeld omdat het gelijkgesteld moet worden met een examen niet opgaat: het volstaat een kopie mee te delen en het origineel bij te houden.

Het middel is gegrond.....

De studievoortgangsbeslissing van 29 juni 2012 en de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 10 september 2012 een nieuwe beslissing nadat de verzoekende partij haar initieel intern beroep mag aanvullen, aanvulling die uiterlijk op 29 augustus 2012 bij de bevoegde instantie moet zijn ingediend.'

3.6. Zoals bepaald werd in het besluit R.Stvb.nr.2012/148 diende verzoekende partij een nieuwe nota met betrekking tot het toekennen van een examencijfer voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' in. Zij stelde in hoofdorde dat het toekennen van een quotering voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' van lager dan 10/20 niet deugdelijk is en vraagt in ondergeschikte orde om gedelibereerd te worden.

3.7. De interne beroepscommissie bekrachtigde op 10 september 2012 het examenresultaat van 8/20 zoals vastgesteld door de examencommissie.

3.8. Bij aangetekend schrijven van 14 september 2012 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Na vernietiging door de Raad bij besluit van R.Stvb.nr.2012/148 heeft de interne beroepscommissie een nieuwe beslissing genomen waartegen huidig beroep werd ingesteld. Verzoekende partij heeft een aantal procedurele bezwaren bij deze door de verwerende partij gevolgde interne procedure die bij de ingeroepen middelen ten gronde worden behandeld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 10 september 2012. Het beroep is tijdig ingediend.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel de schending van een aantal procedurele regelen naar aanleiding van de interne procedure waardoor haar rechten van verdediging zijn geschonden en haar recht op een eerlijk proces wordt ontnomen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

De verzoekende partij werpt op in een eerste onderdeel dat een nieuwe beslissing niet door de examencommissie werd genomen maar door de interne beroepscommissie.

Zij wijst op het voorwerp van het beroep dat werd ingewilligd. De Raad vernietigde de beslissing inzake vaststelling van het examencijfer door de examencommissie. Bijgevolg is er geen door de examencommissie vastgelegd examencijfer meer voorhanden en geen beslissing 'moet hernomen worden' waardoor een beroep geen voorwerp heeft. Bijgevolg is er ook geen sprake van een 'onderzoek' naar de vaststelling van het cijfer zoals is aangegeven.

Verzoekende partij wijst vervolgens op het artikel van het onderwijs- en examenreglement dat de bevoegdheden weergeeft van de examencommissie. Op grond hiervan blijkt dat vooraleer de Interne beroepscommissie een nieuwe beslissing nam eerst de examencommissie opnieuw diende te beslissen.

Zij wijst tot slot op artikel van het OER dat wat de bevoegdheid van de interne beroepscommissie betreft spreekt over het schenden van zijn recht door een andere ongunstige examenbeslissing. De interne beroepscommissie heeft enkel de bevoegdheid om de bestreden beslissing gemotiveerd te bevestigen ingeval zij de middelen ongegrond acht. In casu lag er geen beslissing van de examencommissie voor en heeft zij bijgevolg niet conform haar bevoegdheid gehandeld maar zelf een nieuwe beslissing ten gronde genomen.

Verzoekende partij werpt op in een tweede onderdeel dat de samenstelling van de interne beroepscommissie van 10 september 2012 dezelfde was als de samenstelling van de eerder bestreden beslissing van 12 juli 2012. Dit kan temeer niet doordat de examencommissie niet opnieuw is samengekomen. Door zich in de plaats te stellen van een examencommissie biedt de identiek samengestelde interne beroepscommissie geen enkele waarborg op een onpartijdig en onafhankelijk proces.

Verzoekende partij wijst in een derde onderdeel op de schending van de openbaarheid van bestuur doordat een niet overlegd overtuigingsstuk is neergelegd ter zitting. Het betreft het formulier 'feedback stagementor Justitiehuis'. Zij wijst naar het eerdere besluit van de Raad van 21 augustus 2012 wat de inzage betreft in het correcte beoordelingsdocument. Dit gebrek aan informatie heeft invloed op de wijze waarop verzoekende partij haar beroep heeft kunnen onderbouwen.

Verzoekende partij stelt in een vierde onderdeel dat zij niet aanwezig was op de hoorzitting waardoor de getuigenissen niet tegensprekelijk zijn verlopen. Temeer daar verzoekende partij als eerst werd verhoord. Zij heeft geen kans gehad om op de beweringen te repliceren en heeft er geen kennis van.

Verzoekende partij wijst op het feit dat zij door een lid van de vakgroep op een oncorrecte manier werd behandeld, medestudenten kunnen hiervan getuigen.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst in eerste instantie op het overdreven formulisme waarbij dit dossier wordt benaderd. De essentie is een goede beoordeling van de stage.

Verwerende partij wijst op het feit dat het Artikel van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij uitdrukkelijk er in voorziet dat indien de commissie van oordeel is dat de ingeroepen bezwaren gegrond zijn, de commissie beslist hetzij tot het gemotiveerd herzien van de door het intern beroep bestreden beslissing hetzij tot het terugsturen van het dossier naar de instantie die de initiële beslissing nam met de vraag de beslissing te herzien. Er mocht dus wel degelijk door de commissie zelf beslist worden.

Verwerende partij wijst verder op het feit dat verzoekende partij intussen alle stukken heeft bekomen zodat zij logischerwijze het debat nu kon voeren voor de interne beroepscommissie.

Verwerende partij stelt verder wat het tweede onderdeel betreft dat bij een vernietiging door een administratief rechter van een bestuurshandeling, alles dient hernomen te worden vanaf het ogenblik van ontsporing en daarbij komt men dan effectief terug bij het orgaan van actief bestuur dat de daden haar gesteld tot aan de ontsporing zoals die blijkt uit het vernietigingsarrest.

Het ligt dan ook voor de hand aldus de verwerende partij dat de procedurele draad opnieuw hernomen wordt vanaf het ogenblik van ontsporing door het orgaan van actief bestuur dat terzake bevoegd is. Er valt niet in te zien hoe om een ander orgaan zou kunnen gevraagd worden of hoe er om een andere samenstelling van dit orgaan zou kunnen gevraagd worden.

Verwerende partij bevestigt wat het derde onderdeel betreft dat er inderdaad een stuk bijkomend is gekomen waarover verzoekende partij zijn mening heeft gegeven, maar verzoekende partij heeft hiertegen niet geprotesteerd. Verzoekende partij kan dit dus niet in graad van beroep oproepen.

Verwerende partij stelt wat het vierde onderdeel betreft dat verzoekende partij niet hoefde gehoord te worden. Zij heeft een aantal extra garanties bekomen zodat zij er ten onrechte over klaagt. Verwerende partij stelt tot slot dat de procedure opmerkingen dus hun doel missen en niet van dien aard zijn dat ze er toe leiden dat de besluitvorming niet correct zou zijn verlopen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Gelet op de zeer uiteenlopende procedures van intern beroep bij de diverse onderwijsinstellingen bepaalt de Raad in regel dat in het belang van de rechtszekerheid alle aangevochten interne beslissingen vernietigd worden.

Conform deze praktijk heeft de Raad in zijn tussen partijen gewezen besluit 2012/148 van 21 augustus 2012 zowel de studievoortgangsbeslissing van 29 juni 2012 als de beslissing van 12 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep vernietigd. Met dat besluit heeft de Raad zijn rechtsmacht uitgeput.

Met de verzoekende partij is de Raad van oordeel dat gelet op de omvang van de uitgesproken vernietiging en het bepaalde in artikel 114 van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij, het aan de examencommissie en niet aan de interne beroepsinstantie toekwam een nieuwe beslissing te nemen.

De bestreden beslissing is derhalve genomen door een daartoe niet bevoegd orgaan en moet daarom worden vernietigd.

Voor zoveel als nodig wordt de aandacht van partijen gevestigd op artikel II.22 § 2 van het Aanvullingsdecreet dat luidt als volgt:

"§ 2. Na vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing door de Raad vervalt de verplichting om bij de aanvechting van een nieuwe ongunstige studievoortgangsbeslissing genomen in opvolging van de uitspraak van de Raad de interne beroepsprocedure uit te putten vooraleer een beroep in te stellen bij de Raad."

Het middel is in dit onderdeel gegrond.

Het tweede onderdeel van het middel behoeft in het licht van de hiervoor vastgestelde onregelmatigheid geen verder antwoord, en ten overvloede merkt de Raad op dat het niet gegrond is, omdat het onderwijs- en examenreglement in geen alternatieve samenstelling van de interne beroepscommissie voorziet, en het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst voorrang heeft op het onpartijdigheidsbeginsel, daargelaten de vraag of een uit dezelfde personen samengesteld orgaan bij een tweede beslissing daarom alleen al vermoed moet worden partijdig te zijn. Hetzelfde geldt overigens mutatis mutandis voor de examencommissie.

Het derde onderdeel waarin gesteld wordt dat de interne beroepsinstantie van een nieuw

overtuigingsstuk gebruik heeft gemaakt dat niet aan tegenspraak werd onderworpen is niet gegrond. Als orgaan van actief bestuur dient de interne beroepsinstantie, evenmin als de examencommissie, op voorhand inzage te geven van alle documenten die zij in haar besluitvorming betreft. Het volstaat dat een belanghebbende, nadat de beslissing genomen werd, inzage krijgt van het dossier en zodoende met kennis van zaken de beroepen – bestuurlijke of jurisdictionele – kan instellen die hem ter beschikking staan. In deze zaak mocht de interne beroepsinstantie derhalve gebruik maken van documenten die zij relevant achtte voor haar besluitvorming, zonder dat die stukken op voorhand aan de verzoekende partij dienden te worden meegedeeld.

Het vierde onderdeel, waarin de verzoekende partij erover klaagt dat zij niet werd gehoord door de interne beroepsinstantie is evenmin gegrond. Er is geen decretale of reglementaire bepaling die voorschrijft dat de verzoekende partij in aanwezigheid van andere personen moest gehoord worden, en dat is evenmin verplicht op grond van het beginsel van de hoorplicht. Het volstaat dat de verzoekende partij haar argumenten schriftelijk kan voorleggen aan de interne beroepsinstantie, wat zij in dit geval ook gedaan heeft en bovendien werd zij ook nog gehoord door de interne beroepsinstantie.

Het eerste onderdeel van het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij formuleert in een tweede middel een aantal grieven te gronde die te maken hebben met de onregelmatigheid van de beslissing tot bekrachtiging van de beoordeling van de stage.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst in een eerste onderdeel op de afwezigheid tijdens de eerste stageles van 22 september 2012 voorafgaand aan de start van het academiejaar zoals uit de afwezigheidslijst blijkt. Deze stageles betrof enkel algemene informatie. Hierdoor geeft verwerende partij een negatief beeld dat niet strookt met de werkelijkheid. Verzoekende partij is stipt in het nakomen van afspraken en is sterk aanwezig zoals blijkt uit het stagebeoordelingsdocument. Uit de aanwezigheidslijst van de eerste stageles vorig academiejaar blijkt dat zij toen op de eerste les - die hoofdzaak dient ter toelichting van de handleiding gekend door verzoekende partij - wel aanwezig was.

Verzoekende partij betwist in een tweede onderdeel het vermeende laattijdig indienen van het stagekeuzedocument. Verwerende partij kan geen bewijs geven van de datum van indiening. Er werd bovendien geen enkele aanmaning of rappel gestuurd.

Verzoekende partij wijst in een derde onderdeel op het neerleggen van een nieuw voorgelegd overtuigingsdocument 'het formulier feedbackstagementor Justitiehuis'. Verzoekende partij betwist formeel de inhoud van dit document. Verzoekende partij benadrukt dat het geen feedback betreft. Dit document werd naderhand opgesteld en kan bezwaarlijk objectief worden genoemd. Uit de inhoud blijkt dat verzoekende partij geenszins de nodige feedback heeft gekregen. Er werd in tegenstelling tot de afspraak om wekelijks samen te komen slechts 6 geplande wekelijkse feedbackmomenten georganiseerd (voor de tussentijdse evaluatie bij de start van de stage werd slechts twee maal samengekomen). Verzoekende partij stelt vervolgens dat er ook geen sprake is geweest van een wekelijkse permanente evaluatie door de stagementoren. In tegenstelling tot wat voorgeschreven staat in de handleiding hebben stagementoren geen wekelijkse feedbackmomenten georganiseerd en waren slechts twee trajectfiches voorhanden. Voor verzoekende partij werden onvoldoende aandachtspunten opgesteld waardoor zij eventuele werkpunten niet kon wegwerken. Zij betwist ook dat er informele feedbackmomenten waren. Verzoekende partij benadrukt tot slot dat zij wel degelijk zelf initiatief heeft genomen.

Verzoekende partij wijst in een vierde onderdeel op de materiële onmogelijkheid voor haar om haar competenties te bewijzen omwille van de concrete invulling van de stage (louter administratieve taken en geen toegang tot het luik probatie).

Verzoekende partij wijst in dit verband op volgende zaken:

De doelstelling van de stage werd aangepast waardoor verzoekende partij enkel de kans kreeg om zich te bewijzen binnen het subteam elektronisch toezicht. Ze werd nooit toegelaten voor het subteam probatie.

Op de stageplaats werd verzoekende partij eerder als een secretariaatsmedewerker aan het werk gezet. Ze heeft nooit zelfstandig als maatschappelijk werker taken kunnen uitvoeren. Verzoekende partij wijst in dit verband op de twee trajectfiches en de taakomschrijving in de handleiding.

Verzoekende partij wijst in een vijfde onderdeel op het gebrek aan feedback op de praktijkvoorbeelden, die meespelen bij het bepalen van het uiteindelijke waardering.

Zij wijst op gebreken wat de timing van de feedback betreft en ook de inhoud ervan. Zij stelt dat de nalatigheid van de stagesupervisor des te frappanter is in het licht van het belang dat de stagehandleiding hieraan hecht.

Verzoekende partij stelt dat de bewering dat de deelcompetentie 'openheid voor feedback en confrontatie' slechts beperkt aanwezig is niet conform is met de vastgestelde bevindingen. Zij wijst op de tussentijdse en eindevaluatie waar een verbetering of minstens een status quo kan afgeleid worden.

Verzoekende partij stelt tot slot dat gezien zij de stage reeds vorig jaar heeft afgelegd de nood aan correcte en tijdige feedback nog sterker aanwezig is in haar hoofd.

Verzoekende partij wijst in een zesde onderdeel op de niet objectieve beoordeling van de te bereiken competenties in het document stagebeoordeling. De deugdelijkheid en de kennelijke redelijkheid van het behaalde cijfer moet blijken uit de gegeven motivering, wat in casu niet het geval is.

Zij wijst op de verschillen in de doelstellingen van de stage 1 en de stage 2, welke laatste logischerwijze ruimer zijn.

Zij wijst tevens ook op de gebruikte terminologie van de beschreven doelstellingen die een ruime interpretatie toelaten en bijgevolg een subjectieve beoordeling in de hand werken.

Verzoekende partij duidt in haar beroepsschrift op de evaluatie van een aantal competenties en deelcompetenties. Zij concludeert dat uit de voorgelegde stukken onvoldoende blijkt dat de uiteindelijke evaluatie van de stage het resultaat is geweest van een afweging van alle positieve en negatieve aspecten van de stage. Het blijkt onvoldoende in hoeverre de beoordelingen door de stagementors werden in rekening gebracht bij de eindevaluatie. Er werd ook geen globale waardering gegeven voor de tussentijdse evaluatie waardoor het onmogelijk is om de evolutie van de student te beoordelen.

Verzoekende partij wijst in een zevende onderdeel tot slot op het gebrek aan motivering van de waardering van de deelcompetenties zoals weergegeven in de verslagen van de tussentijdse evaluatie en van de eindevaluatie.

Verzoekende partij duidt in haar verzoekschrift op een aantal waarderingen van deelcompetenties die niet of onvoldoende terug te vinden zijn. Zij wijst op de zwaarwichtigheid van deze beslissing gezien zij de stage na een vroegtijdige beëindiging vorig academiejahr voor de tweede maal dient af te leggen. In dat opzicht dient een motivering des te uitdrukkelijker en omstandiger te gebeuren. In casu blijft het bij vage en onvolledige beschouwingen.

Verwerende partij

Verwerende partij neemt ten eerste akte van het feit dat verzoekende partij niet betwist dat hij afwezig was op de eerste stageles.

Wat de introductieles betreft benadrukt verwerende partij dat wie een stage moet hernemen of wie een vak moet overdoen, de nodige inspanningen moet meteen opbrengen en niet kan verwijzen naar inspanningen die er eventueel zijn gebeurd gedurende het jaar waar hij net niet slaagde.

Wat het indienen van het stagekeuzedocument betreft werd er uitdrukkelijk aangegeven welke stageplaats er beter wel en welke er beter niet gekozen werden. De communicatie met verzoekende partij liep niet optimaal : zij komt niet naar de introductieles en brengt een stagedocument niet op tijd binnen. Zij toont dit ook niet aan.

Er kan gevraagd worden van een student en van een stagiair dat zij zelf de nodige

verplichtingen nakomen zonder daaraan te moeten herinneren.

Verwerende partij benadrukt dat wat feedback betreft verzoekende partij uitgaat van onhaalbare eisen. Zij geeft aan dat de verschillende beweringen van verzoekende partij niet correct zijn en wijst op de verantwoordelijkheid van de student zelf in het kader van stages. Verder stelt zij dat een beoordeling die objectief dient te gebeuren en juist moet gebeuren, en dat de werkelijkheid niet kan geloofwaardig worden.

In elke stagecontext is er natuurlijk vooral sprake van informele feedbackgesprekken.

Zij wijst op de inconsistentie van de beweringen van verzoekende partij.

Wat het beweerd wordt dat er niet evenwichtig rekening is gehouden met de positieve en negatieve beweringen van de stagementoren en de inconsistentie tussen de beweringen van de twee stagementoren verwijst verwerende partij naar het ondertekende stuk dat duidelijk genoeg is.

Ook de kritiek dat de stagementoren dan ook meer contact zouden moeten opgenomen hebben met de stagesupervisor, mist feitelijke grondslag.

Wat het beweerd wordt gebrek op de feedback van de praktijkvoorbeelden betreft geeft verwerende partij aan dat aan de betreffende stagementor geen enkele fout kan verweten worden.

Wat de onmogelijkheid betreft om de competenties te bewijzen en het feit dat de stageplaats haar de kansen niet heeft gegeven om haar competenties aan te tonen is er een gebrek aan bewijs en wordt door de stageplaats duidelijk aangegeven dat het bereikte niveau niet is vereist. Verzoekende partij kan zich hier niet bij neerleggen.

Verwerende partij bevestigt het onderscheid tussen stage 1 en stage 2. Stage 2 is een stap verder. Daaruit kan verzoekende partij niet afleiden dat stage 1 van een zo goed als onbestaand niveau zou moeten zijn.

Verzoekende partij mag niet uit het oog verliezen dat de globale beoordeling niet neerkomt op het puur cijfermatig samentellen van een aantal deelbeoordelingen.

De verwijzing naar het feit dat bepaalde deelcompetenties aanwezig zijn is correct. Daarom werd ook een score van 8/20 gegeven.

Verwerende partij stelt verder dat de motivering afdoende is.

Het is correct dat de beslissing zwaarwichtig is. Ook wie de tweede maal een stage doorloopt, kan een negatieve beoordeling bekomen.

Verwerende partij stelt tot slot dat verzoekende partij beter op realistische wijze te werk zou gaan en daarbij in dialoog met mentoren en begeleiders de nodige ondersteuning zou zoeken, teneinde te betrachten tot een positief resultaat over stage 1 te komen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

5.2.2.1. Beoordeling van de eerste twee onderdelen samen genomen

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij betwist niet dat zij afwezig was op de eerste stageles. Wat het indienen van het stagekeuzedocument betreft blijkt niet dat, zelfs al was dat tijdig ingediend zoals de verzoekende partij voorhoudt, dit op zichzelf een beslissende invloed op de bestreden beslissing heeft gehad.

Deze onderdelen zijn niet gegrond.

5.2.2.2. Beoordeling van het derde, vierde en vijfde onderdeel samen genomen

In dit onderdeel bekritiseert de verzoekende partij het 'formulier feedbackstagementor Justitiehuis'. Hiervoor werd al vastgesteld dat de interne beroepsinstantie gebruik mocht maken van nieuwe documenten zonder die vooraf aan de verzoekende partij mee te

delen.

De kritiek van de verzoekende partij – slechts 6 feedbackdocumenten, slechts twee trajectfiches, onvoldoende aangeven van de aandachtspunten – zijn formeel van aard, en zoals de Raad al meermaals geoordeeld heeft, een slechte evaluatie kan niet worden omgebogen in een voor de student meer gunstige evaluatie alleen maar omwille van gebreken in de begeleiding. Dat is ook hier het geval. Het derde onderdeel is niet gegrond.

Hetzelfde geldt voor het vierde onderdeel, waar de verzoekende partij klaagt over de inhoud van de stage. Als de verzoekende partij van oordeel was dat de wijze waarop de stage georganiseerd was, haar niet toestond de vereiste competenties te beoefenen en te bereiken, dan is dit gebrek in de organisatie evenmin van aard aan te tonen dat zij daarom alleen al toch geacht moet worden de vereiste competenties wel te hebben verworven.

Het vijfde onderdeel, waarin ook geklaagd wordt over gebrekkige begeleiding en feedback, is om dezelfde reden ongegrond.

5.2.2.3. Beoordeling van het zesde onderdeel

De grief van het zesde onderdeel is dat de beoordeling van de te bereiken competenties in het stagebeoordelingsdocument niet objectief is.

De kritiek van de verzoekende partij blijft in essentie beperkt tot een argumentatie die uitgaat van het verschil in de stage 1 – de stage die de verzoekende partij gelopen heeft – en de stage 2 die daarop volgt.

Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid – zijn de gegevens van de stagebeoordeling gelet op de te bereiken competenties kennelijk onvoldoende om de evaluatie te verantwoorden - dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij de feitelijke juistheid van de gegevens van dit beoordelingsdocument niet aantoot of aannemelijk maakt, en kan de Raad niet tot de conclusie komen dat aangetoond is dat de evaluatie, gelet op deze gegevens en de in stage 1 te bereiken competenties, kennelijk onredelijk is.

Het zesde onderdeel is niet gegrond.

5.2.2.4. Beoordeling van het zevende onderdeel

Dat de stage 1 in een vorige academiejaar voortijdig werd afgebroken heeft niet als gevolg dat op de verwerende partij een zwaardere motiveringsplicht rust.

De kritiek van de verwerende partij op de motivering van het al dan niet bereikt zijn van bepaalde deelcompetenties, zijn op zichzelf niet van aard om de tekorten, die duidelijk omschreven zijn in het 'formulier feedbackstagementor Justitiehuis, als onvoldoende gemotiveerd te beschouwen. De verzoekende partij toont geenszins aan waarom de daarin gedane vaststellingen als onjuist, laat staan als kennelijk onjuist, beschouwd zouden moeten worden. Ook dit onderdeel is niet gegrond

Het tweede middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 10 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 oktober 2012 een nieuwe beslissing.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 4 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 11 oktober 2012

Rolnr. 2012/192 – 11 oktober 2012

Inzake
wonende te
.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 11 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Informatica: didactisch atelier 2' en tegen de beslissing van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de professionele bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Informatica: didactisch atelier 2' (4/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 21 september 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de klacht binnen de vijf kalenderdagen na de bekendmaking van de resultaten moest worden ingediend. De resultaten werden bekend gemaakt op 12 september 2012 en de termijn liep al op 16 september 2012. De klacht van verzoekende partij was dan ook laattijdig vermits deze slechts op 18 september aangetekend werd verstuurd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 21 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput.

Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt verder bij de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 21 september 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 21 september 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 24 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2012.

Het beroep van 24 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 21 september 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 21 september 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een foutieve datum heeft geschreven in de beslissing omtrent de termijn voor het indienen van een klacht.

Verzoekende partij werpt op dat de verwerende partij ook een administratieve fout heeft gemaakt. Hieromtrent had verzoekende partij al een intern gesprek, maar zij diende geen klacht in vermits de verwerende partij dit nader ging onderzoeken.

Verzoekende partij merkt op dat de docent die het thans betwiste opleidingsonderdeel diende te beoordelen, waarschijnlijk al eerder een fout heeft gemaakt bij de evaluatie van de stage van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat de examenresultaten op 12 september 2012 bekend werden gemaakt. Het intern beroep moet binnen de 5 kalenderdagen worden ingesteld. De termijn gaat in de dag na de proclamatie of de bekendmaking van de resultaten, namelijk op 13 september 2012. In casu werd het beroep pas op 18 september 2012 ingesteld, wat blijkt uit de poststempel. Het intern beroep was dus laattijdig.

Verwerende partij stelt dat de beslissing de beroepsmogelijkheid en de modaliteiten bevat. Het feit dat de beslissing tot niet ontvankelijkheid van het beroep vermeldt dat de termijn afliep op 16 september 2012 (i.p.v. 17 september 2012) is irrelevant vermits verzoekende partij deze verkorte termijn ook niet heeft nageleefd zodat verzoekende partij hier geen belang bij heeft.

Ondergeschikt stelt verwerende partij dat verzoekende partij geen enkele grief laat gelden tegen de bestreden beslissingen. Ook in het intern beroep heeft verzoekende partij de grieven niet nader omschreven.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Op het aan de verzoekende partij per mail meegedeelde document met de beslissing van de examencommissie stonden de modaliteiten van het intern beroep niet vermeld. (zie stuk bijgebracht door de verzoekende partij). Nadat de verzoekende partij kennis had genomen van het resultaat werden de modaliteiten van het intern beroep vooralsnog aan de mail toegevoegd. Deze toevoeging is echter laattijdig en aan de verzoekende partij niet tegenstelbaar.

Artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004 luidt als volgt:

“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.”

Deze bepaling is ook van toepassing op de mededeling van studievoortgangsbepalingen (zie artikel 2.7 Aanvullingsdecreet, waar een vroegere andersluidende regeling werd opgeheven bij decreet van 8 mei 2009).

Uit een en ander volgt dat de termijn voor het intern beroep geen aanvang had genomen. In de wederantwoordnota erkent de verzoekende partij dat de berekeningswijze van de verwerende partij correct is. Daargelaten de vraag of het hiervoor vermelde artikel van openbare orde is dan wel van dwingend recht, is deze verklaring niet ondubbelzinnig te beschouwen als een afstand van recht.

Ondergeschikt voert de verwerende partij aan dat het intern beroep geen grief bevatte. Het komt evenwel aan de interne beroepsinstantie en niet aan de Raad toe om daarover uitspraak te doen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 19 oktober 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

Rolnr. 2012/192 – 11 oktober 2012

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2012/193 – 11 oktober 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman mr.....
kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 11 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 18 september 2012 van de Algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij werd geoordeeld dat er geen reden was om een buitengewone zitting van de examencommissie samen te roepen en waarbij de beslissing van de examencommissie werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in een geïndividualiseerd studietraject van de professionele bachelor in het bedrijfsmanagement, met afstudeerrichting Marketing waarbij zij opleidingsonderdelen uit het tweede en het derde studietraject combineert. In totaal is verzoekende partij voor het betreffende academiejaar ingeschreven voor 48 studiepunten.

Het beroep betreft de examenbeslissing waarbij verzoekende partij in de tweede zitting een resultaat kreeg toebedeeld van 7/20 voor het opleidingsonderdeel 'Engels 2' dat behoort tot het curriculum van het tweede studietraject en een omvang van 6 studiepunten heeft. Dit opleidingsonderdeel betreft het enige dat nog behoort tot het tweede studietraject. Door overlapping met opleidingsonderdelen uit het derde studietraject kon verzoekende partij tijdens haar stage niet deelnemen aan de lessen voor het vak 'Engels 2'. Dit werd aldus gestipuleerd in het studiecontract 2011-2012 van de verzoekende partij.

Het opleidingsonderdeel 'Engels 2' bestond voor een gedeelte uit permanente evaluatie.

Verzoekende partij behaalde voor dat gedeelte een resultaat van 5/30. In totaal behaalde zij voor het betreffende opleidingsonderdeel een score van 7/20. Zij werd niet gedelibereerd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 september 2012 een intern beroep in bij algemeen directeur van de onderwijsinstelling. Verzoekende partij kon niet akkoord gaan met deze beslissing waarbij geen rekening werd gehouden met haar uitzonderlijke situatie waardoor zij niet in de mogelijkheid was om de lessen voor het opleidingsonderdeel 'Engels 2' te volgen. Zij werd uitgenodigd voor een intern overleg.

3.3. Bij beslissing van 18 september 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard. Er werd geoordeeld dat er geen redenen waren om conform met artikel van het examenreglement een examencommissie in bijzondere zitting bijeen te roepen.

De beslissing op intern beroep werd op 18 september 2012 per e-mail aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 11 september 2012. De beslissing werd op 18 september 2012 genomen en op die dag ter kennis gebracht per e-mail.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 24 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 18 september 2012. Verzoekende partij stelt dat zij op 18 september 2012 kennis heeft gekregen van deze beslissing, verzonden per e-mail. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 19 september 2012. De laatste dag betreft derhalve 23 september 2012. Gezien dit een zondag betreft wordt de laatste dag verschoven naar de eerstvolgende werkdag, met name maandag 24 september 2012.

Het beroep van 24 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de onregelmatigheid van de genomen examenbeslissing en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij wijst ten eerste op het feit dat doordat ze ingeschreven is in een geïndividualiseerd traject er zich constant overlappings voordeden tussen het opleidingsonderdeel 'Engels 2' (dat uit het curriculum van het tweede studietraject komt) en de opleidingsonderdelen die zij diende te volgen binnen het derde studietraject. Verzoekende partij wijst concreet op de overlappings met opleidingsonderdelen uit het derde studietraject waardoor zij het eerste semester (eerste en tweede trajectschijf) voor de lessen

op donderdag voor het vak 'Engels 2' niet kon aanwezig zijn tot 24 november 2011. Zij wijst tevens op de belangrijkheid van de opleidingsonderdeel 'Geïntegreerd marketingproject' uit het derde studiejaar met een omvang van 10 studiepunten waardoor zij na 24 november 2012 ook de lessen van maandag voor het opleidingsonderdeel 'Engels 2' niet kon bijwonen. Zij diende hieraan prioriteit te geven.

In het tweede semester ving de stage aan en kon zij tevens de rest van het academiejaar geen enkele les voor het vak Engels 2 (derde trajectschijf) bijwonen. Zij wijst dienaangaande naar haar studiecontract Academiejaar 2011-2012 met betrekking tot de beslissingen van het voortgangsonderzoek van 10 oktober 2011 waaruit de bijlage 'Toelichting afwijking onderwijs- en examenregeling: 'Tijdens mijn stage kan ik niet naar de lessen van Engel s2- goedgekeurd' blijkt dat zij hiervoor toestemming heeft gekregen.

Verzoekende partij wijst ten tweede op de wijze van quoterings voor het opleidingsonderdeel 'Engels 2':

- Schriftelijk examen op 40 punten, waarop zij een score behaalde van 22/40;
- Mondeling examen op 30 punten; waarop zij een score behaalde van 10/30;
- Permanente evaluatie op 30 punten, waarop zij een score behaalde van 7/20.

In totaal gaf dit een resultaat van 7/20.

Verzoekende partij benadrukt dat het duidelijk is dat deze negatieve score het resultaat is van een tekort voor het gedeelte permanente evaluatie, waarvoor geen enkele rekening werd gehouden met haar specifieke situatie.

De permanente evaluatie werd gequoteerd op 30 punten (25 punten op het gedeelte 'Discussion' en 5 punten op het gedeelte 'Test').

Verzoekende partij wijst op de studiegids waarin de evaluatievoorwaarden wat betreft het gedeelte 'Discussies' zijn opgenomen. Elke afwezigheid voor de groepsdiscussies dient te worden gewettigd met een geldig doktersbriefje. De student moet de betrokken docent persoonlijk verwittigen. Een vervanging door een individuele taak kan niet.

Ingeval van een gewettigde afwezigheid vervalt de betreffende groepsdiscussie als onderdeel van de evaluatie.

Verzoekende partij stelt dat zij duidelijk heeft aangetoond dat zij door de verplichting om vakken uit het derde traject te volgen in een situatie van gewettigde afwezigheid bevond. Hierdoor vervielen de betreffende groepsdiscussies uit de evaluatie.

Verzoekende partij geeft vervolgens concreet aan dat bijgevolg op het gedeelte permanente evaluatie een 5/5 behaalt wat resulteert in een resultaat van 9,86/20 wat afgerond naar boven een resultaat van 10/20 geeft.

Verzoekende partij wijst ten derde op artikel van de Rechtspositieregeling van de verwerende partij dat stelt dat indien vastgesteld wordt dat herhaaldelijk ongewettigd afwezigheid wordt vastgesteld op vb. een opleidingsonderdeel waar permanent wordt geëvalueerd, de instelling aangetekend verzoek stuurt om de ongewettigde afwezigheden als nog te verantwoorden. Verzoekende partij ontving in die zin geen enkel schrijven. Zij stelt dat zij hierdoor in de waan werd gebracht dat haar afwezigheden als gewettigd werden beschouwd. Gezien de zware gevolgen op het eindresultaat dient een zorgvuldig optredende instelling haar ten minste hierop te wijzen.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste wat betreft het feit dat geen rekening is gehouden met de specifieke omstandigheden waarin zij zich bevond en het feit dat ze niet werd gedelibereerd ondanks deze situatie het hiernavolgende.

Zij wijst erop dat aan verzoekende partij de toestemming is verleend om een geïndividualiseerd studietraject te volgen zonder dat daar voorwaarden werden aan verbonden. Er werd haar tevens een afwijking toegekend wat het volgen van de lessen 'Engels 2' betreft tijdens de stage. Deze betroffen de lessen uit de derde periode.

Verwerende partij wijst erop dat het de vrije keuze is van verzoekende partij of zij al dan niet de betreffende opleidingsonderdelen wenst te combineren. Verwerende partij geeft concreet aan in haar antwoordnota dat er geen enkel probleem van overlapping bestaat wat de eerste

en tweede trajectschijf betrof.

Zij wijst tevens op de mogelijkheid die geboden wordt aan de studenten om te veranderen van klasgroep in geval van overlappingsen tussen opleidingsonderdelen van beide jaren. Tot slot wijst zij erop dat verzoekende partij tevens heeft nagelaten om (zoals haar meegedeeld is) contact op te nemen met de lector van het betreffende opleidingsonderdeel teneinde een regeling te treffen.

Verwerende partij stelt vervolgens wat betreft het feit dat verzoekende partij niet werd gedelibereerd, dat dit het gevolg is van het feit dat zij voor 18 studiepunten van het opgenomen studieprogramma van 48 studiepunten niet geslaagd was en bijgevolg boven het in artikel van de Examenregeling 2011-2012 toegelaten maximaal aantal gewogen tekortkomingen kwam.

Verwerende partij concludeert dat er dan ook geen sprake is van een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Verwerende partij stelt ten tweede wat betreft het feit dat verzoekende partij stelt dat er bij de permanente evaluatie geen rekening is gehouden met haar specifieke situatie zoals vermeld in de studiegids van het betreffende academiejaar. Verwerende partij stelt dat zij verkeerdelijk verwijst naar de studiegids van het academiejaar 2012-2013. In de studiegids 2011-2012 die van toepassing was, wordt nergens melding gemaakt van 'gewettigde afwezigheid'. Er wordt ook niet verwezen naar groepsdiscussies. Deze handelt enkel over het inleveren van een individueel werkstuk. De studiegids is in casu niet van toepassing . Er is derhalve geen schending van het 'patere legem' – beginsel.

Verwerende partij stelt ten derde wat betreft de beweerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dat dit door verzoekende partij voor het eerst wordt ingeroepen op niveau van het extern beroep. Een middel dat niet in het interne beroep is aangekaart kan niet op ontvankelijke wijze voor het eerst worden opgeroepen op niveau van het extern beroep.

In ondergeschikte orde wijst verwerende partij erop dat het middel gebaseerd op de schending van artikel van de Rechtspositieregeling van verwerende partij - waarin wordt gesteld dat ingeval van herhaaldelijk ongewettigde afwezigheid bij opleidingsonderdelen waar permanent wordt geëvalueerd de instelling de student kan aangetekend ter verantwoording roepen – feitelijke grondslag mist. Verzoekende partij was op basis van de studiegids op de hoogte van de evaluatievorm voor het opleidingsonderdeel 'Engels 2' dat zij bovendien voor de tweede maal diende af te leggen. Bovendien betrof het geen formele verplichting voor de instelling gezien er stond vermeld dat ' kan aangetekend een verzoek sturen...'.. Bovendien worden met deze bepalingen andere situaties geïllustreerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

5.1.2.1. Verzoekende partij klaagt er zich in de eerste plaats over dat haar voor het opleidingsonderdeel Engels 2 de quotering 7/20 werd toegekend, hoofdzakelijk als gevolg van de deelquotering 5/30 voor de permanente evaluatie tijdens de lessen die verzoekende partij – naar eigen zeggen – niet kon volgen door het feit dat de lessen van het opleidingsonderdeel Engels 2 op hetzelfde moment werden gegeven als de lessen van de opleidingsonderdelen van het derde jaar.

Uit de bijlage bij het Studiecontract dat verzoekende partij heeft gesloten voor het academiejaar 2011-2012 blijkt dat zij zich heeft ingeschreven voor de opleidingsonderdelen van het derde jaar in combinatie met het opleidingsonderdeel Engels 2 van het tweede jaar en daarbij de goedkeuring heeft gekregen om gewettigd afwezig te zijn voor het volgen van de lessen van het opleidingsonderdeel Engels 2 tijdens de stage gedurende de derde lessenperiode. Uit niets blijkt dat er een afwijkende regeling werd gevraagd en ook niet werd verkregen voor het bijwonen van de lessen gedurende de eerste en de tweede lessenperiodes.

Met die regeling voor ogen mag de Raad er redelijkerwijs vanuit gaan dat verzoekende partij

zich had ingelicht over de dagen en uren waarop Engels 2 werd gedoceerd.

De Raad neemt akte van het feit dat op het ogenblik van het sluiten van het studiecontract zij enkel kennis kon hebben van het lessenrooster van de eerste periode, maar verzoekende partij geen bijzonder regeling voor de eerste lessenperiode heeft voorgesteld of kon krijgen.

Er zijn evenmin stukken voorhanden waaruit blijkt dat verzoekende partij de docent(e) of enig ander orgaan van verwerende partij heeft ingelicht over problemen m.b.t. het niet kunnen volgen van de lessen. Het is naar het oordeel van de Raad, niet onredelijk dat verwerende partij in elk geval de afwezigheden voor Engels 2 tijdens de eerste lessenperiode heeft verrekend in de permanente evaluatie.

Verzoekende partij had enkel voor de derde lessenperiode tijdens welke zij stage deed, de goedkeuring om afwezig te zijn voor de lessen Engels 2 en in het verlengde daarvan kunnen haar afwezigheden tijdens die periode niet als negatief worden aangerekend.

Uit voorliggend dossier blijkt echter niet hoe de permanente evaluatie is gebeurd en de Raad kan evenmin nagaan of en op welke wijze de toegelaten afwezigheden tijdens de derde lessenperiode in de evaluatie zijn betrokken en de deelquotering niet negatief hebben beïnvloed.

Het middel is in die mate gegrond.

5.1.2.2. Verzoekende partij doet in een volgend middel opmerken dat zij niet werd verwittigd om haar afwezigheden te verantwoorden.

Ongeacht het antwoord op de vraag of de bepaling die door verzoekende partij wordt ingeroepen in voorliggende zaak van toepassing is, herinnert de Raad eraan dat het middel niet tijdens de interne beroepsprocedure werd opgeworpen en dus niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de procedure voor de Raad kan worden ingeroepen, behoudens bijzondere omstandigheden die door verzoekende partij niet worden aangetoond.

Het middel is niet ontvankelijk.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 24 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 19 oktober 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/197 – 11 oktober 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 11 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer
meester

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het deelopleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 20 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in het Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Marketing.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het deelopleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 juli 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 12 juli 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het opleidingsonderdeel '.....' bestaat uit 3 delen: '.....' vormt slechts een onderdeel van de totale evaluatie van het deelopleidingsonderdeel. De punten van het marketingplan worden individueel bijgestuurd aan de hand van de punten

van de peerevaluatie. De verzoekende partij geeft zichzelf meer punten dan de andere groepsleden. Het verschil tussen de laagste en hoogste score is groot. De algemene score van de verzoekende partij verlaagt omdat peerevaluatie geen rekening houdt met gemiddelde scores maar enkel met uitersten. Verder wordt gesteld dat de verzoekende partij geen bewijzen aanbrengt m.b.t. het argument dat de groepsleden subjectief zijn. De lector werd ook niet op de hoogte gebracht van onenigheid in de groep. De verzoekende partij was niet op het feedbackmoment. De punten van het eindrapport voor de hele groep waren trouwens amper voldoende. De peerevaluatie is als een methode om punten toe te kennen op een weloverwogen manier toegepast. De andere groepsleden slaagden wel omdat zij een hoger resultaat behaalden op de andere deelopleidingsonderdelen. De verzoekende partij had ook een tekort voor '.....' en een 12/20 voor '.....'. Het examencijfer voor het deelopleidingsonderdeel '.....' is volgens de interne beroepscommissie correct tot stand gekomen en ook het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' is correct tot stand gekomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De Raad oordeelde bij besluit 2012/144 dd. 14 augustus 2012 als volgt:

"De verzoekende partij beweert dat zij op subjectieve wijze door haar medestudenten benadeeld werd in het peerassessment.

Hoewel peerassessment als evaluatiemethode in het onderwijs niet zonder problemen is zoals in eerdere zaken al is gebleken, zijn daartegen geen principiële bezwaren in te brengen.

In deze zaak stelt de verzoekende partij weliswaar dat zij het slachtoffer geweest is van een hetze vanwege vooral een medestudent, maar ook, zij het in mindere mate van andere medestudenten, maar de bewijselementen die zij aanbrengt tonen mogelijk wel aan dat zij aan de activiteiten die aan peer assessment onderworpen waren, actief heeft deelgenomen, maar niet dat er sprake is van enige vijandigheid van de medestudenten.

De verwerende partij heeft aangegeven dat zij bij het peerassessment enkel rekening houdt met het beste en het slechtste resultaat. Deze werkwijze komt de Raad als onredelijk voor nu zij enerzijds elke student aanzet om zichzelf maximale cijfers toe te kennen, en anderzijds de vijandigheid van een medestudent volstaat om een extreem negatief resultaat te verkrijgen. Op die wijze wordt het risico van een subjectieve en niet betrouwbare meting aanzienlijk verhoogd. De gevolgen daarvan zijn belangrijk omdat de coëfficiënt die de verwerende partij heeft gebruikt (voor de verzoekende partij 0,90) van toepassing is op 80% van het eindresultaat. Het is aan de verwerende partij om een meer betrouwbare berekeningswijze te hanteren voor het peerassessment.

Het middel is gegrond."

3.6. Op 30 augustus 2012 besliste de examencommissie dat het examencijfer voor het deelopleidingsonderdeel '.....' 9/20 is. Tevens werd beslist dat het examencijfer voor het samengetelde opleidingsonderdeel 9/20 is.

3.7. Op 7 september 2012 heeft verzoekende partij intern beroep aangetekend tegen deze beslissing van de examencommissie.

Op 20 september 2012 heeft de interne beroepscommissie het beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Er wordt gestipuleerd dat in het dossier waarover de Raad beschikte, informatie was opgenomen die mogelijks aanleiding gaf tot een foutieve interpretatie van het berekeningsmodel dat wordt gebruikt in de peerevaluatie. In het dossier dat aan de interne beroepscommissie wordt voorgelegd wordt aangetoond dat er met alle scores rekening wordt gehouden en dus niet enkel met de hoogste en de laagste score. De peerevaluatie is geen gewoon gemiddelde, maar de impact van de toegekende score van iedere deelnemer wordt gelijk gesteld omwille van de objectiviteit. Er werd een gevalideerde en erkende tool gebruikt die de nodige garanties biedt om studenten objectief te evalueren. Vermits de Raad geen principiële bezwaren tegen peerassessment heeft ingeroepen en vermits werd aangetoond dat

er geen onredelijke werkwijze voor dit peerassessment werd toegepast, besluit de interne beroepscommissie dat de verzoekende partij, net zoals de medestudenten op een objectieve wijze werden beoordeeld.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 26 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 20 september 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 20 september 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 21 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 22 september 2012.

Het beroep van 26 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij aangeeft dat verwerende partij het besluit R.Stvb.nr. 2012/144 van de Raad miskent.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de verwerende partij het besluit nr. 2012/144 van de Raad naast zich neer heeft gelegd. Verwerende partij stelt immers dat de Raad het verkeerd voor heeft zodat er geen wijzigingen worden aangebracht aan de berekeningswijze van de peerassessment.

Verzoekende partij werpt op dat er geen beroep meer mogelijk is tegen het eerder besluit van de Raad en dat de verwerende partij dit besluit dus dient na te leven.

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij het in kracht van gewijsde getreden besluit van de Raad miskent en vraagt om een dwangsom op te leggen.

Verwerende partij stelt dat de Raad alleen een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair genomen of kennelijk onredelijk is, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij geeft aan dat de interne beroepscommissie het beroep terecht ongegrond heeft verklaard.

Verwerende partij stelt dat de Raad in het eerder besluit reeds heeft geoordeeld dat er geen principieel bezwaar is tegen de peer assessment als evaluatiemethode en dat er geen vijandigheid was van de medestudenten.

Verwerende partij stelt dat de examencommissie tot de conclusie kwam dat bij de peerevaluatie wel rekening werd gehouden met alle scores en niet alleen met de uiterste waarden. Er wordt immers met alle toegekende beoordelingen rekening gehouden.

Verwerende partij geeft vervolgens een concrete berekeningswijze, waaruit blijkt dat er niet met gemiddelden wordt gewerkt maar dat wel alle scores in rekening worden gebracht, weliswaar rekening houdend met het totaal aantal toegekende punten. Het uiteindelijke eindresultaat wordt dan bekomen door het gemiddelde te nemen van de 10 toegekende scores voor deze 10 criteria.

In de berekeningsmethode die wordt gehanteerd, wordt dus wel rekening gehouden met alle scores.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij houdt voor dat de verwerende partij het gezag van gewijsde van het besluit van de tussen partijen gewezen zaak 2012/144 dd. 14 augustus 2012 miskend heeft. Op grond van de bij de behandeling van die zaak beschikbare informatie was de Raad tot de conclusie gekomen dat het systeem van peerevaluatie dat de verwerende partij hanteerde enkel rekening hield met het beste en het slechtste resultaat, wat de Raad om de in het besluit aangegeven redenen als kennelijk onredelijk beschouwde.

Uit het thans bestreden besluit, en uit de door de verwerende partij bijgebrachte stukken, blijkt dat bij de peerevaluatie rekening wordt gehouden met alle evaluaties, en niet alleen met de uitersten, met dien verstande dat de evaluaties "genormaliseerd" worden om rekening te houden met studenten die systematisch hoge dan wel lage evaluaties toekennen, zodat hun impact op de evaluatie per student gelijk blijft. Hoewel het eindresultaat voor de verzoekende partij ongewijzigd is gebleven, heeft de verwerende partij duidelijk gemaakt dat een andere berekeningswijze werd gevolgd dan bij de behandeling van de eerste zaak aan de Raad werd voorgehouden en door de Raad werd aangenomen. Daarom kan de bestreden beslissing geacht worden aan het besluit van de Raad tegemoet te komen.

Om die reden is het middel, dat voorhoudt dat het gezag van gewijsde van dat besluit geschonden werd, niet gegrond.

Voor het overige dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij geen kritiek heeft op het systeem van de peerevaluatie van de verwerende partij, en zijn de in de nota van wederantwoord aangebracht middelen laattijdig en niet ontvankelijk.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 30 augustus 2012 en de beslissing van 20 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

Rolnr. 2012/202 – 11 oktober 2012

Inzake
wonende te,.....

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,.....

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 11 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
de heer
- de verwerende partij: de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Verbintenissenrecht'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het schakelprogramma in de rechten.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel 'Verbintenissenrecht'.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vormvoorschriften van het ingestelde beroep bij de Raad

Het verzoekschrift werd niet ondertekend. Dergelijke ondertekening is nochtans op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad besluit dat het niet ondertekend verzoekschrift gedateerd op 28 september 2012 op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) niet ontvankelijk is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 11 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

Karla Van Lint

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Zitting 17 oktober 2012

Rolnr. 2012/199 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw

- de verwerende partij: meester
mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 6 september 2012 waarbij de examencommissie heeft beslist om het diploma toegepaste Psychologie - Klinische Psychologie niet toe te kennen en tegen de beslissing van 28 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij de initiële examenbeslissing werd bevestigd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in laatste opleidingstraject van de bachelor in de Toegepaste Psychologie, afstudeerrichting Klinische Psychologie.

Verzoekende partij slaagde in de eerste zitting niet voor het opleidingsonderdeel 'Inleiding in de experiëntiële therapie' waarop zij een resultaat van 5/ 20 behaalde. Zij diende tevens nog haar bachelorproef in te dienen. In de tweede zitting behaalde zij in totaal een score van 64 %. Zij slaagde opnieuw niet voor het opleidingsonderdeel 'Inleiding in de experiëntiële therapie' waarop zij 6/20 behaalde.

Het beroep betreft deze examenbeslissing genomen op 6 september 2012.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 september 2012 een intern beroep in bij de intern beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Haar beroep was gericht enerzijds tegen de toegekende score van 6/20 voor het 'Inleiding in de experiëntiële therapie' en anderzijds tegen de beslissing voor het niet behalen van het

diploma 'Toegepaste Psychologie – Klinische Psychologie'.

3.3. Nadat verzoekende partij op 17 september 2012 haar examenresultaat voor het opleidingsonderdeel 'Inleiding in de experiëntiële therapie' heeft kunnen inzien heeft zij haar klacht wat betreft dit opleidingsonderdeel ingetrokken.

Bij beslissing van 18 september 2012 werd het intern beroep afgewezen. De initiële beslissing werd behouden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 8 september 2012. De beslissing werd op 18 september 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 24 september 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 18 september 2012, aangetekend verstuurd op 24 september 2012. Verzoekende partij heeft op 25 september 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 26 september 2012.

Het beroep van 29 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat dat zij overtuigd is dat zij alle vaardigheden en kennis heeft verworven om haar diploma te verdienen. Zij heeft tot op heden nog steeds geen uitleg of motivatie gekregen over het feit dat haar diploma niet wordt toegekend.

Zij wijst op het schoolreglement (de artikelen) waarin vermeld staat dat studenten hun diploma ook met een niet tolereerbaar tekort kunnen halen indien zij aantonen dat zij klaar zijn voor het werkveld en dus het diploma waardig zijn.

In die zin brengt zij verschillende argumenten aan om aan te tonen dat zij voor deliberatie in aanmerking komt.

Zij benadrukt dat tijdens haar geheel afgelegd studietraject zij voldoende aangetoond heeft dat ze alle theoretische en praktische competenties heeft behaald om dit diploma te behalen.

Zij wijst op de hoge resultaten behaald op haar stages.

Zij wijst tevens op het feit dat zij nog voldoende tolerantiekrediet behouden heeft sinds de afschaffing van de automatische deliberatie.

Zij werd slechts twee maal gedelibereerd voor een theoretisch vak waarvan één aansluit bij

een stage waarop zij heeft kunnen aantonen dat zij ook over de nodige theoretische bagage beschikte.

Zij wijst op haar goede resultaten voor andere opleidingsonderdelen in de klinische sector. Het betreffende opleidingsonderdeel is bovendien een inleiding in een therapievorm waarvoor, alvorens toe te kunnen treden tot de arbeidsmarkt, navorming vereist is. Tot slot wijst verzoekende partij op haar hoge studie-efficiëntie van 79,53 %.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst ten eerste op het feit dat wat de betwisting betreft van de score van 6/20 voor het opleidingsonderdeel 'Inleiding in de experiëntiële therapie' dat dit onontvankelijk is, gelet op de intrekking van het interne beroep wat deze score betreft.

Verwerende partij wijst ten tweede op het onderwijs- en examenreglement waar in artikel de criteria voor het slagen voor een opleiding zijn vastgelegd.

Verzoekende partij voldoet niet aan deze criteria. Verzoekende partij behaalde een niet-tolereerbare onvoldoende van 6 /20 op het vermelde opleidingsonderdeel. Luidens voormeld artikel van het onderwijs- en examenreglement is immers enkel een beoordeling van 8 of 9 op 20 tolereerbaar.

Verwerende partij benadrukt dat nergens in het onderwijs- en examenreglement er sprake is van de mogelijkheid tot het verlenen van een diploma in het geval van een niet-tolereerbaar tekort, wanneer zij aantonen dat zij klaar zijn voor het werkveld en dus het diploma waardig zijn.

Op het examenresultaat van 6 september 2012 staat bij de beslissing van de examencommissie als uitdrukkelijke motivering vermeld dat een tolerantie mogelijk is bij score gelijk aan 8/20 of 9/20.

De handhaving van dit examenresultaat is uiteraard ook gebaseerd op deze motivering.

Verwerende partij wijst verder op het belang van het betreffende opleidingsonderdeel dat een 'verplicht' opleidingsonderdeel betreft binnen de specifiek door verzoekende partij gekozen afstudeerrichting 'klinische psychologie'.

Dit opleidingsonderdeel bestaat overigens niet louter uit hoorcolleges, maar wordt ook ruim aangevuld met praktische ervaringsoefeningen.

Verwerende partij stelt verder dat vermits het om een 'inleiding' gaat en het bijgevolg om een enig opleidingsonderdeel gaat, verzoekende partij evenmin heeft kunnen aantonen dat zij de competentie verworven heeft.

Verwerende partij wijst tot slot op het feit dat verzoekende partij reeds 4 examenkansen voor dit opleidingsonderdeel heeft gebruikt met telkens een zwak resultaat tot gevolg.

Verwerende partij wijst in dit verband op eerdere rechtspraak van de Raad die stelt dat kan verwacht worden dat de competentie van de verschillende vereiste opleidingsonderdelen zijn verworven en dat in dat opzicht een 6/20 een zwak cijfer is temeer wanneer niet kan aangetoond worden dat de student binnen een ander opleidingsonderdeel heeft kunnen tonen dat zij de competentie heeft verworven.

Verwerende partij concludeert dat het oordeel van de examencommissie om verzoekende partij als niet-geslaagd te beschouwen voor de opleiding dus niet kennelijk onredelijk is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist in haar beroepsschrift enerzijds de quoterings 6/20 voor het opleidingsonderdeel "Inleiding in de experimentele therapie" en anderzijds het niet-behalen van het diploma "Toegepaste Psychologie – Klinische Psychologie".

Uit de voorliggende stukken blijkt dat verzoekende partij tijdens de behandeling van het intern beroep haar bezwaar tegen de quoterings van het opleidingsonderdeel "Inleiding in de experimentele therapie" heeft ingetrokken waardoor het beroep bij de Raad tegen die beslissing zonder voorwerp is. Verzoekende partij handhaaft wel haar bezwaar tegen het niet-behalen van het diploma "Toegepaste Psychologie – Klinische Psychologie" met toepassing

van de artikelen van het Onderwijs- en Examenreglement.

Wat het bezwaar betreft tegen het niet-behalen van het diploma verwijst de Raad naar de tekst van artikel van het voormelde Reglement waaruit blijkt dat enkel de beoordelingen 8 of 9 op 20 tolereerbaar zijn. Verzoekende partij heeft voor het opleidingsonderdeel "Inleiding in de experimentele therapie" slechts 6/20 behaald wat een niet-tolereerbaar onvoldoende is om voor dit opleidingsonderdeel als geslaagd te worden verklaard. Artikel van het Onderwijs- en Examenreglement heeft betrekking op het toekennen van een graad van verdienste aan studenten die geslaagd zijn voor een opleiding. Deze bepaling is in voorliggend geval niet van toepassing.

Artikel van het Onderwijs- en Examenreglement heeft onder meer betrekking op het oordeel van de examencommissie over het globale resultaat en over het al dan niet toekennen van een graad van verdienste. In de aangehaalde bepalingen is nergens sprake van de mogelijkheid tot het behalen van een diploma in het geval van een niet tolereerbaar tekort wanneer kan aangetoond worden dat de student klaar is voor het werkveld en dus het diploma waardig zou zijn.

Volledigheidshalve vestigt de Raad er de aandacht op dat geen overmacht of bijzondere omstandigheden zijn aangehaald met het oog op de toepassing van artikel van het Onderwijs- en Examenreglement.

Zonder dat de Raad zich in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij, is hij van oordeel dat de examencommissie bij het nemen van de betwiste beslissing de bepalingen van het Onderwijs- en Examenreglement correct heeft toegepast en noch de geldende decretale en reglementaire bepalingen heeft geschonden, noch onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk maar niet gegrond is.

De initiële examenbeslissing van 6 september 2012 en de beslissing van 18 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniël Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/200 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de verandering in het studietraject.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens de academiejaren 2011-2012 en 2012-2013 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 29 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

De Raad stelt dat overeenkomstig artikel II, 24 en II, 13 van het Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure. Verzoekende partij heeft echter rechtstreeks een extern beroep bij de Raad ingesteld. Het voorliggend beroep van verzoekende partij is dan ook niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/203 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer
- de verwerende partij: mevrouw
de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij een herinschrijving van de verzoekende partij met een diplomacontract wordt geweigerd op basis van het niet halen van de 50% norm en tegen de beslissing van 20 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de journalistiek (individueel traject eerste-tweede schijf).

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij een herinschrijving van de verzoekende partij met een diplomacontract wordt geweigerd op basis van het niet halen van de 50% norm.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 september 2012 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 20 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er een zeer zwakke studievoortgang is, die verwerende partij heeft willen sanctioneren. De waarschuwingen op de rapporten en de bindende studievoorwaarde bij het begin van academiejaar 2011-2012 zijn duidelijk. De verontschuldigheden van verzoekende partij zijn irrelevant vermits zij niet slaagde. Verwerende partij heeft artikel van het studiecontract correct toegepast en er is geen reden om de beslissing te herzien.

De beslissing op intern beroep aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 20 september 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 24 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2012.

Het beroep van 28 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij bij de inschrijving van het academiejaar 2011-2012 de maatregel van studievoortgangsbewaking zag. Deze was volgens verzoekende partij niet correct vermits de 50% norm niet van toepassing was op examencontracten en verzoekende partij zich voorgaande academiejaar met een examencontract had ingeschreven. Tevens vond verzoekende partij het niet correct vermits zij het contract had stopgezet. De studiebegeleider heeft verzoekende partij ook fout ingelicht vermits deze stelde dat het in orde ging komen. Verzoekende partij geeft aan dat de maatregel van studievoortgangsbewaking in juni 2011-2012 opnieuw op het rapport stond. Verzoekende partij tekende intern beroep aan, maar het intern beroep werd onontvankelijk verklaard vermits de klacht bij het begin van het academiejaar had moeten worden ingediend.

Verzoekende partij stelt dat zij ook na de herexamens de 50% norm niet gehaald heeft. Zij zou de situatie anders hebben aangepakt indien zij van in het begin van het academiejaar de juiste informatie had gekregen.

Verzoekende partij merkt op dat zij '10 credits in overdracht' heeft (nog niet behaalde credits vermits de cluster nog niet vervolmaakt is). Indien deze credits meetellen heeft verzoekende partij wel de 50% norm behaald.

Verzoekende partij vindt de houding van verwerende partij beledigend. Verzoekende partij stelt dat verwerende partij zelf fouten heeft gemaakt.

Verzoekende partij stelt dat geen rekening wordt gehouden met zijn inzet (zo ging verzoekende partij naar Frankrijk om Frans te verbeteren, reden waarom zij voor een examencontract koos).

Verzoekende partij stelt tenslotte dat zij in tijdsnood kwam om alle opleidingsonderdelen tot een goed einde te brengen, o.a. omwille van ziekte.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij in het academiejaar 2010-2011 na de tweede zitting een maatregel van studievoortgangsbewaking kreeg, namelijk "De student voldoet niet aan de 50% norm (art 95). De student engageert zich bij een nieuwe inschrijving met diplomacontract voor dezelfde opleiding om minstens de helft van de opgenomen studiepunten te verwerven. Het niet behalen van de opgelegde bindende voorwaarde geeft aanleiding tot de weigering van een daaropvolgende inschrijving."

In het academiejaar 2011-2012 schreef verzoekende partij zich met een diplomacontract in. Na de tweede zittijd kreeg verzoekende partij het puntenrapport met de vermelding "Maatregelen van studievoortgangsbewaking: conform het studiecontract wordt een herinschrijving met een diplomacontract binnen de opleiding geweigerd op basis van het niet behalen van de 50% norm" Verzoekende partij had immers maar 19 credits van de 54 behaald.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij blijkbaar een probleem had met de maatregel van studievoortgangsbewaking op het rapport van september 2011. Hiertegen werd echter geen bezwaar aangetekend. Na de eerste zittijd van academiejaar 2011-2012 heeft verwerende partij ook nog een waarschuwing gezet op het rapport, om verzoekende partij aan te sporen de kansen te benutten in de tweede zittijd.

Verwerende partij ontkent dat medewerkers verzoekende partij op het verkeerde spoor zouden hebben gezet en meent dat de bewoordingen op de rapporten voor zich spreken.

Verwerende partij stelt dat het argument van verzoekende partij van de '10 credits in overdracht' niet relevant is vermits verwerende partij geen creditbewijzen kan afleveren op niveau van een deel van een opleidingsonderdeel.

Verwerende partij trekt niet in twijfel dat verzoekende partij zich heeft ingezet voor (delen van) de studie, maar de vaststelling blijft dat verzoekende partij niet voldoet aan de 50% norm van artikel 52 van het Flexibiliseringsdecreet en van artikel 98 van het studiecontract.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de gegrondheid van de beslissing van 20 september 2012 waarbij haar wordt medegedeeld dat zij zich niet meer kan inschrijven voor de opleiding Bachelor in de Journalistiek omdat niet voldaan is aan de maatregel van de studievoortgangsbewaking zoals vastgelegd in het studiecontract. Dit geldt ongeacht of dit een examencontract dan wel een diplomacontract is.[\[1\]](#)

Uit de voorliggende stukken blijkt dat verzoekende partij voor het academiejaar 2011-2012 een diplomacontract heeft gesloten voor 54 studiepunten met de bindende voorwaarde dat zij minstens de helft van de opgenomen studiepunten diende te verwerven om met een studiecontract opnieuw ingeschreven te kunnen worden.

Uit de puntenlijst na de tweede examenkans in september 2012 blijkt dat verzoekende partij slechts 19 studiepunten van de vastgelegde 54 studiepunten heeft behaald en dus niet voldoet aan de bindende voorwaarde van het studiecontract.

De Raad is in die omstandigheden van oordeel dat verwerende partij noch de bepalingen van het studiecontract, noch de geldende wettelijke of decretale regeling heeft geschonden en niet onredelijk heeft gehandeld bij het nemen van de betwiste beslissing.

Volledigheidshalve herinnert de Raad eraan dat hij zich niet in de plaats mag stellen van verwerende partij om te oordelen of er omstandigheden waren om wegens uitzonderlijke redenen van de vastgelegde maatregel af te wijken. Mede gelet op het feit dat uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoekende partij in de loop van zijn studies weinig studie-efficiëntie heeft behaald.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 13 september 2012 en de beslissing van 20 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.v.St. nr.215.283, 22 september 2011 en R.Stvb.nr. 2011/130

Rolnr. 2012/205 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zittingen van 17 oktober 2012 en 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer
mevrouw
de heer

- de verwerende partij: meester
meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....' en tegen de beslissing van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor, afstudeerrichting

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 12 september 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 21 september 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 24 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 21 september 2012. Vermits de beslissing per e-mail van 24 september 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 25 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 26 september 2012.

Het beroep van 28 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij de beoordeling van de jury betwist en zich beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel en een gebrekkige begeleiding, communicatie en feedback.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de jury in haar beoordeling onterechte opmerkingen geeft. Zo meent verzoekende partij onder andere dat er wel een transparante en traceerbare structuur werd toegepast. Tevens meent verzoekende partij voldaan te hebben aan de criteria van afdoende kritische reflectie en volledigheid,... Verzoekende partij meent de eindcompetenties wel bereikt te hebben.

Verzoekende partij klaagt zich over de onvoorbereidheid van de jury en de daaruit voortvloeiende dynamiek.

Verzoekende partij stelt dat er ongerijmdheden zijn tussen de briefing van de afstudeerprojecten en de verwachtingen van de jury en de puntentoekenning van het opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij geeft ook aan dat de inspanningen die zij heeft geleverd voor '.....' het resultaat voor '.....' ook heeft beïnvloed.

Verzoekende partij kreeg immers heel wat nieuwe taken na de evaluatie in eerste zitting van het '.....' om te kunnen slagen in de tweede zitting.

Verzoekende partij werpt op dat de beslissing van de algemeen directeur ingaat tegen de bepalingen van de studiegids.

Verzoekende partij stelt dat de mentor niet voldeed aan de verwachtingen en dat er van pro-actieve coaching geen sprake was.

De verzoekende partij legt gedetailleerd punt per punt de argumenten verder uit in het verzoekschrift.

Verzoekende partij stelt dan ook aan alle voorwaarden te voldoen om geslaagd te worden verklaard en het diploma te verkrijgen.

Verwerende partij stelt dat de beoordeling van het opleidingsonderdeel '.....' correct is verlopen. Het werd beoordeeld op 'het proces' en 'het product', conform de bepalingen van de studiegids. De beoordeling is niet kennelijk onredelijk. Het niet meedelen van de verdere deelquoteringen is ook niet kennelijk onredelijk. Verzoekende partij werd vooraf immers geïnformeerd over de aspecten waar de docenten belang aan zouden hechten (zoals blijkt uit de studiegids en de briefing afstudeerprojecten). Het betreft trouwens geen louter mathematische optelsom.

De docent wordt voor de beoordeling bijgestaan door 2 externe en onafhankelijke experts, waardoor de objectiviteit wordt gegarandeerd. De Raad kan zich niet in de plaats van de jury

stellen en verzoekende partij toont niet aan dat de jury op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld. Tevens komt het niet toe aan de verzoekende partij om de bekwaamheid van de jury in vraag te stellen.

Verwerende partij stelt dat het middel m.b.t. de invloed van de inspanningen voor '.....' op het resultaat voor '.....' naast de kwestie is. Het hernemen van een opleidingsonderdeel in een volgende examenkans is immers het gevolg van het resultaat dat in de vorige examenkans werd behaald.

Verwerende partij stelt dat er geen gebrekkige begeleiding communicatie en feedback was. Uit de verschillende mails blijkt immers dat de coaching intensief was en correct is verlopen. Tevens verliest verzoekende partij uit het oog dat er voor het afstudeerproject een grote mate van zelfstandigheid wordt verwacht. Er was derhalve voldoende begeleiding tijdens het academiejaar. Op elk document dat verzoekende partij heeft ingezonden, werd feedback gegeven. Ook mondeling werd diverse malen feedback gegeven. Doch zelfs als er onvoldoende feedback werd gegeven, wat wordt betwist, kan dat nog niet tot een vernietiging leiden. De Raad oordeelde immers in het verleden al dat behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van gebrekkige begeleiding.

Tenslotte stelt verwerende partij dat de beslissing van de algemeen directeur de bepalingen van de studiegids niet geschonden heeft.

5.1.2 Beoordeling door de Raad

1. In tegenstelling met de inhoud van het mailbericht van 30 september 2012 heeft de Raad op dit ogenblik geen kennis van het feit dat er bij de onderzoeksrechter een klacht met burgerlijke partijstelling werd ingediend tegen één of meer leden van de jury wegens vermeende valsheid in geschrifte. Het beroep kan dus door de Raad verder worden behandeld.

2. De veelheid van argumenten, opmerkingen en beweringen die door verzoekende partij niet steeds op een gestructureerde wijze worden aangehaald tegen de beslissing van de Algemeen Directeur dd. 21 september 2012, komen er in de eerste plaats op neer dat de jury het afstudeerproject foutief heeft geëvalueerd.

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft gezegd, komt het hem niet toe zijn appreciatie in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en mag hij enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

De Raad kan en mag dus de evaluatie niet overdoen. Hij mag enkel nagaan of de beslissing werd genomen overeenkomstig de geldende bepalingen en aan de hand van de motivering van de beslissing oordelen of de bevoegde instanties niet manifest onredelijk hebben gehandeld.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid stelt de Raad vast dat de jury in haar beoordeling voor de tweede examenkans met verdediging van het project op 30 augustus 2012 onder nummer 2 'beoordeling' (stuk nr.12 van verwerende partij) een passage heeft overgenomen van p.9 van het 'evaluatieverslag' dat werd neergelegd voor de eerste examenkans (stuk nr.7 van verwerende partij) in plaats van te verwijzen naar het 'evaluatieverslag '.....' voor de tweede examenkans (stuk nr.9 van verwerende partij). De Raad is van oordeel dat deze mislag een essentieel punt raakt van de beoordeling en de gebrekkige motivering, minstens op dit punt, een vernietiging verantwoordt.

3. Wat de beweerde gebrekkige begeleiding en feedback betreft, herinnert de Raad eraan dat, behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden, een gebrekkige begeleiding op zich geen reden is om een ongunstige evaluatie te wijzigen in een voor de student(e) meer gunstige evaluatie.

De Raad bevestigt hierbij zijn rechtspraak en is van oordeel dat ook in voorliggend geval de beweerde onvoldoende begeleiding geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

4. Verzoekende partij wijst ten slotte op het vele werk dat zij heeft gestoken in de uitwerking van de bachelorproef waardoor zij een onvoldoende heeft behaald voor het opleidingsonderdeel "....."

De Raad beseft dat een afstudeerproject een grote werklast meebrengt maar ziet niet in dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen die werklast en het falen voor het opleidingsonderdeel ".....". De bestreden beslissing dient op dat punt niet te worden vernietigd.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 14 november 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,
Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/206 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw

- de verwerende partij: meester
mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de bepaling van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master in de Stedenbouw en de Ruimtelijke Planning.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij bepaling van de algemeen directeur op datum van 21 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbepaling werd het volgende gestipuleerd:

"Gezien :

- Het ingestelde beroep de examenbepaling over het resultaat voor het opleidingsonderdeel "....." betreft
- De studente voor dit opleidingsonderdeel vier examenkansen heeft gehad

- De studente ingeschreven is via een examencontract, doch via procestoets toch begeleiding van het onderwijzend personeel kreeg
- De evaluatie van het opleidingsonderdeel "....." uit twee delen bestaat : met name het aandeel jurybeoordeling voor 70% en het aandeel procestoets voor 30%
- De evaluatiecriteria voorafgaandelijk gekend waren; deze terug te vinden zijn in de bijlage Masterproef bij de algemene onderwijs- en examenregeling, alsook op de digitale leeromgeving Blackboard
- De individuele beoordelingen van de juryleden uitvoerig toegelicht en gemotiveerd zijn
- De juryleden van oordeel zijn dat het onderwerp innovatief en veelbelovend is, doch de uitwerking en besluiten, ook na de feedback vorig academiejaar, ruim onvoldoende
- De studente met betrekking tot de procestoets 11/20 behaalt
- De respectieve juryleden drie maal 7/20 en eenmaal 8/20 toekennen, ofwel een gemiddelde van 7,25/20 als eindresultaat voor de jurybeoordeling
- de toegekende totaalscore van 8/20 voldoende gemotiveerd is."

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 21 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 21 september 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 21 september 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 24 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2012. De termijn eindigde op 29 september 2012 maar aangezien dit een zaterdag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 1 oktober 2012.

Het beroep van 1 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennismaken van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een gebrekkige feedback.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij onvoldoende feedback krijgt over wat zij dient te veranderen aan de masterproef. Er worden geen concrete voortellen, gedaan van wat verzoekende partij precies dient aan te passen als zij de masterproef in het volgende academiejaar herneemt.

Verzoekende partij werpt op dat zij veel opdrachten kreeg die niet relevant bleken, maar waar zij wel veel tijd in stak (zoeken documentatie en literatuur, zoeken naar geschikte locatie, veranderen van promotor,....)

Verwerende partij stelt dat het intern beroepscollege de beoordeling door de jury heeft geanalyseerd. Het beroepscollege besloot dat het besluit van de examencommissie correct, omstandig en evenwichtig gemotiveerd is.

Verwerende partij geeft aan dat verzoekende partij in het intern beroep nooit heeft laten weten dat er zich moeilijkheden tijdens het academiejaar zouden hebben voorgedaan. Middelen die niet op ontvankelijke wijze in het interne beroepsschrift zijn opgenomen, kunnen niet voor het eerst in de procedure voor de Raad worden opgeworpen.

Bovendien betreft het klachten over gebrekkige begeleiding tijdens het academiejaar. De Raad oordeelde reeds dat een gebrekkige begeleiding op zich geen reden is om een ongunstige evaluatie te wijzigen in een voor de student meer gunstige evaluatie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de beslissing op intern beroep van 30 september 2012 waarbij de quotering 8/20 voor het opleidingsonderdeel "....." wordt bevestigd.

De Raad stelt vast dat de argumenten die in het beroepsschrift worden aangehaald allemaal betrekking hebben op de begeleiding van verzoekende partij bij het uitwerken van haar masterproef. Dit is mede het gevolg van het feit dat verzoekende partij voor het academiejaar 2011-2012 een examencontract heeft gesloten waarin zeer beperkte begeleidingsmomenten voorzien zijn.

Ongeacht of de vermelde argumenten voor het eerst tijdens de beroepsprocedure voor de Raad worden ingeroepen, herinnert de Raad eraan dat een gebrekkige begeleiding op zich geen reden is om een ongunstige evaluatie te wijzigen in een voor de student(e) meer gunstige evaluatie.

De Raad bevestigt zijn rechtspraak hieromtrent en is van oordeel dat er, met de gegevens die door verzoekende partij worden ingeroepen, er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en

geïnterviewd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/207 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van
met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
mevrouw

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'module cardiologie' en tegen de beslissing van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'module cardiologie'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 21 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

"Gezien :

- Het ingesteld beroep de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel "Module Cardiologie" betreft
- Studente naar aanleiding van het feedbackmoment overleg pleegde met de ombudspersoon
- Studente van oordeel was dat de moeilijkheidsgraad van het examen niet in verhouding zou staan met de drie studiepunten en moeilijker dan tijdens de eerste examenperiode.
- Uit de schriftelijke toelichting en motivering van de docent blijkt dat vier van de vijf vragen

letterlijk uit de cursus komen.

- Ook de vijfde vraag terug te vinden was in de cursus, en de problematiek tijdens het hoorcollege benadrukt werd.
- De studente de vragen onvolledig of foutief beantwoord heeft.
- De docent evenwel niet aanwezig was op het voorzien feedbackmoment
- De docent ook per mail heeft nagelaten verdere details te verschaffen

De klacht ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond te verklaren. En aldus de beslissing van de examencommissie te behouden, doch aan de opleidingsonderdeelverantwoordelijke opdracht te geven een feedbackmoment met volledige inzage van het examen "Modulaire cardiologie" te organiseren en dit uiterlijk voor 1 oktober 2012.'

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 21 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 1 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 21 september 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 21 september 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 24 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 25 september 2012. De termijn eindigde op 29 september 2012 maar aangezien dit een zaterdag is, wordt de beroepstermijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, zijnde maandag 1 oktober 2012.

Het beroep van 1 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet^[1]. De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennisnemen van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het inzagerecht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen inzage kreeg in het examen van het opleidingsonderdeel 'module cardiologie'. De examens waren immers niet beschikbaar. Conform de beslissing op intern beroep zou verzoekende partij inzage moeten krijgen voor 1 oktober 2012.

Verzoekende partij werpt op dat zij zelf de docent diende te contacteren om het examen van 'module cardiologie' in te zien. Verzoekende partij mailde de docent en kreeg als antwoord dat zij op 2 oktober 2012 het examen 'intensieve zorgen' kon inzien. Verzoekende partij merkt op dat er zeer korte termijnen zijn en dat zij moeilijk de punten kan betwisten voordat zij inzage kreeg in het examen.

Verwerende partij stelt dat de procedure op intern beroep geen hoorrecht inhoudt. Verder stelt verwerende partij dat verzoekende partij van het intern beroepscollege gelijk heeft gekregen in die zin dat werd vastgesteld dat de examens niet aanwezig waren op het feedbackmoment. Het intern beroepscollege heeft geoordeeld dat de opleidingsverantwoordelijke een feedbackmoment diende te organiseren met volledige inzage van het examen 'Module Cardiologie' uiterlijk op 1 oktober 2012. De opleidingsverantwoordelijke heeft een afspraak gemaakt na 1 oktober 2012, waardoor verzoekende partij extern beroep heeft aangetekend. Ondertussen heeft het feedbackmoment wel plaats gehad en is het beroep bij de Raad zonder voorwerp geworden. Ondergeschikt stelt verwerende partij dat het besluit van het intern beroepscollege goed gemotiveerd is. Verzoekende partij heeft tot op heden geen inhoudelijke kritiek geuit op het examenresultaat. Hoogstens stelt verzoekende partij in haar e-mail van 3 oktober 2012 dat zij meent dat bepaalde antwoorden voor interpretatie vatbaar zouden kunnen zijn en stelt zij vragen over het materiaal dat ter beschikking werd gesteld. Dit debat maakt echter niet het voorwerp uit van de procedure vermits het niet in het intern noch in het extern beroep werd opgeworpen. Bovendien kan verwerende partij hieruit niet afleiden waar de docent fouten zou hebben gemaakt en het staat de docent vrij om lesmateriaal al dan niet ter beschikking te stellen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het beroep dat verzoekende partij met haar brief van 30 september 2012 heeft ingesteld, heeft betrekking op het ontbreken van feedbackmoment en het niet-verkrijgen van inzage van het schriftelijk examen voor het opleidingsonderdeel "Module cardiologie".

Aan verzoekende partij kan bezwaarlijk worden verweten dat zij geen bezwaren heeft geformuleerd tegen de beslissing zelf, daar zij niet tijdig inzage heeft gekregen van de verbeterde examenkopij en dus niet heeft kunnen nagaan of de motivering van de beslissing aan de wettelijke vereisten voldoet.

Door het organiseren van een feedbackmoment met de inzage van de examenkopij na het verstrijken van de termijn voor het ontvankelijk instellen van een beroep bij de Raad, komt verwerende partij tekort aan de verplichtingen inzake de openbaarheid en moet de bestreden beslissing worden vernietigd. Het neerleggen van de verbeterde kopij tijdens de behandeling van het beroep kan dit euvel niet goedmaken.

Voor zoveel als nodig vestigt de Raad er de aandacht op dat het beroep niet zonder voorwerp kan worden beschouwd zolang de verzoekende partij niet verzaakt aan het beroep en zolang de beslissing op intern beroep niet is ingetrokken.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 21 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 6 november 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, met dien verstande dat de verzoekende partij de gelegenheid moet krijgen om het intern beroep te bevestigen en aan

te vullen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/214 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester
meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel "....." en tegen de bepaling van 17 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de verpleegkunde (eerste traject).

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 5 september 2012 voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 september 2012 een intern beroep in bij buitengewone examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij bepaling van buitengewone examencommissie op datum van 17 september 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbepaling stelde dat de punten niet worden gewijzigd. Verder werd gestipuleerd dat de commissie alle documenten van alle deexamens van het opleidingsonderdeel '.....' heeft onderzocht. Er werd vastgesteld dat de beoordeling correct en zorgvuldig is gebeurd voor alle deexamens en dat alle deelpunten voldoende gemotiveerd zijn.

De bepaling op intern beroep werd per schrijven van 18 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 september 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 september 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 17 september 2012. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 20 september 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. Verwerende partij stelt tevens in de antwoordnota dat er geen opmerkingen zijn m.b.t. de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 21 september 2012.

Het beroep van 25 september 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een discrepantie tussen het verloop van het examen en het uiteindelijke resultaat.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het examen vlot verlopen was en dat de feedback positief was. Verzoekende partij begrijpt dan ook niet waarom zij niet slaagde.

Verzoekende partij werpt op dat zij een afspraak met de studiebegeleider vroeg en inzage in het examen, maar dat zij nog steeds geen antwoord ontving.

Verzoekende partij wenst een afspraak met het Hoofd Studentenzaken en zij vraagt meer uitleg over wat er is gebeurd.

Verwerende partij stelt dat het opleidingsonderdeel bestaat uit vier zorgthema's, ('dagelijkse zorg', 'uitscheiding', 'wondzorg' en 'medicatie en invasie handelingen'). Voor elk van deze zorgthema's is er een theoretisch en een praktisch luik. De verzoekende partij kreeg inderdaad positieve feedback op het examen over het praktische skills-luik. De theoretische examens worden later verbeterd en de positieve indruk, die verzoekende partij had, had enkel betrekking op het praktische luik en/of enkele mondelinge ondervragingen. Het is dan ook foutief van verzoekende partij om die positieve feedback zonder meer door te trekken naar het geheel.

Verwerende partij geeft aan dat verzoekende partij zoals alle andere studenten via Blackboard op de hoogte werd gebracht van de mogelijkheid tot inzage op 6 en 7 september 2012.

Verzoekende partij heeft hier geen gebruik van gemaakt. Tevens werd een mail gestuurd met een mogelijkheid om langs te komen bij de studietrajectbegeleider, maar ook hier ging verzoekende partij niet op in.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij wel een gesprek heeft gehad met het Hoofd Studentenzaken, maar er werd niets concreet aangevoerd met betrekking tot het schriftelijk/theoretische luik van de examens. Verzoekende partij haalde enkel het positief gevoel aan op het examen, dat zich niet vertaalde in een beter resultaat. Ook in dit gesprek verwees het Hoofd Studentenzaken erop dat verzoekende partij een afspraak kon maken met de trajectbegeleider, (wat zij niet deed).

Verwerende partij stelt dat het subjectieve gevoel van verzoekende partij dus niet strookt met de werkelijkheid. Verzoekende partij kan uit het enkele feit van positieve feedback tijdens sommige onderdelen van het examen niet afleiden dat de beslissing van de examencommissie

en later de buitengewone examencommissie onterecht zou zijn. Wat het theoretisch onderdeel van het examen betreft, is er geen enkele concrete betwisting aangevoerd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de quoterings 9,5/20 voor het opleidingsonderdeel "....." en verwijst hiervoor naar het vlotte verloop van het examen en de positieve feedback. Verzoekende partij beklaagt zich eveneens over het ontbreken van een gesprek met de studiebegeleider en het niet kunnen inkijken van de examenkopij.

De Raad beseft dat een student(e) een positieve indruk kan hebben na het afleggen van een praktijkproef of van het afleggen van een mondeling examen, maar wijst erop dat deze positieve indruk niet noodzakelijk overeenstemt met de ijkpunten die de docent(e) en de examencommissie hanteren voor de evaluatie van de proef of het examen. Er moet in voorliggend geval bovendien rekening gehouden worden met de beoordeling van de schriftelijke proef.

Uit de voorgelegde stukken en de verklaring van verwerende partij -die niet wordt tegengesproken- blijkt dat verzoekende partij voorafgaand aan de behandeling van het intern beroep op 13 september 2012 een gesprek heeft gehad met het Hoofd Studentenzaken tijdens hetwelk toelichting werd gegeven over het verloop van de behandeling van het intern beroep en de mogelijkheid om door de beroepscommissie gehoord te worden. Verzoekende partij heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt en heeft ook geen inzage gevraagd van de verbeterde kopij van het schriftelijk examen.

De Raad herinnert eraan dat het niet aan hem toekomt zijn appreciatie in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij en hij enkel mag nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Met voormelde vaststellingen voor ogen ziet de Raad niet in dat verwerende partij de geldende bepalingen zou hebben geschonden en onredelijk zou hebben gehandeld bij het nemen van de betwiste beslissing.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk maar niet gegrond is. De studievoortgangsbepaling van 5 september 2012 en de beslissing van 17 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

Rolnr. 2012/214 – 17 oktober 2012

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/224 – 17 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van

met zetel te,

hebbende als raadsman meester
kantoorhoudend te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 17 oktober 2012.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel ' Frans' en tegen de beslissing van de examencommissie genomen na de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 19/9/2012.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de journalistiek.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel ' Frans'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 19 september 2012 werd aan de examencommissie bevolen om de beslissing te heroverwegen.

De examencommissie heeft de examenbeslissing van 5 september 2012 heroverwogen en heeft de toen genomen beslissing bevestigd.

Deze beslissing werd op vrijdag 28 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gelet op het feit dat de beslissing die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken is het voorliggende beroep van verzoekende partij zonder voorwerp geworden

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Daniel Cuypers

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Zitting van 23 oktober 2012

Rolnr. 2012/221 – 23 oktober 2012

Inzake
wonende,

hebbende als raadsman meester,
kantoor houdende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: meester

- de verwerende partij: mevrouw
de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 10 september 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de professionele bachelor in het communicatiemanagement, afstudeerrichting Commerciële Communicatie.

Verzoekende partij behaalde na de tweede examenkans twee onvoldoendes:
Op het opleidingsonderdeel '.....' een resultaat van 8/20 en voor het opleidingsonderdeel een totaalcijfer van 8.5/20. Voor het overige behaalde zij alle creditbewijzen.
Haar beroep betreft specifiek de score behaald voor het opleidingsonderdeel '.....'

Dit opleidingsonderdeel bestond zoals bepaald in de ECTS – fiche voor 50 % uit een schriftelijke evaluatie en voor 50% permanente evaluatie.

Voor het gedeelte permanente evaluatie was er geen tweede examenkans voorzien. De score van de permanente evaluatie bleef derhalve behouden in tweede zitting. Naar aanleiding van het luik permanente evaluatie dat bestond uit een productevaluatie (het teamwork) op basis van oefeningen en peer- en selfassessment was er tussen verzoekende partij en een medegroepsstudente een dispuut ontstaan waardoor verzoekende partij in mei 2012 veranderde van groep.

Het schriftelijk gedeelte kon verzoekende partij hernemen in de tweede zitting.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 september 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 27 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

Het intern beroep werd afgewezen op basis van het dossier en een gesprek. De interne beroepsinstantie stelde vast dat in de schriftelijke evaluatie noch een procedurefout, noch een materiële vergissing werd vastgesteld.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 28 september 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 27 september 2012, per e-mail ter kennis gebracht op 28 september 2012. Verzoekende partij heeft op 28 september 2012 kennis genomen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 29 september 2012. De laatste dag om in beroep te gaan betreft woensdag 3 oktober 2012.

Het beroep van 3 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij wijst op de toepassing van artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet^[1]. Verzoekende partij heeft voor het cijfer "....." van het opleidingsonderdeel binnen de voorziene termijn (i.c. na eerste zitting) geen gebruik gemaakt van de interne beroepsprocedure.

De student diende intern beroep in tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 10 september 2012 die haar voor het opleidingsonderdeel een totaalcijfer van 8,5 op 20 toekent.

Voor dit vak is in 2de examenkans enkel een herkansing van het schriftelijk examen (50% van het totaalcijfer) voorzien.

Dit blijkt uit de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel die aan alle studenten is meegedeeld via het elektronisch leerplatform Dokeos.

Verzoekende partij maakte in de eerste examenkans geen gebruik van de mogelijkheid om haar examen te komen inkijken en haar examenresultaten te komen bespreken.

Vermits verzoekende partij geen intern beroep indiende tegen de studievoortgangsbeslissing genomen in eerste zitting is de evaluatie van het deel permanente evaluatie definitief.

Verwerende partij stelt dat het interne beroep evenmin betrekking had op de beslissing van de examencommissie om haar niet geslaagd te verklaren in 2de zitting.

Vermits de student geen intern beroep indiende tegen het examencijfer in eerste zitting noch tegen de beslissing van de examencommissie om haar niet geslaagd te verklaren in tweede zitting mag geconcludeerd worden dat ze deze beslissingen niet betwist.

Beoordeling door de Raad

Het beroep strekt tot vernietiging van de studievoortgangsbeslissing van 10 september 2012

waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

De Raad ziet niet in waarom het beroep ook niet naar het voorwerp ontvankelijk zou zijn. In zoverre de verzoekende partij ook klaagt over het resultaat van de permanente evaluatie en de verwerende partij stelt dat dit resultaat definitief verworven werd bij de eerste examenkans en bij gebrek aan tijdige betwisting thans niet meer in vraag gesteld kan worden, betreft de ontvankelijkheid van het of de middelen waarin deze klacht geformuleerd wordt, maar niet de ontvankelijkheid van het verzoekschrift zelf. Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk wat het voorwerp betreft.

4 Laattijdige antwoordnota

Verzoekende partij wijst op de procedurekalender dd. 10 oktober waarin bepaald wordt dat het bestuur ten laatste op 16 oktober 2012 aan de Raad en aan de tegenpartij een antwoordnota dient te bezorgen.

Verzoekende partij stelt dat zij op 17 oktober 2012 nog steeds geen antwoordnota heeft ontvangen.

Zij vraagt dat een eventuele toekomstige antwoordnota van de verwerende partij uit de debatten dient te worden geweerd.

Artikel II.31 van het Aanvullingsdecreet [\[2\]](#) bepaalt dat de antwoordnota via het meeste gereede communicatiemiddel aan de Raad en de tegenpartij moet bezorgd worden. Ingeval de antwoordnota laattijdig aan de Raad wordt bezorgd wordt deze uit de procedure geweerd.

De Raad heeft bij e-mail van 15 oktober 2012 tijdig van de verwerende partij een antwoordnota ontvangen met aanvullende stukken.

Verzoekende partij stelt dat zij inderdaad bij vergetelheid de antwoordnota niet aan de verzoekende partij heeft bezorgd. Zodra zij de wederantwoordnota ontvangen en gelezen had, heeft zij de antwoordnota overgemaakt.

De Raad heeft deze antwoordnota eveneens op 19 oktober 2012 na het toesturen van de wederantwoordnota per e-mail aan de verzoekende partij overgemaakt.

Ter zitting heeft de verzoekende partij evenwel verklaard geen bezwaar te hebben tegen de opneming van de nota van antwoord in het rechtsplegingsdossier.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het eigen onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij en de schending van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het rechtzekerheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel van de evaluatiemethode betreft het hiernavolgende.

Verzoekende partij wijst in eerste instantie op de noodzaak dat bij de aanvang van het opleidingsonderdeel de studenten schriftelijk (al dan niet elektronisch), permanent en gedetailleerd in kennis worden gesteld van de toegepaste evaluatievorm en de tijdstippen ervan zodat zij deze tijdig kunnen raadplegen.

Verzoekende partij verwijst naar de vakfiche met de omschrijving van de evaluatiemethode: "Schriftelijk examen: De theorie wordt schriftelijk geëxamineerd (50% van het totaalcijfer); Permanente evaluatie: Alle oefeningen worden permanent geëvalueerd op basis van het individueel functioneren binnen het team en het globale eindresultaat (50% van het totaalcijfer)".

Zij wijst tevens op de aangehaalde evaluatiecriteria.

Zij stelt dat deze omschrijving de enige omschrijving is die haar ter kennis werd gegeven betreffende de evaluatiemethode van het vak.

Na de inzage van het dossier op de dag van het interne beroep stelde verzoekende partij vast dat de permanente evaluatie als volgt geëvalueerd werd:

"Globaal cijfer op oefeningen:

Peerassessment

Selfassessment

Uit beide assessmentgegevens wordt volgens een bepaalde formule, vermeld op de puntenlijst, het productcijfer aangepast.

Verzoekende partij benadrukt dat deze berekeningswijze nooit aan de studenten is meegedeeld, noch schriftelijk, noch mondeling.

Zij stelt dat de mededeling over de toepassing van deze formule op de puntenlijst, indien dit zou gebeurd zijn, ook laattijdig is.

Zij wijst tevens op het feit dat de gebruikte formule bij het berekenen van de permanente evaluatie niet duidelijk is en onvoldoende toelaat om het cijfer van de permanente evaluatie te kunnen berekenen.

Het lezen van de bovenstaande formule doet uitschijnen dat het globaal cijfer van permanente evaluatie wordt berekend door de som van peerassessment en selfassessment te delen door het aantal assessments en te vermenigvuldigen door 125.

Ingeval deze interpretatie wordt toegepast op haar situatie leidt dit tot een percentage van 69% op permanente evaluatie.

Verzoekende partij argumenteert dat een mogelijke andere interpretatie van bovenstaande formulering leert dat naast een cijfer dat wordt toegekend als productevaluatie op oefeningen ook een cijfer wordt berekend d.m.v. peerassessment en selfassessment. Het percentage verkregen door peer- en selfassessment zou dan worden verrekend op het productcijfer.

Het is in dit geval manifest onduidelijk op welke manier het ene percentage op het andere cijfer wordt verrekend. Daarnaast blijkt nergens uit het dossier van verzoekende partij noch uit enig ander stuk dat een productcijfer werd toegekend en welk dit cijfer dan wel zou zijn. Hieruit besluit verzoekende partij dat geen 'apart' productcijfer werd toegekend en dat de permanente evaluatie verliep op de manier beschreven in de eerste interpretatie.

Indien er wel een apart productcijfer zou bestaan is onvoldoende meegedeeld welke dit cijfer zou zijn, hoe de verrekening verliep met het percentage peer- en selfassessment, en in hoeverre de discretionaire beslissingsmarge van de lector van het opleidingsonderdeel een rol heeft gespeeld in het eindtotaal, welk zijn aandeel was in het cijfer van

Verzoekende partij concludeert dat de evaluatiemethode dus onvoldoende is beschreven, de berekeningswijze van de quoterings voor het onderdeel is onduidelijk en deze is onvoldoende bekendgemaakt.

Verzoekende partij werpt in een tweede onderdeel op wat betreft de gebruikte evaluatieregels het hiernavolgende:

Verzoekende partij berekent dat zij volgens de aangegeven interpretatie een totaalpercentage van 69% heeft voor permanente evaluatie.

Zij verwijst naar de stukken van het examendossier waaruit blijkt dat:

- de peer-assessment voor het groepswork door de 7 medestudenten wordt gequoteerd op 23.6/45 gemiddeld;
- dat de self-assessment 26/45 bedraagt, hetgeen in lijn ligt met de scores van het peer-assessment;
- dat de gecombineerde score voor het peerassessment en het selfassessment x 125 een eindpercentage oplevert van 69%; die voor 50% in aanmerking te worden genomen voor de eindscore;
- dat bij het schriftelijk examen in eerste zit een cijfer van 8/20 gehaald werd;
- dat bij het schriftelijk examen in tweede zit een cijfer van 5.5/20 gehaald werd.

Zij wijst verder op artikel van het examenreglement 2011-2012) waaruit blijkt dat het hoogste cijfer kan behouden blijven. Zij stelt dat op basis hiervan haar cijfer van de eerste zitting, 8/20 (40%) dient gebruikt te worden als cijfer voor de schriftelijke evaluatie, die voor 50% van het eindtotaal meetelt. De permanente evaluatie leidt tot een deeltotaal van 69% en

schriftelijke evaluatie leidt tot een deeltotaal van 40%. Beide deeltotalen hebben een aandeel van 50% in het eindtotaal. Verzoekende partij berekent dat zij derhalve een eindpercentage van 54,5 % $(69\% + 40\%) / 2$ behaalt op basis van de toegepaste formule. Dit geeft een eindtotaal van 10.9/20 (een creditbewijs) en niet 8.5/20 zoals aangegeven op het puntenrapport.

Verzoekende partij stelt dat indien het eindpercentage van 8.5/20 toch blijkt correct te zijn, de opgegeven formule uit het verslag niet gedetailleerd genoeg is om het cijfer van de permanente evaluatie te kunnen berekenen en dat het cijfer van permanente evaluatie niet voldoende gemotiveerd werd.

Verzoekende partij stelt tot slot dat op basis van de gehanteerde tolerantierregels (artikel van de examenregeling van het academiejaar 2011-2012) zij ook met een totaal van 8.5/20 in aanmerking komt om gedelibereerd te worden voor de twee opleidingsonderdelen waarop zij een onvoldoende haalde.

- Zij behaalde een eindtotaal van 60,29 %, wat ruim boven de 50% ligt.
- De opleidingsonderdelen komen in aanmerking voor compensatie en deliberatie.
- Zij bleef bovendien onder de maximumgrens van 4 tekorten.
- Zij behaalde 14,5 gewogen tekorten $(1.5 \times 3 \text{ studiepunten} + 2 \times 5 \text{ studiepunten} = 14.5)$,
- Zij behaalde geen enkel tekort onder 8/20.

Verzoekende partij benadrukt dat op grond van rechtszekerheidsbeginsel en gelijkheidsbeginsel, dat een student er moet kunnen van uitgaan dat deze tolerantierregels ook effectief worden toegepast. Deze beginselen mogen enkel terzijde worden geschoven mits uitvoerige motivatie wat in casu niet is gebeurd. Zij verwijst dienaangaande naar eerdere rechtspraak van de Raad wat het aspect delibereerbaarheid betreft.

Verwerende partij

Verwerende partij repliceert wat het eerste onderdeel betreft dat gaat over de evaluatiemethode dat studenten zowel schriftelijk als mondeling in kennis werden gesteld van de toegepaste evaluatievorm. De ECTS fiche vermeldt duidelijk welke elementen een rol spelen in de permanente evaluatie: het individuele functioneren binnen het team (i.c. peerassessment en self – assessment) en het globale eindresultaat (i.c. de productevaluatie). Op 27/3 en 30/3 werd de ECTS-fiche in de klas toegelicht. Het principe van de evaluatie van de PE kwam aan bod. Verzoekende partij was echter op de tweede sessie ongewettigd afwezig.

Zij maakte na eerste zitting ook geen gebruik van de mogelijkheid om haar examen te komen inkijken en haar examenresultaat te bespreken.

Verwerende partij benadrukt dat de berekening van het cijfer voor permanente evaluatie in het verzoekschrift foutief is.

Zij geeft aan hoe het cijfer van de permanente evaluatie is tot stand gekomen:

- Productevaluatie = Gemiddelde van 2 oefeningen: $12,5 / 20$ (oefening 1: $12/20$ en oefening 2: $13/20$)

- Evaluatie van het functioneren in de groep: dit is een % van het aandeel dat elke student bepaalt en dat berekend wordt op basis van het peerassessment + self – assessment (gemiddelde van alle assessments: $26 \text{ op } 45 = 57 \text{ op } 100$)

Dit gemiddelde wordt vermenigvuldigd met 125%: 71%

(de vermenigvuldiging met 125% is nodig: studenten die meer hebben bijgedragen aan het groepswork krijgen een eindresultaat dat boven het cijfer van de productevaluatie ligt: hun aandeel in het eindresultaat is immers groter)

- Totaal: productevaluatie vermenigvuldigd met evaluatie van het functioneren in groep = $12,5 \times 71\% = 8,9 / 20$

Verwerende partij stelt wat het tweede onderdeel betreft dat gaat over de toepassing van de evaluatieregels.

Tijdens de eerste zitting behaalde verzoekende partij 8,0/20 op het theoretische examen. Deze uitslag verrekend met de permanente evaluatie geeft 8,4/20, hetgeen mathematisch naar boven werd afgerond tot 8,5.

Tijdens de tweede zit behaalde verzoekende een lagere score (5,5/20) voor haar theoretisch

examen en werd de score van de eerste zittijd dus overgenomen.

Verzoekende partij heeft in eerste zit geen gebruik gemaakt van het voorziene moment om het resultaat van de permanente evaluatie te komen inkijken en bespreken.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij echter wel een afspraak vroeg om het examen te komen inkijken na de tweede zittijd en inzage heeft gekregen. Op haar vraag wordt ook de permanente evaluatie doorgenomen hoewel die geen onderdeel meer uitmaakt van de 2de examenkans.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit de ECTS fiche blijkt dat er geen tweede examenkans is voor het resultaat van de permanente evaluatie. Dat resultaat is definitief verworven bij de eerste examenkans, en werd door verzoekende partij niet tijdig betwist bij intern beroep en eventueel verder beroep bij de Raad.

De twee eerste onderdelen van het middel, die het resultaat van de permanente evaluatie als voorwerp hebben, zijn niet ontvankelijk.

Het derde onderdeel, dat samenvalt met het tweede middel, is gegrond.

Uit de door de verzoekende partij meegedeelde stukken blijkt dat de beide onvoldoendes die de verzoekende partij behaald heeft tolereerbaar zijn, d.w.z. dat zij ondanks die tekorten geslaagd kan worden verklaard.

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, "de vermelding 'delibereerbaar' wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort" [\[3\]](#).

De Raad ziet geen reden om er in deze zaak anders over te oordelen.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt.

Het derde onderdeel van het middel is gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de motiveringsverplichting.

5.2.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat zowel de initiële als de beslissing op intern beroep niet afdoende gemotiveerd zijn.

Verzoekende partij wijst op relevante rechtsregels en rechtspraak wat de formele en materiële motiveringsverplichting betreft. Aan haar werd niet, noch formeel noch materieel uitdrukkelijk, gemotiveerd waarom zij niet getolereerd werd voor de tolereerbare tekorten. Verzoekende partij stelt dat de documenten betreffende haar deliberatie niet aan het dossier betreffende het interne beroep gevoegd noch werden enige motieven betreffende het niet-delibereren overgemaakt.

Zij wijst op eerder rechtspraak van de Raad. A fortiori geldt voor deze zaak hetzelfde.

Verzoekende partij stelt verder dat er afdoende moet worden gemotiveerd wanneer een student niet geslaagd wordt verklaard met een miniem tekort en dat als uitzonderlijke omstandigheden (aldus de rechtspraak van de Raad) dit onder meer het gehele studietraject dat de betreffende student heeft afgelegd betreft.

Deze uitzonderlijke omstandigheden die verzoekende partij gedurende de examentijd en gedurende het laatste trimester ondervond, werden afdoende uiteengezet bij het interne beroep.

De afwijzing van het interne beroep gebeurde echter manifest onvoldoende. Er werd niet geantwoord op aangebrachte elementen van verzoekende partij, noch op de vaststelling dat het tekort uit uitzonderlijke omstandigheden voortvloeit, noch op de vaststelling dat verzoekende part geen tekort/ een delibereerbaar tekort behaalde, noch op de vaststelling dat

zij wel de globale doelstellingen van het opleidingsonderdeel behaalde.

Verzoekende partij wijst in dit verband op artikel 33 van het Flexibiliseringsdecreet van 30 april 2004 dat bepaalt immers dat een student die niet alle creditbewijzen heeft verworven kan geslaagd worden verklaard voor het geheel van de opleiding indien de instelling van oordeel is dat de doelstellingen van de opleiding globaal verwezenlijkt zijn.

Verzoekende partij toonde gedurende het interne beroep aan dat zij de doelstellingen van de opleiding globaal verwezenlijkte. Zij kreeg hierover geen antwoord.

Verzoekende partij toonde aan dat de tolerantie van het opleidingsonderdeel belangrijk was vanuit het oogpunt van haar volledige opleiding.

Zij toonde aan dat het niet-slagen op dit specifieke opleidingsonderdeel voortvloeide uit uitzonderlijke omstandigheden.

Verzoekende partij wijst er tot slot op dat door het niet tolereren van het opleidingsonderdeel, zij geen stage kan doen gedurende het academiejaar 2012-2013, en zij bijgevolg een volledig academiejaar verliest.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst op de motivering welke resulteerde in een beslissing van de examencommissie als 'niet geslaagd'.

In juni was verzoekende partij niet geslaagd voor Frans 2, Visuele Communicatie en had ze niet deelgenomen aan partim 2 van Nederlands en Copywriting.

In september behaalde verzoekende partij voor Frans 2 een 8/20. Volgens de lector is de kennis van verzoekende partij nog steeds onvoldoende. Bovendien legde zij voor een slechter schriftelijk examen af.

Zij werd in het eerste structureel programmadeel reeds voor Frans (9/20) gedelibereerd. De examencommissie is van oordeel dat studenten niet kunnen afstuderen indien zij steeds voor Frans gedelibereerd werden.

Bijkomend heeft de examencommissie een niet-bindend studieadvies geformuleerd: 'Dringend werken aan je attitudes' zoals vermeld op haar puntenrapport. Dit werd door de commissie geformuleerd omdat verzoekende partij zelden haar deadlines haalt en vaak niet in orde is of afwezig was.

Verwerende partij wijst bij wijze van addendum nog op het feit dat :

- Verzoekende partij toegaf dat ze bij gebrek aan interesse niet heeft goed gescoord, op het betwiste opleidingsonderdeel.
- Niet de studenten waarmee ze een dispuut heeft gehad haar peer-assessment invulden. Bovendien zijn de gemiddelde scores van de peerassessments en de score die ze zichzelf gaf op haar self assessment identiek.
- Verzoekende partij veelvuldig afwezig en laattijdig op de lesmomenten.
- Verzoekende partij minder goede resultaten behaalde ook op andere opleidingsonderdelen in het derde trimester als gevolg van persoonlijke problemen.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Dit middel valt samen met het derde onderdeel van het eerste middel, en is om de redenen aangegeven bij de bespreking van dat onderdeel, gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk in de hierna aangegeven mate gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 10 september 2012 en de beslissing van 27 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd, in zoverre niet gemotiveerd wordt waarom de verzoekende partij niet geslaagd kan worden verklaard hoewel zij, gelet op de deliberatieregels, daarvoor in aanmerking komt

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 30 oktober 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[3\]](#) R.Stvb, nr.2010/106

Rolnr. 2012/226 – 23 oktober 2012

Inzake

wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 14 september 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het master jaar en tegen de studievoortgangsbepaling van 28 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarin de initiële bepaling werd behouden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master '.....' en het voorafgaande schakeljaar '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in.

3.3. Bij bepaling van de interne beroepscommissie op datum van 28 september 2012 werd het beroep afgewezen en werd de initiële studievoortgangsbepaling bevestigd.

Deze bepaling werd op vrijdag 28 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. De examencommissie heeft de bepaling herzien en vervangen door een nieuwe bepaling van 10 oktober 2012 waarbij verzoekende partij geslaagd is verklaard voor de masteropleiding, omdat zij gemotiveerd van oordeel is dat de doelstellingen van de opleiding globaal zijn verwezenlijkt.

3.6. Verzoekende partij verklaart zich bij brief van 12 oktober 2012 uitdrukkelijk akkoord met de herziening en verzoekt de Raad om haar beroepschrift zonder voorwerp te verklaren.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Gelet op het feit dat de beslissing van 28 september 2012 die het voorwerp uitmaakt van voorliggend verzoekschrift door verwerende partij in de loop van de procedure voor de Raad werd ingetrokken en vervangen door een nieuwe studievoortgangsbepaling van 10 oktober 2012 is het voorliggende beroep van verzoekende partij zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/229 – 23 oktober 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meesters
kantoor houdend,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
de heer

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om opnieuw in te schrijven en tegen de beslissing van 4 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het Schakelprogramma Master in de Revalidatiewetenschappen en kinesithérapie, in de Master in de Revalidatiewetenschappen en kinesithérapie en in de

Verzoekende partij wenst zich voor het academiejaar 2012-2013 opnieuw in te schrijven voor het Schakelprogramma Master in de Revalidatiewetenschappen en kinesithérapie.

Op 21 september 2012 besliste de Studievoortgangscommissie, gelet op de onvoldoende studievoortgang van verzoekende partij, het feit dat verzoekende partij na afloop van het academiejaar 2011-2012 reeds twee- of driemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel was ingeschreven en hiervoor geen creditbewijs behaalde, en/of na één academiejaar niet ten minste de helft van de studiepunten waarvoor zij was ingeschreven, had verworven, en gelet op het gegeven dat zij geen dossier indiende bij de Studievoortgangscommissie, overeenkomstig artikel van het Examenreglement de herinschrijving van verzoekende partij te weigeren.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 september 2012 een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Studievoortgangscommissie, oordelend als beroepsinstantie op datum van 4 oktober 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd het volgende gestipuleerd:

‘Ten gronde meent de Studievoortgangscommissie als beroepsinstantie dat u in uw schriftelijke toelichting geen relevante elementen heeft aangebracht ten opzichte van het niet naleven van de in het academiejaar 2010-2011 opgelegde bindende voorwaarden. Bijgevolg heeft de commissie geen elementen kunnen vaststellen op basis waarvan het niet naleven van de bindende voorwaarden kan worden verantwoord. Bovendien omvat uw verzoekschrift geen voorstellen tot remediëring van de onvoldoende studievoortgang. Op basis hiervan, mede als van het feit dat u reeds vier maal ingeschreven was voor het opleidingsonderdeel ‘.....’ zonder hiervoor een credit te verwerven besluit Studievoortgangscommissie als beroepsinstantie om de oorspronkelijke beslissing niet te herzien en de weigering tot inschrijving te bevestigen.’

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 4 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Vormvereisten van het ingestelde beroep bij de Raad

Uit het voorliggende dossier blijkt dat het verzoekschrift niet werd ondertekend, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman.

Artikel II.24 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#) bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman.

Het beroep van verzoekende partij is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering in Vlaanderen.

Rolnr. 2012/230 – 23 oktober 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw

- de verwerende partij: meester
mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om opnieuw in te schrijven in de bachelor in de industriële wetenschappen: bouwkunde omdat zij niet voldoet aan de eerder opgelegde bindende voorwaarde.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de industriële wetenschappen: bouwkunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij verzoekende partij geen toelating kreeg om zich in te schrijven in het academiejaar 2012-2013 voor de bachelor in de industriële wetenschappen: bouwkunde. Verzoekende partij voldoet immers niet aan de eerder opgelegde bindende voorwaarde: ze heeft tijdens het academiejaar 2011-2012 niet voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten creditbewijzen verworven.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen intern beroep heeft aangetekend. Bij gebreke aan het uitputten van het intern beroep is het externe beroep onontvankelijk.

De Raad stelt dat overeenkomstig artikel II, 24 en II, 13 van het Aanvullingsdecreet een beroep bij de Raad slechts ontvankelijk is na uitputting van de interne beroepsprocedure. Verzoekende partij heeft echter rechtstreeks een extern beroep bij de Raad ingesteld. Het voorliggend beroep van verzoekende partij is dan ook niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/231 – 23 oktober 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij: de heer

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota van vrijdag 19 oktober 2012, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie van 13 september 2012 met betrekking tot de master, waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en de studievoortgangsbepaling op intern beroep van de bijzondere examencommissie van 28 september 2012 waarbij de initiële examenbeslissing werd behouden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in een geïndividualiseerd studietraject in de opleiding

Het beroep betreft specifiek de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....' waarop verzoekende partij een resultaat van 9/20 behaalde. Voor de overige ingeschreven studiepunten behaalde verzoekende partij creditbewijzen.

De evaluatie van dit opleidingsonderdeel is gebaseerd op drie onderdelen:

- 50% portfolio;
- 30% schriftelijk examen op computer;
- 20 % permanente evaluatie.

Verzoekende partij legde dit examen reeds vorig academiejaar af. Voor het laatste onderdeel kreeg zij een vervangende opdracht. Wat het luik portfolio betreft diende zij het bestaande portfolio te herwerken.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2012 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling tegen de beslissing van de examencommissie.

Zij ging niet akkoord met deze beslissing en baseerde haar beroep op grond van de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, de informatieplicht en het gelijkheidsbeginsel.

3.3. Bij beslissing van de bijzondere examencommissie genomen in het kader van het interne beroep op datum van 25 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde, nadat de betrokken docent en de verzoekende partij in aanwezigheid van haar raadsman gehoord werden, unaniem dat er in de brief en in het gesprek geen objectieve en overtuigende argumenten werden aangehaald die een herziening van het cijfer zouden kunnen rechtvaardigen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van vrijdag 28 september 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 14 september 2012. De beslissing werd op 25 september 2012 genomen en per aangetekend schrijven van 28 september 2012 ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2012, overgemaakt bij aangetekend schrijven van vrijdag 28 september 2012. Verzoekende partij heeft op maandag 1 oktober 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 oktober 2012.

Het beroep van 5 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten van het verzoekschrift

Verwerende partij wijst er op dat verzoekende partij twee versies van haar verzoekschrift heeft verstuurd, te weten één versie die zij aan de Raad bezorgde, en via de Raad pas op 15 oktober 2012 bij het instellingsbestuur is terecht gekomen, en één versie die zij rechtstreeks aan het instellingsbestuur heeft bezorgd, echter zonder vermelding van enig rechtsmiddel en zonder enige bijlage. Deze laatste versie ontving het instellingsbestuur op 10 oktober, datum waarop de Raad ook de procedurekalender bezorgde. Verwerende partij wijst op artikel II.24.3 van het Aanvullingsdecreet^[2] dat voor schrijft dat de verzoekende partij een kopie van het verzoekschrift toezendt aan de instelling. Verzoekende partij is overduidelijk in gebreke gebleven om een kopie van het verzoekschrift te bezorgen aan het instellingsbestuur en de instelling daardoor op het verkeerde been is gezet wat betreft het voorwerp van het verzoekschrift. Verwerende partij vraagt dat de Raad hiermee rekening zou houden. De termijnen om een antwoordnota in te dienen zijn, zelfs bij een toegestane verlenging, zijn zodanig krap dat hierdoor de belangen van de instelling wel degelijk geschaad zijn door de handelswijze van verzoekende partij.

Verzoekende partij wil erop wijzen dat die zij geen antwoordnota heeft gekregen van de instelling op 16 oktober 2012 en vraagt om daar ook rekening mee te houden.

De Raad stelt vast dat in de procedurekalender als uiterste indieningsdatum voor de antwoordnota '16 oktober' is opgegeven. Reeds ruim voor die datum heeft zij van de verwerende partij, met name op 12 oktober 2012, onder voorbehoud een antwoordnota ontvangen, waarin zij wees op het feit dat zij slechts een zeer beperkt verzoekschrift heeft

ontvangen. Verzoekende partij kreeg echter op 15 oktober 2012 via de Raad de exacte kopie van het beroepschrift van de verzoekende partij. Aan de partijen werd bijgevolg - rekening houden met het feit dat decretaal een minimum termijn van 48 uren is bepaald - een aanpassing van de procedurekalender voorgesteld waarbij verwerende partij uiterlijk tot 19 oktober 2012 haar antwoordnota diende aan de Raad en de tegenpartij te bezorgen. Verwerende partij bezorgde reeds op donderdag 18 oktober 2012 een aangepaste antwoordnota waarin zij in hoofdzaak verwees naar haar weerlegging van de argumenten aangehaald in het intern beroep.

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een exacte kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval blijkt echter dat verwerende partij wel heeft kunnen kennisnemen van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich na aanpassing van de procedurekalender, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van een aantal beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

Zij wees in dit verband op het feit dat zij niet de mogelijkheid kreeg om feedback te vragen voor het portfolio (studiejaar 2011-2012, 1ste zitting). Zij vroeg aan de vakcoördinator voor een afspraak om feedback te krijgen voor haar portfolio. Zij kreeg echter kort (circa 5 minuten), feedback per GSM. Er zou tijd zijn voor een persoonlijke afspraak op 3/08/12 en van 13/08/12 tot 24/08/12 aangezien de deadline voor het indienen van de portfolio en de vervangende opdracht, 27/08/12 was.

Zij wijst verder op het feit dat de vakcoördinator bevestigde dat als de basisopdrachten goed zouden zijn uitgevoerd, het zou volstaan om een voldoende te halen. De vakcoördinator gaf echter de raad aan de student om de optionele opdracht ook te maken om meer punten te behalen. Deze opdracht werd niet verbeterd. Wat ook de oorzaak is (inclusief de willekeurige steekproef) het blijft schending van het recht. Verzoekende partij wijst op artikel 1382 B.W..

Verzoekende partij wijst in een tweede onderdeel op de schending van de informatieplicht:

Zij stelt in dit verband dat zij te weten kreeg per GSM dat zij geen feedback zou krijgen voor de verbetering van zijn portfolio (studiejaar 2011-2012, 1ste zitting). zij kreeg per GSM, de opdracht om dit zelf te doen aan de hand van de literatuur.

Verder kreeg zij te horen van de docenten dat zij de colleges van studiejaar 2011-2012, niet moest volgen aangezien zij deze al gevolgd had in het studiejaar 2010-2011. Zij heeft nooit gezegd dat zij niet naar de colleges kon komen. Er kwam echter ook nieuwe leerstof aan bod zoals het schrijven van e-mails. Zij werd daarover niet ingelicht.

Tijdens het feedbackmoment (2de zitting, 2011-2012), kreeg zij feedback over haar algemene taalvaardigheid e.a., maar mocht de student geen specifieke feedback vragen over haar examen, de portfolio en de vervangende opdracht. Toen zij vroeg om haar examens in te kijken, werd dat verzoek afgewezen. Verzoekende partij wijst in dit verband op de schending van haar recht op inzage van de examens zoals opgenomen in de onderwijsreglementering en het Statuut Student van de verwerende partij.

Verzoekende partij wijst in een derde onderdeel op de schending van het gelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij stelt dat zij een externe opdracht moest maken en een interview diende af te nemen, wat opnieuw helemaal iets anders is dan wat de andere studenten moesten doen. Zij volgde de facto nog steeds hetzelfde opleidingsonderdeel als haar medestudenten en het onderdeel afnemen van interviews werd niet behandeld tijdens de colleges van

Zij kreeg een andere behandeling en had statistisch minder kans om te slagen dan haar medestudenten. De student moest conform de vervangende opdracht, een mondelinge examen afleggen (1ste en 2de zitting, 2011-2012) met een docent terwijl zij werd geobserveerd door een andere docent. Andere studenten hadden geen gesprek met een docent. Inclusief de inschrijving en deelname van de student aan de examens en procedure van het opleidingsonderdeel in studiejaren 2011-2012, is dit een schending van het recht, ook al meent de docent dat de student een voorkeurstraject aflegde.

Verder benadrukt verzoekende partij dat zij circa 1 uur voorbereidingstijd kreeg i.t.t. andere studenten die de mogelijkheid kregen om het mondelinge gesprek thuis voor te bereiden. Een gesprek voeren met een docent met veel minder voorbereidingstijd is aanzienlijk moeilijker. A fortiori, werden studenten volgens een getuigenis zelfs niet beoordeeld op hun mondelinge gesprek met medestudenten, enkel op hun verslag van het gesprek. Voor de mondelinge examens moesten ook aparte afspraken worden gemaakt.

Verzoekende partij wijst op de decreten van de Vlaamse Gemeenschap van 04/04/03, 19/03/2004 en 30/04/2004 waarin wordt bepaald dat de bevoegdheid om uit te maken of een student geslaagd is, toekomt aan de examencommissie zoals ook opgenomen in het OER 2011-2012.

Verzoekende partij concludeert dat bovenstaande feiten neutraal beredeneerbaar zijn en geen ruimte laten voor een subjectieve interpretatie. Wat ook de oorzaak en verantwoording moge zijn van de behandeling, specifieke opdracht(en) en de interne procedure van het opleidingsonderdeel en/of de opleiding, blijven bovenstaande vaststellingen een schending van het recht.

Verzoekende partij beroept zich verder op een aantal feitelijke vaststellingen met betrekking tot het opleidingsonderdeel "....." en weerlegt een aantal onterecht kritieken op grond waarvan zij wenst aan te tonen dat een aantal door de examencommissie gedane vaststellingen niet correct zijn. Het betreft o.a. de voorbereidingstijd, de gegeven feedback, haar taalvaardigheid, haar vervangopdracht...

Verwerende partij

Verwerende partij wijst er vooreerst op dat het verzoekschrift van 2 oktober 2012, dat bij de Raad werd ingediend, eveneens geen enkel rechtsmiddel bevat. Wel voegt verzoekende partij in bijlage volgende twee nota's, die zij overtuigingsstukken noemt, onder de benaming:

"....."

"Uitleg van de argumenten".

Het eerste document, waarin wel een aantal rechtsmiddelen worden aangehaald ten aanzien van de initiële studievoortgangsbeslissing van 13 september, is echter een loutere herhaling van de nota die verzoekende partij al bij het interne beroep indiende. Verwerende partij wijst bij wijze van repliek op de weerlegging in de beslissing op intern beroep van 28 september 2012 waarin hierop al uitvoerig werd ingegaan.

Zij stelt bij wijze van verweer dat:

Wat de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft:

Er is feedback gegeven over het schriftelijk examen, over het portfolio en over de vervangopdracht. De feedback van de portfolio gebeurde op basis van een steekproef, net zoals voor andere studenten. Het toegezegde contactmoment werd door de verzoekende partij afgezegd en op een ander moment gegeven. Verzoekende partij heeft eveneens haar recht op inzage kunnen uitoefenen. Zij heeft algemene feedback gekregen wat de essentie betreft: haar tekorten over mondelinge en schriftelijke vaardigheid en reflectievaardigheid. De basisopdrachten zijn niet goed uitgevoerd. De optionele opdracht voegt hier geen waarde toe.

Wat de schending van de informatieplicht betreft:

Verzoekende partij heeft bij aanvang de vervangopdracht aanvaard en heeft hiertegen in de eerste zitting geen beroep aangetekend. Er is geen nieuwe leerstof getoetst en verzoekende partij heeft adequate inzichtelijke feedback gekregen (o.a. aanbevolen lectuur die niet geraadpleegd werd door verzoekende partij). Verzoekende partij heeft geen referenties geraadpleegd die de docenten hadden voorgesteld.

Wat de schending van het gelijkheidsbeginsel betreft:

Een vervangopdracht is per definitie niet gelijk aan het normale traject. Het is onmogelijk om een dergelijke individuele opdracht identiek te maken. Deze vervangopdracht was wel gelijkaardig aan wat andere studenten bij wijze van vervangopdracht krijgen opgelegd. Zij is

qua studiebelasting, geteste competenties, en beoordelingscriteria gelijkaardig. Het betreft intentioneel geen moeilijker opdracht. De docent heeft bij het mondeling gedeelte de passieve rol aangenomen van werknemer. Het tweegesprek werd door twee docenten beoordeeld (de deelnemende en de waarnemende).

Verwerende partij stelt tot slot dat verzoekende partij evenveel feedback heeft gekregen als andere studenten en op gelijkaardige wijze. Wat de voorbereidingstijd betreft van het gesprek stelt zij dat de docent het gesprek heeft ingekort tot de punten die de student had kunnen voorbereiden.

Verwerende partij stelt vervolgens dat het tweede document, dat gedateerd is op 2 oktober, datum van het verzoekschrift, een beschrijving van een aantal feitelijke vaststellingen omvat met betrekking tot het opleidingsonderdeel ".....", waarin verzoekende partij beweert dat een aantal door de examencommissie gedane vaststellingen niet correct zouden zijn. Zonder in detail te willen ingaan op deze vaststellingen, merkt verwerende partij op dat dit louter beweringen zijn, die niet sporen met de vaststellingen die de examencommissie terecht heeft mogen doen. Deze beweringen doen bovendien geen afbreuk aan de correcte vaststelling van het uiteindelijke resultaat voor het bedoelde opleidingsonderdeel.

Ten overvloede wijst verwerende partij erop dat verzoekende partij samengevat als voornaamste argument een gebrekkige begeleiding en feedback inroept. Dit argument kan er echter nooit toe leiden dat een slecht resultaat plots een goed resultaat wordt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat de evaluatie gebeurt aan de hand van kwaliteitsnormen, wat ruimte laat voor subjectiviteit.

Voor zover deze opmerking begrepen moet worden als een grief, is deze grief alleszins niet gegrond. Bij de meeste vormen van evaluatie, zoals de vormen die hier in het geding zijn, is er enige ruimte voor persoonlijke appreciatie, en gelet op de veronderstelde deskundigheid van de evaluator, zal diens evaluatie alleen dan onwettelijk zijn wanneer blijkt dat ze niet het gevolg is van de toepassing van de evaluatiecriteria (zoals bijvoorbeeld modelantwoorden) of kennelijk onredelijk is.

In deze zaak brengt de verzoekende partij geen enkel gegeven aan waaruit zou kunnen blijken dat de examinatoren de evaluatiecriteria niet gevolgd zouden hebben, of haar prestaties op kennelijk onredelijke wijze zouden hebben geëvalueerd.

In de mate dat de opmerking van de verzoekende partij moet beschouwd worden als een echte grief, is die grief niet gegrond.

In de twee eerste onderdelen van het middel klaagt de verzoekende partij erover dat zij onvoldoende informatie kreeg voor de herwerking van de portfolio die zij in het academiejaar 2010-2011 had gemaakt.

De onderdelen zijn niet gegrond. Uit de door de verzoekende partij zelf bijgebrachte stukken blijkt dat er feedback werd gegeven. Voor zover de verzoekende partij die feedback onvoldoende vond, herinnert de Raad eraan dat een gebrekkige informatie op zichzelf geen reden is om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen, behoudens bijzondere omstandigheden. Voor zover in deze zaak sprake is van gebrekkige informatie, blijkt niet dat de minder goede prestatie van de verzoekende partij in beslissende mate te wijten is aan die gebrekkige informatie.

Voorts toont de verzoekende partij niet aan dat de bijkomende opdracht, die zij stelt te hebben gemaakt maar niet bijbrengt, niet geëvalueerd is, en subsidiair dat die bijkomende opdracht een beslissende rol gespeeld heeft in de evaluatie.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat zij gediscrimineerd werd in vergelijking met de andere studenten, omdat zij, in tegenstelling tot de andere studenten, (1) een docent, en niet een andere student als gesprekspartner had in het gesprek, (2) zij dit gesprek niet thuis had kunnen voorbereiden, maar slechts een voorbereidingstijd van een uur had gekregen, en (3) hierover niet schriftelijk had kunnen rapporteren.

De verwerende partij stelt dat het gesprek deel uitmaakte van een vervangopdracht waarmee zij waarschijnlijk bedoelt dat, vermits de verzoekende partij het opleidingsonderdeel niet opnieuw samen met de andere studenten gevolgd had, geen medestudenten beschikbaar

waren, zodat de docent de passieve rol van werknemer vervuld had. Zij stelt verder dat de inhoud beperkt werd tot de punten die de verzoekende partij had kunnen voorbereiden.

Het onderdeel is gegrond. Ook al kan worden aangenomen dat het gesprek gevoerd werd met een docent en niet met een medestudent, de verwerende partij legt niet uit, en de Raad ziet niet in, waarom de verzoekende partij het interview niet thuis kon voorbereiden zoals de andere studenten en daarover niet schriftelijk mocht rapporteren.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is.

De initiële examenbeslissing van 13 september 2012 en de beslissing van 28 september 2012 genomen in het kader van het intern worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 7 november 2012 een nieuwe beslissing, nadat de verzoekende partij het gesprek in het kader van de vervangende opdracht opnieuw zal mogen voeren, nadat zij het thuis voorbereid heeft, en daarover schriftelijk gerapporteerd zal hebben.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/238 – 23 oktober 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer

- de verwerende partij: meester
mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de 'bachelorproef' en tegen de bepaling van de algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in bedrijfsmanagement: marketing.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 19 september 2012 voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 24 september 2012 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 1 oktober 2012 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij als onbillijk ervaren handelingen en situaties meteen dient te melden aan de ombudspersoon. Dit heeft verzoekende partij niet gedaan en nu kunnen deze als onbillijk ervaren handelingen en situaties niet meer worden aangewreven. Tevens wordt gesteld dat een taallector de dia's en het rapport heeft beoordeeld. De derde externe lector heeft het rapport ook beoordeeld en kon enkel niet aanwezig zijn bij de verdediging. De punten voor permanente evaluatie blijven gelden tijdens

de tweede examenperiode en de verzoekende partij scoorde hier geen enkele keer voldoende op. De samenstelling van de punten is ook voldoende gemotiveerd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 1 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 1 oktober 2012. Vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 1 oktober 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 2 oktober 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 oktober 2012.

Vermits 7 oktober 2012 een zondag is, werd het beroep van maandag 8 oktober 2012 tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvoorschriften van het verzoekschrift

Verwerende partij merkt op dat zij geen kopie van het verzoekschrift heeft ontvangen van verzoekende partij wat niet conform is met artikel II, 24, 6, 3de Aanvullingsdecreet [\[1\]](#).

De Raad is van oordeel dat het de plicht is van verzoekende partij om een kopie mee te delen aan de verwerende partij. In voorliggend geval echter blijkt dat verwerende partij wel heeft kunnen kennismaken van het verzoekschrift dat door het secretariaat van de Raad is bezorgd en zij zich, zoals blijkt uit de neergelegde antwoordnota, naar behoren heeft kunnen verdedigen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op een gebrekkige feedback en een gebrek aan objectiviteit. Verzoekende partij stelt zich tevens vragen bij de samenstelling van de jury.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij ten onrechte niet geslaagd werd verklaard voor de bachelorproef. Verzoekende partij stelt dat zij niet correct werd beoordeeld en niet de kans heeft gekregen om de tweede examenkans tot een goed einde te brengen. Verzoekende partij werpt op dat zij 7/20 kreeg op de eerste examenkans en met de feedback die zij kreeg van de jury (die uit 4 leden bestond) werd de bachelorproef aangepast. Tevens gebruikte verzoekende partij twee andere zeer goede werkjes als leidraad. Verzoekende partij stelt dat de jury in de tweede examenkans slechts uit twee leden bestond (enkel de twee vakdocenten en geen taaldocent en geen niet-vakdocent). Doordat er geen niet-vakdocent en geen taaldocent meer in de jury zaten, werd het werk anders beoordeeld. Verzoekende partij stelt dat zij op de stageplaats wel een zeer goede beoordeling kreeg, waaruit kan worden geconcludeerd dat 'buitenstaanders' anders beoordelen.

Verzoekende partij verwijst ook naar het feit dat de stagementor op het stagebedrijf oordeelde dat verzoekende partij 'de beste stagiair was die ze ooit hadden' en de vakdocent stelde dat dit zeer onverwacht was. Hieruit blijkt ook dat vakdocenten en 'buitenstaanders' anders beoordelen en dat de vakdocent bevooroordeeld was.

Verzoekende partij stelt dat er bij de tweede examenkans op andere fouten werd gewezen dan bij de eerste examenkans. Deze fouten stonden ook al in het werk in de eerste examenkans, maar er werden toen geen opmerkingen over gegeven. De fouten die bij de eerste examenkans werden opgemerkt, werden allemaal verbeterd.

Door gebrekkige feedback na de eerste examenkans, kreeg verzoekende partij niet de kans om de tweede examenkans tot een goed einde te brengen.

Verzoekende partij stelt dat er veel contradicties zijn in de uitleg van de docenten waardoor de professionaliteit en objectiviteit van verwerende partij in vraag wordt gesteld. Tevens geeft verzoekende partij aan dat de beoordelende docent ook lid was van de interne beroepscommissie, waardoor de objectiviteit ook hierdoor wordt betwijfeld.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij het intern beroep herneemt. Het intern beroepscollege heeft echter op omstandige en gemotiveerde wijze geantwoord op alle argumenten van verzoekende partij. De verzoekende partij weerlegt geen van die punten en geeft geen duiding over waar het besluit van het interne beroepscollege onnauwkeurig of onvoldoende gemotiveerd zou zijn.

Verder stelt verwerende partij dat een gebrekkige feedback tijdens het academiejaar dient te worden aangekaart. Een eventueel gebrek aan feedback (wat wordt betwist) kan niet meer weerhouden worden als argument naar aanleiding van een betwisting over een beslissing van de examencommissie.

Verwerende partij geeft aan dat uit het dossier blijkt dat de beslissing van de examencommissie onderbouwd en coherent is. Verzoekende partij verduidelijkt niet welke contradicties er dan wel zouden zijn in de besluitvorming van de docenten.

Tenslotte stelt verwerende partij dat het AOR niet verbiedt dat één van de lectoren die de beoordeling heeft gedaan ook in het interne beroepscollege zetelt. Bovendien oordeelt het intern beroepscollege collegiaal, waardoor de objectiviteit gegarandeerd is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat betreft het eerste middel: door de verwerende partij wordt niet betwist dat de jury uit vier leden bestaat. Zij erkent tevens dat de presentatie en vragenronde voor de helft (100/200 punten) in de evaluatie wegen. Tenslotte blijkt dat bij dit onderdeel slechts twee van de vier juryleden aanwezig waren. Gelet op het grote gewicht van de presentatie en vragenronde in de beoordeling kan niet worden uitgesloten dat de afwezigheid van juryleden een beslissende invloed heeft gehad op deze beoordeling. Het middel is gegrond.

Wat betreft het tweede middel: gebrekkige begeleiding is behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen. In dit geval blijkt niet dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden. In zoverre de verzoekende partij de evaluatie van de schriftelijke proef zelf betwist, herinnert de Raad eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen. De evaluatie van de schriftelijke proef werd uitvoerig gemotiveerd, en is zeker niet kennelijk onredelijk. Het tweede middel is niet gegrond.

Wat betreft het derde middel: zoals de Raad reeds eerder heeft geoordeeld, de aanwezigheid bij de beslissing over dat interne beroep van een examiner van wie de evaluatie betwist wordt in dat interne beroep, wekt een zodanige schijn van partijdigheid dat de bestreden beslissing daardoor niet in stand kan blijven. Alleen wanneer de afwezigheid van de examiner of examinatoren ertoe zou leiden dat de interne beroepsinstantie niet zou kunnen beslissen omdat geen quorum bereikt wordt, dient het onpartijdigheidsbeginsel te wijken voor de continuïteit van de openbare dienst^[2].

De Raad ziet geen reden om in deze zaak een ander standpunt in te nemen.

Het derde middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk en gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 19 september 2012 en de beslissing van 1 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 december 2012 een nieuwe beslissing, tenzij partijen een andere datum overeenkomen, nadat de verzoekende partij haar bachelorproef opnieuw zal hebben verdedigd voor een reglementair samengestelde jury.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) R. Stvb. nr. 2010/032.

Rolnr. 2012/240 – 23 oktober 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende,, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 23 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' en tegen de beslissing van 25 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de ergotherapie (derde modeltraject).

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 13 september 2012 voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2012 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 september 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd gestipuleerd dat de verzoekende partij wist hoe de 'bachelorproef' werd geëvalueerd. Verzoekende partij behaalde 20/50 op procesevaluatie (25%), 69/140 op de productevaluatie (70%) en 3/10 posterevaluatie (5%). De bachelorproefcommissie heeft voldoende aangetoond dat verzoekende partij niet voldoet aan de eindcompetenties. De verzoekende partij schiet tekort op vlak van de inhoud van de literatuurstudie en de inhoud van het praktisch project. Er zijn fouten in het theoretisch deel en de theorie en de praktijk zijn nog te beperkt met elkaar verbonden. Er werden ook weinig actuele bronnen geraadpleegd. De verzoekende partij heeft ook geen goed timemanagement en kan moeilijk met kritiek om. De interne beroepscommissie twijfelt niet aan de inzet van

verzoekende partij, maar stelt dat het resultaat op een objectieve manier tot stand kwam en dat het eindresultaat correct werd toegekend.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 1 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 25 september 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 1 oktober 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 2 oktober 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 3 oktober 2012.

Vermits 7 oktober 2012 een zondag is, werd het beroep van maandag 8 oktober 2012 tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich voornamelijk beroept op een gebrekkige feedback en begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er in het schrijven van verwerende partij dd. 1 oktober 2012 foutief is vermeld dat verzoekende partij 7/20 heeft behaald voor de bachelorproef (dit was 9/20). Dit duidt op een gebrek aan professionaliteit. Bovendien is het uitermate belangrijk vermits verzoekende partij ook vroeg haar te delibereren, wat vermoedelijk niet ter sprake kwam als men dacht dat verzoekende partij 7/20 heeft behaald i.p.v. 9/20.

Verzoekende partij werpt op dat thans blijkt dat zij maar 3/10 scoorde voor de poster. Verzoekende partij wist dit niet en had de poster dus ongewijzigd opnieuw ingediend in de tweede zitting (waardoor zij opnieuw 3/10 scoorde).

Verzoekende partij merkt op dat er een fout in de score van de eerste zitting staat. Het gemiddelde tussen de score van de externe begeleider en de verslaggever is immers 36 i.p.v. 31,5.

Verzoekende partij stelt dat zij inderdaad de kast 'last minute' heeft afgewerkt. Dit komt omdat pas haar derde voorstel werd aanvaard. Nadien bleek dat dit niet kon worden uitgevoerd en pas na tussenkomst van de technische dienst lukte dit wel.

Verzoekende partij stelt dat zij de evaluaties niet volledig kon inkijken voor de tweede examenkans, ook niet tijdens het feedbackmoment. Verzoekende partij stelt dat zij dus niet op de hoogte was van wat verwacht werd, waardoor zij geen eerlijke tweede examenkans heeft gekregen.

Verzoekende partij geeft aan dat zij weinig steun kreeg en vooral afbrekende kritiek. In eerste zit heeft zij de timing niet altijd gerespecteerd, maar in tweede zit was dit wel het geval. Zo heeft verzoekende partij zich volledig ingezet en de teksten ruim op voorhand ingediend ter nalezing.

Verzoekende partij geeft nog aan dat tijdens de verdediging vragen werden gesteld over wat in de bachelorproef had moeten staan, maar verzoekende partij werd hier nooit van op de hoogte gebracht.

Verzoekende partij meent dat er bij de beoordeling niet enkel naar de bachelorproef werd gekeken, maar dat er te veel externe factoren speelden om een eerlijk oordeel te vellen over de bachelorproef.

Verzoekende partij wenst dan ook gedelibereerd te worden of zij wenst een nieuwe beoordeling door een externe lezer.

Verwerende partij stelt dat de Raad enkel een beslissing kan vernietigen indien deze niet reglementair of kennelijk onredelijk zou zijn, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij geeft tevens aan dat er geen nieuwe middelen voor het eerst in de procedure voor de Raad mogen worden opgeworpen.

Verwerende partij stelt dat de vermelding van de score 7/20 in de begeleidende brief een materiële vergissing is. Deze vergissing in het schrijven dat achteraf aan de verzoekende partij werd bezorgd, had geen invloed op het evaluatiegebeuren, dat voorheen geschiedde door de Interne Beroepscommissie. Onder andere uit het p.v. blijkt dat de verzoekende partij een 9/20 behaalde en dat is ook het cijfer dat werd geëvalueerd door de Interne Beroepscommissie.

Verwerende partij geeft verder aan dat verzoekende partij de poster niet heeft herwerkt, waardoor in de tweede zitting dezelfde punten werden gegeven als in de eerste zitting. Deze poster maakt deel uit van de bachelorproef waarop de verzoekende partij in eerste zitting niet geslaagd was, zodat het logisch is dat ook de poster, die een weergave is van de inhoud van de bachelorproef, mag herwerkt worden.

Verwerende partij werpt op dat 31,5/70 wel correct was vermits dit niet het gemiddelde is, maar wel de uiteindelijke score van de jury.

De interne beroepscommissie heeft het interne beroep dan ook terecht ongegrond verklaard. De eindcompetenties werden immers niet behaald en er werden verschillende tekortkomingen in het proces-verbaal van de Interne Beroepscommissie opgesomd.

Verwerende partij geeft aan dat het argument van verzoekende partij dat zij zich niet gesteund heeft gevoeld tijdens het maken van haar bachelorproef, een louter subjectieve bemerking is, die volgens verwerende partij niet met de realiteit strookt. Uit het mailverkeer blijkt immers duidelijk de inspanning van de studiebegeleider om de verzoekende partij te ondersteunen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In het eerste onderdeel van het middel klaagt de verzoekende partij erover dat de bestreden beslissing genomen werd in de onterechte veronderstelling dat zij voor het opleidingsonderdeel Bachelorproef een niet- delibereerbaar resultaat van 7/20 behaald heeft, terwijl het resultaat in werkelijkheid een delibereerbare 9/20 was.

Uit de aan de Raad meegedeelde informatie blijkt dat onder bepaalde voorwaarden tekorten op dit opleidingsonderdeel gedelibereerd kunnen worden (stuk 3, p.1, van de verwerende partij).

Ongeacht de vraag of de bevoegde instantie van de verwerende partij uitgegaan is van een resultaat 7/20 dan wel 9/20, stelt de Raad vast dat uit de aan de Raad meegedeelde informatie niet blijkt dat de bevoegde instanties van de verwerende partij afdoende overwogen hebben of de verzoekende partij ondanks het tekort toch geslaagd verklaard kon worden.

Zoals de Raad al eerder heeft overwogen, de vermelding 'delibereerbaar' wil zeggen dat een student met een delibereerbaar tekort kan, maar niet moet geslaagd worden verklaard, maar dat de bevoegde instantie wel dient te motiveren waarom de student niet slaagt ondanks een delibereerbaar tekort^[1].

In deze zaak blijkt niet dat de bevoegde instantie van de verwerende partij deze toetsing gedaan heeft, rekening houdend met alle door de verzoekende partij behaalde resultaten. Het eerste onderdeel van het middel is gegrond.

Klachten over gebrekkige informatie kunnen maar tot vernietiging van een bestreden beslissing leiden wanneer die gebrekkige informatie een beslissende rol kan hebben gespeeld bij de te beoordelen prestatie.

In deze zaak blijkt (1) dat de informatie over de bachelorproef aangaf dat de poster beoordeeld werd op 10 punten (op een totaal van 200), (2) dat de verzoekende partij volgens het scoreformulier van de eerste examenkans voor de poster een score van 3/10 behaalde

(stuk 5 van de verwerende partij), en (3) dat de verzoekende partij toelichting kreeg over haar resultaat bij de eerste examenkans (stuk 10 van de verzoekende partij). Dit alles samengenomen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij, op wie terzake de bewijslast rust, niet naar genoeg van recht heeft aangetoond dat zij pas na haar tweede examenkans wist dat zij voor haar poster, die zij bij de eerste examenkans had ingediend, 3/10 behaald had. Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

Wat de overige onderdelen betreft (foute score bij de eerste examenkans, onterechte kritiek op het product) is het middel niet ontvankelijk, nu deze evaluaties gegeven zijn in de eerste examenkans en de verzoekende partij deze beslissingen niet tijdig aangevochten heeft door middel van een intern beroep en een eventueel beroep bij de Raad.

Het middel is deels gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk en deels gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 13 september 2012 en de beslissing van 25 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 30 oktober 2012 een nieuwe beslissing, waarbij op gemotiveerde wijze beslist wordt of de verzoekende partij, gelet op een resultaat 9/20 voor de bachelorproef, al dan niet geslaagd kan worden verklaard voor de volledige opleiding.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 23 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) R.Stvb, nr.2010/106

Zitting van 30 oktober 2012

Rolnr. 2012/149 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel,

Hebbende als raadsman mr.
kantoorhoudende,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
de heer

- de verwerende partij: meester

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 5 juli 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van 16 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het derde opleidingstraject van de professionele bachelor Toegepaste psychologie, afstudeerrichting Klinische Psychologie.

Het beroep betreft het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage 2'. Dit betreft een dertienweekse stage. Verzoekende partij heeft zelf een stageplaats aangevraagd en in orde gebracht.

Verzoekende partij volgde steeds het modeltraject en behaalde buiten de laatste stage alle creditbewijzen van het opleidingsprogramma.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 juli 2012 - na een gesprek te hebben gehad op 9 juli 2012 met het opleidingshoofd - een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde in haar intern beroepschrift dat op grond van de stageleidraad het cijfer van 9/20 een materiële vergissing betrof; niet redelijk gemotiveerd kon worden en niet in verhouding kon staan met de overige gegevens van het dossier.

Zij wees onder meer op volgende argumenten:

- De berekening van de totaalscore voor het gedeelte stageverloop (dat voor 85% meetelde) is niet in overeenstemming te brengen met de eindscores op het evaluatieformulier van de stagementor (63,72 % (12,74/20) staat in schril contrast met de toegekende 40 % (8/20);
- Nooit echter werd zij de door mentoren of supervisor gewaarschuwd dat de aandachtspunten aanleiding zouden zijn om de sterke punten dermate te verdringen waardoor de eindbeoordeling negatief zou zijn;
- Mits de sterke punten tegenover de aandachtspunten (maar nergens beschouwd als doorslaggevende tekortkomingen) worden gesteld, kan onmogelijk een negatief eindresultaat weerhouden worden;
- De sterke punten betreffen daarenboven objectieve prestaties, terwijl de aandachtspunten subjectief liggen;
- De jaarresultaten van ander vakken die relevant zijn voor de betreffende cijfers liggen ver boven de 9/20;
- De schaalquoteringen werden door de stagesupervisor naar beneden toe herzien om zo te komen tot 8/20 op het stageverloop. Alle opmerkingen in de marge zijn reeds verwerkt in de verschillende sub-items van het evaluatieverslag waardoor de aandachtspunten (of mindere sterke punten) dubbel tellen tegenover de sterke.
- Een bachelor in de toegepaste psychologie kan niet op dezelfde wijze beoordeeld worden als een master in de psychologie.

3.3. Bij beslissing van 16 juli 2012 - na de verzoekende partij te hebben gehoord op 13 juli 2012 -werd het intern beroep ontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat

‘De stagebegeleiding en –evaluatie is volledig volgens de voor alle studenten vastgelegde procedures verlopen, en u bent daarbij behandeld zoals elke andere student.

Op het stage-evaluatieformulier worden scoringslabels gebruikt (van 1 tot 6) die niet als cijfers geïnterpreteerd mogen worden, maar wel als beoordelings-niveaus. Een mathematische verwerking van deze cijfers heeft geen zin

Stagementoren en supervisor waren zich wel degelijk bewust van het feit dat een bachelor Toegepaste Psychologie niet op dezelfde wijze beoordeeld kan worden als een master psychologie. De supervisor heeft een zeer uitgebreide ervaring in dit soort van settings.

Op de tussentijdse en de eindevaluatie worden dezelfde aandachtspunten opgelijst, wat een stabiel en door de student gekend tekort in bepaalde competenties aangeeft. Er waren dus wel degelijk tussentijdse signalen.

Het is onze mening dat u volgens alle geldende regels van de stagebegeleiding aangestuurd, geëvalueerd en beoordeeld is. Dat u het niet eens bent met de inhoudelijke beoordeling is geen klacht tegen de gevolgde werkwijze, maar tegen de manier waarop mentoren en supervisor uw competenties inschatten. Gezien de uitgebreide ervaring en de goede reputatie van de betrokken stageplaats en supervisor, en na herhaalde raadpleging, zien we als opleiding geen reden om te vermoeden dat hier fouten gemaakt zijn en zien we het oordeel van 9/20 als een correcte reflectie van het huidige niveau van uw competenties. ’

De beslissing op intern beroep werd bij per schrijven van 16 juli 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 11 juli 2012. De beslissing werd op 16 juli 2012 genomen en per aangetekend schrijven van diezelfde datum ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 20 juli 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 16 juli 2012. Verzoekende partij heeft op 17 juli 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 18 juli 2012.

Het beroep van 20 juli 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsverplichting, het onpartijdigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de informatieverplichting.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij geeft in een eerste onderdeel haar grieven wat het stageverloop (dat voor 85% van de gehele score doorweegt) betreft. Zij verwijst naar de in de stageleidraad beschreven evaluatieprocedure.

Verzoekende partij stelt dat in casu het er op neer komt dat het evaluatieformulier dat werd opgemaakt door de stagementoren en zogenaamd behoort tot de "kwalitatieve fase", binnen de hogeschool wordt omgezet naar de "kwantitatieve score", en dit volgens de "geijkte procedure" Welke deze geijkte procedure dan wel is wordt echter nergens verder toegelicht. Voor wat betreft het stageverloop beperkt de commentaar zich verder tot; "Je wordt beoordeeld (= score) op basis van competenties die aan bod zijn gekomen tijdens de stage. Hierbij worden alle aspecten tijdens heel het stageproces mee in rekening genomen."

Verzoekende partij benadrukt dat de enige leidraad voor de beoordeling het "evaluatieformulier – stagementor" is.

Indien de hogeschool evenwel nog bijkomende evaluatiecriteria zou hanteren om de resultaten van de voornoemde eindscores verder te kwalificeren of te herevalueren, dan moeten de studenten van bij de aanvang van het opleidingsonderdeel schriftelijk (al dan niet elektronisch), permanent en gedetailleerd in kennis worden gesteld van deze toegepaste evaluatievorm.

Het "evaluatieformulier – stagementor" dat dus de enige leidraad is, dient in zijn geheel te worden beschouwd, waarbij alle deelevaluaties in oogschouw moeten worden genomen.

Verzoekende partij benadrukt dat zonder enige afdoende motivering (laat staan verwijzing naar gekende beoordelingsprincipes) bepaalde deelevaluaties een zwaardere weging gekregen hebben dan andere.

Verzoekende partij wijst uitdrukkelijk op de tegenstrijdigheid tussen de eindscore voor het gedeelte stageverloop (dat voor 85% meetelde) en de eindscores op het evaluatieformulier van de stagementor.

In casu blijkt uit het overzicht van de verschillende scores dat er een belangrijk verschil is tussen deze scores (weze zij wegingen – zij moeten nog steeds worden geobjectiveerd) en de eindbeoordeling overgemaakt door de supervisor.

Zij verwijst in haar verzoekschrift naar deze competentiescores en stelt deze tegenover de eindscore.

Verzoekende partij stelt dat hetzelfde ook geldt wanneer het geheel van de evaluaties wordt bekeken. Nooit kan men tot een eindbeoordeling komen die onder de 10/20 scoort, tenzij de wegingen dermate worden gemanipuleerd dat aandachtspunten, ook al waren zij van een ondergeschikte orde tijdens de stage, zwaarder (zelfs dubbel) gaan doortellen tegenover de sterke punten, die daarenboven van primair belang waren tijdens de stage. Uiteraard kan dit sowieso niet zonder dat de student over dergelijke mogelijkheid voorafgaand in detail weet heeft gekregen, quod non: er wordt enkel verwezen naar een "geijkte procedure" zonder

verdere uitleg.

Daarenboven behoeft dit in elk geval een omstandig gemotiveerde uitleg die hier ontbreekt: de weinige commentaren in de marge zijn zoals gezegd trouwens identiek aan deze die de stagementoren al hadden vermeld om hun evaluatie te verantwoorden.

Verzoekende partij wijst er tenslotte op met betrekking tot drie specifieke subscores, dat er een evidente tegenstrijdigheid bestaat tussen de evaluatie en de beoordeling in andere opleidingsonderdelen.

Wanneer een belangrijke link kan worden gelegd tussen twee opleidingsonderdelen, geldt een bijzondere motiveringsplicht, en een meer versterkte motivering is noodzakelijk wanneer voor het ene opleidingsonderdeel een duidelijk verschillende score wordt gehaald tegenover het andere.

Verzoekende partij concludeert samengevat haar grieven wat betreft het onderdeel 'stageverloop' als volgt:

- er werden aan de student voorafgaand aan de opleiding geen gegevens verstrekt die aanduiding geven op welke wijze het evaluatieformulier eventueel geherkwalificeerd zou kunnen worden;
- de duidelijke kwantificering naar beneden toe door de stagesupervisor gebeurt zonder (degelijke) motivatie. Er is daarenboven geen aanduiding welk gewicht de stagesupervisor aan welke onderdelen heeft toegekend. Ook zijn de commentaren in de marge, naast onvoldoende geobjectiveerd, identiek aan degene die aanleiding hebben gegeven tot de evaluatie zelf en kunnen zij onmogelijk, door herhaald te worden in het beoordelingsformulier dubbele aandacht of weging krijgen;
- de sterke punten weerhouden in het evaluatieverslag hebben onterecht onvoldoende gewicht gekregen terwijl de stage duidelijk gericht was op de diagnostiek waarop sterk werd gescoord;
- er is onvoldoende motivering voor wat betreft tegenstrijdigheden in de bevindingen en de andere opleidingsonderdelen.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel wat betreft het luik casuïstiek dat de score van 11/20 (dit gedeelte telt voor 10 % mee in de totaalscore) gegeven door de supervisor te laag is.

Verzoekende partij stelt dat het opnieuw gaat het om een niet objectieve beoordeling maar dat daarenboven de gedane commentaren (voor het grootste deel) manifest onjuist zijn:

- de weergave van de schriftelijke rapportering ontbreekt niet maar komt volledig aan bod in het onderdeel probleemanalyse van haar verslag;
- nergens in de beschrijving van het te hanteren model of in de algemene richtlijnen wordt echter aangeduid dat de teambespreking opgenomen moet worden;
- de testformulieren zijn doelbewust niet in bijlage van het verslag gevoegd omdat ze aanwezig dienen te blijven op de stageplaats. Daarenboven staat dit ook nergens expliciet vermeld als verplichting. Er werd telkens duidelijk vermeld wat elke test nagaat en hoe deze geïnterpreteerd werd. Alle tests werden door verzoekende partij gescoord, de interpretatie gebeurde in samenwerking met de stagementor;
- alle stappen van het model werden gevolgd, met uitzondering van holistische theorie en therapie, aangezien deze niet van toepassing waren.

Aangezien vier van de zeven punten van kritiek duidelijk onterecht zijn is de verzoekende partij van oordeel dat sowieso de 11/20 beoordeling te zwaar is. In de beslissing van het intern beroep wordt geen antwoord gegeven op dit middel.

Verzoekende partij stelt in een derde onderdeel wat de beslissing op intern beroep betreft dat deze niet voldoet aan de verplichting tot behoorlijke motivering.

De beslissing beperkt zich tot het stellen dat de evaluatie is gebeurd volgens de vastgelegde procedure zonder te antwoorden op de vraag naar opgave van objectieve motivering van bepaalde evaluaties, wegingen, kwantificeringen...

De scoringlabels mogen niet als cijfers worden geïnterpreteerd, maar er wordt evenwel niet geantwoord op de vraag op welke wijze de onderdelen dan wel een zwaardere of minder zware weging hebben gekregen.

Verzoekende partij benadrukt dat er voor wat betreft het onderdeel met de laagste score

nooit een tussentijdse evaluatie gebeurd is (niet van toepassing). Ten tweede betreffen de aandachtspunten enkel subjectieve inzichten, nergens objectieve beoordelingen van bepaalde prestaties. Er is geen enkel verslag voorhanden van bepaalde prestaties die onvoldoende zouden zijn verricht. Op de commentaar op het onderdeel casuïstiek wordt totaal niet geantwoord.

Verzoekende partij verwijst in dit verband naar eerdere rechtspraak van de Raad waarin wordt gewezen op het belang van de motivering van de stagebeoordeling gezien de zware gevolgen voor de studenten.

Verzoekende partij wijst tot slot op het uitermate belang van deze beoordeling voor haar persoonlijk. De evaluatie van deze stage is het enige en meest lichte tekort dat de normale verderzetting van de studieloopbaan verhindert.

Een nieuwe stage van 13 weken zal haar verhinderen om het schakeljaar naar de Master-opleiding aan de in september aan te vatten. Naast het feit dat zij reeds een kamer heeft gehuurd is er vooral het feit dat zij op deze wijze slechts zal kunnen starten in het 2de semester als dit op grond van de volgtijdelijkheid van de opleidingsonderdelen wel mogelijk is.

Verzoekende partij repliceert verder in haar wederantwoordnota dat het dossier haar slechts zeer laat en niet - zoals aangehaald in de procedurekalender- 'onverwijld' werd bezorgd. Dit betreft een overtreding van het procedurereglement zoals bepaald in artikel II.28 van het Aanvullingsdecreet [\[2\]](#).

Pas als bijlage bij de antwoordnota werd zij op de hoogte gebracht van het berekeningsblad dat moet uitleg verschaffen over de zogeheten "geijkte" procedure.

De toepassing van deze berekeningstabel levert resultaten op die in generlei mate overeenstemmen met de evaluatie, de scorings-labels en commentaren van de mentoren, zelfs indien een discrepantie zou bestaan tussen het aanvoelen van het verloop van de stage door de student enerzijds en de mentoren anderzijds.

Het kwestieus berekeningsformulier betreft een telmachine waarvan de bepalende data vrijelijk door de stagesupervisor in te vullen zijn en welke dan nog een perfide corrector (score -1) bevat waardoor een zwakker onderdeel dubbel zo zwaar doorweegt zodat de eindscore ver van de oorspronkelijke gegevens uitkomt.

Verwerende partij heeft dus vrij en zonder objectieve controle informatie kwantitatief geïnterpreteerd aan de hand van het zogeheten "geijkte" systeem.

Verzoekende partij geeft tot slot nog aan ook aan dat thans (eveneens voor het eerst) de nota's van de stagesupervisor bij worden gebracht waaruit blijkt dat zij goed op de hoogte was van de emotioneel moeilijke periode die verzoekende partij tijdens haar stage beleefde.

Verzoekende partij benadrukt nog dat het debat van de verwerende partij telkens wordt gereduceerd tot de kwestie van omzetting van de stage-evaluatie naar een cijfermatige kwantificatie, en alle andere door haar aangehaalde bemerkingen, bezwaren, commentaren of middelen worden niet beantwoord.

Verzoekende partij herhaalt tot slot nog haar grieven wat de cijfermatige verwerking van de zogeheten scorings-labels van het evaluatieformulier betreft en licht deze uitgebreid toe:

- de toepassing van het zogeheten "geijkte Excel-werkblad" gebeurde op kennelijk onredelijke wijze;
- dubbel gebruik van de commentaren van de mentoren en een ongemotiveerde en kennelijk onredelijke bepaling van de score door de supervisor;
- compleet onjuiste weergave van het oordeel van de mentoren door de supervisor;

Op verschillende middelen heeft zij nog steeds geen antwoord gekregen o.a.:

- voor wat betreft het onderdeel met de laagste score is er nooit een tussentijdse evaluatie gebeurd;
- een motivering mag niet bestaan uit louter subjectieve beweringen maar dient voldoende geobjectiveerd te worden;
- er bestaat een evidente tegenstrijdigheid tussen de evaluatie en beoordeling in andere opleidingsonderdelen;

- het resultaat dat toegekend werd voor casuïstiek werd nooit verduidelijkt.

Verzoekende partij stelt verder dat zuiver hypothetisch vertrekkend van de beoordeling zoals zij door het "Excel-telraam" werd berekend, het beoordelingsformulier de supervisor toe laat om dit eindresultaat manueel aan te passen. Dit gebeurde niet, hoewel de redenen om naar boven toe aan te passen er zeker waren vb. zeer moeilijke setting, persoonlijke moeilijk periode; zware stageplaats., mentoren hadden geen ervaring op de nieuwe stageplaats...

Verzoekende partij weerlegt de zogeheten compleet negatieve slotconclusie als kwetsend. Er werden veel meer positieve dan negatieve scores genoteerd.

Verzoekende partij concludeert dat hoe men de scores ook draait of keert, nooit kan men tot een eindbeoordeling komen die onder de 10/20 scoort.

Verwerende partij

Verwerende partij stelt ten eerste dat zowel in het kader van het intern beroep als in haar beroepschrift de verzoekende partij ervan uitgaat dat de beoordeling van de stage een louter mathematische optelsom is. Dit blijkt onder meer uit de diverse calculaties, deducties en percentages welke verzoekende partij hanteert.

Deze manier van benadering is echter verkeerd en men heeft dit ook reeds tijdens de diverse gesprekken, alsook in het kader van het intern beroep, trachten duidelijk te maken.

Verwerende partij wijst er ten tweede op dat de beoordelingen van de stagementoren op het stage-evaluatieformulier – waarop verzoekende partij haar berekeningen baseert en uitvoert - op een geïntegreerde manier door de stagesupervisor worden omgezet naar een beoordeling voor verschillende professionele rollen op het stagebeoordelingsformulier. Hierbij wordt niet enkel rekening gehouden met de gegeven cijfercodes, maar ook met de evolutie, de bemerkingen van de stagementor, etc...

Op het stage-evaluatieformulier worden scoringslabels gebruikt (van 1 tot 6) die niet als cijfers geïnterpreteerd mogen worden, maar wel als beoordelingsniveaus. Een mathematische verwerking van deze cijfers zoals uitgewerkt in het beroep van verzoekende partij heeft dus geen zin.

Verwerende partij benadrukt dat bij de finale stagebeoordeling geen rekenkundige operaties van toepassing zijn, maar wel de vraag of de beoordeelde competenties in voldoende mate bereikt werden om de professionele opname van de rol in kwestie te garanderen. Dat sterke punten daarbij de zwakke punten zouden moeten uitvlakken – zoals bij een loutere optelsom -is niet correct.

In een gesprek met de verzoekende partij heeft het opleidingshoofd haar er bijvoorbeeld op gewezen dat het stage-evaluatieformulier bij de tussentijdse en de eindevaluatie dezelfde aandachtspunten oplijst, wat een stabiel en door de student gekend tekort in bepaalde competenties aangeeft.

Deze tekorten werden overigens nogmaals door stagementor bevestigd toen deze telefonisch, na het beroep, gevraagd werd of de gegeven 9/20 gerechtvaardigd was en zij dit inderdaad als een correct punt zag. Er bestaat dus zeker geen discrepantie tussen de beoordeling van de stagementor en deze van de stagesupervisor. Zowel mentor als supervisor zitten op dezelfde lijn.

Verwerende partij stelt ten derde dat de beoordeling van de casuïstiek (waarop verzoekende partij een score van 11/20 kreeg) op basis van 7 criteria gebeurt zoals beschreven in de leidraad.

De stagesupervisor heeft voor criteria 3, 4 en 5 tekortkomingen vastgesteld die aanleiding gaven tot de verkregen 11/20 en dus niet de gevraagde 13/20 kunnen rechtvaardigen.

Verwerende partij geeft ten vierde uitleg bij het tot stand komen van de beoordeling. Zij stelt dat een Excel-werkblad wordt gebruikt, waarbij de supervisor, op basis van de stage-evaluatie de kwalitatieve scores van de mentor omzet naar een punt op 20 (per competentierol).

Telkens wordt wat commentaar gegeven over het waarom van de score.

Bij verzoekende partij wordt vastgesteld dat zij in totaal op 8.9/20 uitkomt (8/20 voor het stageverloop, 11/20 voor de casuïstiek en 'volledig in orde' voor de formele aspecten tellend voor respectievelijk 85%, 10% en 5% zoals bepaald in de leidraad).

Verwerende partij verwijst vervolgens naar de formules voor de berekening die eveneens staan op een Excel-blad bij de codes: er wordt rekening gehouden met het belang van de competentie in die bepaalde stageplaats; niet alle stageplaatsen kunnen immers praktijk aanbieden in alle competenties. Deze Excel-sheet wordt voor alle studenten gebruikt bij de

beoordeling.

Verwerende partij stelt ten vijfde dat verzoekende partij niet kan ontkennen dat de onderdelen die als onvoldoende zijn aangemerkt op het einde van de stage wel degelijk gekend en reëel zijn. Op drie van de vijf geëvalueerde onderdelen van het evaluatieformulier zijn er ernstige tot lichte problemen vastgesteld die door alle partijen onderkend zijn geweest. Verwerende partij wijst ook op het onderdeel 4 (algemene competenties) dat noch kritische bedenkingen vertoont en duidelijk aantoonst dat er weinig evolutie is in hoofde van de verzoekende partij.

Verwerende partij leidt af uit het geheel van de opmerkingen dat verzoekende partij te weinig vragen stelt en niet genoeg initiatief neemt.

Verwerende partij wijst op de slotconclusie van de stagementor die geen positieve elementen bevat en waaruit blijkt dat verzoekende partij niet geslaagd kan verklaard worden. Deze eindconclusie was voor de verzoekende partij bekend gezien zij deze heeft ondertekend.

Verwerende partij benadrukt dat de quoterings in de lijn van de diverse bemerkingen ligt en ook zelfs van de mathematische quoterings zoals gegeven door de stagementor: deze tonen immers duidelijk aan dat de werkpunten blijven en dat er geen evolutie wordt waargenomen door de stagementor(s). Verwerende partij wijst er dan ook op dat een correcte beslissing is genomen in het kader van het interne beroep.

Verwerende partij merkt tot slot op dat de interne beroepsinstantie niet verplicht is op alle vragen van de student(e) te antwoorden, maar wel in haar beslissing de motieven dient naar voren te brengen die de beslissing kunnen dragen en die de student(e) ertoe in staat moeten stellen de beslissing te begrijpen. Dit is ook gebeurd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In zoverre de verzoekende partij haar klacht doet steunen op een rekenkundige berekening van de evaluaties van de competenties tijdens de stage is het middel niet gegrond. De stageleidraad bepaalt dat de evaluatie van de competenties niet het resultaat is van het rekenkundig gemiddelde van de door de mentoren aangevinkte scores, en een dergelijke wijze van evalueren is op zich niet onredelijk. Dat wil niet zeggen dat de evaluatie willekeurig mag zijn, integendeel, die evaluatie moet op afdoende wijze gemotiveerd zijn.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de stagementor bij een aantal competenties, zowel bij de tussentijdse als bij de eindevaluatie, kritische commentaren plaatst (bijvoorbeeld: 1.3 Gespreksmethodiek, eindevaluatie: 'Neemt uit zichzelf geen rol op in het gesprek; op die manier verzandt het in een vraag-antwoord situatie'; Integratie en indicatiestelling: 'Blijft teveel stilstaan bij de feiten en cijfertjes. Integreert de gegevens te weinig tot een geheel'; Rapportering: 'Schriftelijke rapportering is goed. Bij mondeling rapporteren hangt zij te sterk vast aan haar tekst. Komt zeer zenuwachtig over en praat dan te snel en onduidelijk.'; Opstellen van een plan van aanpak: 'Studente heeft een duidelijke leidraad nodig, maar komt hier zelf weinig toe.'; Counseling en coaching: 'Te fel gefocust [sic] op eigen agenda en vragen vanuit haar onzekerheid, andere momenten neemt ze te weinig initiatief om structuur aan te brengen.'; Leertransfer: 'Deze vaardigheid is weinig zichtbaar bij [...], vandaar de neutrale score. EE: idem als TE).

De tussentijdse evaluatie, ondertekend door de mentor, supervisor en de verzoekende partij, vermeldt als aandachtspunten: 'Interactie en communicatie zowel naar supervisor als team; non-verbale houding is pijnpunt, bij therapiesessies en teamoverleg; meer initiatief nemen en transparant zijn.' Dezelfde commentaren komen terug in de eindevaluatie, en bij 'evolutie' wordt opgemerkt: 'We hebben de indruk dat de stage van [...] veel te kort was. Pas nu kunnen we van haar een niveau hoger verwachten, maar dit komt wat te laat. [...] blijft te erg afgeremd worden door haar eigen onzekerheid.'

De bij de verschillende rubrieken steeds terugkerende opmerkingen – weinig initiatief, onzekerheid- zijn gemaakt door de mentor, waarvan de competentie niet in twijfel wordt getrokken, en evenmin blijkt dat de verzoekende partij na de tussenevaluatie het niet eens was met de daarin geformuleerde aandachtspunten.

Er kunnen vragen gesteld worden bij de wijze van omzetting van kwalitatieve naar de kwantitatieve omzetting en bij de rol van de supervisor, maar dit neemt niet weg dat de betwiste evaluatie in het stagedossier, meer bepaald de evaluatie van de mentoren, de tussentijdse evaluatie en de eindevaluatie voldoende steun vindt opdat de evaluatie niet als kennelijk onredelijk dient te worden beschouwd.

Het gebrek aan informatie en begeleiding waarover de verzoekende partij klaagt zijn geen redenen om een negatieve evaluatie in een voor haar meer gunstige zin te wijzigen.

De verzoekende partij voert ook aan dat haar specifieke klacht gericht tegen het resultaat 11/20 voor Casuïstiek, wat volgens haar 13/20 moest zijn, door de verwerende partij niet beantwoord werd.

De klacht is gegrond. Het intern beroep rept met geen woord over deze deelevaluatie. Het oordeel dat 9/20 een correcte reflectie is van het door de verzoekende partij bereikte niveau van haar competenties, slaat immers op het geheel van de evaluatie (Stage 8/20 – telt mee voor 85% -, Formele aspecten 20/20 telt mee voor 5% - en Casuïstiek 11/20 – telt mee voor 10%) en kan niet geacht worden een antwoord te zijn op de specifieke klacht in verband met het resultaat voor het deel Casuïstiek.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gedeeltelijk gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het mevrouw ontvankelijk en deels gegrond is.

De studievoortgangbeslissing van 5 juli 2012 en de beslissing van 16 juli 2012 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd in zoverre geen antwoord werd gegeven op de klacht in verband met de evaluatie voor het deel Casuïstiek. Het beroep wordt voor het overige verworpen.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 augustus 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

[\[2\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/219 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
- de verwerende partij: de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 28 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het schakelprogramma master geografie.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 12 september 2012 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 16 september 2012 een intern beroep in bij de Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van Vicerector studentenbeleid op datum van 28 september 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het resultaat voor het practicumgedeelte tijdens het academiejaar 2009-2010, 14 en 17 op 20 bedroeg. Het globale resultaat wordt samengesteld uit theorie (50%), oefeningen (35%) en practicum (15%). Tijdens het academiejaar 2011-2012 behaalde verzoekende partij resp. 15/50, 19,5/35 en 9/15. Omwille van het ontbreken van informatie omtrent de overdracht van deelpunten dient voor het practicum het resultaat behaald tijdens academiejaar 2009-2010 (14 resp. 17 op 20) te worden ingebracht voor de berekening van het globale examenresultaat. Dit levert 45,9/100 op als globaal eindresultaat en het examenresultaat blijft gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 28 september 2012 aan verzoekende

partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 28 september 2012. Vermits de beslissing per schrijven van vrijdag 28 september 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 1 oktober 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 2 oktober 2012.

Het beroep van 3 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar punten voor het practicum werden meegeteld als een 12/20 in plaats van 14 en 17 op 20. Verzoekende partij behaalde deze punten voor het practicum al in het academiejaar 2009-2010 (zij legde enkel het practicum af in dat academiejaar). In het academiejaar 2010-2011 en 2011-2012 moest verzoekende partij het practicum niet meer hernemen. Verzoekende partij behaalde nooit meer dan 9/20 als globale score voor het opleidingsonderdeel '.....' gedurende deze twee academiejaren.

Verzoekende partij wenst dat de oorspronkelijke punten worden meegeteld (14 resp. 17 op 20) vanaf het moment dat ze als 12 werden meegeteld. In de interne beroepsbeslissing werd dit enkel gedaan voor het academiejaar 2011-2012. Verzoekende partij vraagt dus dat de correcte practicum punten worden meegeteld sedert juni 2011. Vermits verzoekende pas in de zomer 2012 wist dat verkeerde punten werden meegeteld, kon zij niet eerder in beroep gaan.

Verzoekende partij wenst dat haar punten nog juist verrekend kunnen worden voor het academiejaar 2010-2011.

Verzoekende partij wenst zeker dat de punten correct worden meegeteld voor de academiejaren dat ze verkeerd werden meegeteld (2010-2011), vermits zij zich niet opnieuw kan inschrijven in het schakelprogramma.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet meer moest deelnemen aan het practicum van het opleidingsonderdeel '.....'. De resultaten die ze hiervoor behaald had tijdens het academiejaar 2009-2010 werden overgedragen. Bij de oorspronkelijke vaststelling van het examenresultaat in de septemberzitting werd het resultaat voor het practicum verminderd tot 12/20. Vermits niet werd gecommuniceerd via formele kanalen dat bij een overdracht van punten, de punten zouden worden aangepast, werd in eerste instantie de klacht gegrond verklaard. Het resultaat dat de verzoekende partij behaalde voor het practicum in 2009-2010 werd dan ook onverminderd doorberekend in het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....'. Dit leverde een globaal eindresultaat op van 45,9/100 (i.p.v. 43,3/100). Na

herleiding op een totaal van 20 punten en afronding, leverde dit eenzelfde resultaat op (9/20).

Verwerende partij geeft aan dat verzoekende partij wenst dat dit zelfde principe ook wordt toegepast op de eerder behaalde examenresultaten. Beroep tegen deze resultaten is echter niet meer mogelijk. Op basis van informatie die de docent aan de verzoekende partij doorstuurde op 6 juli 2012 blijkt bovendien dat een eventuele herberekening evenmin consequenties zou gehad hebben voor het resultaat van de junizittijd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij betwist de quoterings die voor het practicum van het opleidingsonderdeel "....." werd in aanmerking genomen bij het vaststellen van haar resultaat voor het academiejaar 2011-2012.

Uit de beslissing op intern beroep blijkt dat verwerende partij de quoterings die verzoekende partij had behaald voor practicum tijdens het academiejaar 2009-2010 correct heeft overgenomen en een herberekening heeft gemaakt van de eindquotering die evenwel onveranderd vastgesteld bleef op 9/20.

Ongeacht het antwoord op de vraag of nog een ontvankelijk beroep zou kunnen worden ingesteld tegen de resultaten van het academiejaar 2010-2011, vestigt de Raad er de aandacht op dat volgens verwerende partij een herberekening geen betere quoterings zou hebben meegebracht voor het opleidingsonderdeel voor het academiejaar 2010-2011.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 12 september 2012 en de beslissing van 28 september 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/232 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: mevrouw

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van 14 september 2012 waarbij verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de opleiding

Verzoekende partij diende nog twee opleidingsonderdelen af te leggen van de bacheloropleiding Voor één opleidingsonderdeel '..... kreeg zij een onvoldoende cijfer van 8/20. Dit betrof haar enige tekort. Verzoekende partij werd niet geslaagd verklaard voor de bacheloropleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2012 een intern beroep in bij vice-rector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.
Verzoekende partij gaat niet akkoord met het feit dat zij niet gedelibereerd werd. Zij behaalde intussen reeds alle creditbewijzen van de masteropleiding en een postgraduaat opleiding die zij volgt aan een hogeschool. Voor deze opleidingen kan zij echter haar graad en diploma niet krijgen omdat zij nog steeds niet geslaagd is verklaard voor de bacheloropleiding.

Er werd onvoldoende rekening gehouden met haar volledige studievoortgang en met persoonlijke omstandigheden die de trager studievoortgang kunnen verantwoorden. De cumulatieve toepassing van de CSE- parameter is onredelijk zwaar in haar geval. Zij heeft op die manier de negatieve gevolgen moeten ondergaan van de invoering van het systeem van de diplomaruimte. Bovendien werd zij niet op een correcte wijze geïnformeerd over de mogelijkheid van een intern beroep in het academiejaar 2010-2011.

3.3. Bij beslissing van 2 oktober 2012 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat zij een bijkomende motivering heeft gevraagd aan de

examencommissie. De examencommissie heeft wel degelijk rekening gehouden met de behaalde resultaten op andere vakken. Omwille van het behaalde lage resultaat op het opleidingsonderdeel '.....' was zij van oordeel dat dat ze niet kon afwijken van de tolerantieregels. Er was ook geen ongelijkheid van behandeling. De examencommissie is ook niet op de hoogte gebracht van enige bijzondere omstandigheden en de impact ervan op uw studieverloop, die een afwijking konden verantwoorden. Verder is zij duidelijk door de ombuds geïnformeerd en werd er voldoende gewezen op de gevolgen van de invoering van de diplomaruimte.

De verwerende partij stelt dat de beslissing op intern beroep bij e-mail van 2 oktober 2012 aan verzoekende partij is overgemaakt. Verzoekende partij stelt dat zij deze beslissing op intern beroep niet heeft ontvangen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.4. Verzoekende partij deelt mee in haar wederantwoordnota dat zij op 24 oktober 2012 de beslissing op intern beroep gedateerd op 2 oktober 2012 buiten de termijn ontvangen heeft via haar e-mailadres. Als gevolg hiervan zal zij in het belang van de goede rechtsbedeling een nieuw beroep bij de Raad binnen de voorziene termijn van 5 kalenderdagen na kennisname indienen.

3.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij intussen al een nieuw beroepschrift heeft ingediend door de Raad geregistreerd op datum van 29 oktober 2012. In dit verband zal aan de partijen een nieuw procedurekalender worden bezorgd om deze zaak ten gronde te behandelen.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden, tijdigheid en voorwerp van het beroep

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 september 2012. De beslissing werd op 2 oktober 2012 genomen en per e-mail op die dag ter kennis gebracht.

Verzoekende partij stelt dat zij deze beslissing tot op heden nooit heeft ontvangen. Gezien het uitblijven van een tijdige beslissing heeft zij na het verstrijken van de beroepstermijn van 15 kalenderdagen (uiterste datum 2 oktober 2012) binnen de vijf kalenderdagen een extern beroep ingesteld bij de vice-rector.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint dan te lopen de dag na die van het verstrijken van de termijn van 15 kalenderdagen, in casu vanaf 3 oktober 2012. Het beroep van 5 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat verzoekende partij terecht na het verstrijken van de termijn van 15 kalenderdagen rechtstreeks beroep heeft ingesteld bij de Raad aangezien zij geen beslissing op intern beroep heeft ontvangen. Verwerende partij brengt hiervan ook geen bewijs.

Een beslissing op intern beroep ook al is deze na de datum van 15 kalenderdagen ter kennis gebracht - zoals aangenomen kan worden in voorliggend geval- blijft echter een regelmatige beslissing. Dit impliceert dat verzoekende partij als nog tegen deze interne beroepsbeslissing beroep moet instellen binnen de vijf kalenderdagen nadat zij hiervan heeft kennis genomen.

Zoals blijkt uit de wederantwoordnota heeft verzoekende partij wel degelijk samen met de antwoordnota pas op 24 oktober 2012 kennis kunnen nemen van deze beslissing op intern

beroep.

Verzoekende partij deelt verder ook mee dat zij tegen deze beslissing op intern beroep opnieuw een extern beroep heeft ingesteld bij de Raad geregistreerd op 29 oktober 2012.

Door het nemen van deze beslissing op intern beroep - welke in casu volheid van bevoegdheid heeft - komt deze in de plaats van de eerder genomen initiële examenbeslissing waartegen huidig beroep is ingesteld.

De Raad stelt bijgevolg vast dat voorliggend beroep zonder voorwerp is geworden gezien de initiële examenbeslissing uit het rechtsverkeer is verdwenen en vervangen werd door de beslissing op intern beroep.

Huidig beroep is zonder voorwerp

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/236 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer
- de verwerende partij: mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing van de interne beroepscommissie van 2 oktober 2012 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en waarbij het diploma van master in de rechtsgeleerdheid niet werd toegekend.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in het tweede opleidingstraject van de master in de rechtsgeleerdheid.

Het beroep betreft het opleidingsonderdeel '.....' waarop verzoekende partij slechts 9/20 behaalde na een mondeling examen. In de tweede zitting behaalde zij slechts 8/20 op dit opleidingsonderdeel. Zij behield bijgevolg, in toepassing van het examenreglement, het hoogste cijfer van 9/20 dat zij behaalde in de eerste zitting. Zij behaalde in totaal een 64 % en 75% voor de masterproef. Omwille van dit tekort werd haar het diploma van master in de rechtsgeleerdheid niet toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2012 een intern beroep in bij vice-rector studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 2 oktober 2012 werd, na verzoekende partij te hebben gehoord op 19 september 2012, het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard. Verzoekende partij vocht niet zozeer het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' aan maar het feit dat zij omwille van een kleine onvoldoende op één vak niet globaal geslaagd werd verklaard en haar het diploma niet werd toegekend.

Zij achtte dit niet redelijk gezien ook de zware gevolgen dat zij hierdoor verplicht wordt om een volledig jaar langer te studeren, wat een zeer zware sanctie is in verhouding tot het nipte onvoldoende. Zij wees op de goede resultaten voor andere vakken wat blijkt uit het totaal behaalde percentage van 64 % en het goede resultaat van 15/20 voor de masterproef. Zij

stelde dat andere studenten in een gelijkaardige situatie wel werden gedelibereerd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat:

‘Zoals afgesproken heb ik bijkomende motivering opgevraagd bij de betrokken examencommissie.

Uit de motivering van de examencommissie blijkt dat de examencommissie tijdens haar bespreking wel degelijk heeft rekening gehouden met uw globale studieresultaten. De commissie evalueert een eventuele afwijking op de geldende tolerantieregels. Uw examenresultaten werden door de examencommissie in globaliteit als onvoldoende beschouwd om u geslaagd te verklaren.

Ik stelde echter vast dat de beslissing van de examencommissie op een correcte manier tot stand kwam en consequent wordt toegepast op alle studenten. Ik zie dan ook geen redenen om de examencommissie te vragen om haar beslissing te herzien. Hiermee is de interne beroepsprocedure aan de afgesloten.’

De beslissing op intern beroep werd op 2 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de bepalingen van artikel II.14 tweede lid van het Aanvullingsdecreet^[1] en de rechtspraak van de Raad moet de beslissing op intern beroep aan de student ter kennis worden gebracht binnen een termijn van 15 kalenderdagen die in voorkomend geval ingaat op 18 september 2012. De beslissing werd op 2 oktober 2012 genomen en op die dag ter kennis gebracht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 2 oktober 2012. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op 3 oktober 2012 kennis heeft gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 4 oktober 2012.

Het beroep van 8 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de vicerector in tegenspraak met het artikel van het OER de afwijzing van het beroep niet of minstens ontoereikend of tegensstrijdig heeft gemotiveerd.

In de bijkomende motivering wordt gesteld dat wel degelijk rekening is gehouden met de globale studieresultaten van verzoekende partij.

‘De commissie evalueert een eventuele afwijking op de geldende tolerantieregels. Uw examenresultaten werden door de examencommissie in globaliteit als onvoldoende beschouwd om u geslaagd te verklaren.

Ik stelde echter vast dat de beslissing van de examencommissie op een correcte manier tot stand kwam en consequent wordt toegepast op alle studenten.’

Verzoekende partij benadrukt dat de loutere vaststelling dat deze beslissing correct is tot stand gekomen en consequent wordt toegepast op alle studenten, niet controleerbaar is door verzoekende partij en geen motivering van betekenis betreft.

Verder stelt verzoekende partij dat 'de beschouwing van haar examenresultaten in globaliteit als onvoldoende' zoals gesteld in de interne beroepsbeslissing niets anders is dan een subjectieve interpretatie die de belangen van verzoekende partij niet mag beperken. Deze beschouwing staat haaks op artikel van het OER dat normaliter aan verzoekende partij voor wat betreft zijn totale gewogen examenscore, de graad van verdienste 'op voldoende wijze' toekent.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de hoorplicht.

5.2.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij verwijst naar de beslissing van 2 oktober 2012 waarin werd gesteld dat 'met verzoekende partij is afgesproken dat de bijkomende motivering zou worden opgevraagd bij de examencommissie'. Zij werd echter over deze nieuwe informatie niet ingelicht noch gehoord. Zij kon zich hieromtrent bij de vicerector bijgevolg niet verdedigen.

Zij werd nooit in kennis gesteld van de gehanteerde slaagcriteria ingeval van een puntentekort waardoor zij onmogelijk in dit verband haar klacht kon formuleren.

Verzoekende partij wijst op de e-mail van de docent van het betreffende opleidingsonderdeel waarin sprake was individuele bijzondere omstandigheden die een afwijking van de zogenaamde nultolerantie verantwoorden.

Uit de beslissing van de vicerector blijkt duidelijk dat de examencommissie de globale resultaten van verzoekende partij heeft aanvaard en onderzocht als een dergelijke omstandigheid, minstens deze resultaten aanvaardde als een deliberatiecriterium en evalueerde, maar dat zij oordeelde dat deze in globaliteit als onvoldoende dienden te worden beschouwd.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat de betrokken examinerator voor het opleidingsonderdeel 'Strafvordering' ook de voorzitter was van de examencommissie.

Zij wijst op de toepassing van artikel van het examenreglement waarin duidelijk staat dat de elke student behandelt zonder vooringenomenheid. Zo zal de vicerector zich laten vervangen als zij zelf bij een betwiste examenbeslissing de betrokken partij is (artikel van het OER).

Zij wijst ook op de toepassing van artikel van het OER dat stelt dat leden van de examencommissie, waar voor voorgesteld wordt dat het toegekende cijfer kennelijk onredelijk is, niet mogen deelnemen aan de beraadslaging.

In haar geval echter nam de betrokken examinerator deel aan de beslissing van de examencommissie. Zij was bijgevolg tegelijk partij en rechter.

Zelfs rekening houdend met het feit dat de interne beroepsprocedure leidt tot een nieuwe beslissing van de vice-rector die in overleg met de voorzitter van de examencommissie een oplossing uitwerkt, is de positie in casu van de betrokken voorzitter onhoudbaar.

Verzoekende partij wijst tot slot op het feit dat in haar dubbele hoedanigheid de betrokken examinerator amper één uur nadat verzoekende partij is gehoord een nadelige schriftelijke stelling in een persoonlijke e-mail heeft ingenomen.

5.4. De verzoekende partij beroept zich in een vierde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij wijst op de mogelijkheid van de examencommissie in uitvoering van artikel, derde lid om in geval van kennelijke onredelijkheid een examencijfer aan te passen.

De beslissing om haar geen masterdiploma toe te kennen (met een minimaal tekort op één opleidingsonderdeel) is in zijn geheel genomen kennelijk onredelijk.

Verzoekende partij wijst op de onbillijkheid in casu om geen rekening te houden met de bijzondere omstandigheden.

Op basis van het door haar afgelegde studieparcours bewijst zij voldoende te beschikken over de vereiste eindcompetenties.

5.5. De verzoekende partij beroept zich in een vijfde middel op de schending van het proportionaliteitsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij stelt dat een minimaal tekort van één punt manifest niet in proportie staat tot de gevolgen daaraan verbonden. Zij wordt professioneel en naar studievoortzetting toe onredelijk en niet in proportie gesanctioneerd.

Doordat zij geen diploma heeft kan zij nog een jaar lang niet bezoldigd gaan werken in haar vakgebied. Zij kan ook omwille van de reglementaire toelatingsvoorwaarden niet starten met een master na master. Zij moet zich opnieuw inschrijven om in juni pas examen af te leggen bij eenzelfde examinerator voor het vak 'strafvordering' waardoor ze des te onzekerder wordt over het succesvol afleggen.

Het globale resultaat niet geslaagd is niet in proportie met haar globaal bereikte resultaten van dit jaar en de voorbije studie jaren.

5.6. De verzoekende partij beroept zich in een laatste middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.6.1. Argumenten van de verzoekende partij

Verzoekende partij wijst op correspondentie tussen de vicerector en de voorzitter van de examencommissie waaruit blijkt dat er studenten zijn die wel degelijk slagen met één puntentekort afhankelijk van een niet gedefinieerd globaal studieresultaat.

Nergens wordt verduidelijkt waarom een globaal resultaat wel of niet voldoende zou zijn.

Verzoekende partij wordt ongelijk behandeld ten aanzien van deze andere studenten minstens wordt de schijn gewekt.

5.7. Argumenten van de verwerende partij wat de aangehaalde middelen betreft

Verwerende partij wijst ten eerste op art. van het OER dat bepaalt dat toleranties niet mogelijk zijn tijdens de masteropleiding. Tijdens de bespreking van de examencommissie werd bijzondere aandacht besteed aan de toepassing van artikel van hetzelfde reglement, dat toelaat om, omwille van bijzondere omstandigheden af te wijken van het beginsel van de nultolerantie. In het dossier van verzoekende partij werden door de ombuds geen bijzondere niet-studie gerelateerde omstandigheden aangebracht.

Op basis van de bespreking van de studieresultaten stelde de examencommissie vast dat het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel "Strafrecht" niet als werkelijk uitzonderlijk kon worden beoordeeld en dat op het ogenblik van de bespreking niet kon worden gegarandeerd dat de leerdoelen werden behaald.

Verwerende partij wijst ten tweede wat betreft de door verzoekende partij aangehaalde structurele partijdigheid van de docent alias voorzitter van de examencommissie op het hierna volgende. De examencommissie werd enkel voorgezeten door de docent. Deze docent was daar in een andere hoedanigheid dan als examinerator en oordeelde samen met de andere leden van de examencommissie over het al dan niet geslaagd verklaren van de student voor de opleiding. De functie van voorzitter van de examencommissie werd onpartijdig uitgevoerd. Verzoekende partij brengt hier geen argumenten tegen in.

Verwerende partij stelt tenslotte wat betreft de vermeende schending van de mededelingsplicht door de vicerector studentenbeleid, het volgende.
Conform met de beroepsprocedure heeft de vicerector studentenbeleid beide partijen gehoord. Tijdens deze beroepsprocedure verklaarde verzoekende partij dat zij niet zozeer het resultaat op zich wenste te betwisten, maar wel de beslissing van de examencommissie om haar op basis van deze ene onvoldoende niet geslaagd te verklaren voor haar masteropleiding. Op basis van de hierboven vermelde informatie heeft de vicerector studentenbeleid de beslissing van de examencommissie bekrachtigd.

5.8 Beoordeling door de Raad

5.8.1. Beoordeling door de Raad (eerste middel)

Overeenkomstig artikel OER slaagt een student voor de masteropleiding als hij voor alle opleidingsonderdelen ten minste 10/20 behaalt. Paragraaf 3 van datzelfde artikel voorziet in de mogelijkheid om rekening te houden met bijzondere individuele niet-studiegerelateerde omstandigheden of om bij overmacht een student alsnog geslaagd te verklaren. Artikel OER lid 7 voorziet bijkomend om voor een masteropleiding in het geval van individuele bijzondere omstandigheden toch toleranties voor te stellen. De beslissing van de examencommissie wordt in dergelijke omstandigheden zorgvuldig gemotiveerd. Uit de stukken van het dossier blijkt, en dat wordt door de verzoekende partij niet tegengesproken, dat er geen bijzondere niet-studiegerelateerde omstandigheden zijn. Wat de individuele omstandigheden bedoeld in artikel OER betreft, wordt door verwerende partij ter zitting aangegeven (en het blijkt ook uit de stukken) dat rekening kan worden gehouden met het totaal van de resultaten van de betrokken student, waarbij wordt nagegaan of de leerdoelen zijn gehaald. In de feiten blijkt dat de examencommissie heeft onderzocht of er aanleiding was om af te wijken van de nultolerantie. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de examencommissie tijdens haar bespreking rekening heeft gehouden met de globale studieresultaten van de verzoekende partij, doch dat er geen redenen waren tot afwijking op de tolerantieregels omdat de examenresultaten van de verzoekende partij 'in globaliteit als onvoldoende worden beschouwd' om haar geslaagd te verklaren. De Raad stelt nochtans vast dat de betrokken student 64% van de punten behaalde als globale resultaat en 75% van de punten op de masterproef, wat in ieder geval een voldoende resultaat is. Er wordt onvoldoende inzichtelijk gemaakt waarom dit resultaat geen afwijking op de nultolerantieregule toelaat. Ook de stelling van verwerende partij in de antwoordnota 'dat het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel strafrecht niet als werkelijk uitzonderlijk wordt beoordeeld', draagt niet bij tot een beter begrip omdat het nu net dit resultaat is dat aan de oorsprong ligt van het niet geslaagd zijn.

Een afdoende motivering is noodzakelijk om te kunnen nagaan of al dan niet sprake is van een schending van het redelijkheid- proportionaliteits- en gelijkheidsbeginsel. Het middel is gegrond.

5.8.2. Beoordeling door de Raad (tweede middel)

Wat de beweerde schending van de hoorplicht betreft stelt de Raad vast dat zowel verzoekende partij als de examencommissie, bij monde van haar voorzitter, hun respectieve standpunt hebben kunnen toelichten aan het interne beroepsorgaan zodat voldaan is aan het hoorrecht.

5.8.3. Beoordeling door de Raad (derde middel)

Het feit dat de examinerator waarvoor de onvoldoende werd behaald, voorzitter is van de examencommissie, zorgt er niet voor dat er een persoonlijk belang is in hoofde van die voorzitter, noch wordt zulks enigszins in concreto onderbouwd. Dit geldt des te meer vermits op geen enkele wijze het toegekende resultaat voor dat opleidingsonderdeel wordt betwist. Bovendien heeft de verzoekende partij de interne beroepsmogelijkheid benut en is deze in ieder geval onpartijdig en onbevangen.

5.8.4. Beoordeling door de Raad (vierde middel)

Het vierde middel heeft in dit stadium geen verdere behandeling gelet op de vernietiging van het eerste middel.

5.8.5. Beoordeling door de Raad (vijfde middel)

Het vijfde middel heeft in dit stadium geen verdere behandeling gelet op de vernietiging van het eerste middel.

5.8.6. Beoordeling door de Raad (zesde middel)

Het zesde middel heeft in dit stadium geen verdere behandeling gelet op de vernietiging van het eerste middel.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 2 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 9 november 2012 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/241 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer
de heer
- de verwerende partij: de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'Fluidummechanica' en tegen de beslissing van 3 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de bachelor in de toegepaste wetenschappen (derde jaar).

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling van 12 september 2012 voor het opleidingsonderdeel 'Fluidummechanica' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 3 oktober 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat verzoekende partij een 'penalisatie' kreeg vermits zij niet geslaagd was voor het gedeelte 'oefeningen' van het opleidingsonderdeel 'Fluidummechanica'. Hierdoor werd het globale resultaat van 10/20 verminderd tot 9/20. Verder wordt gestipuleerd dat de docent in de eerste les had gezegd dat de verdeling 50/50 was en dat het een schriftelijk examen was. Op de elektronische leeromgeving stond echter nog de presentatie van het voorgaande academiejaar, waarop werd vermeld dat het om een verdeling van 60/40 ging. In de interne beroepsbeslissing wordt gestipuleerd dat er inderdaad enige onduidelijkheid kon bestaan m.b.t. het gewicht van elk van beide onderdelen. Hiermee werd echter al rekening gehouden bij de verwerking van de examenresultaten. De punten

werden zowel berekend op basis van 50/50 als op basis van 60/40 en het meest gunstige resultaat werd weerhouden. Verzoekende partij behaalde 8/20 voor de oefeningen en 12/20 voor het theoretisch gedeelte. De verhouding 60/40 was voor verzoekende partij het voordeligste en er werd een resultaat bekomen van 10,4/20. De 'penalisatie' werd op beide presentaties op dezelfde manier vermeld en stond ook in de ECTS fiche. Bij een resultaat van 8 of 9 op 20 op één van beide onderdelen en bij een score waarvan het decimaalgetal kleiner was dan 5 zou het resultaat worden teruggebracht tot het geheel getal min 1. Dit is bij verzoekende partij gebeurd en het resultaat werd teruggebracht tot 9/20. De examenvorm werd correct vermeld op de ECTS fiche. Verzoekende partij werd dus vooraf op correcte wijze geïnformeerd over de examenverwachtingen en het resultaat werd op correcte wijze vastgesteld.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 3 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 3 oktober 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 3 oktober 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 4 oktober 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 5 oktober 2012.

Het beroep van 8 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht en verzoekende partij stelt zich vragen bij de evaluatiemethode vermits er een 'penalisatie' wordt gebruikt.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat een 'penalisatie' niet is toegelaten. In het examenreglement wordt hierover niets vermeld. Er wordt enkel gestipuleerd dat een docent de afrondingsregels anders kan invullen, maar van een 'penalisatie' is geen sprake. Het is irrelevant dat de 'penalisatie' wel in de ECTS fiche (en de slides op toledo) is geformuleerd. De ECTS fiche moet immers conform het examenreglement zijn.

Verzoekende partij werpt verder op dat de 'penalisatie' ook kennelijk onredelijk is. Een minder goed examen wordt zo immers dubbel negatief beoordeeld. Zo wordt immers 2 keer hetzelfde bestraft (een keer door de mindere score en een keer door de 'penalisatie'), wat een schending van het non bis in idem beginsel inhoudt.

Verzoekende partij merkt op dat de 'penalisatie' sowieso niet voor de tweede examenkans van verzoekende partij gebruikt mocht worden. Op de slides wordt immers gesteld dat de 'penalisatie' geldt voor een mondeling examen en het examen van verzoekende partij was schriftelijk. Verzoekende partij stelt dat bij twijfel, deze twijfel niet in het nadeel van de student mag worden uitgelegd. Verzoekende partij meent dat ook dat de 'penalisatie' niet mag worden toegepast en enkel de gewone afrondingsregels waardoor verzoekende partij een

score van 10/20 heeft (in plaats van de 9/20 met toepassing van de 'penalisatie')
Verzoekende partij stelt tenslotte dat de interne beroepsbeslissing niet alle argumenten heeft beantwoord. Zo wordt niets gezegd over de argumenten dat de 'penalisatie' niet in overeenstemming is met het examenreglement en dat deze kennelijk onredelijk is. Tevens werd niets vermeld over het argument dat de 'penalisatie' enkel voor mondelinge examens geldt.

Verwerende partij stelt dat het opleidingsonderdeel 'Fluidummechanica' uit twee leeractiviteiten bestaat: 'hoorcollege' en 'oefeningen'. De ECTS-fiche geeft de examenvorm, de verdeling en de penalisatiepunten weer. De studenten werden hierover ook geïnformeerd tijdens de eerste les. De presentatie werd ook op het elektronisch platform geplaatst. Tijdens het academiejaar 2011-2012 stonden echter de slides voor het academiejaar 2010-2011 online. Op basis van de data die in de presentatie stonden bleek echter wel dat deze van het academiejaar 2010-2011 waren. Vermits er 2 versies van de powerpointpresentatie waren, kan er onduidelijkheid zijn ontstaan zijn m.b.t. het gewicht van elke van beide onderdelen. Hiermee werd rekening gehouden bij de verwerking van de examenresultaten. Voor alle studenten werd het resultaat berekend op basis van een 50/50-verhouding en op basis van een 60/40-verhouding (hoorcollege/ oefeningen) en het meest gunstige resultaat werd behouden. Voor verzoekende partij was dit 60/40, waardoor zij een voorlopig resultaat op van 10,4/20 had.

Verwerende partij geeft aan dat het principe van de 'penalisatie' op beide versies van de presentatie stond. De verzoekende partij scoorde 7/20 op oefening 1 en 9/20 op oefening 2 (dus 8/20 als deelscore voor het onderdeel 'oefeningen'). De situatie 'met een klein tekort (8 of 9 op 20)' op één van beide opleidingsonderdelen is dus hier van toepassing en dan wordt het resultaat met één punt naar beneden gepenaliseerd. Na toepassing van deze regel en afronding levert dit een resultaat op van 9/20.

Verwerende partij stelt dat in de presentatie van 2010-2011 wordt vermeld dat de evaluatie via een mondeling examen gebeurt. De studenten hebben echter ook in januari een schriftelijk examen afgelegd, dus het was duidelijk welke examenvorm gehanteerd werd in 2011-2012.

Verwerende partij werpt op dat een docent bij het samenstellen van het globale examenresultaat niet gebonden is aan een lineaire combinatie van deelpunten. De wijze van quoteren dient door de docent wel transparant meegedeeld te worden en in casu werd de werkwijze met penalisatiepunten duidelijk gecommuniceerd. Deze manier van evalueren is dus wel degelijk conform het onderwijs- en examenreglement.

Tenslotte stelt verwerende partij dat de samenstelling van het globale examenresultaat redelijk is voor zover het cijfer niet lager ligt dan het laagste deeltcijfer. De werkwijze leidt voor de verzoekende partij dus tot een redelijk resultaat.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij klaagt er zich over dat voor het opleidingsonderdeel "Fluidummechanica" er voor het academiejaar 2011-2012 onduidelijkheid bestond over de examenvorm en de weging van de quoteringen voor theorie en oefeningen alsmede voor de toepassing van een penalisatieregel.

De Raad kan er niet aan voorbijgaan dat voor het academiejaar 2011-2012 de informatie i.v.m. de weging van de quoteringen en de examenvorm niet eenduidig was voorgesteld door het feit dat op Toledo tot 13 september 2012 de slides konden worden geraadpleegd die betrekking hadden op het academiejaar 2010-2011 en waarvan de informatie afweek van de handelwijze die van toepassing was voor het academiejaar 2011-2012.

Uit de voorgelegde stukken blijkt echter dat de juiste informatie wel beschikbaar was op de ECTS-fiche van het betrokken opleidingsonderdeel en wat de wegingscoëfficiënten betreft, verwerende partij een herberekening heeft gemaakt op basis van de 60/40-verhouding (zoals die van toepassing was voor het academiejaar 2010-2011) en van de 50/50-verhouding (zoals die van toepassing was voor het academiejaar 2011-2012) en het meest voordelige resultaat voor de student heeft weerhouden voor het vaststellen van het eindresultaat. Voor verzoekende partij was het resultaat 10,40/20.

Wat de examenvorm betreft, heeft verzoekende partij deelgenomen aan de schriftelijke proef zoals vermeld op de ECTS-fiche.

Uit de voorliggende stukken, zowel de ECTS-fiche als de slides die op Toledo ter beschikking waren, blijkt dat de docent een penalisatie van -1 toepast als 8/20 of 9/20 wordt behaald voor een van de onderdelen (verzoekende partij behaalde 12/20 voor theorie en 8/20 voor praktijk) en voor zover het decimaal getal van de totale score kleiner is dan 5 (verzoekende partij behaalde met de voordeligste verhouding een resultaat van 10,4).

De Raad herinnert eraan dat het examenreglement niet alle quoteringsregelen moet bevatten die voor de opleidingsonderdelen door de docenten worden toegepast en de docent niet gebonden is door een loutere lineaire combinatie van de deelquoteringen, op voorwaarde dat de quoteringsregelen aan de studenten transparant worden medegedeeld en ter beschikking zijn, o.m. via de ECTS-fiche.

Daar in het voorliggend geval niet wordt ontkend dat de quoteringsregelen, met inbegrip van de penalisatieregels, waren weergegeven op de ECTS-fiche en ook op de slides die op Toledo konden worden geraadpleegd, is de Raad van oordeel dat de quotering 9/20 voor het opleidingsonderdeel "Fluidummechanica" overeenkomstig de ECTS-fiche en de Toledo-info correct is vastgesteld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van de heer ontvankelijk maar niet gegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 12 september 2012 en de beslissing van 3 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

Rolnr. 2012/257 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
- de verwerende partij: mevrouw

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing genomen op 5 oktober 2012 waarbij de verzoekende partij geweigerd werd om zich nog in te schrijven en tegen de beslissing van 11 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep werd afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij wenste zich tijdens het academiejaar 2012-2013 in te schrijven voor de verkorte bachelor Rechten voor werkstudenten.

Verzoekende partij was reeds in het bezit van een masterdiploma en wenste zich als werkstudent opnieuw in te schrijven voor de verkorte bachelor Rechten voor werkstudenten.

Gezien zij niet over voldoende leerkrediet meer beschikte werd zij conform met het OER geweigerd om zich in te schrijven voor een diplomacontract. Zij heeft op basis van art een afwijking van de maatregel gevraagd om in te schrijven via een diplomacontract gezien zij reeds een master bezit en werkstudent is, maar het advies was negatief.

Verzoekende partij vroeg om zich vervolgens in te schrijven met een examencontract, wat in eerste instantie mogelijk bleek.

Zij werd echter uiteindelijk ook met een 'examencontract' geweigerd omwille van haar negatief leerkrediet.

De weigeringsbeslissing van 5 oktober 2012 stelde als volgt:

'U wenst zich in te schrijven voor een opleiding waarvoor u volgens het financieringsdecreet moet beschikken over een voldoende leerkrediet. Uw leerkrediet is momenteel lager dan of gelijk aan nul. Conform de maatregelen van studievoortgang zoals bepaald in artikel van het OER kan u daarom niet inschrijven aan de [...] voor deze en alle opleidingen die vallen onder het leerkrediet.'

Het beroep betreft deze weigeringsbeslissing om zich in te schrijven met een examencontract.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de bevoegde beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van 11 oktober 2012 werd het intern beroep afgewezen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 11 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 11 oktober 2012. Verzoekende partij heeft op 11 oktober 2012 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 12 oktober 2012.

Het beroep van 12 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen gezien het onderwerp een weigering omwille van negatief leerkrediet inhoudt.

Beoordeling door de Raad

Artikel 113quater, eerste lid, van het Structuurdecreet van 4 april 2003 bepaalt dat de hogeronderwijsinstellingen een procedure moeten instellen " betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbeslissing, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen of de vaststelling, de vermeerdering, of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en universiteiten in Vlaanderen."

De bevoegdheid van de Raad betreffende leerkrediet staat aldus omschreven in artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#). De beslissingen genomen door het instellingsbestuur en, voorts (artikel 113quater, tweede lid) door de stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op grond van de procedure, zoals vastgelegd in artikel 113 quater, kunnen worden aangevochten voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

De Raad kan in dat geval beoordelen of de bestreden vermeldingen in overeenstemming zijn met de decretale en reglementaire bepalingen en desgevallend met de van toepassing zijnde de onderwijs- en examenregelingen.

In casu betreft het voorwerp een weigering van inschrijving omwille van ontoereikend leerkrediet waarvoor de Raad bevoegd is op grond van hoger vermelde bepalingen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de onregelmatigheid van de genomen beslissing en de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij

Verzoekende partij gaat niet akkoord met deze beslissing omdat deze, naar haar oordeel, in tegenspraak met het decreet verkeerdelijk poneert dat omwille van een negatief leerkrediet een student niet kan inschrijven met een examencontract. Zij wijst tevens op de onredelijkheid om een dergelijk systeem van leerkrediet toe te passen op werkstudenten die in het kader van het Levenslangleren nog wensen een tweede diploma te halen.

Verzoekende partij wijst op artikel van het OER van de verwerende partij dat bepaalt wat volgt: .

"Artikel Bijzondere voorwaarden voor creditcontracten en examencontracten

De faculteit kan bepalen dat bepaalde opleidingsonderdelen niet kunnen worden gevolgd onder de vorm van een creditcontract of een examencontract met het oog op het verwerven van individuele creditbewijzen tenzij voldaan is:

- aan de beginvoorwaarden van de opleiding waartoe het opleidingsonderdeel behoort;
- aan de volgtijdelijkheidsvoorwaarden of voortgangsvereisten of begintermen die zijn opgenomen in de programmagids.

De faculteit bepaalt welke opleidingen of opleidingsonderdelen eventueel niet kunnen worden gevolgd onder de vorm van een examencontract omwille van de specifieke vormen van begeleiding of werk- en evaluatievormen die zij vereisen.

Een weigering tot verdere inschrijving voor een diplomacontract op basis van art. van dit reglement, betekent ook automatisch dat voor alle opleidingsonderdelen uit die opleiding niet meer via een creditcontract kan ingeschreven worden, en dat voor die opleiding of opleidingsonderdelen niet meer via examencontract kan ingeschreven worden."

Verzoekende partij benadrukt dat het leerkrediet niet van toepassing is op een examencontract, schakelprogramma en voorbereidingsprogramma. Bijgevolg kan een leerkrediet logischerwijze dan ook niet in rekening worden gebracht voor dergelijke inschrijvingen.

Verzoekende partij stelt dat de laatste clause van artikel in contradictie is met de vermelding op het interne verzoekschrift dat een uitspraak enkel geldt voor opleidingen welke vallen onder het leerkrediet. Aldus kan zo maar geen contradictoire clause worden ingebracht via artikel dat een onvoldoende leerkrediet ook niet geldt voor een examencontract, waar het systeem van leerkrediet niet van toepassing op is.

Verzoekende partij stelt verder dat de weigering op basis van art met een examencontract (die mogelijk achteraf is toegevoegd) niet gegrond kan zijn als de decreetgever eerder heeft bepaald dat examencontracten niet onderhevig zijn aan het systeem van leerkrediet. Als een systeem niet van toepassing is op een bepaalde zaak, dan kan het op geen enkele manier in rekening worden gebracht of tevens niet gerelateerd worden aan de zaak.

Verzoekende partij wijst op de mogelijkheid van een intern beroep via artikel van het OER van verwerende partij, waardoor wellicht vele studenten de bovenstaande clause (lees: artikel, derde lid) van art. over het hoofd zullen zien.

Verzoekende partij wijst tot slot op de specifieke omstandigheden van een werkstudent . Het systeem van het leerkrediet zou niet van toepassing mogen zijn op werkstudenten die reeds een job en een master hebben en nog willen studeren in het kader van het Levenslangleren.

Verwerende partij

Verwerende partij wijst ten eerste op de het onderwijs- en examenreglement 2012-2013 dat duidelijk gestipuleert dat studenten met een negatief leerkrediet geweigerd worden voor de opleidingen vallend onder het leerkrediet. Zij wijst met name op artikel OER dat stelt wat volgt:

“Artikel Weigering op grond van een onvoldoende leerkrediet

Een student die beschikt over een onvoldoende leerkrediet om een opleiding aan te vangen of af te werken:

- wordt niet toegelaten tot inschrijving of herinschrijving voor een opleiding als zijn leerkrediet lager dan of gelijk aan nul is;
- wordt toegelaten tot inschrijving of herinschrijving voor een opleiding als zijn leerkrediet hoger dan nul is onverminderd het bepaalde in art. 80-81.

In afwijking hiervan wordt een student en die een academisch bachelordiploma heeft behaald, zonder over een voldoende leerkrediet te beschikken voor het aanvangen van de vervolgopleiding, toch toegelaten tot de masteropleiding voor zover hij nog niet eerder een masterdiploma behaalde. Hij betaalt voor het gedeelte waarvoor hij niet meer beschikt over een voldoende leerkrediet het decretaal bepaalde maximum-studiegeld. Weigeringen kunnen ook in latere jaren enkel plaatsvinden op grond van art.”

Het reglement, aldus verwerende partij, bevat ook geen enkele mogelijkheid om op een discretionaire wijze hiervan gemotiveerd af te wijken. De regels zijn duidelijk en laten geen individuele interpretaties toe. Intern beroep en bijgevolg extern beroep tegen deze weigering is niet mogelijk.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Artikel 48 van het Financieringsdecreet van bepaalt wat volgt:

“Een hogeschool of universiteit kan de inschrijving van een student weigeren als hij een leerkrediet heeft dat kleiner of gelijk is aan nul.

In afwijking van het eerste lid kan het instellingsbestuur een student met een leerkrediet kleiner dan of gelijk aan nul niet weigeren voor de inschrijving voor een initiële masteropleiding als de student voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor deze masteropleiding, vermeld in titel III, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, van het Flexibiliseringsdecreet en nog niet eerder een masterdiploma behaalde”.

Aangezien uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij zich niet in de situatie bevond als beschreven in artikel 48, tweede lid, was er geen reden voorhanden die aanleiding geeft tot een toepassing van de afwijking als vermeld in dat lid, noch overigens tot toepassing van artikel, laatste lid OER.

Voorts kan er niet om heen worden gegaan dat uit het toepasselijke OER, zowel artikel, derde lid als artikel, eerste lid, blijkt dat de instelling geen inschrijving toestaat, ook niet onder examencontract, wanneer het leerkrediet van de betrokken student gelijk aan of minder bedraagt dan nu en er, voorts, geen aanleiding is tot toepassing van een andersluidende afwijkende decretale of reglementaire bepaling.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen zag geen decretale bepaling die zich tegen de beleidskeuze van de instelling zoals die wordt verwoord in artikel, laatste lid OER, verzet.

Evenmin ontwikkelt de student in concreto argumenten waarom die beleidskeuze nu geen decretale bepaling zich er tegen verzet, onredelijk zou zijn.

Het middel is ongegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk doch ongegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk en ongegrond is.

De initiële weigeringsbeslissing van 5 oktober 2012 en de beslissing van 11 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Kaat Leus

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/261 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

hebbende als raadsman mr.
.....,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van mevrouw werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: mevrouw
meester

- de verwerende partij: de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geweigerd wordt om zich in te schrijven in de master in de rechten vermits zij te weinig leerkrediet heeft en tegen de beslissing van 8 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft in het academiejaar 2011-2012 het diploma bachelor in de rechten en het diploma master in de wijsbegeerte behaald. Zij slaagde tevens voor 2 opleidingsonderdelen uit de master in de rechten.

Verzoekende partij wil zich voor het academiejaar 2012-2013 inschrijven in de master in de rechten. Wegens onvoldoende leerkrediet wordt verzoekende partij echter geweigerd om zich in te schrijven. Verzoekende partij heeft van het reglement een afwijking gevraagd op de weigering tot inschrijving wegens onvoldoende leerkrediet aan de directeur van de centrale studentenadministratie. Dit werd echter geweigerd bij beslissing van 3 oktober 2012.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 3 oktober 2012 waarbij verzoekende partij geweigerd wordt om zich in te schrijven.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 oktober 2012 een intern beroep in bij Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van Vicerector studentenbeleid op datum van 8 oktober 2012 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er in casu geen bijzondere individuele omstandigheden zijn die een herziening van de beslissing verantwoorden. Het feit dat de studies in het verleden gecombineerd werden met werken is een situatie waarvan verzoekende partij de gevolgen op voorhand had kunnen inschatten. De beslissing blijft dan ook gehandhaafd.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 8 oktober 2012 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 8 oktober 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 8 oktober 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 9 oktober 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 oktober 2012.

Het beroep van 12 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Verwerende partij stelt dat het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk is bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen gezien het onderwerp een weigering omwille van negatief leerkrediet inhoudt.

Beoordeling door de Raad

Artikel 113quater van het Structuurdecreet van 4 april 2003 bepaalt dat de hogeronderwijsinstellingen een procedure moeten instellen " betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbepaling, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen of de vaststelling, de vermeerdering, of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig hoofdstuk IV van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en universiteiten in Vlaanderen."

De stuurgroep vermeld in artikel 113ter stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtzetting van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar.

De bevoegdheid van de Raad betreffende leerkrediet staat heel duidelijk omschreven in artikel II.15 van het Aanvullingsdecreet [\[1\]](#). De beslissingen genomen door het instellingsbestuur en door de stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op grond van de procedure, zoals vastgelegd in artikel 113 quater, kunnen worden aangevochten voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

De Raad kan in dat geval beoordelen of de bestreden vermeldingen in overeenstemming zijn

met de decretale en reglementaire bepalingen en desgevallend met de van toepassing zijnde de onderwijs- en examenregelingen.

In casu betreft het voorwerp een weigering van inschrijving omwille van ontoereikend leerkrediet waarvoor de Raad bevoegd is op grond van voor vermelde artikelen.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wordt geweigerd om zich in te schrijven in de master in de rechten vermits zij een negatief leerkrediet heeft. Dit is vooral het gevolg van het feit dat zij reeds een master in de wijsbegeerte heeft behaald en er hierdoor 140 studiepunten van het leerkrediet werden afgetrokken.

Verzoekende partij wenste een inschrijving onder diplomacontract in hoofdde en ondergeschikt een inschrijving onder een examencontract. Verzoekende partij is tevens akkoord om een verhoogd studiegeld te betalen. Verzoekende partij begrijpt zeker niet waarom ook het examencontract werd geweigerd, vermits het leerkrediet hier niet op van toepassing is.

Verzoekende partij wijst op het feit dat zij vorig academiejaar voor 91 studiepunten slaagde. Verzoekende partij is dan ook in staat om de master in de rechten succesvol te beëindigen. Verzoekende partij begrijpt niet dat studenten die nog geen masterdiploma behaald hebben, zich wel kunnen inschrijven met onvoldoende leerkrediet terwijl studenten die wel al een masterdiploma hebben dit niet kunnen. Als verzoekende partij niet slaagde voor de master in de wijsbegeerte kon zij dus wel nog inschrijven in de master in de rechten. Als verzoekende partij dus minder studiesucces had geboekt, had ze zich wel kunnen inschrijven.

Deze beslissing staat, volgens verzoekende partij, ook haaks op het promoten van levenslang leren en het recht op onderwijs.

Verzoekende partij stelt dat in artikel 48 van het decreet van 14/3/2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en universiteiten in Vlaanderen stipuleert dat een hogeschool of universiteit een student 'kan' weigeren als zij een leerkrediet heeft van kleiner of gelijk aan 0. Het betreft dus een concrete opportuniteitsbeoordeling ('kan') waarbij rekening dient te worden gehouden met de persoonlijke situatie van verzoekende partij. Verzoekende partij werpt op dat in de interne beroepsbeslissing wordt gesteld dat er geen bijzondere individuele omstandigheden zijn die een herziening van de beslissing verantwoorden. Deze zijn er echter wel, namelijk dat verzoekende partij reeds succesvol een eerste masterdiploma en de bachelor in de rechten behaald heeft en het feit dat de master in de rechten het logische vervolg is van haar opleiding.

Verzoekende partij merkt op dat de interne beroepsbeslissing stelt dat zij in een situatie is waarvan zij de gevolgen voor het studietraject vooraf had kunnen inschatten. Dit is eveneens niet correct. Verzoekende partij startte de studies immers toen het leerkrediet nog niet bestond. Er werd verzoekende partij ook nooit gewezen op het gevaar dat zij geweigerd zou worden. Indien verzoekende partij dit geweten had, had zij eerst de master in de rechten gedaan en nadien de master in de wijsbegeerte.

Verwerende partij stelt dat in artikel van het onderwijs- en examenreglement 2012-2013 wordt gestipuleerd dat studenten met een negatief leerkrediet geweigerd worden voor de opleidingen vallend onder het leerkrediet. In afwijking hiervan wordt een student die een academisch bachelordiploma heeft behaald, zonder over een voldoende leerkrediet te beschikken voor het aanvangen van de vervolgopleiding, toch toegelaten tot de masteropleiding voor zover zij nog niet eerder een masterdiploma behaalde.

Volgens verwerende partij is intern en extern beroep tegen deze beslissing echter niet mogelijk, maar omwille van een interne vergissing is het in casu toch gebeurd. De vicerector studentenbeleid heeft haar welwillendheid getoond en het dossier inhoudelijk bekeken,

ondanks het feit dat het onderwijs- en examenreglement geen intern beroep voorziet. Na het onderzoeken van het dossier bleek dat er onvoldoende individuele omstandigheden waren om een uitzondering toe te staan.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Voorliggend geval heeft betrekking op de weigering tot inschrijving van verzoekende partij op grond van artikel van het Onderwijs- en Examenreglement voor de Masteropleiding in de Rechten wegens een negatief leerkrediet.

Artikel van het Onderwijs- en Examenreglement voor het academiejaar 2012-2013 bepaalt als regel dat studenten met een negatief leerkrediet geweigerd worden voor de opleidingen die vallen onder het leerkrediet.

Volledigheidshalve verwijst de Raad ook naar artikel 48 van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen dat aan de instellingen de mogelijkheid laat om de student te weigeren als hij een leerkrediet heeft kleiner of gelijk is aan nul.

Uit de voorliggende stukken, met name het OER, blijkt dat verwerende partij de beleidskeuze heeft gemaakt om geen inschrijvingen toe te laten voor studenten met een negatief leerkrediet, ongeacht of de inschrijving betrekking heeft op een diplomacontract of een examencontract en ongeacht of er al dan niet bijzondere omstandigheden worden ingeroepen.

In de huidige stand van de wetgeving zijn de Raad geen bepalingen bekend die de onderwijsinstellingen zouden verplichten studenten in te schrijven met een leerkrediet gelijk aan of minder dan nul.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van mevrouw ontvankelijk en niet gegrond is.

De studievoortgangsbepaling van 3 oktober 2012 en de beslissing van 8 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens

[\[1\]](#) Decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, B.S. 10 juni 2004.

Rolnr. 2012/262 – 30 oktober 2012

Inzake
wonende te,

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te,

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 30 oktober 2012.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: de heer
de heer
- de verwerende partij: de heer

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van 8 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2011-2012 ingeschreven in de master geneeskunde.

Het beroep betreft de studievoortgangsbepaling voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20)

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij Vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van Vicerector studentenbeleid op datum van 8 oktober 2012 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep onontvankelijk is vermits de termijn voor het instellen van het beroep verstreken is. Verzoekende partij stuurde op 17 september een e-mail waarin werd vermeld dat zij het resultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' niet begreep en dat verder overleg zou volgen met de docenten. Op 19 september werd geantwoord dat verzoekende partij bewarend beroep kon aantekenen (in afwachting van de feedback) ofwel rechtstreeks formeel beroep. Er werd tevens vermeld dat bij bewarend beroep de argumenten op grond waarvan het examenresultaat werd betwist uiterlijk op 22 september moesten worden doorgestuurd. Verzoekende partij gaf aan bewarend beroep te willen instellen. Op 22 september ontving verwerende partij echter geen verdere argumenten

waardoor het beroep onontvankelijk werd verklaard.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 8 oktober aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2012 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld.

Of het besluit op intern beroep, dit beroep, terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt verder bij de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2012 tegen de beslissing op intern beroep van 8 oktober 2012. Vermits de beslissing per schrijven van 8 oktober 2012 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 9 oktober 2012. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, in casu vanaf 10 oktober 2012.

Het beroep van 11 oktober 2012 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verwerende partij heeft bij beslissing van 8 oktober 2012 het intern beroep van verzoekende partij niet ontvankelijk verklaard wegens het niet tijdig instellen van het intern beroep.

De Raad dient na te gaan of de beslissing van 8 oktober 2012 het beroep terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij de mail van verwerende partij blijkbaar foutief heeft geïnterpreteerd. Verzoekende partij dacht dat zij nog wel op ontvankelijk wijze beroep kon instellen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij op 17 september een mail naar de vicerector Studentenbeleid gestuurd heeft waarin werd vermeld dat zij niet begreep hoe het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel '.....' werd vastgesteld. Vermits verzoekende partij aangaf nog verder contact op te nemen met de docenten, werd zij op 19 september geïnformeerd over de mogelijkheid om ofwel bewarend beroep ofwel rechtstreeks formeel beroep in te stellen. In deze mail werd tevens vermeld dat indien zij wenste dat het beroep als een bewarend beroep werd beschouwd, er uiterlijk op 22 september verdere motivering moest volgen met de argumenten op grond waarvan het examenresultaat werd betwist. Er werd uitdrukkelijk vermeld dat indien op deze datum geen reactie zou komen, het beroep onontvankelijk zou worden verklaard. Op 19 september bevestigde de verzoekende partij dat het om een bewarend beroep ging. Pas op 7 oktober kwam er verdere reactie van verzoekende partij waarbij zij via mail een afspraak vroeg met de vicerector Studentenbeleid. Verzoekende partij werd dan op 8 oktober geïnformeerd over het feit dat het beroep als onontvankelijk werd beschouwd. Conform met art. van het onderwijs- en examenreglement werd het beroepsdossier geklasseerd wegens het ontbreken van enige actie.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

In voorliggend geval wordt niet betwist dat verzoekende partij op 17 september 2012 een “bewarend” intern beroep heeft ingesteld en dat zij, na contact met de docenten tot uiterlijk 22 september 2012 de tijd had om een aanvullende motivering te geven voor haar beroep.

Daar verzoekende partij pas op 7 oktober 2012 heeft gereageerd, is de Raad van oordeel dat verwerende partij het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard overeenkomstig artikel van het Onderwijs- en Examenreglement.

Daar een ontvankelijk intern beroep een van de voorwaarden is om bij de Raad een beroep in te stellen, is in voorliggend geval het beroep dat verzoekende partij bij de Raad heeft ingediend met haar brief van 11 oktober 2012 niet gegrond.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van de heerontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 8 oktober 2012 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 oktober 2012 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Karla Van Lint

Ellen Wens